

ÎNTRU SLAVA SFINTEI ŞI CELEI DE O FIINŢĂ
ŞI DE VIAŢĂ FĂCĂTOAREI ŞI NEDESPĂRŢITEI TREIMI

APOSTOL

TIPĂRIT ACUM A DOUA OARĂ
ÎN ZILELE PĂSTORIEI
PREA FERICITULUI PATRIARH

JUSTINIAN

CU APROBAREA SFÎNTULUI SINOD
AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

BUCUREŞTI
EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ŞI DE MISIUNE ORTODOXĂ
1974

SFÎNTUL EVANGHELIST LUCA

ÎN SFÎNTA ȘI MAREA DUMINICĂ A PAȘTILOR

LA LITURGHIE

Prochimen, glasul al 8-lea

Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim întru ea.

Stih: Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(I, 1—8)

În cartea cea dintîi am scris, o Teofile, despre toate cîte a făcut și a învățat Iisus, de la început pînă în ziua cînd S-a înălțat la cer, după ce prin Duhul Sfînt a dat poruncile Sale Apostolilor, pe care i-a ales. După patima Sa, Iisus li S-a arătat pe Sine viu, prin multe semne doveditoare, și li S-a făcut văzut timp de patruzeci de zile, vorbindu-le despre cele privitoare la împărăția lui Dumnezeu. Și cînd era împreună cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte făgăduința Tatălui, pe care, a zis El, ați auzit-o de la Mine. Că Ioan a botezat cu apă, iar voi în curînd, după aceste zile, vă veți boteza cu Duhul Sfînt. Atunci ucenicii care erau adunați acolo L-au întrebat și au zis: Doamne, oare, în vremea aceasta vei așeza Tu, la loc, împărăția lui Israel? Iar El le-a spus: Nu este al vostru ca să știți vremurile sau soroacele pe care Tatăl le-a pus întru a Sa stăpînire. Ci voi, cînd

va veni Duhul Sfînt asupra voastră, veţi lua putere şi Îmi veţi fi Mie martori în Ierusalim şi în toată Iudeea şi în Samaria şi pînă la marginea pămîntului.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Sculîndu-Te vei milui Sionul, că vremea este să-l miluieşti pe el, că a venit vremea.

Stih: Domnul din cer pe pămînt a privit.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA CEA LUMINATĂ

Prochimen, glasul al 8-lea:

În tot pămîntul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea mîinilor Lui o vesteşte tăria.

DIN FAPTELE SFINŢILOR APOSTOLI, CITIRE:

(I, 12—17, 21—26)

n zilele acelea, de la muntele ce se cheamă al Măslinilor şi care este aproape de Ierusalim, cale de o sîmbătă, Apostolii s-au întors în Ierusalim. Şi îndată ce au ajuns, s-au suit în foişor, unde locuiau: Petru şi Ioan şi Iacov şi Andrei, Filip şi Toma, Vartolomei şi Matei, Iacov al lui Alfeu şi Simon Zelotul şi Iuda al lui Iacov. Toţi aceştia stăruiau într-un cuget, în rugăciune, dimpreună cu femeile şi cu Maria, mama lui Iisus, şi cu fraţii Lui. În aceste zile, sculîndu-se Petru în mijlocul fraţilor, iar numărul celor strînşi acolo era ca la o sută douăzeci, a zis: Bărbaţi fraţi, se cădea să se împlinească acea Scriptură pe care Sfîntul Duh, prin gura lui David, a rostit-o de mai înainte despre Iuda, care s-a făcut călăuza celor ce L-au prins pe Iisus. Acela era numărat între noi şi fusese ales la această slujbă. Deci trebuie ca unul din aceşti bărbaţi care s-au adunat cu noi, în tot timpul petrecerii între noi a Domnului Iisus, începînd de la botezul lui Ioan pînă la ziua cînd S-a înălţat de la noi, să fie împreună cu noi martor al învierii Lui. Atunci au pus înainte pe doi: pe Iosif numit Barsaba, zis şi Iustus, şi pe Matia. Şi s-au rugat şi au zis: Tu, Doamne, Cel ce cunoşti inimile tuturor, arată pe care din aceştia doi l-ai ales, ca să ia locul acestei slujiri şi al apostoliei de la care Iuda a căzut, ca să meargă în locul lui. Deci au aruncat sorţi şi sorţul a căzut asupra lui Matia şi s-a socotit împreună cu cei unsprezece Apostoli.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Lăudaţi pe Domnul din ceruri, lăudaţi-L pe El întru cele înalte.

MARȚI
ÎN SĂPTĂMÎNA CEA LUMINATĂ

Prochimen, glasul al 3-lea:

Mărește sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu Mîntuitorul meu.

Stih:

Că a căutat spre smerenia roabei Sale, că iată de acum mă vor ferici toate neamurile.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(II, 14—21)

n zilele acelea, stînd Petru cu cei unsprezece, a ridicat glasul și le-a zis: Bărbați iudei, și toți cei ce locuiți în Ierusalim, aceasta să vă fie cunoscut, și ascultați cuvintele mele că aceștia nu sînt beți, după cum socotiți voi, fiindcă este de-abia ceasul al treilea din zi. Dar aceasta este ceea ce s-a spus prin proorocul Ioil: Iar în zilele din urmă, zice Domnul, voi turna din Duhul Meu peste tot trupul și fiii voștri și fiicele voastre vor prooroci și cei mai tineri ai voștri vor vedea vedenii și bătrînii voștri vise vor visa. Și încă peste robii Mei și peste roabele Mele voi turna, în acele zile, din Duhul Meu și vor prooroci. Și minuni voi face sus în cer, și jos pe pămînt semne: sînge, foc și negură de fum. Soarele se va schimba în întuneric și luna în sînge, mai înainte ca să vină ziua Domnului, cea mare și strălucită. Atunci, oricine va chema numele Domnului se va mîntui.

Aliluia, glasul al 3-lea:

Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale.

Stih:

Juratu-S-a lui David adevărul, și nu-l va lepăda.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA CEA LUMINATĂ

Prochimen, glasul al 6-lea:

Pomeni-voi numele Tău în tot neamul.

Stih: Ascultă, fiică, şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi casa părintelui tău.

DIN FAPTELE SFINŢILOR APOSTOLI, CITIRE:
(II, 22—38)

n zilele acelea, zis-a Petru către popor: Bărbaţi israeliteni, ascultaţi cuvintele acestea: pe Iisus Nazarineanul, bărbat adeverit între voi de Dumnezeu, prin puteri, prin minuni şi prin semne pe care le-a făcut prin El Dumnezeu în mijlocul vostru, după cum voi înşivă ştiţi, pe Acesta, fiind dat, după sfatul cel rîndujt şi după ştiinţa cea dinainte a lui Dumnezeu, voi L-aţi luat şi, răstignindu-L, prin mîinile celor fără de lege, L-aţi omorît. Dar Dumnezeu L-a înviat, dezlegînd durerile morţii, întrucît nu era cu putinţă ca El să fie ţinut de moarte. Căci David zice despre El: Pururea am văzut pe Domnul înaintea mea, că El este de-a dreapta mea, ca să nu mă clatin. De aceea s-a bucurat inima mea şi s-a desfătat limba mea; chiar şi trupul meu se va odihni întru nădejde. Căci nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici nu vei da pe cel sfînt al Tău să vadă stricăciune. Făcutu-mi-ai cunoscute căile vieţii; cu faţa Ta mă vei umple de bucurie. Bărbaţi fraţi, cuvine-se a vă grăi fără sfială despre strămoşul David, că a murit şi s-a îngropat, iar mormîntul lui este la noi, pînă în ziua de azi. Dar David, fiind prooroc şi ştiind că Dumnezeu i S-a jurat cu jurămînt să aşeze pe tronu-i din rodul coapselor lui, mai înainte văzînd el, a vorbit despre învierea lui Hristos: că n-a fost lăsat în iad sufletul Lui şi nici trupul Lui n-a văzut putreziciune. Dumnezeu a înviat pe Acest Iisus, pentru Care noi toţi sîntem martori. Deci, înălţîndu-Se prin dreapta lui Dumnezeu şi primind de la Tatăl făgăduinţa Duhului Sfînt, L-a revărsat pe Acesta, cum vedeţi şi auziţi voi acum. Căci David nu s-a suit la ceruri, dar el a zis: Zis-a Domnul Domnului meu: şezi de-a dreapta Mea, pînă ce voi pune pe vrăjmaşii Tăi aşternut picioarelor Tale. Cu neclintire să ştie deci toată casa lui Israel că Dumnezeu pe Acest Iisus, pe Care voi L-aţi răstignit, L-a făcut Domn şi Hristos. Auzind ei acestea, au fost pătrunşi la inimă şi au zis lui Petru şi celorlalţi Apostoli: Bărbaţilor şi fra-

ţilor, ce să facem? Petru le-a răspuns: Pocăiţi-vă! Şi să se boteze fiecare dintre voi în numele lui Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre şi veţi primi darul Duhului Sfînt.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Măreşte sufletul meu pe Domnul şi s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu Mîntuitorul meu.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA CEA LUMINATĂ

Prochimen, glasul al 3-lea:

Cîntaţi Dumnezeului nostru, cîntaţi; cîntaţi Împăratului nostru, cîntaţi.

Stih:

Popoare bateţi din palme, strigaţi lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

DIN FAPTELE SFINŢILOR APOSTOLI, CITIRE:
(II, 38—43)

n zilele acelea, zis-a Petru către popor: Pocăiţi-vă! Şi să se boteze fiecare dintre voi în numele lui Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre şi veţi primi darul Duhului Sfînt. Căci vouă este dată făgăduinţa şi copiilor voştri şi tuturor celor de departe, pe oricîţi îi va chema Domnul Dumnezeul nostru. Şi prin alte multe vorbe, Petru mărturisea Evanghelia şi-i îndemna pe ei, zicînd: Mîntuiţi-vă de neamul acesta abătut de la Dumnezeu. Deci cei ce au primit cuvîntul lui s-au botezat; şi în ziua aceea s-au adăugat ca la trei mii de suflete. Şi stăruiau în învăţătura Apostolilor şi în cuminecare, în frîngerea pîinii şi în rugăciuni. Şi tot sufletul era cuprins de teamă, căci multe minuni şi semne se făceau în Ierusalim prin Apostoli, şi frică mare îi stăpînea pe toţi.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Sporeşte şi împărăţeşte pentru adevăr.

Stih:

Iubit-ai dreptatea şi ai urît fărădelegea.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA CEA LUMINATĂ

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cît s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate întru înțelepciune le-ai făcut.

Stih: Binecuvîntează suflete al meu pe Domnul. Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(II, 1—8)

n zilele acelea, Petru și Ioan s-au suit la Templu, pentru rugăciunea din ceasul al nouălea. Și era un om olog din naștere, pe care-l aduceau și-l puneau în fiecare zi, la poarta Templului, zisă Poarta frumoasă, ca să ceară milostenie de la cei ce intrau în Templu. Acesta, văzînd pe Petru și pe Ioan că vor să intre în Templu, le-a cerut milostenie. Și Petru, căutînd spre el împreună cu Ioan, a grăit: Uită-te la noi! Iar ologul i-a privit cu luare aminte, așteptînd să capete ceva de la ei. Atunci Petru a zis: Argint și aur nu am; dar ce am, aceea îți dau: În numele lui Iisus Hristos din Nazaret, scoală-te și umblă. Și apucîndu-l de mîna dreaptă, l-a ridicat și îndată picioarele și încheieturile i s-au înzdrăvenit și, sărind, a stat în picioare și a început să umble. Și a intrat cu ei în Templu și umbla și sărea și lăuda pe Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 8-lea: Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA CEA LUMINATĂ

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este luminarea mea și Mîntuitorul meu.

Stih: Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(III, 11—16)

n zilele acelea, fiindcă ologul cel vindecat se ținea de Petru și de Ioan, tot poporul, uimit, a alergat la ei, în pridvorul numit al lui Solomon. Iar Petru, văzînd aceasta, a rostit către popor: Bărbați israeliteni, de ce vă minunați de acest lucru, sau de ce stați cu ochii ațintiți la noi, ca și cum cu a noastră putere sau cucernicie l-am fi făcut pe acest om să umble? Dumnezeul lui

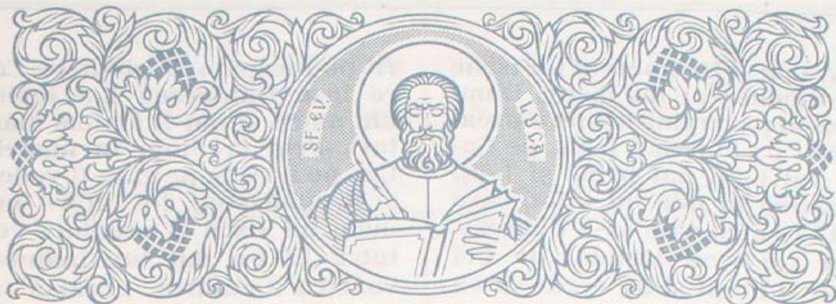
Avraam şi Dumnezeul lui Isaac şi Dumnezeul lui Iacov, Dumnezeul părinţilor noştri a preaslăvit pe Fiul Său Iisus, pe Care voi L-aţi dat prins şi L-aţi tăgăduit în faţa lui Pilat, care găsise cu cale să-L elibereze. Dar voi v-aţi lepădat de Cel sfînt şi drept şi aţi cerut să vă dăruiască un ucigaş. Aţi omorît pe Începătorul vieţii, pe Care însă Dumnezeu L-a înviat din morţi şi noi Îi sîntem martori. Prin credinţa în numele Lui, pe acesta, pe care îl vedeţi şi îl cunoaşteţi, l-a întărit numele lui Iisus şi credinţa cea întru El i-a dat lui, înaintea voastră a tuturor, această întregire a trupului.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Domnul a împărăţit, întru podoabă S-a îmbrăcat.

Stih: Că a întărit lumea, care nu se va clinti.

DUMINICA
A DOUA DUPĂ PAȘTI, A LUI TOMA

Prochimen, glasul al 3-lea:

Mare este Domnul nostru și mare este tăria Lui și priceperea Lui nu are hotar.

Stih: Lăudați pe Domnul, că este bun.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(V, 12—20)

În zilele acelea, prin mîinile Apostolilor, se făceau semne și minuni multe în popor, și erau cu toții, într-un cuget, în pridvorul lui Solomon. Și nimeni dintre ceilalți nu cuteza să se alăture de ei, dar poporul îi lăuda. Și din ce în ce mai mult sporeau cei ce credeau în Domnul, mulțime de bărbați și de femei; așa încît scoteau pe cei bolnavi în ulițe și-i puneau pe paturi și pe năsălii, ca, venind Petru, măcar umbra lui să umbrească pe vreunul dintre ei. Și se aduna și mulțimea din cetățile dimprejurul Ierusalimului, aducînd bolnavi și bîntuiți de duhuri necurate, și toți se tămăduiau. Atunci s-a sculat arhiereul și toți cei împreună cu el, care țin de eresul saducheilor, și s-au umplut de pizmă. Și au prins pe Apostoli și i-au pus în temnița obștească. Dar un înger al Domnului, în timpul nopții, descuind porțile temniței și scoțîndu-i afară, le-a poruncit: Mergeți și stați în Templu și vorbiți poporului toate cuvintele acestei vieți.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Veniți să ne bucurăm de Domnul.

Stih:

Că Dumnezeu mare este Domnul, și Împărat peste tot pămîntul.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA DUPĂ PAŞTI

DIN FAPTELE SFINŢILOR APOSTOLI, CITIRE:
(III, 19—36)

În zilele acelea, Petru a zis către popor: pocăiţi-vă şi vă întoarceţi, ca să se şteargă păcatele voastre şi să vină de la faţa Domnului vremuri de uşurare, trimiţînd pe Cel propovăduit mai dinainte vouă, pe Iisus Hristos, pe Care trebuie să-L primească Cerul pînă la anii aşezării din nou a tuturor celor despre care a grăit Dumnezeu prin gura sfinţilor Săi prooroci din veac. Moise a zis, într-adevăr, către părinţi: Domnul Dumnezeu va ridica vouă între fraţii voştri prooroc ca mine. Pe El să-L ascultaţi, în toate cîte vă va spune. Şi tot sufletul care nu va asculta de Proorocul Acela va fi nimicit din popor. Iar toţi proorocii de la Samuil şi ceilalţi cîţi au grăit mai înainte au vestit zilele acestea. Voi sînteţi fiii proorocilor şi ai Legămîntului pe care l-a încheiat Dumnezeu cu părinţii noştri, grăind către Avraam: Şi întru seminţia ta se vor binecuvînta toate neamurile pămîntului. Dumnezeu, înviind pe Fiul Său, L-a trimis întîi la voi, să vă binecuvînteze, ca fiecare să se întoarcă de la răutăţile sale.

MARŢI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA DUPĂ PAŞTI

DIN FAPTELE SFINŢILOR APOSTOLI, CITIRE:
(IV, 1—10)

În zilele acelea, cînd Apostolii vorbeau către popor, au venit asupra lor preoţii, căpetenia gărzii Templului şi saducheii, fiind tulburaţi că Apostolii învaţă poporul şi vestesc, întru Iisus, învierea din morţi. Şi punînd mîna pe ei, i-au pus sub pază, pînă a doua zi, căci atunci era seară. Însă mulţi din cei ce auziseră cuvîntul au crezut, astfel că numărul bărbaţilor credincioşi s-a făcut ca la cinci mii. Iar a doua zi s-au strîns laolaltă mai-marii lor şi bătrînii şi cărturarii din Ierusalim şi Anna arhiereul şi Caiafa şi Ioan şi Alexandru şi cîţi erau din neamul arhieresc. Şi i-au adus în mijlocul sinedriului şi i-au întrebat: Cu ce putere sau într-al cui nume aţi făcut voi aceasta? Atunci Pe-

tru, umplîndu-se de Duhul Sfînt, le-a vorbit: Mai-mari ai poporului și bătrîni ai lui Israel, fiindcă noi sîntem astăzi cercetați pentru o facere de bine către un om bolnav, ca să răspundem în ce chip s-a făcut el sănătos, cunoscut să vă fie vouă tuturor și la tot poporul Israel că în numele lui Iisus Hristos Nazarineanul, pe Care voi L-ați răstignit, dar pe Care Dumnezeu L-a înviat din morți, în numele Lui stă acesta sănătos în fața voastră!

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(IV, 13—22)

În zilele acelea, văzînd căpeteniile îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan, erau în mare mirare, fiindcă își dădeau seama că sînt oameni fără carte și simpli; dar îi cunoșteau că fuseseră împreună cu Iisus. Și văzînd pe omul cel tămăduit stînd cu ei, nimic n-aveau ce să zică împotrivă, ci le-au poruncit să iasă afară din sinedriu și s-au sfătuit unii cu alții și au zis: Ce vom face acestor oameni? Căci este știut tuturor locuitorilor din Ierusalim că printr-înșii s-a făcut o minune cunoscută și nu putem să tăgăduim. Dar ca aceasta să nu se răspîndească mai departe în popor, cu amenințare să le poruncim să nu mai vorbească, în numele acesta, nimănui. Deci, chemîndu-i, le-au poruncit ca nicidecum să nu mai grăiască, nici să mai învețe în numele lui Iisus. Petru și Ioan, răspunzînd, le-au zis: Judecați de este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm de voi mai mult decît de Dumnezeu. Căci noi nu putem să nu vorbim cele ce am văzut și am auzit. Dar ei, după ce i-au amenințat din nou, le-au dat drumul, negăsind nici un chip cum să-i pedepsească, din pricina poporului, fiindcă toți preaslăveau pe Dumnezeu, pentru ceea ce se făcuse. Iar omul cu care se făcuse această minune a vindecării avea mai mult ca patruzeci de ani.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(IV, 23—31)

În zilele acelea, după ce au fost sloboziți, Apostolii au venit la ai lor și le-au spus cîte le-au vorbit lor arhiereii și bătrînii. Ci ei, auzind, într-un cuget au ridicat glasul lor către Dumnezeu și au grăit: Stăpîne, Dumnezeule, Tu care ai făcut cerul și pămîntul și marea și toate cele ce sînt într-însele, Tu ești care prin Duhul Sfînt și prin gura părintelui nostru David, slujitorul Tău, ai zis: Pentru ce s-au întărîtat neamurile și popoarele au cugetat cele deșarte? Ridicatu-s-au împărații pămîntului și stăpînitorii s-au adunat laolaltă împotriva Domnului și împotriva Hristosului Său. Căci, cu adevărat, în cetatea aceasta, asupra Sfînt-Fiului Tău Iisus, pe Care Tu L-ai uns, s-au adunat împreună și Irod și Ponțiu Pilat, cu păgînii și cu neamurile lui Israel, spre a face toate cîte mîna Ta și sfatul Tău mai dinainte au rînduit să fie. Și acum, Doamne, caută spre amenințările lor și dă robilor Tăi să propovăduiască cuvîntul Tău cu toată îndrăzneala, întinzînd dreapta Ta spre vindecare și săvîrșind semne și minuni, prin numele Sfînt-Fiului Tău, Iisus. Și pe cînd se rugau astfel, locul unde erau adunați s-a cutremurat și s-au umplut toți de Duhul Sfînt și vesteau cu îndrăzneală cuvîntul lui Dumnezeu.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(V, 1—11)

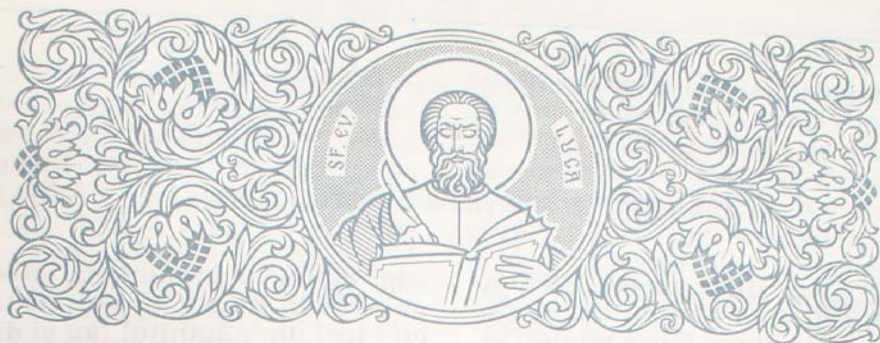
În zilele acelea, un om oarecare, anume Anania, cu Safira, femeia lui, și-au vîndut țarina și, în înțelegere cu femeia lui, a oprit din preț, o parte, iar partea ce a rămas a adus-o și a pus-o la picioarele Apostolilor. Petru a grăit atunci: Anania, pentru ce a umplut Satana inima ta, ca să minți tu Duhului Sfînt și să dosești din prețul țarinei? Dacă n-o vindeai și rămînea, nu-ți rămînea ție? Și dacă ai vîndut-o, prețul ei nu era în stăpînirea ta? Cum de ai pus în inima ta lucrul acesta? N-ai mințit oamenilor, ci lui Dumnezeu. Și Anania, auzind aceste vorbe, a

căzut și a murit. Și frică mare i-a cuprins pe toți ascultătorii. Atunci, sculîndu-se cei tineri, au înfășurat pe Anania și, scoțîndu-l afară, l-au îngropat. Și după un răstimp, ca de trei ceasuri, a intrat și femeia lui, neștiind cele întîmplate. Iar Petru a întrebat-o : Spune-mi mie, cu atîta ați vîndut țarina ? Iar Safira a răspuns : Da, cu atîta. Atunci Petru i-a grăit : De ce v-ați învoit voi să ispitiți Duhul Domnului ? Iată picioarele celor ce au îngropat pe bărbatul tău sînt la ușă și te vor scoate afară și pe tine. Iar Safira a căzut deodată la picioarele lui Petru și a murit. Cînd au intrat tinerii, au găsit-o moartă și, scoțînd-o afară, au îngropat-o lîngă bărbatul său. Și s-a făcut frică mare peste toată Biserica și peste toți cei ce auzeau acestea.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(V, 21—32)

În zilele acelea, Apostolii au intrat de dimineață în templu și învățau poporul. Ci venind arhiereul și cei ce erau cu el, au adunat soborul și pe toți bătrînii fiilor lui Israel și au trimis la temniță să-i aducă pe Apostoli. Dar, ducîndu-se slujitorii, nu i-au găsit în închisoare. Deci s-au întors și, dînd de veste, le-au spus : Temnița am găsit-o încuiată cu toată strășnicia și pe paznici stînd la ușă ; dar, cînd am descuiat înăuntru n-am găsit pe nimeni. Cînd au auzit aceste cuvinte, căpetenia gărzii Templului și mai-marii preoților nu știau ce să creadă despre ei și ce poate să fie aceasta. Dar venind cineva, le-a dat de veste : Iată, oamenii, pe care i-ați pus în închisoare, sînt în Templu, stînd și învățînd poporul. Atunci s-a dus căpetenia gărzii cu slujitorii lui și i-a adus, dar nu cu sila, căci se temeau de popor să nu-i omoare cu pietre. Și aducîndu-i, i-au pus în fața sinedriului și arhiereul i-a întrebat, zicînd: Au nu v-am poruncit vouă, cu tot dinadinsul, să nu mai învățați în numele Acesta? Și iată că ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră și voiți să aduceți asupra noastră sîngele acestui Om ! Ci Petru și Apostolii, răspunzînd, au zis : Trebuie să ascultăm pe Dumnezeu mai mult decît pe oameni. Dumnezeul părinților noștri a înviat pe Iisus, pe Care voi L-ați omorît, spînzurîndu-L pe lemn. Pe Acesta, Dumnezeu, cu dreapta Sa, L-a înălțat Stăpînitor și Mîntuitor, ca să dea lui Israel pocăință și iertarea păcatelor. Și pentru acestea sîntem martori noi și Duhul Sfînt, dat de Dumnezeu celor ce-L ascultă.

DUMINICA
A TREIA DUPĂ PAȘTI, A MIRONOSIȚELOR

Prochimen, glasul al 2-lea:
Tăria mea și lauda mea este Domnul și mi-a fost mie spre mîntuire.
Stih: Certînd, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(VI, 1—7)

În zilele acelea, înmulțindu-se ucenicii, eliniștii iudei au început să murmure împotriva evreilor că, la împărțirea zilnică de hrană, văduvele lor erau trecute cu vederea. Atunci cei doisprezece au chemat mulțimea ucenicilor și le-au zis: Nu este potrivit ca noi, părăsind cuvîntul lui Dumnezeu, să slujim la mese. Drept aceea, fraților, căutați șapte bărbați dintre voi, cu nume bun, plini de Duhul Sfînt și de înțelepciune, pe care noi să-i rînduim la această s l u j b ă; iar noi vom stărui în rugăciune și în slujirea cuvîntului. Sfatul a plăcut întregii adunări și au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duh Sfînt, pe Filip, pe Prohor, pe Nicanor, pe Timon, pe Parmena și pe Nicolae, prozelit din Antiohia. Pe aceștia i-au înfățișat înaintea Apostolilor, care, după ce s-au rugat, și-au pus mîinile peste ei. Și cuvîntul lui Dumnezeu creștea și numărul ucenicilor din Ierusalim sporea foarte și m u l ț i m e mare de preoți veneau la credință.

Aliluia, glasul al 2-lea:
Auză-te Domnul în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacob.
Stih: Doamne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(VI, 8—15; VII, 1—5, 47—60)

În zilele acelea, Ștefan, fiind plin de har și de putere, făcea minuni și semne mari în popor. Atunci, din sinagoga ce se zice a libertinilor și a cirenenilor și a alexandrinilor și a celor din Cilicia și din Asia, s-au sculat unii și au început să se sfădească cu Ștefan. Dar nu puteau să se măsoare cu înțelepciunea și cu duhul cu care el vorbea. Atunci au pus la cale pe niște oameni, care să zică: Noi l-am auzit spunînd cuvinte de hulă împotriva lui Moise și a lui Dumnezeu. Și au întărîtat poporul și pe bătrîni și pe cărturari și, năvălind asupră-i, l-au luat pe sus și l-au dus la sinedriu. Acolo, au pus martori mincinoși, care au zis: Acest om nu contenește cu vorbele lui de hulă împotriva locului celui sfînt și împotriva Legii. Căci l-am auzit zicînd despre Iisus Nazarineanul că El va strica locul acesta și va schimba datinile pe care le avem predanie de la Moise. Și ațintindu-și ochii asupra lui Ștefan, toți cei ce ședeau în sinedriu au văzut fața lui, ca fața unui înger. Atunci arhiereul a întrebat: Adevărate sînt acestea? Iar Ștefan a grăit: Bărbați frați și părinți, ascultați! Dumnezeul slavei S-a arătat părintelui nostru Avraam, cînd era în Mesopotamia, mai înainte ca să locuiască în Haran. Și i-a poruncit: Ieși din pămîntul tău și din rudeniile tale și vino în pămîntul pe care ți-l voi arăta. Atunci a ieșit din pămîntul caldeilor și a locuit în Haran. Iar de acolo, după moartea tatălui său, l-a strămutat în această țară, în care locuiți voi acum. Dar aici nu i-a dat să stăpînească nici un picior de pămînt, iar Solomon I-a zidit Lui casă. Dar Cel preaînalt nu locuiește în clădiri făcute de mîini omenești, precum zice proorocul: Cerul este tronul Meu și pămîntul așternutul picioarelor Mele. Ce fel de casă veți clădi pentru Mine? – zice Domnul – sau care este locul odihnei Mele? Au nu mîna Mea a făcut toate acestea? Voi cei tari în cerbice și netăiați împrejur la inimă și la urechi, voi pururea stați împotriva Duhului Sfînt, precum părinții voștri, așa și voi! Pe care dintre prooroci nu l-au prigonit părinții voștri? Omorîtu-au pe cei ce au vestit de mai înainte sosirea Celui drept, Căruia vînzători și ucigași v-ați făcut acum voi, care ați primit Legea cu rînduială de la îngeri și n-ați păzit-o! Auzind ei acestea, fremătau de furie și scrîșneau din dinți împotriva lui. Dar Ștefan, fiind plin de Duh Sfînt și căutînd la cer, a văzut

slava lui Dumnezeu și pe Iisus, stînd de-a dreapta lui Dumnezeu. Atunci a zis: Iată văd cerurile deschise și pe Fiul Omului stînd de-a dreapta lui Dumnezeu! Iar ei, strigînd cu glas mare, și-au astupat urechile și au năvălit asupra lui toți într-un cuget. Și după ce l-au scos afară din cetate, au început să-l bată cu pietre. Și martorii și-au pus jos veșmintele, la picioarele unui tînăr, numit Saul. Și pe cînd ucideau cu pietre pe Ștefan, acesta se ruga și zicea: Doamne Iisuse, primește duhul meu! Apoi îngenunchind, a strigat cu voce tare: Doamne, nu le socoti lor acest păcat! Și grăind acestea a adormit. Iar Saul se învoise la uciderea lui Ștefan.

MARȚI ÎN SAPTĂMÎNA A TREIA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(VIII, 5—17)

În zilele acelea, Filip, coborîndu-se într-o cetate a Samariei, propovăduia pe Hristos. Și mulțimile erau cu luare aminte și în același cuget la cele spuse de către Filip, ascultîndu-l și văzînd semnele pe care le săvîrșea. Căci din mulți care aveau duhuri necurate, duhurile răcneau cu putere și ieșeau și mulți slăbănogi și ologi se tămăduiau. Deci, în acel oraș era mare bucurie. Dar acolo era, de mai înainte, un bărbat anume Simon, care era vrăjitor și amăgea poporul Samariei, zicînd cum că este cineva de seamă. Și toți, de la mic și pînă la mare, ascultau de el și ziceau: Aceasta e puterea lui Dumnezeu, numită cea mare. Și ascultau de el, fiindcă, de multă vreme, cu vrăjile lui, îi uimise. Iar cînd au crezut lui Filip, care le binevestea despre împărăția lui Dumnezeu și despre numele lui Iisus Hristos, bărbați și femei s-au botezat. Atunci Simon a crezut și el și s-a botezat și era mereu cu Filip. Uitîndu-se la semnele și la marile minuni ce se făceau, era peste măsură de mirat. Atunci Apostolii din Ierusalim, auzind că Samaria a primit cuvîntul lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru și pe Ioan. Aceștia, pogorîndu-se, s-au rugat pentru ei ca să primească Duhul Sfînt, căci nu se pogorîse încă peste nici unul din ei, ci erau numai botezați în numele Domnului Iisus. Atunci și-au pus mîinile peste ei și au primit Duhul Sfînt.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIA DUPĂ PAŞTI

DIN FAPTELE SFINŢILOR APOSTOLI, CITIRE:
(VIII, 18—25)

În zilele acelea, Simon, dacă a văzut că Duhul Sfînt se dă prin punerea mîinilor Apostolilor, le-a adus bani şi le-a zis: Daţi-mi şi mie puterea aceasta, ca pe oricine voi pune mîinile să primească Duhul Sfînt. Dar Petru a zis către el: Banii tăi, cu tine odată, să fie spre pierzare! Căci ai socotit că darul lui Dumnezeu se agoniseşte cu bani. Tu n-ai parte, nici moştenire la chemarea aceasta, pentru că inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu. Drept aceea, pocăieşte-te de această răutate a ta şi te roagă lui Dumnezeu, doară ţi se va ierta cugetul inimii tale, căci văd că eşti fiere de amărăciune şi prins în legăturile nedreptăţii. Simon a răspuns şi a zis: Rugaţi-vă voi la Domnul pentru mine, ca să nu vină asupra mea nimic din cele ce aţi zis. Iar ei, mărturisind şi grăind cuvîntul lui Dumnezeu, s-au întors la Ierusalim şi în multe sate ale samarinenilor au propovăduit Evanghelia.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIA DUPĂ PAŞTI

DIN FAPTELE SFINŢILOR APOSTOLI, CITIRE:
(VIII, 26—39)

În zilele acelea, îngerul Domnului a grăit către Filip şi i-a zis: Scoală-te şi mergi spre miazăzi, pe calea care coboară de la Ierusalim la Gaza. Şi s-a sculat şi a mers. Şi iată un bărbat din Etiopia, famen, mare dregător al Candachiei, împărăteasa Etiopiei, vistiernic peste toată vistieria ei, care venise la Ierusalim să se închine, se întorcea acasă şi, şezînd în căruţa lui citea pe proorocul Isaia. Iar Duhul i-a zis lui Filip: Apropie-te şi ţine-te de carul acesta. Şi alergînd, Filip l-a auzit cum citea pe proorocul Isaia. Atunci l-a întrebat: Înţelegi, oare, ce citeşti? El a răspuns: Cum aş putea să înţeleg, de nu mă va călăuzi cineva? Şi a rugat pe Filip să se urce şi să şadă lîngă el. Iar locul din Scriptură pe care-l citea era acesta: Ca un miel care se aduce spre junghiere şi ca o oaie fără glas înaintea celui ce o tunde, aşa

nu și-a deschis gura Sa. Întru smerenia Lui, judecată Lui s-a ridicat și neamul Lui cine-l va spune? Că se ridică de pe pămînt viața Lui. Și famenul, răspunzînd, a întrebat pe Filip: Rogu-te, despre cine zice proorocul acesta, despre sine ori despre altcineva? Iar F i l i p, deschizînd gura sa și pornind de la scriptura aceasta, i-a binevestit lui pe Iisus. Și pe cînd mergeau pe cale, au ajuns la o apă; iar famenul a zis: Iată apă; ce mă oprește ca să mă botez? Filip a rostit: Dacă crezi din toată inima, este cu putință. Iar el a r ă s p u n s și a zis: Cred că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu. Și a poruncit să stea căruța; și s-au pogorît amîndoi în apă, Filip și famenul, și l-a botezat. Iar cînd au ieșit din apă, Duhul Domnului a răpit pe Filip și famenul nu l-a mai văzut. Ci el s-a dus în calea lui cu bucurie.

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(VIII, 40, IX, 1—19)

n zilele acelea, Filip s-a aflat în Azot; și, mergînd, b i n e v e s t e a în toate cetățile, pînă ce a sosit la Cezareea. În vremea aceasta, Saul suflînd mereu amenințare și omor împotriva ucenicilor Domnului, s-a dus la arhiereu și a cerut de la el scrisori către sinagogile din Damasc, că, dacă va afla acolo pe vreunii, atît bărbați cît și femei, că sînt pe calea aceasta, să-i aducă legați la Ierusalim. Dar pe cînd călătorea el și era aproape de Damasc, o lumină din cer l-a învăluit deodată ca într-un fulger. Și Saul, căzînd la pămînt, a auzit un glas care-i zicea: Saule, Saule, de ce Mă prigonești? El a zis: Cine ești Tu, D o a m n e? Iar Domnul a zis lui: Eu sînt Iisus, pe Care tu Îl prigonești. Greu îți este să izbești în țepușă cu piciorul. Ci el, tremurînd și fiind îngrozit a răspuns: Doamne, ce voiești să fac? Iar Domnul i-a grăit: Scoală-te și intră în cetate și ți se va spune ție ce trebuie să faci. Iar bărbații, care mergeau cu el pe cale, stăteau înmărmuriți, căci glasul îl auzeau, dar nu vedeau pe nimeni. Și Saul s-a sculat de la pămînt, dar, deși avea ochii deschiși, nimic nu putea să vadă. Atunci l-au luat de mînă și l-au dus în Damasc. Și trei zile a fost fără vedere, și n-a mîncat, nici n-a băut. Iar în Damasc era un ucenic, anume Anania, și Domnul i-a zis, în vedenie: Anania! Și el a răspuns: Iată-mă, Doamne! Iar Domnul a zis către el: Scoală-te, mergi pe

ulița care se cheamă Ulița dreaptă și la casa lui Iuda întreabă de un om din Tars, cu numele Saul; căci iată, este în rugăciune. Și a văzut, în vedenie, pe un bărbat, anume Anania, intrînd la el și punîndu-și mîinile peste el, ca să-și capete iar vederea. Ci Anania a răspuns: Doamne, despre omul acesta am auzit de la mulți cîte rele a făcut sfinților Tăi, în Ierusalim. Și aici chiar are putere de la arhierei să lege pe toți care cheamă numele Tău. Ci Domnul a zis către el: Mergi, fiindcă acesta îmi este vas ales, ca să poarte numele Meu înaintea păgînilor și a împăraților și a fiilor lui Israel. Căci Eu îi voi arăta cîte trebuie să sufere el pentru numele Meu. Deci s-a dus Anania și a intrat în casă și, punîndu-și mîinile pe el, a grăit: Frate Saule, Domnul Iisus, Cel ce ți S-a arătat pe calea pe care tu veneai, m-a trimis ca să-ți primești vederea și să te umpli de Duh Sfînt. Și îndată au căzut de pe ochii lui ca niște solzi; și iarăși a văzut și, sculîndu-se, a fost botezat. Apoi, luînd de mîncare, s-a întărit.

SÎMBĂTĂ

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(IX, 19—31)

În zilele acelea, a stat Saul cu ucenicii din Damasc cîteva zile. Și degrabă, în sinagogi, a propovăduit pe Iisus, că El este Fiul lui Dumnezeu. Iar toți care îl auzeau se mirau foarte și ziceau: nu este, oare, acesta cel care schingiuia în Ierusalim pe cei ce cheamă acest nume și n-a venit aici pentru aceea ca să-i ducă pe ei legați, la arhierei? Și Saul se întărea din ce în ce mai mult și-i punea la încurcătură pe iudeii care locuiau în Damasc, dovedind că Acesta este Hristos. Și după ce au trecut zile mai multe, iudeii s-au sfătuit să-l omoare, însă uneltirea lor a ajuns la cunoștința lui Saul. Dar ei păzeau zi și noapte la porțile Damascului ca să-i ridice viața. Ucenicii lui însă, luîndu-l noaptea, l-au pogorît peste zid, lăsîndu-l jos într-o coșniță. Și venind în Ierusalim, Saul încerca să se alăture de ucenici, dar toți se temeau de el, necrezînd că este ucenic. Atunci Varnava, luîndu-l pe el, l-a dus la Apostoli și le-a istorisit cum a văzut în cale pe Domnul, cum a vorbit Domnul cu el și cum a predicat

în Damasc, fără sfială, în numele lui Iisus. Deci era cu ei înăuntru și în afară de Ierusalim, și lucra cu îndrăzneală pentru Domnul, vorbind și întrebîndu-se cu evreii eliniști. Ei însă umblau ca să-l ucidă. Dar frații, prinzînd de veste, l-au dus pe Saul la Cezareea și de acolo l-au trimis la Tars. Iar Bisericile, prin toată Iudeea, Galileea și Samaria, aveau pace, întărindu-se și umblînd în frica Domnului și sporind prin chemarea într-ajutor a Sfîntului Duh.

DUMINICA
A PATRA DUPĂ PAȘTI, A SLĂBĂNOGULUI

Prochimen, glasul al 3-lea:

Cîntați Dumnezeului nostru, cîntați,

Stih: Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(IX, 32—42)

În zilele acelea, Petru, trecînd pe la toți, a venit și la sfinții care locuiau în Lidia. Și acolo a găsit pe un om, anume Enea, care de opt ani zăcea în pat, fiindcă era paralitic. Atunci Petru i-a zis: Enea, te vindecă Iisus Hristos. Scoală-te și strînge-ți patul. Și s-a sculat numaidecît. Și l-au văzut toți cei ce locuiau în Lida și în Saron, care s-au întors la Domnul. Iar în Iope era o ucenită cu numele Tavita, care, în tălmăcire, înseamnă căprioară; aceasta era plină de fapte bune și de milosteniile ce făcea. Și s-a întîmplat, în acele zile, că ea s-a îmbolnăvit și a murit. Și după ce au scăldat-o, au pus-o în foișor. Ci Lidia fiind aproape de Iope, ucenicii, auzind că Petru este în Lidia, au trimis pe doi bărbați la el, rugîndu-l: Nu pregeta să vii pînă la noi. Atunci, Petru s-a sculat și a venit cu ei. Iar cînd a sosit, l-au dus sus în foișor și lîngă el au stat plîngînd toate văduvele, care îi arătau cămășile și veșmintele cîte le făcea Căprioara, pe cînd era cu ele. Și Petru a scos pe toți afară, a îngenunchiat și s-a rugat și, întorcîndu-se către trup, a zis: Tavita, scoală-te! Și ea și-a deschis ochii și, văzînd pe Petru, a șezut. Și dîndu-i mîna, Petru a ridicat-o. Apoi a chemat pe sfinți și pe văduve și le-a dat-o vie. Iar minunea aceasta s-a făcut cunoscută în întreaga Iope și mulți au crezut în Domnul.

Aliluia, glasul al 3-lea:
Întru Tine, Doamne, am nădăjduit să nu mă rușinezi în veac; întru dreptatea Ta scapă-mă și mă scoate.

Stih:

Fii mie Dumnezeu apărător, și casă de scăpare, ca să mă mîntuiești.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(X, 1—16)

În zilele acelea, în Cezareea era un bărbat cu numele Corneliu, sutaș din cohorta care se chema Italica, cucernic și temător de Dumnezeu, cu toată casa lui, și care făcea multe milostenii poporului și se ruga lui Dumnezeu totdeauna. Și a văzut în arătare, lămurit, pe la ceasul al nouălea din zi, un înger al lui Dumnezeu intrînd la el și grăindu-i: Corneliu! Iar Corneliu căutînd la el și înfricoșîndu-se, a răspuns: Ce este, Doamne? Și îngerul a zis: Rugăciunile tale și milosteniile tale s-au suit, spre pomenire, înaintea lui Dumnezeu. Și acum, trimite oameni la Iope și cheamă să vină pe unul Simon, care se numește și Petru. Acesta găzduiește la un tăbăcar, Simon, a cărui casă este lîngă mare. Petru îți va spune ce trebuie să faci. Și după ce s-a dus îngerul care vorbea cu el, Corneliu a chemat pe doi din oamenii săi de casă și un ostaș cucernic din straja lui, și, spunîndu-i toate, i-a trimis la Iope. A doua zi, pe cînd mergeau pe drum și se apropiau de oraș, Petru s-a suit, către ceasul al șaselea, în foișor, ca să se roage. Și i s-a făcut foame și voia să mănînce, dar pe cînd gazdele găteau masa, a venit peste el o răpire de sine. Și a văzut cerul deschis și pogorîndu-se un lucru ca o față mare de pînză, legată în patru colțuri, lăsîndu-se pe pămînt. În ea erau toate dobitoacele cu patru picioare și tîrîtoarele pămîntului și păsările cerului. Iar un glas a strigat către Petru: Scoală, Petre, junghie și mănîncă. Ci Petru a răspuns: Nicidecum, Doamne, căci niciodată n-am mîncat nimic spurcat sau necurat. Și iar, a doua oară, i-a zis glasul: Cele ce Dumnezeu a curățit, tu să nu le numești spurcate. Și aceasta s-a făcut de trei ori și îndată pînza s-a ridicat la cer.

MARȚI
ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(X, 21—33)

În zilele acelea, Petru, s-a coborît la bărbații trimiși la el de Corneliu, și le-a zis: Iată, eu sînt acela pe care îl căutați. Care este pricina pentru care ați v e n i t? Iar ei i-au zis: Corneliu sutașul, om drept și temător de Dumnezeu și cu mărturie b u n ă de la tot neamul iudeilor, a primit poruncă prin sfîntul înger să trimită să te cheme acasă la el, ca să audă cuvinte de la tine. Atunci Petru i-a chemat înăuntru și i-a ospătat. Și a doua zi s-a sculat și a ieșit cu ei; iar cîțiva din frații cei din Iope l-au însoțit. În ziua următoare, au intrat în Cezareea. Iar Corneliu îi aștepta și chemase acasă la el rudeniile sale și prietenii cei mai de aproape. Și cînd a fost să intre Petru, Corneliu, ieșindu-i înainte, a căzut la picioarele lui și i s-a închinat. Dar Petru l-a ridicat și i-a zis: Scoală-te. Și eu sînt om. Și, vorbind cu el, a intrat și a găsit mulțimea celor adunați. Și a grăit către ei: Voi știți că nu se cuvine unui bărbat iudeu să se întovărășească sau să se apropie de cel de alt neam, dar mie Dumnezeu mi-a arătat să nu zic de nici un om că e spurcat sau necurat. Drept aceea, chemat fiind să vin, am venit fără îndoire. Deci vă întreb: Pentru care cuvînt ați trimis după mine? Corneliu a răspuns: Cu patru zile în urmă, postisem pînă la ceasul acesta și îmi făceam rugăciunea de ceasul al nouălea din zi, la mine în casă; cînd iată un bărbat, în veșmînt alb strălucitor, a stat în fața mea. Și el a zis: Corneliu, auzitu-s-a rugăciunea ta și milosteniile tale au fost pomenite înaintea lui Dumnezeu. T r i m i t e, dar, la Iope și cheamă pe Simon, cel ce se numește Petru; el găzduiește în casa lui Simon Tăbăcarul, lîngă mare. Deci îndată am trimis la tine; și tu ai făcut bine că ai venit. Iar acum sîntem toți de față înaintea lui Dumnezeu, ca să ascultăm toate cîte sînt poruncite ție de la Dumnezeu.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA DUPĂ PAȘTI
LA ÎNJUMĂTĂȚIREA PRAZNICULUI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XIV, 6—18)

n zilele acelea, Pavel și Varnava au înțeles primejdia și au fugit în orașele Licaoniei: Listra și Derbe și prin împrejurimi; și acolo propovăduiau Evanghelia. Iar în Listra, un om, neputincios de picioare ședea jos, că era olog din pîntecele maicii sale și nu umblase niciodată. Acesta asculta la Pavel cum vorbea. Iar Pavel, căutînd la el și văzînd că are credință ca să fie vindecat, a zis cu glas puternic: Scoală-te, drept, în picioare. Și acesta a sărit și a umblat. Iar mulțimile, văzînd ceea ce făcuse Pavel, au strigat în limba licaonă și au zis: Zeii, luînd asemănare omenească, s-au pogorît la noi. Și ziceau de Varnava că e Zeus, iar de Pavel că e Hermes, fiindcă el era purtătorul cuvîntului. Iar preotul lui Zeus, al cărui templu era înaintea cetății, aducînd la porți tauri și cununi, voia, împreună cu mulțimile să le aducă jertfe. Ci Apostolii Pavel și Varnava, cînd au auzit, și-au rupt veșmintele, au sărit în mulțime și au strigat, zicînd: O bărbaților, de ce faceți aceasta? Doar și noi sîntem oameni, cu aceleași slăbiciuni ca voi; însă noi vă vestim vestea cea bună, ca să vă întoarceți de la aceste deșertăciuni către Dumnezeul cel viu, Care a făcut cerul și pămîntul, marea și toate cele ce sînt într-însele; și Care, în veacurile trecute, a îngăduit ca toate neamurile să meargă în căile lor, deși El nu S-a lăsat pe Sine nemărturisit, făcîndu-vă bine, dîndu-vă din cer ploi și vremuri roditoare, umplînd de hrană și de veselie inimile voastre. Și vorbind ei acestea, de-abia au potolit mulțimile, ca să nu le aducă jertfă.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(X, 34—43)

În zilele acelea, Petru deschizîndu-și gura, a grăit: Cu adevărat cunosc că Dumnezeu nu este părtinitor, ci, în orice neam, cel ce se teme de Dumnezeu și face dreptate, primit este înaintea Lui, ca să asculte cuvîntul pe care El l-a trimis fiilor lui Israel, binevestind pace, prin Iisus Hristos. Acesta este Domn peste toate. Voi știți despre cele petrecute în toată Iudeea, cu începere din Galileea, după botezul pe care l-a propovăduit Ioan, adică despre Iisus din Nazaret: cum L-a uns Dumnezeu cu Duhul Sfînt și cu putere și cum a umblat El din loc în loc, făcînd bine și vindecînd pe toți cei asupriți de diavolul, pentru că Dumnezeu era cu El. Și noi sîntem martori pentru toate cîte a făcut, și în țara iudeilor și în Ierusalim, El pe Care L-au omorît, spînzurîndu-L pe lemn. Dar Dumnezeu L-a înviat a treia zi, și I-a dat să Se arate, nu la tot poporul, ci nouă martorilor mai dinainte rînduiți de Dumnezeu, care am mîncat și am băut cu El, după învierea Lui din morți. Și ne-a poruncit să propovăduim poporului și să mărturisim că El este Cel rînduit de Dumnezeu să fie judecător al celor vii și al celor morți. Despre Acesta mărturisesc toți proorocii: că tot cel ce crede în El va dobîndi iertarea păcatelor, prin numele Lui.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(X, 44—48; XI, 1—10)

În zilele acelea, pe cînd grăia încă Petru, Duhul Sfînt S-a pogorît peste toți care ascultau cuvîntul. Iar credincioșii tăiați împrejur, care veniseră cu Petru, au rămas uimiți, văzînd că darul Duhului Sfînt s-a vărsat și peste păgîni; căci îi auzeau pe ei vorbind în limbi și slăvind pe Dumnezeu. Atunci Petru a grăit: Poate, oare, cineva, să-i oprească de la apa botezului, pe aceștia care au luat Duhul Sfînt, ca și noi? Deci a poruncit să fie botezați în numele lui Iisus Hristos. Atunci l-au rugat pe Petru să rămînă la ei cîteva zile. Și Apostolii și frații care erau prin

Iudeea au auzit că și păgînii au primit cuvîntul lui Dumnezeu. Deci, cînd Petru s-a suit în Ierusalim, credincioșii tăiați împrejur se priceau cu el, zicîndu-i: Ai intrat la oameni netăiați împrejur și ai mîncat cu ei. Atunci Petru a început să le pună înainte faptele pe rînd și a zis: Eu eram în cetatea Iope și mă rugam; și am văzut, întru uimirea minții, o vedenie: un lucru pogorîndu-se ca o față mare de pînză legată în patru colțuri, lăsîndu-se jos din cer și a venit pînă la mine. Mă uitam bine la ea și luam seama; și am văzut dobitoacele cele cu patru picioare ale pămîntului și fiarele și tîrîtoarele și păsările cerului. Și am auzit un glas care-mi zicea: Scoală-te, Petre, junghie și mănîncă. Ci eu am răspuns: Nicidecum, Doamne, căci nimic spurcat sau necurat n-a intrat vreodată în gura mea. Dar glasul mi-a grăit din cer a doua oară: Cele ce Dumnezeu a curățit, tu să nu le numești spurcate. Aceasta s-a făcut de trei ori și au fost luate iarăși toate în cer.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XII, 1—11)

În zilele acelea, regele Irod Agripa a pus mîna pe cîțiva din fruntașii Bisericii, ca să-i piardă. Și a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan. Și, văzînd că este pe placul iudeilor, a mai luat și pe Petru, și erau tocmai zilele Azimilor; deci, prinzîndu-l, l-a băgat în închisoare, dîndu-l la patru străji, de cîte patru ostași, ca să-l păzească, hotărît fiind ca, după Paști, să-l aducă înaintea poporului. Deci Petru era păzit în închisoare, pe cînd, de către Biserică, necontenit se făceau pentru el rugăciuni la Dumnezeu. Dar cînd Irod era să-l scoată afară, Petru dormea în noaptea aceea între doi ostași, legat cu două lanțuri, iar înaintea ușii paznicii păzeau temnița. Și iată îngerul Domnului a venit deodată, iar în casă a strălucit lumină. Și, lovind pe Petru în coastă, îngerul l-a deșteptat și i-a zis: Scoală-te degrabă! Iar lanțurile i-au căzut de la mîini. Apoi îngerul a rostit către el: Încinge-te și încalță-te cu sandalele. Și Petru a făcut așa. Și i-a mai zis: Pune haina pe tine și vino după mine. Și, ieșind, a mers după în-

ger, dar nu știa că ceea ce se făcea prin înger este adevărat, ci i se părea că are o vedenie. Și, după ce a trecut de straja întîi și de a d o u a, au ajuns la poarta cea de fier, care duce în cetate, și poarta s-a deschis singură. Apoi, ieșind, au mers înainte cît a ținut o uliță și îndată îngerul a pierit de lîngă el. Atunci Petru, venindu-și în sine, și-a zis : Acum știu cu adevărat că Domnul a trimis pe îngerul Său și m-a scos din mîna lui Irod și din toate cîte aștepta poporul iudeilor.

DUMINICA
A CINCEA DUPĂ PAŞTI, A SAMARINENCII

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cît s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înţelepciune le-ai făcut.
Stih: Binecuvîntează suflete al meu pe Domnul. Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.

DIN FAPTELE SFINŢILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XI, 19—30)

n zilele acelea, Apostolii, cei ce se risipiseră din tulburarea întîmplată cu Ştefan, au pătruns pînă în Fenicia şi în Cipru şi în Antiohia, nimănui grăind cuvîntul, fără numai iudeilor. Dar au fost printre ei cîţiva din Cipru şi din Cirene, care, venind în Antiohia, au vorbit şi elinilor şi le-au binevestit pe Domnul Iisus. Şi mîna Domnului era cu ei şi mare număr au crezut şi s-au întors la Domnul. Iar vorba despre ei a ajuns la urechile Bisericii din Ierusalim şi au trimis pe Varnava pînă la Antiohia. Şi sosind acesta şi văzînd harul lui Dumnezeu, s-a bucurat şi îndemna pe toţi să stăruiască întru Domnul cu tot dinadinsul inimii, căci era bărbat bun şi plin de Duhul Sfînt şi de credinţă. Şi s-a adăugat mulţime multă credincioşilor Domnului. Apoi Varnava a plecat la Tars, ca să caute pe Saul şi, aflîndu-l, l-a dus la Antiohia, şi au stat acolo un an întreg, adunîndu-se în biserică şi învăţînd mult popor. Şi în Antiohia, întîia oară, ucenicii s-au numit creştini. În acele zile au venit, din Ierusalim în Antiohia, prooroci. Şi unul dintre ei, cu numele Agav, s-a sculat şi a arătat, prin Duhul, că peste toată lumea va să fie o foamete mare, care s-a şi întîmplat în zilele lui Claudiu. Atunci ucenicii au hotărît ca fiecare dintre ei, după putere, să trimită ajutor fraţilor care

locuiau în Iudeea; ceea ce au și făcut, trimițînd la cei bătrîni ajutorul prin mîna lui Varnava și a lui Saul.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Încordează, binesporește și împărățește pentru adevăr, blîndețe și dreptate, și te va povățui minunat dreapta ta.

Stih: Iubit-ai dreptatea și ai urît fărădelegea; pentru aceasta te-a uns pe tine, Domnul Dumnezeul tău, cu untdelemnul bucuriei, mai mult decît pe părtașii tăi.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XII, 12—17)

În zilele acelea, gîndindu-se Petru la cele petrecute cu el, a mers acasă la Maria, mama lui Ioan, numit și Marcu, unde erau a d u n a ț i mulți frați și se rugau. Și bătînd Petru în ușa de la poartă, o slujitoare, cu numele Rodi, s-a dus să asculte și, cunoscînd vocea lui Petru, de bucurie nu a deschis ușa, ci alergînd înăuntru a spus că Petru stă înaintea ușii. Ei însă i-au zis: «Nu ești în toată firea». Ci ea stăruia că este așa. Iar ei ziceau: «Este îngerul lui». Dar P e t r u bătea mereu în p o a r t ă. Deschizînd deci l-au văzut și au rămas uimiți. Și, făcîndu-le cu m î n a semn să tacă, le-a povestit în ce chip Domnul l-a scos pe el din temniță. Apoi a zis: Spuneți aceasta lui Iacov și fraților. Și a ieșit și s-a dus în alt loc.

MARȚI
ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XII, 25; XIII, 1—12)

În zilele acelea, Varnava și Saul, după ce au îndeplinit slujba lor, s-au întors de la Ierusalim la Antiohia, luînd cu ei pe Ioan, numit și Marcu. În Biserica din Antiohia erau prooroci și învățători: Varnava, Simeon, căruia îi zicea Niger, Luciu Cirineul, Manain cel ce fusese crescut împreună cu Irod tetrarhul, și Saul. Și, pe cînd slujeau Domnului și posteau, Duhul Sfînt a grăit: Osebiți-Mi pe Varnava și pe S a u l pentru lucrul la care i-am chemat. Atunci, postind și rugîndu-se, și-au pus mîinile peste ei și i-au lăsat să plece. Deci aceștia, mînați de Duhul Sfînt, au

coborît la Seleucia şi de acolo au plecat cu corabia la Cipru. Şi ajungînd în Salamina, au vestit cuvîntul lui Dumnezeu în sinagoga iudeilor. Iar pe Ioan îl aveau de ascultare. După aceea au străbătut toată insula pînă la Pafos şi acolo au dat de un iudeu, vrăjitor şi prooroc mincinos, al cărui nume era Variisus, şi care era în preajma dregătorului Serghie Paul, bărbat înţelept. Acesta, chemînd la sine pe Varnava şi pe Saul, a căutat cu tot dinadinsul să audă cuvîntul lui Dumnezeu. Dar le stătea împotrivă Elimas vrăjitorul, căci aşa se tălmăceşte numele lui, străduindu-se să întoarcă pe dregător de la credinţă. Atunci Saul, care se numeşte şi Pavel – plin fiind de Duh Sfînt, a privit ţintă la el, şi a zis: O, tu cel plin de toată vicenia şi de toată înşelăciunea, fiule al diavolului, vrăjmaşule a toată dreptatea, nu vei înceta de a strîmba căile Domnului cele drepte? Şi acum, iată, mîna Domnului te-a lovit. Şi orb vei fi şi soarele nu-l vei mai vedea pînă la o vreme. Şi, îndată a căzut peste el pîclă şi întuneric şi, dibuind împrejur, căuta cine să-l ducă de mînă. Atunci dregătorul, văzînd ce s-a făcut, a crezut, mirîndu-se foarte de învăţătura Domnului.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA DUPĂ PAŞTI

DIN FAPTELE SFINŢILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XIII, 13—24)

În zilele acelea, de la Pafos, Pavel şi cei ce erau împreună cu el s-au urcat în corabie şi au venit la Perga Pamfiliei. Ioan însă despărţindu-se de ei, s-a întors la Ierusalim. Ci ei, plecînd din Perga, au ajuns la Antiohia, în Pisidia, şi, intrînd în sinagogă într-o zi de sîmbătă, au şezut. Iar după citirea Legii şi a proorocilor, mai-marii sinagogii au trimis la ei, zicîndu-le: Bărbaţi fraţi, dacă aveţi vreun cuvînt de mîngîiere pentru popor, vorbiţi. Atunci, sculîndu-se Pavel şi făcîndu-le cu mîna semn să tacă, a grăit: Bărbaţi israeliteni şi voi cei ce vă temeţi de Dumnezeu, ascultaţi: Dumnezeul acestui popor al lui Israel a ales pe părinţii noştri şi pe popor l-a înălţat, cînd era străin în pămîntul Egiptului, şi cu braţ înalt i-a scos de acolo; şi vreme ca de patruzeci de ani i-a hrănit în pustie, şi nimicind şapte neamuri în ţara Canaanului, pămîntul acelora l-a dat lor spre moştenire. Şi au trecut ca la patru sute cincizeci de ani. Şi după aceasta le-a dat lor judecători, pînă la Samuil proorocul. Şi după aceea au cerut împărat şi Dumnezeu le-a dat, timp de patruzeci de ani, pe Saul, feciorul lui Chiş, bărbat

din seminţia lui Veniamin. Iar după ce l-a înlăturat, le-a ridicat ca împărat pe David, căruia i-a zis, mărturisind: «Aflatam pe David al lui Iesei, bărbat după inima Mea, care va face toate voile Mele». Şi din urmaşii acestuia, Dumnezeu, după făgăduinţă, i-a adus lui Israel un Mîntuitor, pe I i s u s, după ce Ioan a propovăduit, înaintea venirii Lui, botezul pocăinţei la tot poporul lui Israel.

J O I
ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA DUPĂ PAŞTI

DIN FAPTELE SFINŢILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XIV, 20—28; XV, 1—4)

În zilele acelea, înconjurîndu-l ucenicii, Pavel s-a sculat şi a intrat în cetate. A doua zi însă a ieşit cu Varnava către Derbe. După ce au propovăduit şi în acel oraş şi au făcut ucenici mulţi, s-au înapoiat la Listra, la Iconia şi la Antiohia, întărind sufletele ucenicilor, îndemnîndu-i să stăruiască în credinţă şi arătîndu-le că prin multe suferinţe ni se cade nouă să intrăm în împărăţia lui Dumnezeu. Apoi, cu rugăciuni şi cu ajunări, le-au hirotonit preoţi în fiecare biserică, şi i-au încredinţat pe ei Domnului în care crezuseră. Iar după ce au străbătut Pisidia, au venit în Pamfilia şi, propovăduind cuvîntul încă o dată în Perga, au coborît la Atalia. De acolo au mers pe apă la Antiohia, de unde fuseseră daţi în seama harului lui Dumnezeu, pentru lucrul pe care-l împliniseră. Iar cînd au sosit şi au adunat Biserica, au vestit toate cîte a făcut Dumnezeu cu ei şi că a deschis păgînilor uşa credinţei. Şi au petrecut acolo cu ucenicii multă vreme. Şi unii, pogorîndu-se din Iudeea, învăţau pe fraţi zicînd că: dacă nu vă tăiaţi împrejur, după datina lui Moise, nu puteţi să vă mîntuiţi. Pavel şi Varnava au avut cu ei multă pricină şi împotrivire. Atunci fraţii au rînduit ca Pavel şi Varnava şi alţi cîţiva dintre ei să se ducă, pentru aceste neînţelegeri, la Apostolii şi la preoţii din Ierusalim. Deci ei, trimişi fiind de Biserică, trecură prin Fenicia şi prin Samaria, istorisind despre întoarcerea păgînilor şi făcînd mare bucurie tuturor fraţilor. Sosind în Ierusalim, au fost primiţi de Biserică, de Apostoli şi bătrîni, şi au spus cîte a făcut Dumnezeu cu ei.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA DUPĂ PAȘTI

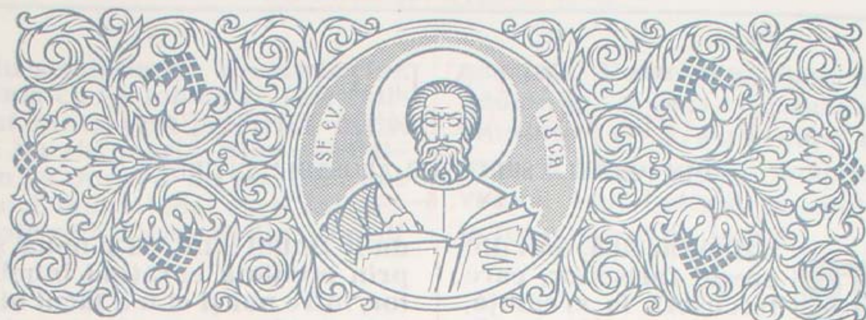
DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XV, 5—12)

În zilele acelea, unii din eresul fariseilor, care trecuseră la credință, s-au ridicat și au grăit: Trebuie să-i tăiați împrejur și să le porunciți să păzească Legea lui Moise. Atunci, Apostolii și preoții s-au adunat ca să cerceteze acest lucru. Și după multă cercetare, s-a sculat Petru și le-a spus: Bărbați frați, voi știți că, din primele zile, Dumnezeu m-a ales dintre voi ca, prin gura mea, neamurile să audă cuvîntul Evangheliei și să creadă. Și Dumnezeu, Cel ce cunoaște inimile, le-a dovedit aceasta, dîndu-le Duhul Sfînt, ca și nouă, și, prin credință curățind inimile lor, între noi și ei n-a făcut nici o deosebire. Acum deci pentru ce ispitiți pe Dumnezeu și vreți să puneți pe grumazul ucenicilor un jug pe care nici părinții noștri, nici noi n-am putut să-l purtăm? Ci, prin harul Domnului nostru Iisus Hristos, credem că ne vom mîntui în același chip ca și aceia. Atunci toată mulțimea a tăcut și a dat ascultare lui Varnava și lui Pavel, care au istorisit cîte semne și minuni a făcut Dumnezeu prin ei, între neamuri.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XV, 35—41)

În zilele acelea, Pavel și Varnava petreceau în Antiohia, învățînd și binevestind, împreună cu mulți alții, cuvîntul Domnului. Dar, după un timp, Pavel a zis către Varnava: Întorcîndu-ne, să cercetăm pe frați, în fiecare oraș în care am vestit cuvîntul Domnului, și să vedem cum se află. Și Varnava ținea să ia împreună cu ei și pe Ioan, care se numește Marcu. Pavel însă socotea că pe Marcu, care se despărțise de ei din Pamfilia și nu venise alături la lucrul Evangheliei, nu trebuie să-l ia cu ei. Deci s-a iscat neînțelegere între ei, așa că s-au despărțit unul de altul. Și Varnava a luat pe Marcu și a plecat cu corabia la Cipru, iar Pavel, alegîndu-și pe Sila, a plecat încredințat de către frați harului Domnului. Și străbătînd Siria și Cilicia, a întărit Bisericile.

DUMINICA
A ŞASEA DUPĂ PAŞTI, A ORBULUI

Prochimen, glasul al 5-lea:

Tu, Doamne, ne vei păzi şi ne vei feri de neamul acesta în veac.

Stih: Mîntuieşte-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios, că s-a împuţinat adevărul de la fiii oamenilor.

DIN FAPTELE SFINŢILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XVI, 16—34)

n zilele acelea, cînd ne duceam noi, Apostolii, la locul de rugăciune, ne-a întîmpinat o slujnică, care avea duh pitonicesc şi care, ghicind, aducea mult cîştig stăpînilor ei. Aceasta, ţinîndu-se după Pavel şi după noi, striga zicînd: Aceşti oameni sînt slujitori ai Dumnezeului celui preaînalt, care vă vestesc vouă calea mîntuirii. Şi aceasta a făcut-o mai multe zile. Iar Pavel, mîniindu-se, s-a întors şi i-a zis duhului: În numele lui Iisus Hristos, îţi poruncesc să ieşi din ea. Şi în acel ceas a ieşit. Iar cînd au văzut stăpînii roabei că s-a dus nădejdea cîştigului lor, au pus mîna pe Pavel şi pe Sila şi i-au dus în piaţă, înaintea dregătorilor. Şi, ducîndu-i la judecători, au zis: aceşti oameni, care sînt iudei, tulbură cetatea noastră; ei ne învaţă obiceiuri care nouă, ca romani, nu ne este îngăduit să le primim, nici să le facem. Şi s-a ridicat şi mulţimea împotriva lor. Atunci judecătorii le-au rupt veşmintele şi au poruncit să-i bată cu vergi. Şi, după ce le-au dat multe lovituri, i-au aruncat în închisoare, poruncind temnicerului să-i păzească cu grijă. Acesta, primind o asemenea poruncă, i-a băgat în fundul temniţei şi le-a strîns picioarele lor în butuci. Şi, către miezul nopţii, Pavel şi Sila se rugau şi cîntau cîntece de laudă lui Dumnezeu; iar cei închişi ascultau la ei. Şi deodată, s-a făcut cutremur mare de pămînt, aşa că s-au zguduit te-

meliile temniței și într-o clipă s-au deschis toate ușile și legăturile tuturor s-au dezlegat. Atunci, deșteptîndu-se temnicerul și, văzînd deschise ușile închisorii, a tras sabia, gata să-și ia viața, căci credea că cei închiși au fugit. Dar Pavel a strigat cu glas puternic și a zis: Să nu-ți faci nici un rău, că toți sîntem aici. Iar el, cerînd lumină, s-a repezit înăuntru și, tremurînd, a căzut înaintea lui Pavel și a lui Sila; și, scoțîndu-i afară, după ce pe ceilalți i-a zăvorît la loc, le-a zis: Domnilor, ce trebuie să fac ca să mă mîntuiesc? Ci ei au răspuns: Crede în Domnul Iisus și te vei mîntui, tu și casa ta. Și i-au predicat lui cuvîntul Domnului și tuturor celor din casa lui. Atunci el, luîndu-i la sine, într-acel ceas al nopții, a spălat rănile lor și s-a botezat el și toți ai lui îndată. Apoi, ducîndu-i în casă, a pus masa și s-a veselit cu toată casa, crezînd în Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Îndurările Tale, Doamne, în veac voi lăuda; în neam și în neam voi vesti adevărul Tău în gura mea.

Stih: Că ai zis: În veac mila se va zidi, în ceruri se va găti adevărul Tău.

LUNI

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘASEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(XVII, 1—9)

În zilele acelea, Pavel și Sila, după ce au trecut prin Amfipoli și prin Apolonia, au sosit la Tesalonic, unde era o sinagogă a iudeilor. Și după cum îi era obiceiul, Pavel a intrat la ei și în trei sîmbete le-a grăit din Scripturi, dovedindu-le că Hristos trebuia să pătimească și să învieze din morți, și că Acest Iisus, pe Care vi-L vestesc eu, este Hristos. Și unii dintre ei au crezut și au trecut de partea lui Pavel și a lui Sila; și tot așa, mare mulțime de elini, temători de Dumnezeu, și nu puține dintre femeile de frunte. Deci iudeii care nu crezuseră, umplîndu-se de pizmă, au luat cu ei pe cîțiva oameni răi din pleava tîrgului, au adunat gloate și au ridicat orașul în picioare. Apoi, năvălind în casa lui Iason, căutau pe Apostoli să-i scoată afară înaintea mulțimii. Dar, negăsindu-i, au tîrît pe Iason și pe cîțiva frați, la mai-marii cetății, strigînd că cei ce au tulburat toată lumea au venit și aici și Iason i-a primit. Și toți aceștia lucrează împotriva rînduielilor Cezarului, zicînd că un altul este împărat, anume Iisus. Și au tulburat mulțimea și pe mai-marii orașului, care ascultau acestea. Dar, după ce a luat chezășie de la Iason și de la ceilalți, le-au dat drumul.

MARȚI
ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘASEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XVII, 19—28)

În zilele acelea, atenienii au luat cu ei pe Pavel, și ducîndu-l în Areopag, i-au zis: Putem să știm și noi, care este această învățătură nouă, pe care o înveți tu? Căci tu aduci la auzul nostru ceva străin; voim deci să știm ce poate fi aceasta. Căci toți atenienii, ca și străinii care stăteau în Atena, cu nimic nu-și petreceau vremea decît să spună ori să audă ce mai este nou. Și Pavel, stînd în mijlocul Areopagului, a zis: Bărbați atenieni, voi sînteți în ochii mei, după toate cîte văd, osebit de cucernici; Căci, străbătînd orașul vostru și privind la ce vă închinați voi, am aflat și un altar, pe care este scris: Necunoscutului Dumnezeu. Deci eu vă vestesc vouă pe Acela pe care voi Îl cinstiți, fără să-L cunoașteți. Dumnezeu, Care a făcut lumea aceasta și toate cele ce sînt într-însa, fiind Domnul cerului și al pămîntului, nu locuiește în temple făcute de mînă omenească, și nici nu-L slujesc mîini omenești, căci n-are nevoie de nimic, de vreme ce El dă tuturor viață și suflare și toate. El a făcut dintr-un sînge tot neamul omenesc, ca să locuiască peste toată fața pămîntului, și a așezat de mai înainte vremurile și hotarele așezării lor, făcîndu-i să caute pe Dumnezeu, doar L-or simți și L-or afla pe El, măcar că nu e departe de fiecare dintre noi. Căci întru El viem și ne mișcăm și sîntem.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘASEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XVIII, 22—28)

În zilele acelea, Pavel, coborîndu-se din corabie, la Cezareea, s-a suit la Ierusalim și, după ce s-a întîlnit frățește cu cei din Biserică, a coborît la Antiohia. Și după ce a stat cîtăva vreme, a plecat, străbătînd de-a rîndul ținutul Galatiei și Frigia și a întărit pe toți ucenicii. Iar un iudeu cu numele Apolo, născut în Alexandria, bărbat învățat, care era tare în Scripturi, a sosit la Efes. Aces-

ta primise învățătură despre calea D o m n u l u i și cu inimă fierbinte vorbea și învăța fără greș cele despre Iisus, dar cunoștea numai botezul lui Ioan. Și el a început să vorbească fără sfială, în sinagogă. Auzindu-l, Priscila și Acvila l-au luat cu ei și i-au lămurit și mai cu de-amănuntul calea lui Dumnezeu. Și i-a fost vrerea ca să treacă în Ahaia, iar frații au scris ucenicilor și i-au îndemnat stăruitor ca să-l primească bine. Și, sosind în Corint, a fost de mare a j u t o r, prin h a r u l Domnului, celor ce crezuseră, căci, cu tărie și de față cu toată lumea, el înfrunta pe Iudei, dovedind din Scripturi că Iisus este Hristos.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A ŞASEA DUPĂ PAŞTI
LA
ÎNĂLŢAREA DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Prochimen, glasul al 7-lea:

Înalţă-Te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot pămîntul slava Ta.

Stih: Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea.

DIN FAPTELE SFINŢILOR APOSTOLI, CITIRE:

(I, 1—12)

n cartea cea dintîi am scris, o Teofile, despre toate cîte a făcut şi a învăţat Iisus de la început, pînă în ziua cînd S-a înălţat la cer, după ce, prin Duhul Sfînt, a dat poruncile Sale Aposolilor pe care i-a ales. După patima Sa, Iisus li S-a arătat pe Sine viu, prin multe semne doveditoare, şi li S-a făcut văzut timp de patruzeci de zile, vorbindu-le despre cele privitoare la împărăţia lui Dumnezeu. Şi, cînd era împreună cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aştepte făgăduinţa Tatălui, pe care, a zis El, aţi auzit-o de la Mine. Că Ioan a botezat cu apă, iar voi, în curînd după aceste zile, vă veţi boteza cu Duhul Sfînt. Atunci ucenicii care erau adunaţi acolo L-au întrebat şi au zis: Doamne, oare, în vremea aceasta vei aşeza Tu, la loc, împărăţia lui Israel? Iar El le-a spus: Nu este al vostru ca să ştiţi vremurile sau soroacele pe care Tatăl le-a pus întru a Sa stăpînire. Ci voi, cînd va veni Duhul Sfînt asupra voastră, veţi lua putere şi Îmi veţi fi Mie martori în Ierusalim şi în toată Iudeea şi în Samaria şi pînă la marginea pămîntului. Iar după ce a grăit acestea, S-a înălţat, cu ei de faţă, şi un nor L-a luat din ochii lor. Şi, pe cînd se ducea El, iar ei priveau la cer cu ochii aţintiţi, iată doi

bărbați au stat lîngă ei, îmbrăcați în haine albe; și aceștia au zis: Bărbați galileieni, de ce stați, uitîndu-vă la cer? Acest Iisus, Care S-a înălțat de la voi la cer, astfel va și veni, precum L-ați văzut ducîndu-Se la cer. Atunci ei, de la muntele ce se cheamă al Măslinilor și care este aproape de Ierusalim, cale de o sîmbătă, s-au întors la Ierusalim.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

Stih: Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul S-a suit în sunete de trîmbiță.

Chinonicul, glasul al 4-lea:

Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul S-a suit în sunete de trîmbiță.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘASEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XIX, 1—8)

n zilele acelea, cînd Apolo era în Corint, Pavel, după ce a străbătut părțile de sus ale Asiei, a coborît la Efes. Și, găsind cîțiva ucenici, i-a întrebat: Primit-ați voi Duhul Sfînt, cînd ați crezut? Ei însă i-au răspuns: Nici n-am auzit măcar că este Duh Sfînt. Zis-a Pavel: Dar cu ce botez v-ați botezat? Ei au spus: Cu botezul lui Ioan. Atunci Pavel a grăit: Ioan a botezat cu botezul pocăinței, spunînd poporului să creadă în Cel ce avea să vină după el, adică în Iisus. Auzind ei așa, s-au botezat în numele Domnului Iisus. Iar cînd Pavel și-a pus mîinile peste ei, Duhul Sfînt a venit asupra lor și vorbeau în limbi și prooroceau. Și erau cu toți ca la doisprezece bărbați. Apoi a intrat în sinagogă și a propovăduit cu îndrăzneală timp de trei luni, vorbind cu ei și căutînd să-i convingă despre împărăția lui Dumnezeu.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A ŞASEA DUPĂ PAŞTI

DIN FAPTELE SFINŢILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XX, 7—12)

n zilele acelea, în ziua întîi a săptămînii (adică Duminică), adunîndu-se ucenicii ca să frîngă pîinea, Pavel, care avea de gînd să plece a doua zi, a început să le vorbească şi a prelungit cuvîntul lui pînă la miezul nopţii. Iar în foişor, unde erau adunaţi, erau multe făclii aprinse. Ci un băiat, cu numele Eutihie, şezînd pe fereastră, pe cînd Pavel ţinea lungul său cuvînt, a adormit adînc şi astfel, doborît de somn, a căzut jos de la catul al treilea şi l-au ridicat mort. Atunci Pavel, dîndu-se jos, s-a plecat peste el, l-a luat în braţe şi a zis: Nu vă tulburaţi, căci sufletul lui este într-însul. Apoi s-a suit, a frînt pîinea, a mîncat şi a mai vorbit încă mult, pînă la ziuă. După aceea a ieşit. Iar pe băiat l-au adus viu şi peste măsură s-au mîngîiat.

DUMINICA
A ŞAPTEA DUPĂ PAŞTI, A SFINŢILOR PĂRINŢI

Prochimen, glasul al 4-lea:
Bine eşti cuvîntat, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, şi lăudat şi preaslăvit este numele Tău în veci.

Stih: Că drept eşti, de toate care ai făcut nouă, şi toate lucrurile Tale sînt adevărate.

DIN FAPTELE SFINŢILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XX, 16—18, 28—36)

În zilele acelea, Pavel hotărîse să treacă pe apă pe lîngă Efes, ca să nu i se întîmple să întîrzie în Asia, pentru că se grăbea să fie, dacă i-ar fi cu putinţă, la Ierusalim, de ziua Cincizecimii. Însă din Milet a trimis la Efes şi a chemat la sine pe preoţii Bisericii. Şi, cînd au venit la el, le-a grăit: Drept aceea, luaţi aminte de voi şi de toată turma, întru care Duhul Sfînt v-a pus pe voi Episcopi, ca să păstoriţi Biserica Domnului, pe care a cîştigat-o cu însuşi sîngele Său. Căci eu ştiu aceasta că, după plecarea mea, vor intra, între voi, lupi crînceni, care nu vor cruţa turma. Şi dintre voi înşivă se vor scula bărbaţi, grăind învăţături greşite, ca să tragă pe ucenici după ei. Drept aceea, privegheaţi, aducîndu-vă aminte că, timp de trei ani, n-am încetat, noaptea şi ziua, să vă îndemn cu lacrimi pe fiecare dintre voi. Şi acum, fraţilor, vă încredinţez pe voi lui Dumnezeu şi cuvîntului harului Său, cel ce poate să vă zidească desăvîrşit şi să vă dea moştenire între toţi cei sfinţiţi. Argint, sau aur, sau haină, n-am poftit de la nimeni. Voi înşivă ştiţi că mîinile acestea au lucrat pentru nevoile mele şi ale celor ce erau cu mine. Întru toate v-am dat vouă pildă că, ostenindu-vă astfel, cade-se să

ajutaţi pe cei slabi şi să ţineţi minte cuvintele Domnului Iisus, căci El a zis: Mai fericit este a da decît a lua. Şi, zicînd acestea, a îngenunchiat şi s-a rugat cu ei toţi.

Aliluia, glasul 1:

Dumnezeul dumnezeilor Domnul a grăit, şi a chemat pămîntul de la Răsărit pînă la Apus.

Stih: Adunaţi Lui pe cuvioşii Lui, cei ce aşază aşezămîntul de lege al Lui pe jertfe.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A ŞAPTEA DUPĂ PAŞTI

DIN FAPTELE SFINŢILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XXI, 8–14)

În zilele acelea, pornind a doua zi, noi şi cei ce eram cu Pavel, am venit în Cezareea. Şi intrînd în casa lui Filip binevestitorul, unul dintre cei şapte diaconi, am rămas la el. Ci el avea patru fiice, fecioare, care erau proorociţe. Şi rămînînd acolo mai multe zile, a coborît din Iudeea un prooroc cu numele Agav şi, venind la noi, a luat brîul lui Pavel, şi-a legat cu el picioarele şi mîinile şi a zis: Acestea zice Duhul Sfînt: Pe bărbatul al cui este acest brîu, aşa îl vor lega iudeii în Ierusalim şi-l vor da în mîinile păgînilor. Cînd am auzit acestea, l-am rugat şi noi şi cei din Cezareea, ca să nu se ducă la Ierusalim. Atunci Pavel, răspunzîndu-ne, a zis: Ce faceţi, de plîngeţi şi-mi sfîşiaţi inima! Eu sînt gata nu numai să fiu legat, ci să şi mor, în Ierusalim, pentru numele Domnului Iisus. Deci, nevoind să asculte, ne-am potolit şi am zis: Facă-se voia Domnului.

MARŢI
ÎN SĂPTĂMÎNA A ŞAPTEA DUPĂ PAŞTI

DIN FAPTELE SFINŢILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XXI, 26–32)

În zilele acelea, Pavel, luînd cu el patru bărbaţi, s-a curăţit împreună cu ei şi a doua zi a intrat în Templu, să vestească în ce zi se împlinesc zilele de curăţire şi deci cînd trebuie să fie adusă jertfa pentru fiecare dintre ei. Şi, cînd era să se împlinească cele şapte zile, iudeii din Asia l-au văzut pe Pavel în Templu, au întărîtat toată mulţimea şi au pus mîna pe el, strigînd: Bărbaţi israeliţi, daţi ajutor! Acesta este omul care propovăduieşte

la toți și pretutindeni împotriva poporului și a Legii și a locului acestuia, ba încă și elini a băgat în Templu și a spurcat locul acesta sfînt. Căci ei văzuseră mai înainte pe Trofim din Efes, cu Pavel, în oraș, și pe acesta gîndeau ei că Pavel l-a băgat în Templu. Și s-a mișcat toată cetatea și poporul a dat năvală și, prinzîndu-l pe Pavel, l-au scos afară din Templu și îndată au închis porțile. Dar, cînd căutau ei ca să-l omoare, i-a venit veste căpitanului cohortei, că tot Ierusalimul s-a tulburat. Acela, luînd îndată ostași și sutași, a alergat la ei; iar ei, cînd au văzut pe căpitan și pe ostași, s-au oprit și n-au mai bătut pe Pavel.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XXIII, 1—11)

În zilele acelea, Pavel, privind sinedriul în față, a grăit: Bărbați frați, eu mi-am dus viața mea, înaintea Domnului, pînă în această zi, cu deplin cuget curat. Atunci arhiereul Anania a poruncit celor ce ședeau lîngă el să-l bată peste gură. Dar Pavel a zis către el: Te va bate Dumnezeu, perete văruit! Că tu șezi și mă judeci după Lege și poruncești să mă bată împotriva Legii! Iar cei ce stăteau lîngă el au zis: Pe arhiereul lui Dumnezeu îl faci tu de ocară? Pavel răspunse: Fraților, nu știam că este arhiereu; căci este scris: pe mai-marele poporului tău să nu-l vorbești de rău. Dar Pavel, știind că o parte erau saduchei și, cealaltă, farisei, a strigat în sinedriu: Bărbați frați! Eu sînt fariseu, fecior de farisei. Pentru nădejdea și învierea morților sînt eu în judecată. Cînd a grăit aceasta, între farisei și saduchei s-a iscat neînțelegere și mulțimea s-a dezbinat. Căci saducheii zic că nu este înviere, nici înger, nici duh, iar fariseii mărturisesc și una și alta. Atunci s-a făcut mare strigăt și, sculîndu-se unii cărturari din partea fariseilor, se certau și ziceau: Nici un rău nu aflăm în acest om. Iar dacă i-a vorbit lui un duh sau înger, să nu ne împotrivim lui Dumnezeu. Deci făcîndu-se mare dezbinare și temîndu-se căpitanul ca Pavel să nu fie sfîșiat de ei, a poruncit ostașilor să se pogoare, să-l smulgă din mijlocul lor și să-l ducă în tabără. Iar în noaptea următoare, a stat Domnul lîngă el și i-a zis: Îndrăznește, Pavele! Căci, precum ai mărturisit despre Mine la Ierusalim, astfel trebuie să mărturisești și la Roma.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XXV, 13—19)

n zilele acelea, regele Agripa și Berenice au sosit în Cezareea, ca să ureze lui F e s t u s bun-venit. Și pentru că au rămas acolo mai multe zile, Festus, în fața regelui, a deschis vorba despre Pavel și a zis : Este aici un bărbat, lăsat de Felix în închisoare, în privința căruia, cînd am fost în Ierusalim, mi s-au jeluit arhiereii și bătrînii i u d e i l o r și au cerut osîndirea lui. Eu î n s ă le-am răspuns că romanii n-au obiceiul să osîndească un om, pînă cînd învinuitul n-are în față pe pîrîșii lui și nu i se dă putința să se apere de învinuire. Atunci ei au venit aici. Iar eu, fără nici o amînare, a doua zi, am stat la judecată și am poruncit să-l aducă pe bărbat. Dar pîrîșii, care s-au ridicat împotriva lui, nu i-au adus nici o învinuire dintre cele rele, precum socoteam eu, ci aveau cu el niște neînțelegeri pentru credința lor și pentru un Iisus mort, de Care însă Pavel zicea că este viu.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XXVII, 1—44; XXVIII, 1)

n zilele acelea, după ce s-a hotărît să plecăm pe apă în Italia, au dat în primire pe Pavel și pe alți cîțiva întemnițați unui ostaș cu numele Iuliu, din cohorta Augusta. Și intrînd într-o corabie de la Adramit, care avea să treacă prin locurile de pe coasta Asiei, am plecat ; iar cu noi era Aristarh, macedonean din Tesalonic. Și a doua zi, am ajuns la S i d o n. Iuliu, purtîndu-se față de Pavel cu omenie, i-a dat voie să se ducă la prieteni și să primească purtarea lor de grijă. Pornind de acolo, am plutit pe lîngă Cipru, pentru că vînturile erau împotrivă. Apoi am străbătut marea Ciliciei și a Pamfiliei și am sosit la Mira-Liciei. Acolo, sutașul a găsit o corabie din Alexandria, în drum spre Italia, și ne-a suit în ea. Multe zile am plutit cu încetineală și am a j u n s de-abia în dreptul Cnidului și, fiindcă vîntul nu se slăbea, am trecut pe sub Creta, pe lîngă Salmona. Și, cu multă greutate, mergînd noi pe lîngă ea, am sosit într-un loc

numit Bune-Limanuri, de care este aproape oraşul Lasea. Şi trecînd multă vreme şi călătoria fiind acum primejdioasă, fiindcă trecuse şi postul (sărbătorii ispăşirii, care se ţinea la evrei, toamna), Pavel îi îndemna şi le zicea: Bărbaţilor, văd că mergerea pe apă va să fie cu necaz şi cu multă pagubă, nu numai pentru încărcătură şi pentru corabie, ci şi pentru vieţile noastre. Dar sutaşul se încredea mai mult în cîrmaci şi în stăpînul corăbiei decît în cele spuse de Pavel. Iar limanul nefiind bun de iernat, cei mai mulţi dintre ei au dat sfatul să plecăm de acolo şi, dacă s-ar putea, să ajungem şi să iernăm la Fenix, un liman din Creta, deschis spre vîntul de miazăzi-apus şi spre vîntul de miazănoapte-apus. Şi cînd a început să sufle un vînt de miazăzi, au crezut că sînt stăpîni pe punerea lor la cale, au ridicat ancora şi au vîslit cît mai aproape de ţărmul Cretei. Însă, nu după multe vreme, s-a năpustit asupra insulei un vînt viforos, care se numeşte Euroclidon, şi, smulgînd corabia, iar ea neputînd să meargă împotriva vîntului, ne-am lăsat duşi în voia lui. Iar cînd treceam pe lîngă o insulă mică, numită Clauda, am izbutit cu greutate să prindem luntrea. Apoi, după ce au ridicat-o, au pus mîna pe odgoane şi au încins corabia pe dedesubt. Iar de frică să nu cadă în Sirta, au lăsat pînzele în jos şi vîntul îi ducea aşa. Şi, pentru că furtuna ne împresura cu străşnicie, în ziua următoare au lepădat povara din corabie; iar a treia zi, cu mîinile lor, aruncară uneltele corăbiei. Mai multe zile, nici soarele, nici stelele nu se arătară, iar furtuna bîntuia fără scădere; drept aceea, orice nădejde de scăpare ni se luase; apoi, fiindcă multă vreme nu mîncaseră nimic, Pavel, stînd în mijlocul lor, le-a grăit: Trebuia, o bărbaţilor, să ascultaţi de vorba mea şi să nu plecaţi din Creta şi n-aţi fi îndurat nici primejdia aceasta, nici această pagubă. Dar acum, vă îndemn să fiţi cu inimă bună, căci nici un suflet din voi nu va pieri, fără numai corabia; căci, astă noapte, un înger al Dumnezeului al Căruia sînt eu şi Căruia Îi slujesc, a stat înaintea mea, şi mi-a zis: Nu te teme, Pavele. Tu trebuie să stai înaintea Cezarului; şi iată, Dumnezeu ţi-a dăruit pe toţi cei ce sînt în corabie cu tine. De aceea, bărbaţilor, fiţi cu inimă bună, căci am încredere în Dumnezeu, că aşa va fi, după cum mi s-a spus, şi trebuie să dăm de vreo insulă. Iar în a paisprezecea noapte, de cînd vîntul ne purta încoace şi încolo pe Adriatica, pe la miezul nopţii, corăbierii îşi dădură cu bănuiala că un pămînt oarecare este în apropiere. Atunci, lăsînd măsura în jos, găsiră douăzeci de stînjeni şi, trecînd puţin mai departe, măsurară din nou şi găsiră cincisprezece stînjeni. Deci, temîndu-se ca nu cumva să cădem în loc stîncos, au aruncat patru ancore, de la partea din urmă a corăbiei şi au aşteptat cu nerăbdare să se

facă ziuă. Dar corăbierii căutau să fugă din c o r a b i e și au coborît luntrea în mare, sub cuvînt că vor să întindă ancorele de la partea dinainte. Pavel a spus sutașului și ostașilor: Dacă aceștia nu rămîn în corabie, voi nu puteți să scăpați. Atunci ostașii tăiară funiile luntrei și o lăsară să cadă. Pînă să se facă ziuă, Pavel i-a rugat pe toți să ia și să mănînce, zicîndu-le: Paisprezece zile sînt astăzi de cînd n-ați mîncat, așteptînd și nimic gustînd. De aceea, vă rog să mîncați, căci a c e a s t a este spre scăparea voastră. Căci nici unuia din voi un fir de p ă r din c a p nu-i va pieri. Și, grăind a c e s t e a și luînd pîine, a m u l ț u m i t lui Dumnezeu înaintea tuturor, a frînt și a început să mănînce. Atunci toți, prinzînd inimă, au luat și ei de mîncare. Și erau în corabie, de toți, două sute șaptezeci și șase de suflete. După ce s-au săturat, au ușurat corabia, aruncînd g r î u l în mare. Cînd s-a făcut ziuă, ei n-au cunoscut pămîntul, ci vedeau un sîn de mare, avînd țărm de nisip. Și au hotărît să scoată corabia într-acolo, de le va fi cu putință. Atunci au deznodat ancorele și le-au lăsat în mare; în același timp au slăbit legăturile cîrmelor. Apoi au ridicat vetrila din frunte în bătaia vîntului și au ținut către țărm. Dar au nimerit într-un dîmb de nisip și au înțepenit corabia, așa încît partea dinainte, înfingîndu-se, stătea neclintită, iar partea dinapoi se sfărîma de urgia valurilor. Iar ostașii sfătuiră să omoare pe cei legați, ca să nu scape vreunul, înotînd. Sutașul însă, voind să ferească pe Pavel, i-a oprit de la gîndul lor și a poruncit ca aceia, care știu să înoate, să se arunce în mare și să iasă la țărm, cei dintîi; iar ceilalți, care pe scînduri, care pe cîte c e v a de la corabie. Și astfel au ajuns cu toții să scape, la uscat. După ce am scăpat, am aflat că insula se numește Malta.

SÎMBĂTĂ

ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTEA DUPĂ PAȘTI

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XXVIII, 1—31)

n zilele acelea, după ce am scăpat de pe corabie, cei ce eram cu Pavel am aflat că insula se numește Malta. Iar locuitorii din insulă ne arătau osebită dragoste, căci, aprinzînd foc, ne-au luat pe toți la ei, din pricina ploii care era și din pricina frigului. Ci Pavel, strîngînd grămadă de găteje și punîndu-le pe foc, o viperă a ieșit de căldură și s-a agățat de mîna lui. Cînd locuitorii au văzut vipera spînzurată de mîna lui, au zis unii către alții. Ne-

greșit că acest om este un ucigaș, pe care dreptatea lui Dumnezeu nu l-a îngăduit să mai trăiască, măcar că din valuri a scăpat. Însă Pavel, scuturînd vipera în foc, n-a pătimit nici un rău; dar ei se așteptau că el va să se umfle, ori să c a d ă deodată mort. Ci, după ce au așteptat multă vreme și au văzut că nu i se întîmplă n i m i c rău, și-au schimbat cugetele și ziceau că el este un zeu. Împrejurul acelui loc, avea țarine un anume Publius, mai-marele insulei. Acesta ne-a primit la el și ne-a găzduit, prietenește, trei zile. Și s-a întîmplat că tatăl lui Publius zăcea în pat, bîntuit de friguri și de urdinare cu sînge. Ci Pavel, intrînd la el și rugîndu-se, și-a pus mîinile peste el și l-a făcut sănătos. După aceastā vindecare, și ceilalți din insulă, care aveau slăbiciuni, veneau și se tămăduiau. Și aceștia ne-au cinstit cu multe daruri și, cînd a fost să plecăm cu corabia, ne-au pus la îndemînă cele ce ne trebuiau. După trei luni, am purces cu o corabie din Alexandria, care iernase în i n s u l ă, și care avea semnul fraților dioscuri, Castor și Pollux. Și ajungînd în Siracuza, am rămas acolo trei zile, de unde, înconjurînd, am sosit la Regium. Și după o zi, suflînd un vînt de miazăzi, a doua zi am ajuns la Puteoli. Acolo am găsit frați care ne-au rugat să rămînem la ei o săptămînă. Și așa am venit la R o m a. Auzind despre noi, frații de a c o l o au venit întru întîmpinarea noastră pînă la Forul lui Apiu și la Trei Taverne. Iar Pavel, văzîndu-i, a mulțumit lui Dumnezeu și s-a îmbărbătat. Cînd am intrat în Roma, sutașul a dat pe cei legați în primire voievodului oastei, iar lui Pavel i-a îngăduit să locuiască singur, cu ostașul care îl păzea. Și, după trei zile, Pavel a chemat la el pe cei care erau fruntașii iudeilor. Iar cînd s-au adunat laolaltă, a rostit către ei: Bărbați frați, deși eu n-am făcut nimic împotriva poporului nostru, sau a datinelor părintești, am fost dat din Ierusalim, fiind legat, în mîinile romanilor. A c e ș t i a, după ce m-au cercetat, voiau să-mi dea drumul, fiindcă nu se dovedea la mine nici o pricină vrednică de moarte; dar iudeii s-au rostit împotrivă. Atunci, am fost silit să cer să fiu judecat de Cezarul, dar nu că aș avea vreo pîră de adus neamului meu. Pentru această p r i c i n ă v-am chemat la mine, să vă văd și să vorbesc cu voi. Căci pentru nădejdea lui Israel stau eu ferecat cu lanțul acesta. Ei au răspuns lui P a v e l: Noi n-am primit din Iudeea nici scrisori în privința ta, nici vreunul dintre frați nu a venit care să ne dea de știre sau să spună ceva rău despre tine. Găsim însă cu cale să auzim de la tine ceea ce gîndești; căci despre eresul acesta ne este cunoscut, că pretutindeni se vorbește împotrivă-i. Deci, rînduindu-i o zi, au venit la el, la gazdă, mai mulți, și, de dimineața pînă seara, P a v e l le-a lămurit și le-a mărturisit împărăția lui Dumnezeu, căutînd să-i încredințeze despre

Iisus din Legea lui Moise şi din prooroci. Şi unii dădeau crezare celor spuse, iar alţii nu credeau. Deci, fără să se înţeleagă unii cu alţii, au plecat. Ci Pavel a mai spus un cuvînt : Bine a grăit Duhul Sfînt, prin I s a i a proorocul, către părinţii voştri, cînd a zis : Mergi la poporul acesta şi zi : Cu auzul veţi auzi şi nu veţi înţelege, şi, uitîndu-vă, veţi privi, dar nu veţi vedea. Căci inima acestui popor s-a învîrtoşat şi cu urechile au auzit greu şi ochii lor şi i-au închis. Ca nu cumva să vadă cu ochii şi să audă cu urechile şi cu inima să înţeleagă şi să se întoarcă şi Eu să-i însănătoşez. Drept aceea, cunoscut să vă fie, vouă, că această mîntuire a lui Dumnezeu trimisă a fost neamurilor ; şi ele vor asculta. Şi, după ce a zis el acestea, iudeii au plecat, avînd între ei mare neînţelegere. Iar Pavel a rămas doi ani întregi, în casa luată de el cu chirie, şi primea pe toţi care veneau la el, propovăduind împărăţia lui Dumnezeu şi învăţînd despre D o m n u l Iisus Hristos, cu toată îndrăzneala şi fără nici o opreală.

DUMINICA

POGORÎRII DUHULUI SFÎNT, A RUSALIILOR SAU A CINCIZECIMII

Prochimen, glasul al 8-lea:

În tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih:

Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(II, 1—11)

n zilele acelea, cînd a sosit ziua Cincizecimii, Apostolii erau toţi adunaţi laolaltă. Şi din cer, fără de veste, a venit un vuiet, ca de suflare de vînt ce vine repede, şi a umplut toată casa unde şedeau ei. Şi li s-au arătat limbi împărţite ca de foc şi au şezut pe fiecare din ei. Şi s-au umplut toţi de Duhul Sfînt şi au început să vorbească în alte limbi, precum Duhul le dădea a grăi. Ci în Ierusalim locuiau oameni cucernici, iudei din toate neamurile care sînt sub cer. Şi făcîndu-se glasul acela, s-a adunat mulţimea şi a stat uimită, căci fiecare îi auzea pe ei vorbind în limba lui. Şi îşi ieşeau din cumpăt toţi, şi se minunau, zicînd: Iată, nu sînt ei galileieni, toţi aceştia care vorbesc? Atunci, cum auzim noi fiecare limba noastră, în care ne-am născut? Parţi şi mezi şi elamiţi şi cei ce locuiesc în Mesopotamia, în Iudeea şi în Capadocia, în Pont şi în Asia, în Frigia şi în Pamfilia, în Egipt şi

în părţile Libiei cea de lîngă Cirene, şi oaspeţi veniţi din Roma, iudei şi prozeliţi, cretani şi arabi, îi auzim pe ei grăind în limbile noastre măririle lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Cu cuvîntul Domnului cerurile s-au întărit şi cu Duhul gurii Lui toată puterea lor.

Chinonicul:

Duhul Tău cel bun mă va povăţui la pămîntul cel drept.

SFÎNTUL APOSTOL PAVEL

LUNI

ÎN SĂPTĂMÎNA ÎNTÎI DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Prochimen, glasul al 8-lea:

Mîntuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvîntează moștenirea Ta.

Stih: Către Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeul meu, pomenește-mă.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(V, 8–19)

Fraților, ca fii ai luminii să umblați, pentru că roada Duhului e în orice bunătate, dreptate și adevăr. Cercați ce este bineplăcut Domnului, și nu vă amestecați în faptele cele fără de roadă ale întunericului, ci mai vîrtos să le osîndiți pe față. Căci cele ce se fac întru ascuns de ei, rușine este a le grăi. Toate cele ce se osîndesc pe față se învederează prin lumină, căci tot ce se învederează e lumină. Pentru aceea zice : Deșteaptă-te cel ce dormi și te scoală din morți și te va lumina Hristos. Deci luați seama cu grijă cum umblați, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți, răscumpărînd vremea, căci zilele rele sînt. Drept aceea, nu fiți fără de minte, ci înțelegeți care este voia Domnului. Și nu vă îmbătați de vin, întru care este desfrînare, ci vă umpleți de Duhul. Vorbiți între voi în psalmi și în laude și în cîntări duhovnicești, lăudînd și cîntînd Domnului, în inimile voastre.

Aliluia,

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta.

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfînt nu-L lua de la mine.

MARȚI
ÎN SĂPTĂMÎNA ÎNTÎI DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Prochimen, glasul al 3-lea:

Mare este Domnul nostru și mare este tăria Lui și priceperea Lui nu are hotar.

Stih: Cu cuvîntul Domnului cerurile s-au întărit și cu duhul gurii Lui toată puterea lor.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(I, 1—7; 13—17)

Pavel, slujitor al lui Iisus Hristos, chemat de El Apostol, rînduit spre vestirea Evangheliei lui Dumnezeu, pe care a făgăduit-o mai înainte, prin proorocii Săi, în Sfintele Scripturi, despre Fiul Său cel născut din sămînța lui David, după trup, și rînduit Fiu al lui Dumnezeu întru putere, după Duhul Sfințeniei, prin învierea Lui din morți: adică despre Iisus Hristos, Domnul nostru, prin Care am luat harul și apostolia, ca să aduc, în numele Său, la ascultarea credinței toate neamurile, între care sînteți și voi, prin chemarea lui Iisus Hristos: tuturor celor ce sînteți în Roma, iubiți ai lui Dumnezeu, sfinți chemați de El: har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru și de la Domnul Iisus Hristos! Fraților, nu vreau ca voi să nu știți că, de multe ori, mi-am pus în gînd să vin la voi, dar am fost pînă acum împiedicat ca să am și între voi oarecare roadă, ca și între celelalte neamuri. Dator sînt și elinilor și barbarilor și învățaților și neînvățaților; astfel că, despre mine, eu sînt prea bucuros să vă vestesc Evanghelia și vouă, celor din Roma. Căci nu mă rușinez de Evanghelia lui Hristos, pentru că este putere a lui Dumnezeu, spre mîntuirea oricui crede, atît iudeu mai întîi cît și elin, și în ea se descoperă acea dreptate de la Dumnezeu, care vine din credință și e pentru credință, precum este scris: iar dreptul din credință va fi viu.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA ÎNTÎI DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 18—27)

Fraţilor, mînia lui Dumnezeu se descoperă din cer peste toată fărădelegea şi peste toată nedreptatea oamenilor, care ţin adevărul lui Dumnezeu în robia nedreptăţii. Fiindcă, ceea ce se poate şti despre Dumnezeu, vădit este în inimile lor şi Dumnezeu este cel ce le-a vădit-o. Într-adevăr, cele nevăzute ale Lui se văd de la facerea lumii, înţelegîndu-se din făpturi, adică veşnica lui putere şi Dumnezeire, aşa ca ei să fie fără cuvînt de apărare. Pentru că ei, cunoscînd pe Dumnezeu, nu L-au slăvit ca pe un Dumnezeu, nici nu I-au mulţumit, ci s-au rătăcit în închipuirile lor şi inima lor cea neînţelegătoare s-a întunecat. Ţinîndu-se că sînt înţelepţi, au ajuns nebuni, şi au schimbat slava lui Dumnezeu Celui nestricăcios întru asemănarea chipului omului celui stricăcios şi a păsărilor şi a dobitoacelor cu patru picioare şi a tîrîtoarelor. De aceea Dumnezeu i-a dat necurăţiei, după poftele inimilor lor, ca să-şi pîngărească trupurile lor între ei, ca unii care au schimbat adevărul lui Dumnezeu în minciună şi s-au închinat şi au slujit făpturii, în loc să-I slujească Făcătorului, Cel ce este binecuvîntat în veci, amin! Pentru aceea Dumnezeu i-a dat unor patimi de ocară, căci la ei femeile au schimbat fireasca rînduială cu cea împotriva firii; asemenea şi bărbaţii, lăsînd rînduiala cea după fire a părţii femeieşti, s-au aprins, în pofta lor, unii pentru alţii, bărbaţi cu bărbaţi, săvîrşind ruşinea şi luînd în trupul lor răsplata cuvenită rătăcirii lor.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA ÎNTÎI DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 28 — II, 9)

Fraților, precum n-au găsit păgînii cu cale să-L cunoască pe Dumnezeu de aproape, așa și Dumnezeu i-a lăsat la mintea lor fără judecată să facă cele ce nu se cuvine, fiind plini de toată nedreptatea, de desfrînare, de viclenie, de lăcomie, de răutăți; plini de pizmă, de ucidere, de ceartă, de înșelăciune, de purtări rele, bîrfitori, grăitori de rău, urîtori de Dumnezeu, ocărîtori, semeți, trufași, lăudăroși, născocitori de rele, nesupuși părinților, neînțelepți, călcători de cuvînt, fără iubire firească, fără milă. Aceștia, deși au cunoscut hotărîrea lui Dumnezeu, că cei ce fac unele ca acestea sînt vrednici de moarte, nu numai că le fac, dar le și încuviințează celor care le fac. Pentru aceea, oricine ai fi, o, omule care judeci, ești fără cuvînt de apărare, căci în ceea ce judeci pe altul, pe tine însuți te osîndești, de vreme ce tu, cel ce judeci, făptuiești aceleași lucruri. Noi însă știm că judecata lui Dumnezeu este după adevăr, față de cei ce fac unele ca acestea. Și socotești tu, oare, omule care judeci pe cei ce fac unele ca acestea, dar le faci și tu, că tu vei scăpa de judecata lui Dumnezeu? Sau disprețuiești tu bogăția bunătății Lui și a îngăduinței și a îndelungii Lui răbdări și nu știi că bunătatea lui Dumnezeu te îndeamnă la pocăință? Ci după împietrirea ta și după inima ta nepocăită, îți agonisești mînie în ziua mîniei și a arătării dreptei judecăți a lui Dumnezeu, Care va da fiecăruia după faptele lui: adică viață veșnică celor ce, prin stăruință în faptă bună, caută mărire, cinste și nestricăciune, dar mînie și urgie iubitorilor de ceartă, care nu se supun adevărului, ci se supun nedreptății. Într-adevăr, necaz și strîmtorare va fi peste sufletul oricărui om care făptuiește răul, peste iudeu mai întîi, dar și peste elin.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA ÎNTÎI DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 14—29)

Fraților, cînd păgînii, cei ce nu au Legea, din fire fac ce poruncește Legea; așa lipsiți de Lege, ei singuri își sînt lege, ca unii care arată fapta Legii scrisă în inimile lor, prin mărturia cugetului lor și prin cercetarea de sine, care îi și învinovățește îi și dezvinovățește, ceea ce se va vedea în ziua cînd Dumnezeu va judeca, prin Iisus Hristos, după Evanghelia mea, cele ascunse ale oamenilor. Ci dacă tu te numești iudeu și te reazimi pe Lege și te lauzi cu Dumnezeu, și cunoști voia Lui și știi să încuviințezi cele bune, căci ai învățat din Lege; tu care te crezi pe tine călăuză orbilor și lumină celor ce sînt în întuneric, povățuitor celor fără minte, dascăl celor nevîrstnici, ca unul care ai în Lege dreptarul cunoștinței și al adevărului; tu, în sfîrșit, care înveți pe altul, pe tine însuți nu te înveți! Tu propovăduiești: să nu furi, și tu furi! Tu zici: să nu fii desfrînat, și tu ești desfrînat. Tu, cel care urăști idolii, furi cele sfinte! Tu, care te lauzi cu Legea, Îl necinstești pe Dumnezeu, prin călcarea Legii! Căci numele lui Dumnezeu, din pricina voastră, este hulit între neamuri, precum este scris. Tăierea împrejur folosește, într-adevăr, dacă păzești Legea; dacă însă ești călcător de Lege, tăierea ta împrejur se face netăiere împrejur. Și atunci, dacă cel netăiat împrejur păzește hotărîrile Legii, netăierea împrejur nu va fi, oare, socotită ca tăiere împrejur? Iar el, din fire netăiat împrejur, dar împlinitor al Legii, nu te va judeca, oare, pe tine care, prin litera Legii și prin tăierea împrejur, ești călcător de Lege? Pentru că nu cel ce se arată pe dinafară e iudeu, nici adevărata tăiere împrejur nu este cea de dinafară, în trup; ci este iudeu cel întru ascuns, iar tăiere împrejur este aceea a inimii, în duh, nu în literă; și lauda lui nu vine de la oameni, ci de la Dumnezeu.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA ÎNTÎI DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 7—12)

raţilor, har vouă şi pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru şi de la Domnul nostru Iisus Hristos! Mai întîi, mulţumesc Dumnezeului meu, prin Iisus Hristos, pentru voi toţi, fiindcă credinţa voastră este vestită în toată lumea; căci martor îmi este Dumnezeu, Căruia Îi slujesc cu duhul meu, întru Evanghelia Fiului Său, că vă pomenesc neîncetat, cerînd, în rugăciunile mele, pururea să am, prin voia lui Dumnezeu, vreodată, bun prilej de a veni la voi. Pentru că doresc cu mare dor să vă văd, ca să vă împărtăşesc vreun dar duhovnicesc, spre întărirea voastră, şi aceasta, ca să mă mîngîi împreună cu voi, prin credinţa noastră laolaltă, a voastră şi a mea.

DUMINICA
ÎNTÎI DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH, A TUTUROR SFINȚILOR

Voscreasna 1
Prochimen, glasul al 4-lea:
Dați slavă lui Dumnezeu. Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israel.
Stih: În biserici binecuvîntați pe Dumnezeu.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 33—XII, 2)

Fraților, proorocii, prin credință, au biruit împărății, au făcut dreptate, au dobîndit făgăduințele, au astupat gurile leilor, au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, s-au împuternicit, din slabi ce erau s-au făcut tari în război, au întors taberele vrăjmașilor în fugă. Prin ei, unele femei și-au luat pe morții lor înviați. Unii au fost chinuiți, neprimind izbăvirea, ca să dobîndească mai bună înviere; alții au suferit batjocură și bici, ba chiar lanțuri și închisoare. Au fost uciși cu pietre, au fost tăiați cu fierăstrăul, au fost ispitiți, au murit uciși de sabie, au pribegit în piei de oaie și în piei de capră, lipsiți, strîmtorați, rău primiți. Ei, de care lumea nu era vrednică, au rătăcit în pustii și în munți și în peșteri și în crăpăturile pămîntului. Și toți acești, care pentru credința lor au fost de pomenire, n-au primit ceea ce le fusese făgăduit, pentru că Dumnezeu rînduise pentru noi ceva mai bun, ca ei să nu ia fără noi desăvîrșirea. Drept aceea și noi, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii, să lepă-

dăm orice povară şi păcatul ce grabnic ne împresoară şi să alergăm cu stăruinţă în lupta care ne stă înainte, avînd privirile la Iisus, începătorul şi plinitorul credinţei.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Strigat-au drepţii şi Domnul i-a ascultat pe ei, şi din toate necazurile lor i-a mîntuit.

Stih: Multe sînt necazurile drepţilor; şi din toate îi va mîntui pe ei Domnul.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 28 — III, 18)

raţilor, nu cel ce se arată pe dinafară e iudeu, nici adevărata tăiere împrejur nu este cea de dinafară, în trup; ci este iudeu cel întru ascuns, iar tăiere împrejur este aceea a inimii, în duh, nu în literă; şi lauda lui nu vine de la oameni, ci de la Dumnezeu. Atunci, care este întîietatea iudeului, sau care este folosul tăierii împrejur? Este mare în toate privinţele, mai întîi, pentru că lor li s-au încredinţat cuvintele lui Dumnezeu. Căci ce este dacă unii n-au crezut? Oare, necredinţa lor va nimici credincioşia lui Dumnezeu? Să nu fie! Ci rămîne Dumnezeu adevărat în cuvîntul Lui, iar orice om mincinos, precum este scris: Ca să Te îndreptezi întru cuvintele Tale şi să biruieşti cînd vei judeca Tu. Dar de vreme ce nedreptatea noastră învederează dreptatea lui Dumnezeu, ce vom zice? Nu cumva că Dumnezeu e nedrept, cînd revarsă mînia Lui? Omeneşte vorbesc. Să nu fie! Căci, atunci, cum va judeca Dumnezeu lumea? Ce vom zice? Că de vreme ce adevărul lui Dumnezeu, prin minciuna mea, a prisosit spre slava Lui, pentru ce, dar, mai sînt eu judecat ca păcătos? Şi, iarăşi, de ce n-am face cele rele, ca să vină cele bune? Precum sîntem huliţi şi precum spun unii că zicem noi. Osînda acestora este dreaptă. Aşadar, ce este? Avem noi vreo precădere? Nicidecum. Căci am învinuit mai înainte şi pe iudei, şi pe elini, că toţi sînt sub păcat, după cum este scris: Nu este drept nici unul; nu este cine să înţeleagă, nu este cine să caute pe Dumnezeu; toţi s-au abătut, împreună netrebnici s-au făcut. Nu este cine să facă binele, nici măcar unul nu este; mormînt deschis este gîtlejul lor; cu limbile lor vorbit-au viclenii; venin de aspidă e sub buzele

lor; gura lor e plină de blestem şi de amărăciune; grabnice sînt picioarele lor spre vărsare de sînge; pustiire şi nenorocire sînt în drumurile lor; şi calea păcii ei nu au cunoscut-o; nu este frică de Dumnezeu înaintea ochilor lor.

MARŢI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 4—12)

Fraţilor, celui care face fapte nu i se socoteşte plata după har, ci după datorie; iar celui care nu face fapte, ci crede în Cel ce îndreptează pe cel păcătos, credinţa lui i se socoteşte ca dreptate. Întocmai cum şi David fericeşte pe omul căruia Dumnezeu îi socoteşte îndreptarea fără fapte: Fericiţi aceia cărora li s-au iertat fărădelegile şi li s-au acoperit păcatele! Fericit bărbatul căruia Domnul nu-i va socoti păcatul! Deci fericirea aceasta este ea numai pentru cei tăiaţi împrejur sau şi pentru cei netăiaţi împrejur? Căci zicem încă o dată: i s-a socotit lui Avraam credinţa ca dreptate. Dar cum i s-a socotit? Cînd era tăiat împrejur sau cînd era netăiat împrejur? Nu cînd era tăiat împrejur, ci cînd era netăiat împrejur. Iar semnul tăierii împrejur l-a primit ca pecete a dreptăţii pentru credinţa lui din vremea netăierii împrejur, ca să fie părintele tuturor celor ce cred, deşi netăiaţi împrejur, socotindu-li-se şi lor credinţa ca dreptate; apoi şi părinte al celor tăiaţi împrejur, dar nu al celor ce sînt numai tăiaţi împrejur, ci şi umblă pe urmele credinţei pe care o avea Avraam, cînd era netăiat împrejur.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 13—25)

Fraţilor, Avraam şi seminţia lui nu prin Lege au primit făgăduinţa că vor moşteni lumea, ci prin dreptatea dobîndită prin credinţă. Căci, dacă moştenitorii sînt cei ce au Legea, atunci credinţa a ajuns zadarnică, iar făgăduinţa s-a desfiinţat; că Legea pricinuieşte mînie; dar unde nu este Lege, nu este nici călcare de Lege. De aceea, moştenirea făgăduită este din credinţă, ca să

fie din har și ca făgăduința să rămînă sigură pentru toți urmașii, nu numai pentru cei ce se țin de Lege, dar și pentru cei ce se țin de credința lui Avraam, care este părintele nostru al tuturor, precum este scris: Pusu-te-am pe tine părinte al multor neamuri. El e părintele nostru în fața Celui în care a crezut, adică a lui Dumnezeu, Care înviază pe cei morți și cheamă la ființă cele ce încă nu sînt. Avraam este cel care, mai presus de nădejde, întru nădejde a crezut că el va fi într-adevăr părintele multor neamuri, după cum i s-a spus: Așa va fi seminția ta. Și, fără să slăbească în credință, deși s-a văzut pe sine amorțit cu trupul, căci era aproape de o sută de ani, și deși a văzut amorțirea pîntecelui Sarei, totuși, nu s-a îndoit, prin necredință, despre făgăduința lui Dumnezeu, ci s-a întărit în credință, dînd slavă lui Dumnezeu, ca unul care a crezut desăvîrșit că puternic este să și împlinească ceea ce a făgăduit. De aceea, credința lui i s-a socotit ca dreptate. Dar nu s-a scris numai pentru el că i s-a socotit ca dreptate, ci și pentru noi; căci și nouă va să ni se socotească, nouă care credem în Cel ce a înviat din morți pe Iisus, Domnul nostru, Care S-a dat pentru păcatele noastre și a înviat pentru îndreptarea noastră.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 10—16)

Fraților, dacă, vrăjmași fiind noi, ne-am împăcat cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu atît mai mult, împăcați fiind, ne vom mîntui prin viața Lui, și nu numai atît, ci ne și lăudăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos, prin Care am primit acum împăcarea. Drept aceea, precum printr-un om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea, așa moartea, a trecut la toți oamenii, prin acela în care toți au păcătuit. Căci, pînă la Lege, păcatul era în lume, dar păcatul nu se socotește cînd nu este Lege. Ci moartea a domnit de la Adam pînă la Moise și peste cei ce nu păcătuiseră, după asemănarea greșelii lui Adam, care este chipul Celui ce avea să vină. Însă nu e cu greșeala, cum e cu harul, căci dacă, prin greșeala unuia, a căzut moartea pe cei mulți, cu atît mai vîrtos harul lui Dumnezeu și darul Lui au prisosit, spre mîntuirea celor mulți, prin harul unui singur om, Iisus Hristos. Și ce aduce darul nu seamănă cu ce a

adus acel unul, care a păcătuit; căci, pe cînd judecata, pornind de la el unul, se face osîndire, darul care iartă, pornind de la multe călcări de Lege, se face izbăvire.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 17 — VI, 2)

Fraţilor, de vreme ce, prin greşeala unuia, moartea a împărăţit prin unul singur, cu atît mai vîrtos cei ce primesc prisosinţa harului şi a darului dreptăţii vor împărăţi în viaţă, prin unul Iisus Hristos. Aşadar, după cum printr-o singură greşeală a venit osînda pentru toţi oamenii, tot aşa prin dreptatea Unuia a venit pentru toţi oamenii îndreptarea care dă viaţă; şi precum din neascultarea unui om toţi s-au făcut păcătoşi, tot aşa din ascultarea Unuia mulţi se vor face drepţi. Iar Legea a intrat ca să se înmulţească greşeala; unde însă păcatul s-a înmulţit, harul a prisosit; aşa că, precum a împărăţit păcatul prin moarte, tot aşa şi harul să împărăţească prin dreptate, spre viaţa veşnică, prin Iisus Hristos, Domnul nostru. Ce vom zice atunci? Vom rămîne, oare, în păcat, ca să se înmulţească harul? Să nu fie! Noi, care am murit păcatului, cum vom mai trăi în păcat?

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 19—26)

Fraţilor, ştim că toate, cîte zice Legea, le grăieşte pentru cei care sînt sub Lege, ca orice gură să fie închisă şi ca toată lumea să fie vinovată înaintea lui Dumnezeu. Pentru că, din faptele Legii, nici un om nu se va îndrepta înaintea Lui, de vreme ce, prin Lege, vine cunoştinţa păcatului. Dar acum, în afară de Lege, s-a arătat dreptatea de la Dumnezeu, mărturisită de Lege şi de proo-

roci, adică dreptatea care vine de la Dumnezeu, prin credința în Iisus Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred, căci nu este deosebire, fiindcă toți au păcătuit și sînt lipsiți de slava lui Dumnezeu, îndreptîndu-se în dar, cu harul Lui, prin răscumpărarea cea în Hristos Iisus. Pe El, Dumnezeu L-a rînduit jertfă de ispășire, prin credința în sîngele Lui, ca să-și arate dreptatea Sa, căci trecuse cu vederea păcatele făcute mai înainte, în vremea făgăduinței lui Dumnezeu, ca să-și arate dreptatea Sa, în zilele de față, dovedindu-Se pe Sine drept și îndreptînd pe cel ce este din credința în Iisus.

DUMINICA
A DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 2-a, Prochimen, glasul 1:

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit și noi întru Tine.
Stih: Bucurați-vă, drepților, întru Domnul; celor drepți li se cuvine laudă.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 10—16)

Fraţilor, mărire, cinste şi pace oricui face binele, mai întîi iudeului, tot aşa elinului. Căci Dumnezeu nu caută la faţa omului! Cîţi deci fără să aibă Legea, au păcătuit, fără Lege vor şi pieri ; iar cîţi au păcătuit avînd Lege, prin Lege vor fi judecaţi. Fiindcă nu cei ce aud Legea sînt drepţi la Dumnezeu, ci cei ce îndeplinesc Legea se vor îndrepta. Cînd păgînii, cei ce nu au Legea, din fire fac ale Legii, aceia neavînd Lege, ei singuri îşi sînt lege. Aceştia arată fapta legii scrisă în inimile lor, prin mărturia cugetului lor şi prin cercetarea de sine, care îi şi învinovăţeşte, îi şi dezvinovăţeşte. Lucrul acesta se va vedea în ziua cînd Dumnezeu va judeca, prin Iisus Hristos, după Evanghelia mea, cele ascunse ale oamenilor.

Aliluia, glasul 1:

Dumnezeule, Cel ce mi-ai dat izbîndire și mi-ai supus popoare.
Stih: Cel ce mărești mîntuirea împăratului Tău și faci milă unsului Tău.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIA DUPĂ POGORÎREA SPÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VII, 1—13)

Fraţilor, nu ştiţi voi, oare, căci vorbesc unor cunoscători ai Legii, că Legea are putere asupra omului, atîta timp cît el e în viaţă? Femeia măritată e legată de bărbatul său, prin Lege, atîta cît el trăieşte; iar dacă a murit bărbatul, este dezlegată de Legea care o lega de bărbat. Aşa dar, cît el e în viaţă, dacă se mărită cu alt bărbat, se va numi preadesfrînată; iar dacă a murit bărbatul, este slobodă de Lege ca să nu fie preadesfrînată, măritîndu-se cu alt bărbat. Aşa că, fraţii mei, şi voi aţi murit Legii prin trupul lui Hristos, spre a fi ai altuia, ai Celui ce a înviat din morţi, ca să aducem roade lui Dumnezeu. Căci, pe cînd eram sub stăpînirea cărnii, patimile păcatelor, care erau prin Lege, lucrau în mădularele noastre, ca să aducă roade morţii. Dar acum ne-am desfăcut de Lege şi am murit faţă cu ea, care ne ţinea în silnicie, aşa încît noi slujim lui Dumnezeu întru înnoirea duhului şi nu întru vechimea slovei. Aşadar, ce vom zice? Este Legea păcat? Să nu fie! Dar păcatul nu l-am cunoscut, fără numai prin Lege. Căci n-aş fi ştiut pofta, dacă Legea n-ar fi zis: Să nu pofteşti! Ci, prilej luînd păcatul prin poruncă, a lucrat în mine tot felul de pofte. Căci, în afară de Lege, păcatul este mort. Odinioară, trăiam fără Lege, dar, cînd a venit porunca, păcatul a prins viaţă, iar eu am murit! Şi porunca dată spre viaţă, tocmai ea la mine s-a aflat a fi spre moarte, pentru că păcatul, luînd îndemn prin poruncă, m-a înşelat şi m-a ucis prin ea. Aşadar, Legea e sfîntă şi porunca e sfîntă, şi dreaptă, şi bună. Atunci, ce era bun a fost pentru mine moarte? Să nu fie! Ci păcatul, ca să se arate păcat, mi-a pricinuit moartea, chiar prin ceea ce a fost bun, ca păcatul să se facă peste măsură de greu, prin poruncă.

MARŢI ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VII, 14 — VIII, 2)

Fraţilor, ştim cu adevărat, că Legea e duhovnicească, dar eu sînt trupesc, vîndut sub păcat, pentru că nu ştiu ce fac; căci nu ceea ce voiesc săvîrşesc, ci ceea ce urăsc tocmai aceea fac! Dacă însă fac ceea ce nu voiesc, recunosc că Legea este bună. Ci acum nu eu fac acestea, ci păcatul care locuieşte în mine. Ştiu că în mine, adică în trupul meu, nu locuieşte ce este bun, fiindcă de voit voiesc, dar de lucrat binele nu-l lucrez; căci nu fac binele pe care îl voiesc, ci răul pe care nu-l voiesc, pe acela îl săvîrşesc. Şi atunci, dacă fac ceea ce nu voiesc, nu mai sînt eu făptuitorul, ci păcatul care locuieşte întru mine. Găsesc deci această lege în mine, care vreau să fac bine, că anume răul se ţine de mine. După omul cel lăuntric, mă bucur de Legea lui Dumnezeu, dar văd în mădularele mele o altă lege care se luptă împotriva minţii mele şi mă face rob legii păcatului, care este în mădularele mele. Om nenorocit ce sînt! Cine mă va izbăvi de trupul morţii acesteia? Mulţumesc lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos, Domnul nostru! Deci, dar, eu însumi, cu mintea mea, slujesc Legii lui Dumnezeu, iar cu trupul: legii păcatului. Drept aceea, asupra celor ce sînt în Hristos Iisus, nu este acum nici o osîndă, căci legea duhului vieţii lui Iisus Hristos m-a eliberat de Legea păcatului şi a morţii.

MIERCURI ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VIII, 2—13)

Fraţilor, legea duhului vieţii lui Iisus Hristos m-a liberat de Legea păcatului şi a morţii, pentru că ceea ce era cu neputinţă Legii, căci era slabă prin trup, a săvîrşit Dumnezeu: trimiţînd pe Fiul Său întru asemănarea trupului păcatului şi pentru păcat a osîndit păcatul în trup, pentru ca dreptatea Legii să se împlinească în noi cei ce nu umblăm potrivit trupului, ci potrivit Duhului.

Căci cei ce sînt după trup cugetă cele trupeşti, iar cei ce sînt după Duh, c e l e ale Duhului. Pofta cărnii este moarte, pe cînd cugetul Duhului este viaţă şi pace, deoarece pofta cărnii e s t e vrăjmăşie împotriva lui Dumnezeu, fiindcă nu se supune legii lui Dumnezeu şi nici nu poate. Cei ce sînt în carne nu pot să placă lui Dumnezeu. Voi însă nu sînteţi sub puterea cărnii, ci a Duhului, dacă într-adevăr Duhul lui Dumnezeu sălăşluieşte întru voi. Şi dacă cineva nu are Duhul lui Hristos, acela nu este al Lui. Iar d a c ă Hristos este în voi, trupul este mort pentru păcat, căci Duhul viază pentru dreptate. Şi dacă Duhul Celui ce a înviat pe Iisus din morţi locuieşte în voi, Cel ce a înviat pe Iisus din morţi va face vii şi trupurile voastre muritoare, pentru Duhul S ă u care sălăşluieşte în voi. Drept aceea, fraţilor, nu sîntem datori trupului, ca să vieţuim după trup, căci dacă vieţuiţi după trup veţi muri, iar dacă ucideţi, cu Duhul, faptele trupului veţi fi vii.

J O I
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VIII, 22—27)

Fraţilor, ştim că toată făptura suspină laolaltă şi este pînă acum ca în dureri de naştere; şi nu numai atît, ci şi noi, care avem pîrga Duhului, şi noi înşine suspinăm în noi, aşteptînd cu nerăbdare înfierea, răscumpărarea trupului nostru. Căci prin n ă d e j d e ne-am mîntuit; dar nădejdea care se vede nu mai e nădejde. Cum ar nădăjdui cineva ceea ce vede? Iar dacă nădăjduim ceea ce nu vedem, aşteptăm prin răbdare. Asemenea şi Duhul vine slăbiciunii noastre într-ajutor, căci nu ştim să ne rugăm cum trebuie, ci singur Duhul se roagă pentru noi cu suspinuri negrăite. Iar cel ce cercetează inimile, ştie care este năzuinţa Duhului, căci El se roagă pentru sfinţi după voia lui Dumnezeu.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 6—19)

Fraţilor, nu se poate să cadă cuvîntul lui Dumnezeu. Căci nu toţi care sînt din Israel sînt şi israeliţi; nici, pentru că sînt sămînţa lui Avraam, sînt toţi şi fii, ci s-a zis: urmaşii lui Isaac vor fi urmaşii tăi, adică: nu copiii trupului sînt copiii Domnului, ci fiii făgăduinţei se socotesc urmaşi. Căci al făgăduinţei este cuvîntul acesta: voi veni iarăşi pe vremea aceasta şi Sara va avea un fecior. Dar nu a fost aşa numai cu Sara, ci şi cu Reveca, zămislind ea cei doi gemeni de la Isaac, părintele nostru. Căci, mai înainte de naşterea lor şi fără să fi făcut ei ceva bine ori rău, ca rînduiala lui Dumnezeu cea după alegere să rămînă nu pe temeiul faptelor, ci din alegerea Celui care cheamă, i s-a zis Revecăi: Cel mai mare va sluji celui mai mic, precum este scris: Pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urît. Ce vom zice dar? Nu cumva că la Dumnezeu e nedreptate? Să nu fie! Căci grăieşte către Moise: Milui-voi pe care vreau să-l miluiesc şi îndura-Mă-voi de cine vreau să Mă îndur. Aşadar, nu este nici de la cel care voieşte, nici de la cel care aleargă, ci de la Dumnezeu care miluieşte. Căci Scriptura zice lui Faraon: Pentru aceasta chiar te-am ridicat, ca să arăt în tine puterea Mea şi ca numele Meu să se vestească în tot pămîntul. Deci, dar, Dumnezeu pe cine voieşte, îl miluieşte, iar pe cine voieşte, îl împietreşte. Tu, acum, îmi vei zice: Atunci de ce mai bagă vină? Căci voinţei Lui cine poate să-i stea împotrivă?

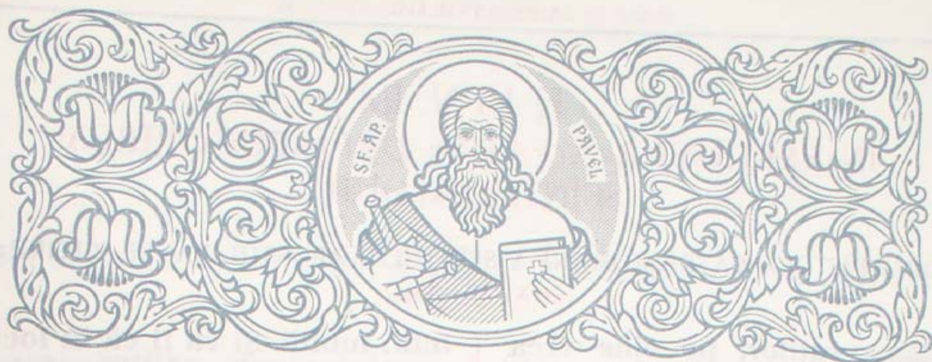

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 28 — IV, 3)

Fraţilor, noi credem că omul se îndreptează prin credinţă, fără faptele Legii. Oare, Dumnezeu este numai al iudeilor ? Nu este El şi Dumnezeul păgînilor ? De bună seamă şi al păgînilor, de vreme ce unul este Dumnezeu, Care va îndrepta, din credinţă, pe cei tăiaţi împrejur şi iarăşi prin credinţă, pe cei netăiaţi împrejur. Dar nu cumva, prin credinţă, noi desfiinţăm Legea ? Să nu fie ! Dimpotrivă, întărim legea. Deci ce vom zice că a dobîndit Avraam, strămoşul nostru după trup ? Dacă Avraam s-a îndreptat din fapte, are cuvînt de laudă, dar nu înaintea lui Dumnezeu. Căci ce spune Scriptura ? Şi Avraam a crezut lui Dumnezeu şi i s-a socotit lui ca dreptate.

DUMINICA
A TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 3-a.

Prochimen, glasul al 2-lea:

Tăria mea și lauda mea este Domnul și mi-a fost mie spre mîntuire.

Stih: **Certînd, m-a certat, Domnul, dar morții nu m-a dat.**

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(V, 1—10)

raților, fiind îndreptați din credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Iisus Hristos, Căruia datori Îi sîntem că am dobîndit prin credință apropiere la harul acesta, în care stăm, și ne lăudăm întru nădejdea slavei lui Dumnezeu. Și nu numai atît, ci ne lăudăm și în suferințe, bine știind că suferința aduce răbdare, și răbdarea încercare, și încercarea nădejde ; iar nădejdea nu rușinează, pentru că iubirea lui Dumnezeu s-a vărsat în inimile noastre, prin Duhul Sfînt, cel dăruit nouă. Căci Hristos, încă fiind noi neputincioși, la timpul hotărît, a murit pentru cei necredincioși. Căci pentru un drept cu greu va muri cineva, dar pentru cel bun poate se hotărăște cineva să moară. Însă Dumnezeu arată dragostea Lui către noi prin aceea că, pentru noi, Hristos a murit cînd noi eram încă păcătoși. Cu atît mai vîrtos, prin urmare, fiind acum îndreptați prin sîngele Lui, ne vom izbăvi prin El de mînie. Căci dacă, pe cînd eram vrăjmași, ne-am împăcat cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu atît mai mult, fiind împăcați, ne vom mîntui prin viața Lui.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Auză-te, Domnul, în ziua necazului.

Stih: Mîntuiește, Doamne, poporul Tău, și binecuvintează moștenirea Ta.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 18—33)

Fraţilor, pe cine vrea Dumnezeu îl miluieşte, iar pe cine vrea, îl împietreşte. Tu, acum, îmi vei zice: Atunci, de ce mai bagă vină? Căci voinţei Lui cine i-a stat împotrivă? Dar, mai întîi, cine eşti tu, o omule, ca să te cerţi cu Dumnezeu? Oare, făptura va zice Celui ce a făcut-o: De ce m-ai făcut aşa? Sau nu are olarul putere peste lutul lui, ca din aceeaşi frămîntătură să facă un vas de cinste, iar altul de necinste? Şi ce pot zice dacă Dumnezeu, voind să-şi arate mînia şi să-şi descopere puterea Sa, a suferit cu multă răbdare vasele mîniei Sale, gătite spre pieire? Şi în acelaşi timp şi-a arătat bogăţia slavei Sale, către vasele îndurării, pe care mai dinainte le-a gătit spre slavă, adică pe noi, pe care ne-a şi chemat, nu numai dintre iudei, ci şi dintre păgîni, precum zice şi la Osea: Chema-voi pe cine nu era poporul Meu: poporul Meu, şi pe cine nu era iubită: iubită. Şi va fi că în locul unde li s-a zis: Voi nu sînteţi poporul Meu, acolo chema-se-vor fii ai Dumnezeului celui viu. Iar Isaia strigă despre Israel: Dacă numărul fiilor lui Israel ar fi ca nisipul mării, rămăşiţa numai se va mîntui. Pentru că, împlinind şi scurtînd, Domnul va îndeplini, pe pămînt, cuvîntul Său. Şi precum a proorocit Isaia: Dacă Domnul Savaot nu ne-ar fi lăsat nouă sămînţă pentru noul Israel, am fi ajuns ca Sodoma şi am fi fost la fel cu Gomora. Ce vom zice atunci? Că păgînii care nu umblau după dreptate, au dobîndit dreptatea, însă dreptatea din credinţă; iar Israel, umblînd după Legea dreptăţii, n-a ajuns la Legea dreptăţii. Pentru ce? Pentru că nu o căutau din credinţă, ci ca din faptele Legii, s-au poticnit de piatra poticnirii, precum este scris: Iată pun în Sion piatră de poticnire şi piatră de sminteală; şi cine va crede în El, nu se va ruşina.

MARȚI
ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(X, 11 — XI, 2)

Fraților, zice Scriptura: Tot cel ce crede în Dumnezeu nu se va rușina. Căci nu este deosebire între iudeu și elin, pentru că Același Hristos este Domnul tuturor, Care îmbogățește pe toți cei ce-L cheamă pe El. Căci: Oricine va chema numele Domnului se va mîntui. Dar cum vor chema numele Aceluia în Care încă n-au crezut? Și cum vor crede în Acela de Care n-au auzit? Și cum vor auzi fără de propovăduitor? Și cum vor propovădui, de nu se vor trimite? Precum este scris: Cît de frumoase sînt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc lucrurile bune! Dar nu toți s-au supus Evangheliei, căci Isaia zice: Doamne, cine a crezut celor auzite de la noi? Prin urmare, credința este din auzire, iar auzirea prin cuvîntul lui Hristos. Dar întreb: Oare, n-au auzit? Dimpotrivă: «în tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor». Atunci întreb: Nu cumva Israel n-a înțeles? Moise spune cel dintîi: Voi întărîta rîvna voastră prin cel ce nu este poporul Meu și voi ațîța mînia voastră cu un popor nepriceput. Iar Isaia îndrăznește și zice: Am fost aflat de cei ce nu Mă căutau și M-am făcut arătat celor ce nu întrebau de Mine. Și către Israel rostește: Toată ziua întins-am mîinile Mele către un popor neascultător și împotrivă grăitor. Întreb, deci: Oare, lepădat-a Dumnezeu pe poporul Său? Să nu fie! Căci și eu sînt israelit, din urmașii lui Avraam, din seminția lui Veniamin. Dumnezeu n-a lepădat pe poporul Său pe care mai înainte l-a cunoscut.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 2—12)

Fraţilor, nu ştiţi, oare, ce zice Scriptura, unde e vorba de Ilie, cum se roagă el la Dumnezeu împotriva lui Israel, zicînd: Doamne, pe proorocii Tăi i-au omorît, jertfelnicele Tale le-au surpat şi eu am rămas singur şi ei caută să-mi ia viaţa. Dar ce-i spune răspunsul dumnezeiesc? Mi-am pus deoparte şapte mii de bărbaţi, care nu şi-au plecat genunchiul înaintea lui Baal. Deci tot aşa şi în vremea de acum: este o rămăşiţă, aleasă prin har. Iar dacă este din har, nu mai este din fapte; altfel harul nu mai este har. Iar dacă este din fapte, nu mai este har, altfel fapta nu mai este faptă. Atunci ce s-a întîmplat? Ceea ce căuta Israel, tocmai aceea n-a dobîndit, pe cînd cei aleşi au dobîndit, iar ceilalţi s-au împietrit. Precum este scris: Dumnezeu le-a dat duh de împietrire, ochi ca să nu vadă şi urechi ca să nu audă, pînă în ziua de azi. Iar David zice: Facă-se masa lor cursă şi laţ şi sminteală şi dreaptă răsplătire! Întunece-se ochii lor ca să nu vadă şi spinarea lor ţine-o pururea încovoiată. Aşadar, întreb: S-a poticnit, oare, ca să se prăbuşească? Să nu fie! Ci, prin căderea lor, neamurilor le-a venit mîntuirea, ca Israel să rîvnească la ele. Şi dacă greşeala lor a fost bogăţie pentru lume şi împuţinarea lor bogăţie pentru neamuri, cu cît mai mult ar fi venirea tuturor la credinţă!

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 13—24)

Fraţilor, vă spun vouă, care sînteţi credincioşi veniţi dintre păgîni: Întrucît sînt Apostolul neamurilor, dau slujbei mele toată slava, doar voi izbuti să aţîţ rîvna celor din neamul meu şi să mîntuiesc pe unii dintre ei. Căci, dacă înlăturarea lor a adus împăcarea lumii, ce va fi primirea lor la loc, dacă nu o înviere din morţi? Fiindcă, dacă este pîrga de făină sfîntă, şi frămîntătura

este sfîntă; şi dacă rădăcina este sfîntă, şi ramurile sînt la fel. Iar dacă unele din ramuri au fost tăiate şi tu, care erai măslin sălbatic, ai fost altoit în locul lor şi părtaş te-ai făcut rădăcinii şi sucului măslinului, nu te mîndri faţă de ramuri; iar dacă te mîndreşti, să ştii că nu tu porţi rădăcina, ci rădăcina pe tine. Dar vei zice: Aceste ramuri au fost tăiate ca să fiu altoit eu. Prea bine! Din pricina necredinţei au fost tăiate, iar tu stai prin credinţă. Nu gîndi lucruri înalte despre tine, ci teme-te; căci, dacă Dumnezeu n-a cruţat ramurile fireşti, nici pe tine nu te va cruţa. Vezi deci bunătatea şi asprimea lui Dumnezeu: asprimea Lui către cei ce au căzut şi bunătatea Lui către tine, dacă vei stărui în această bunătate; altfel, vei fi şi tu tăiat. Dar şi aceia, dacă nu vor stărui în necredinţă, vor fi altoiţi; căci puternic este Dumnezeu să-i altoiască iarăşi. Căci, dacă tu ai fost tăiat din măslinul cel din fire sălbatic şi împotriva firii ai fost altoit în măslinul bun, cu atît mai vîrtos aceştia, care sînt după fire, vor fi altoiţi în chiar măslinul lor.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 25—36)

Fraţilor, nu voiesc să nu ştiţi voi taina aceasta, ca să nu vă socotiţi pe voi înţelepţi; că împietrirea s-a făcut lui Israel în parte, pînă ce va intra tot numărul păgînilor. Şi astfel întregul Israel se va mîntui, precum este scris: Din Sion va veni Izbăvitorul şi va îndepărta nelegiuirile de la Iacov. Acesta este legămîntul Meu cu ei, cînd voi ridica păcatele lor. E adevărat că ei, cu privire la Evanghelie, sînt vrăjmaşi pentru voi, dar cu privire la alegere, ei sînt iubiţi, pentru părinţii lor. Căci Dumnezeu nu-Şi mai ia înapoi darurile şi chemarea Lui. După cum voi, altă dată, n-aţi ascultat de Dumnezeu, dar acum aţi fost miluiţi prin neascultarea acestora, tot aşa şi aceştia n-au ascultat acum, ca, prin mila Lui, dăruită vouă, miluiţi să fie acum şi ei. Căci Dumnezeu i-a închis pe toţi în neascultare, pentru ca pe toţi să-i miluiască. O, adîncul bogăţiei şi al înţelepciunii şi al ştiinţei lui Dumnezeu! Cît sînt de nepătrunse judecăţile Lui şi cît de neurmate căile Lui. Căci cine a cunoscut gîndul Domnului sau cine a fost sfetnicul Lui? Sau cine mai înainte I-a dat Lui şi va lua înapoi răsplată? Căci de la El şi prin El şi întru El sînt toate. A Lui să fie slava în veci. Amin.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 11—17)

Fraţilor, socotiţi-vă că sînteţi morţi păcatului, dar vii pentru Dumnezeu, în Hristos Iisus, Domnul nostru. Drept aceea, să nu împărăţească păcatul în trupul vostru cel muritor, ca să vă supuneţi poftelor lui şi nu daţi păcatului mădularele voastre, făcîndu-le arme ale nedreptăţii, ci înfăţişaţi-vă pe voi lui Dumnezeu, ca vii, sculaţi din morţi, şi mădularele voastre ca arme de dreptate pentru Dumnezeu. Căci păcatul nu va avea stăpînire asupra voastră, pentru că nu mai sînteţi sub Lege, ci sub har. Ce dar? Să păcătuim fiindcă nu sîntem sub Lege, ci sub har? Să nu fie! Au nu ştiţi că, dacă vă daţi cuiva pe voi robi de ascultare, robi sînteţi cui vă supuneţi: fie păcatului spre moarte, fie ascultării de Dumnezeu spre dreptate? Dar, mulţumim lui Dumnezeu că, deşi eraţi robi ai păcatului, v-aţi supus din toată inima dreptarului învăţăturii căreia aţi fost încredinţaţi.

DUMINICA
A PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 4-a.
Prochimen, glasul al 3-lea:

Cîntați Dumnezeului nostru, cîntați; cîntați Împăratului nostru, cîntați.
Stih: Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 18—23)

Fraților, scăpați fiind din robia păcatului, v-ați făcut robi dreptății. Omenește vorbesc, din pricina neputinței trupului vostru. După cum ați făcut mădularele voastre roabe necurăției și fărădelegii, spre fărădelege, tot așa faceți acum mădularele voastre roabe dreptății, spre sfințire. Căci atunci cînd erați robi ai păcatului, erați liberi față de dreptate. Deci ce roadă aveați atunci? Roade de care acum vă e rușine; pentru că sfîrșitul acelora este moartea. Dar acum, izbăviți fiind de păcat și robi făcîndu-vă lui Dumnezeu, aveți roada voastră în sfințenie, iar sfîrșitul: viața veșnică. Pentru că plata păcatului este moartea, iar harul lui Dumnezeu: viața veșnică, întru Hristos Iisus, Domnul nostru.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă rușinezi în veac.
Stih: Fii mie Dumnezeu apărător și loc întărit ca să mă mîntuiești.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XII, 4—5 și 15—21)

Fraților, precum într-un singur trup avem multe mădulare și mădularele nu au toate aceeași lucrare, așa și noi, cei mulți, sîntem în Hristos un trup, iar fiecare dintre noi mădulare sîntem unii altora. Bucurați-vă cu cei ce se bucură; plîngeți cu cei ce plîng. Cugetați același lucru unii pentru alții; nu cugetați la cele înalte, ci lăsați-vă duși spre cele smerite. Nu vă socotiți voi înșivă înțelepți. Nu răsplătiți nimănui rău cu rău. Purtați grijă de cele bune față de toți oamenii. Dacă se poate, pe cît stă în puterea voastră, trăiți în bună pace cu toți oamenii. Nu vă răzbunați singuri, iubiților, ci lăsați loc mîniei lui Dumnezeu, căci scris este: A Mea este răzbunarea; Eu voi răsplăti, zice Domnul. Deci, dacă vrăjmașul tău este flămînd, dă-i de mîncare; dacă îi este sete, dă-i să bea; căci făcînd aceasta vei grămădi cărbuni de foc pe capul lui. Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul cu binele.

MARȚI
ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XIV, 9—10)

Fraților, pentru aceasta a murit și a înviat Hristos, ca să stăpînească și peste morți și peste vii. Tu, dar, de ce judeci pe fratele tău? Și tu, de ce disprețuiești pe fratele tău? Toți ne vom înfățișa înaintea judecății lui Dumnezeu. Căci scris este: Viu sînt Eu!, zice Domnul. Orice genunchi se va pleca înaintea Mea și orice limbă va da slavă lui Dumnezeu. Așadar, fiecare dintre noi va da pentru sine seamă lui Dumnezeu. Deci să nu ne mai judecăm unii pe alții, ci mai degrabă judecați aceasta: să nu dați fratelui prilej de poticnire sau de sminteală. Știu și sînt încredințat în Domnul Iisus, că nimic nu este întinat prin sine, decît numai pentru cel care gîndește că e ceva întinat; pen-

tru acela întinat este. Dar dacă, pentru o mîncare, fratele tău se mîhneşte, nu mai umbli potrivit iubirii. Nu pierde, cu mîncarea ta, pe acela pentru care a murit Hristos. Nu lăsaţi deci ca bunul vostru să fie defăimat. Căci Împărăţia lui Dumnezeu nu este mîncare şi băutură, ci dreptate şi pace şi bucurie întru Duhul Sfînt. Iar cel ce slujeşte, în felul acesta, pe Hristos, plăcut este lui Dumnezeu şi încuviinţat este de oameni.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XV, 7—16)

Fraţilor, primiţi-vă unii pe alţii, precum şi Hristos v-a primit pe voi, spre slava lui Dumnezeu. Căci spun că Hristos S-a făcut slujitor al tăierii împrejur pentru adevărul lui Dumnezeu, ca să împlinească făgăduinţele date părinţilor, iar păgînii preaslăvesc pe Dumnezeu pentru mila Lui, precum este scris: Pentru aceasta Te voi lăuda între neamuri şi voi cînta întru slava numelui Tău. Şi iarăşi zice Scriptura: Veseliţi-vă, neamurilor, împreună cu poporul Lui. Şi iarăşi: Lăudaţi pe Domnul toate neamurile; lăudaţi-L pe El toate popoarele. Iar Isaia zice iarăşi: Din rădăcina lui Iesei va odrăsli un vlăstar care se va ridica să domnească peste neamuri; întru Acela neamurile vor nădăjdui. Iar Dumnezeul nădejdii să vă umple pe voi de toată bucuria şi pacea în credinţă, ca să prisosească nădejdea voastră, prin puterea Duhului Sfînt. Şi, fraţii mei, sînt încredinţat eu însumi despre voi, că şi voi sînteţi plini de bunătate, plini de toată cunoştinţa şi în stare să vă povăţuiţi unii pe alţii. Şi v-am scris, fraţilor, mai cu îndrăzneală, ca să vă amintesc în parte despre harul ce mi-a fost dat de Dumnezeu, ca să fiu slujitor al lui Iisus Hristos la neamuri, slujind Evanghelia lui Dumnezeu, pentru ca prinosul neamurilor, fiind sfinţit în Duhul Sfînt, să fie bineprimit.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XV, 17—29)

Fraţilor, în Hristos Iisus am cuvînt de laudă, în slujba mea către Dumnezeu. Căci n-aş cuteza să spun că a fost vreun lucru pe care să nu-l fi săvîrşit Hristos prin mine, spre aducerea neamurilor la credinţă, prin cuvînt şi prin faptă, prin puterea semnelor şi a minunilor, prin virtutea Duhului lui Dumnezeu, aşa încît, de la Ierusalim şi din ţinuturile de primprejur pînă în Iliria, am împlinit propovăduirea Evangheliei lui Hristos. Şi aşa mi-a fost rîvna, să binevestesc nu acolo unde numele lui Hristos ajunsese, ca să nu clădesc pe temelia altora, ci precum este scris: Cărora nu li s-a vestit despre El, aceia Îl vor vedea şi cei ce n-au auzit despre El, aceia Îl vor cunoaşte. Aceasta m-a şi împiedicat, de atîtea ori, ca să vin la voi. Acum însă, nemaiavînd loc în aceste ţinuturi şi avînd dorinţa să vin la voi de mulţi ani, voi veni cînd mă voi duce în Spania. Căci nădăjduiesc să vă văd în trecere şi, de către voi, să fiu călăuzit pînă acolo, după ce, mai întîi, voi îndestula măcar în parte dorinţa mea să vă văd. În ceasul de faţă, mă duc la Ierusalim, cu o sarcină în folosul sfinţilor. Căci Macedonia şi Ahaia au binevoit să facă o strîngere de ajutoare pentru săracii dintre sfinţi care trăiesc în Ierusalim. Aşa a fost buna lor voinţă, dar sînt şi datori faţă de ei. Pentru că, dacă neamurile s-au împărtăşit de cele duhovniceşti ale iudeilor, datori sînt ca să-i slujească şi ei cu cele pămînteşti. După ce voi fi sfîrşit cu această sarcină şi voi fi încredinţat în mîna lor roada aceasta, voi merge, trecînd pe la voi, în Spania. Şi ştiu că, venind la voi, voi veni întru plinirea binecuvîntării lui Hristos.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XVI, 1—16)

Fraţilor, vă dau în grijă pe Febe, sora noastră, care este diaconiţă la biserica din Chenhrea, ca s-o primiţi în Domnul, cu vrednicia cuvenită sfinţilor şi să-i fiţi de ajutor la orice ar avea nevoie de ajutorul vostru. Căci şi ea a ajutat pe mulţi şi chiar pe mine. Îmbrăţişaţi pe Priscila şi Acvila, tovarăşii mei de lucru întru Hristos Iisus, ca unii care, pentru viaţa mea, au pus jos grumazul lor şi cărora nu numai eu le dau mulţumită, ci şi toate Bisericile dintre păgîni; asemenea şi pe cei ce se adună în casa lor. Îmbrăţişaţi pe Epenet, iubitul meu, care este pîrga Asiei, în Hristos. Îmbrăţişaţi pe Maria, care s-a ostenit mult pentru noi. Îmbrăţişaţi pe Andronic şi pe Iunian, rudele mele şi împreună închişi cu mine, care sînt fruntaşi între Apostoli şi au fost în Hristos înaintea mea. Îmbrăţişaţi pe Ampliat, iubitul meu în Domnul. Îmbrăţişaţi pe Urban, tovarăşul meu de muncă în Hristos, şi pe Stahis, iubitul meu. Îmbrăţişaţi pe Apelles, cel încercat în Hristos. Îmbrăţişaţi pe cei ce sînt din casa lui Aristobul. Îmbrăţişaţi pe Irodion, rudenia mea. Îmbrăţişaţi pe cei din casa lui Narcis care sînt în Domnul. Îmbrăţişaţi pe Trifena şi pe Trifoa, care s-au ostenit în Domnul. Îmbrăţişaţi pe iubita Persida, care mult s-a ostenit în Domnul. Îmbrăţişaţi pe Ruf, cel ales întru Domnul şi pe mama lui, care este şi a mea. Îmbrăţişaţi pe Asincrit, pe Flegon, pe Hermes, pe Patrova, pe Herma şi pe fraţii care sînt împreună cu ei. Îmbrăţişaţi pe Filolog şi pe Iulia, pe Nereu şi pe sora lui, pe Olimpan şi pe toţi sfinţii care sînt împreună cu ei. Îmbrăţişaţi-vă unii pe alţii cu sărutare sfîntă. Vă îmbrăţişează pe voi toate Bisericile lui Hristos.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VIII, 14—21)

Fraţilor, toţi cîţi sînt mînaţi de Duhul lui Dumnezeu, fiii lui Dumnezeu sînt. Într-adevăr n-aţi primit duh de robie, ca să vă fie iarăşi frică, ci aţi primit Duhul înfierii, prin care strigăm: Avva! Părinte! Duhul însuşi mărturiseşte împreună cu duhul nostru că sîntem fii ai lui Dumnezeu. Şi dacă sîntem fii, sîntem şi moştenitori, moştenitori ai lui Dumnezeu şi împreună moştenitori cu Hristos, dacă într-adevăr suferim împreună cu El, ca împreună cu El să ne şi preamărim. Pentru că socotesc că durerile ceasului de faţă nu pot să stea în cumpănă cu slava care va să se arate pentru noi, pentru că dorul statornic al făpturii aşteaptă cu nerăbdare descoperirea fiilor lui Dumnezeu. Căci făptura a fost supusă deşertăciunii, nu de voia ei, ci din pricina aceluia care a supus-o, dar cu nădejdea că şi făptura aceasta va fi izbăvită din robia stricăciunii, ca să se bucure de libertatea măririi fiilor lui Dumnezeu.

DUMINICA
A CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 5-a. Prochimen, glasul al 4-lea:

Cît s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate întru înțelepciune le-ai făcut.

Stih: Binecuvintează suflete al meu pe Domnul. Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (X, 1—10)

Fraților, bunăvoința inimii mele și rugăciunea mea la Dumnezeu, pentru Israel, este spre mîntuire. Căci le mărturisesc că au rîvnă pentru Dumnezeu, dar fără de pricepere, deoarece, necunoscînd dreptatea lui Dumnezeu și căutînd să statornicească dreptatea lor dreptății lui Dumnezeu, ei nu s-au supus. Căci Hristos este sfîrșitul Legii, spre îndreptarea a tot celui ce crede. Într-adevăr, Moise scrie despre dreptatea care vine din Lege, că: omul care va îndeplini-o, viu va fi prin ea. Iar dreptatea din credință grăiește așa: Să nu zici în inima ta: Cine se va sui la cer? ca adică să coboare pe Hristos! Sau să zici: Cine se va pogorî întru adînc, ca să ridice pe Hristos din morți! Dar ce zice Scriptura? Aproape de tine e cuvîntul, în gura ta și în inima ta. Acesta este cuvîntul credinței, pe care-l propovăduim: dacă mărturisești cu gura ta că Iisus este Domnul și crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat pe El din morți, te vei mîntui. Căci cu inima se crede spre dreptate, iar cu gura se mărturisește spre mîntuire.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Sporește și împărățește întru adevăr.

Stih: Iubit-ai dreptatea și ai urît fărădelegea.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A ŞASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XVI, 17—24)

raţilor, vă îndemn să vă păziţi de cei ce fac dezbinări şi sminteli împotriva învăţăturii pe care aţi primit-o. Depărtaţi-vă de ei. Pentru că unii ca aceştia nu slujesc Domnului nostru Iisus Hristos, ci pîntecelui lor şi, prin vorbele lor frumoase şi măgulitoare, înşeală inimile celor fără de răutate. Căci ascultarea voastră a ajuns la auzul tuturor, de aceea mă bucur de voi. Dar voiesc să fiţi înţelepţi spre bine şi nevinovaţi în ce priveşte răul. Iar Dumnezeul păcii va zdrobi repede sub picioarele voastre pe Satana. Harul Domnului nostru Iisus, cu voi! Vă îmbrăţişează Timotei, tovarăşul meu de lucru, şi Luciu şi Iason şi Sosipatru, cei de un neam cu mine. Vă îmbrăţişez în Domnul eu, Terţiu, cel ce am scris epistola aceasta. Vă îmbrăţişează Gaiu, gazda mea şi a toată Biserica. Vă îmbrăţişează Erast, vistiernicul cetăţii şi fratele Cvartu. Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi cu toţi. Amin.

MARŢI
ÎN SĂPTĂMÎNA A ŞASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1—9)

avel, Apostol al lui Iisus Hristos, chemat prin voia lui Dumnezeu, şi fratele nostru Sostene, Bisericii lui Dumnezeu celei care este în Corint, credincioşilor sfinţiţi în Iisus Hristos, celor numiţi sfinţi, împreună cu toţi cei ce cheamă numele Domnului nostru Iisus Hristos în tot locul, şi al lor şi al nostru: har vouă şi pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru şi de la Domnul Iisus Hristos. Mulţumesc Dumnezeului meu, în privinţa voastră, pururea, pentru harul lui Dumnezeu, pe care vi l-a dat în Hristos Iisus. Căci prin El v-aţi îmbogăţit deplin în orice învăţătură şi în orice cunoştinţă, precum mărturisirea lui Hristos

s-a adeverit întru voi; aşa încît să nu vă lipsească nici un fel de dar, acum cînd aşteptaţi arătarea Domnului nostru Iisus Hristos. El vă va şi întări pînă la urmă, ca să fiţi fără de vină în ziua Domnului nostru Iisus Hristos. Credincios este Dumnezeu, prin care aţi fost chemaţi la împărtăşirea cu Fiul Său Iisus Hristos, Domnul nostru.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A ŞASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 9 — III, 8)

Fraţilor, precum este scris: Cele ce ochiul n-a văzut şi urechea n-a auzit şi la inima omului nu s-au suit, acestea le-a gătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc pe El. Iar nouă ni le-a descoperit Dumnezeu, prin Duhul Său, fiindcă Duhul toate le cercetează, chiar şi adîncurile lui Dumnezeu. Că cine dintre oameni ştie ale omului, fără numai duhul omului care este în el? Aşa şi cele ale lui Dumnezeu, nimeni nu le-a cunoscut, fără numai Duhul lui Dumnezeu. Iar noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul cel de la Dumnezeu, ca să cunoaştem cele dăruite nouă de Dumnezeu. Şi acestea le şi grăim, dar nu în cuvinte învăţate ale înţelepciunii omeneşti, ci în cuvinte învăţate de la Duhul Sfînt, lămurind lucruri duhovniceşti oamenilor duhovniceşti. Omul neduhovnicesc nu primeşte adevărurile Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sînt nebunie şi nu poate să le înţeleagă, fiindcă trebuie judecate duhovniceşte. Dar omul duhovnicesc toate le judecă, pe el însă nu-l judecă nimeni; pentru că cine a cunoscut gîndul lui Dumnezeu, ca să-l înveţe pe el? Noi însă avem gîndul lui Hristos. Şi eu, fraţilor, n-am putut să vă vorbesc ca unor oameni duhovniceşti, ci ca unora trupeşti, ca unor prunci în Hristos. Cu lapte v-am hrănit, nu cu bucate, căci nu puteaţi mînca, şi încă nici acum nu puteţi, fiindcă sînteţi tot trupeşti. Cîtă vreme este între voi pizmă şi ceartă şi dezbinări, nu sînteţi, oare, oamenii trupului şi nu umblaţi voi ca toţi cei de rînd? Cînd zice unul: eu sînt al lui Pavel, iar altul: eu sînt al lui Apollo, nu sînteţi trupeşti? Dar ce este Apollo? Şi ce este Pavel? Slujitori prin care aţi fost aduşi la credinţă; fiecare după cum i-a dat Dumnezeu. Eu am sădit; Apollo a

udat; dar Dumnezeu a făcut să crească. Astfel, nici cel ce sădeşte nu e ceva, nici cel ce udă, ci numai Dumnezeu care face să crească. Cel care sădeşte şi cel care udă sînt între ei deopotrivă; şi fiecare va lua plata lui, după osteneala lui.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A ŞASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 18—23)

raţilor, nimeni pe sine să nu se amăgească: dacă cineva, între voi, gîndeşte că e înţelept în veacul acesta, să se facă nebun, ca să fie înţelept. Căci înţelepciunea lumii acesteia este nebunie înaintea lui Dumnezeu, de vreme ce scris este: El prinde pe cei înţelepţi întru viclenia lor. Şi iarăşi: Domnul cunoaşte gîndurile înţelepţilor, că sînt deşarte. Drept aceea, nimeni să nu se laude cu oamenii, căci toate sînt ale voastre: fie Pavel, fie Apollo, fie Chefa, fie lumea, fie viaţa, fie moartea, fie cele de faţă, fie cele viitoare, toate sînt ale voastre. Iar voi sînteţi ai lui Hristos, iar Hristos al lui Dumnezeu.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A ŞASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 5—8)

raţilor, să nu judecaţi nimic mai înainte de vreme, adică pînă ce nu va veni Domnul, care va aduce la lumină cele ascunse în întuneric şi va da pe faţă sfaturile inimilor. Atunci fiecare va avea de la Dumnezeu lauda cuvenită. Acestea, fraţilor, le-am zis ca despre mine şi despre Apollo, dar ele sînt pentru voi, ca să învăţaţi, din pilda noastră, să nu treceţi peste ce e scris, să nu vă făliţi unul cu altul împotriva celuilalt. Căci cine te alege pe

tine? Ce lucru ai pe care să nu-l fi primit? Şi dacă l-ai primit, de ce te făleşti ca şi cum nu l-ai fi primit? Iată, sînteţi sătui, iată, v-aţi îmbogăţit, fără de noi aţi împărăţit; şi, o, de aţi împărăţi, ca şi noi împreună cu voi să împărăţim.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A ŞASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 1—5)

Fraţilor, spun adevărul în Hristos, nu mint, martor fiindu-mi conştiinţa mea în Duhul Sfînt, că mare îmi este întristarea şi necurmată durerea inimii. Pentru că aş dori, de s-ar putea, să fiu eu însumi anatema, departe de Hristos, pentru fraţii mei, pentru rudele mele după trup, care sînt israeliţi, ale cărora sînt înfierea şi mărirea şi aşezămintele şi rînduiala Legii şi slujba dumnezeiască şi făgăduinţele, ai cărora sînt părinţii din care după trup este Hristos, Cel ce este peste toate Dumnezeu, binecuvîntat în veci. Amin.

DUMINICA
A ŞASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 6-a.
Prochimen, glasul al 5-lea:

Tu, Doamne, ne vei păzi şi ne vei feri de neamul acesta şi în veac.
Stih: Doamne, Dumnezeul nostru, cît de minunat este numele Tău în tot pămîntul.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XII, 6—14)

raţilor, avem felurite daruri, după harul ce ni s-a dat. Dacă avem proorocie, să proorocim după măsura credinţei; dacă avem slujbă, să stăruim în slujbă; dacă unul învaţă, să se sîrguiască în învăţătură; dacă îndeamnă, să fie la îndemnare; dacă împarte altora, să împartă cu firească nevinovăţie; dacă stă în frunte, să fie cu tragere de inimă; dacă miluieşte, să miluiască cu voie bună! Dragostea să fie nefăţarnică. Urgisiţi răul. Alipiţi-vă de ce e bine. În iubire frăţească, unii pe alţii iubiţi-vă; în cinste, unii altora daţi-vă întîietate. La sîrguinţă, nu pregetaţi; cu duhul fiţi fierbinţi; pe Domnul slujiţi-L ca robii Lui. Bucuraţi-vă cu bucuria nădejdii; în suferinţă fiţi răbdători; la rugăciune daţi-vă toată stăruinţa. Faceţi-vă părtaşi sfinţilor la trebuinţele lor, iubirea de străini urmînd. Binecuvîntaţi pe cei ce vă prigonesc, binecuvîntaţi-i şi nu-i blestemaţi.

Aliluia, glasul al 5-lea:
Milele Tale, Doamne, în veac le voi cînta.
Stih: În veac mila se va zidi, în ceruri se va întări adevărul Tău.

LUNI ÎN SĂPTĂMÎNA A ŞAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (V, 9 — VI, 11)

raţilor, v-am scris în epistola mea să nu vă amestecaţi cu desfrînaţii; dar nu cu toţi desfrînaţii acestei lumi sau cu agonisitorii lacomi, sau cu jefuitorii, sau cu slujitorii idolilor, căci atunci ar trebui să ieşiţi afară din lume. Ci eu v-am scris vouă să n-aveţi amestec cu vreunul care, frate fiind cu numele, este desfrînat, sau zgîrcit, sau se închină la idoli, sau e rău de gură, sau beţiv, sau e răpitor. Cu unul ca acesta nici să nu şedeţi la masă. Căci ce am eu ca să judec pe cei dinafară? Dar pe cei dinăuntru, oare, nu-i judecaţi voi? Iar pe cei dinafară îi va judeca Dumnezeu. Scoateţi afară pe cel rău din mijlocul vostru. Cutează, oare, vreunul dintre voi, cînd are vreo pricină cu alt frate, să se judece înaintea păgînilor şi nu înaintea sfinţilor? Au nu ştiţi că sfinţii vor judeca lumea? Şi, dacă voi sînteţi judecătorii lumii, nu sînteţi voi destoinici să judecaţi lucruri atît de mici? Nu ştiţi, oare, că noi vom judeca pe îngeri? Cu cît mai vîrtos cele lumeşti? Aşadar, dacă aveţi judecăţi lumeşti, pe cei nebăgaţi în seamă din Biserică, pe aceştia să-i puneţi să vă judece! O spun spre ruşinea voastră. Nu este, oare, între voi nici un om înţelept, care să fie în stare să judece pricinile dintre fraţi? Ci frate cu frate se judecă şi aceasta înaintea necredincioşilor! Negreşit, şi aceasta este cădere pentru voi, că aveţi judecăţi unii cu alţii. Pentru ce nu suferiţi mai bine strîmbătatea? Pentru ce nu vă lăsaţi mai bine păgubaşi? Ci voi înşivă faceţi strîmbătate şi aduceţi pagubă, şi aceasta fraţilor! Nu ştiţi, oare, că nedrepţii nu vor moşteni împărăţia lui Dumnezeu? Nu vă faceţi socoteli greşite: nici desfrînaţii, nici slujitorii idolilor, nici preadesfrînaţii, nici malahienii, nici sodomiţii, nici furii, nici nesăţioşii de avere, nici beţivii, nici cei răi de gură, nici răpitorii nu vor moşteni împărăţia lui Dumnezeu. Şi aşa eraţi unii dintre voi. Ci v-aţi spălat, ci v-aţi sfinţit, ci v-aţi îndreptat în numele Domnului Iisus Hristos şi în Duhul Dumnezeului nostru.

MARȚI
ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 20 — VII, 12)

Fraților, preaslăviți pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, ca unele care sînt ale lui Dumnezeu. În privința celor ce mi-ați scris, vă răspund că e bine pentru om să nu se atingă de femeie. Dar ca pază împotriva desfrînărilor, fiecare bărbat să-și aibă femeia lui și fiecare femeie să-și aibă bărbatul ei. Bărbatul să dea femeii iubirea datorată, asemenea și femeia bărbatului. Femeia nu e stăpînă pe trupul său, ci bărbatul; asemenea și bărbatul nu e stăpîn pe trupul lui, ci femeia. Să nu vă lipsiți unul pe altul, fără numai cu bună învoială pînă la o vreme, ca să vă îndeletniciți cu postul și cu rugăciunea. Apoi să fiți iarăși împreună, ca să nu vă ispitească Satana, din pricina neînfrînării voastre. Aceasta o spun din îngăduință, nu din poruncă. Eu ași vrea ca toți oamenii să fie cum sînt eu însumi. Dar fiecare are de la Dumnezeu darul lui, unul într-un fel, altul într-altfel. Celor ce sînt necăsătoriți și văduvelor, le spun: Bine este pentru ei să rămînă ca și mine. Dacă însă nu pot să se înfrîneze, să se căsătorească. Fiindcă mai bine este să se căsătorească decît să ardă. Iar celor ce sînt căsătoriți le poruncesc, nu eu, ci Domnul: Femeia de bărbat să nu se despartă; iar dacă s-a despărțit, să rămînă nemăritată, ori să se împace cu bărbatul său; tot așa, bărbatul să nu-și lase femeia. Celorlalți le grăiesc eu, nu Domnul: Dacă un frate are o femeie care nu crede și ea voiește să viețuiască cu el, să nu o lase.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VII, 12—24)

Fraților, dacă un frate are o femeie care nu crede și ea voiește să viețuiască cu el, să nu o lase. Și dacă o femeie are un bărbat care nu crede și el voiește să viețuiască cu ea, să nu-și lase bărbatul. Căci bărbatul necredincios se sfințește prin femeia credincioasă și femeia necredincioasă se sfințește prin bărbatul credincios. Altmintrelea, copiii voștri ar fi necurați, pe cînd acum ei sînt sfinți. Dacă însă cel necredincios se desparte, să se despartă. Într-o asemenea împrejurare, fratele sau sora nu sînt legați; căci Dumnezeu ne-a chemat spre pace. Căci de unde știi tu, femeie, că nu-ți vei mîntui bărbatul? Sau de unde știi tu, omule, că nu-ți vei mîntui femeia? Însă fiecăruia precum i-a împărțit Dumnezeu și fiecare precum l-a chemat Dumnezeu, așa să-și meargă drumul. Astfel orînduiesc în toate Bisericile. De este cineva chemat fiind tăiat împrejur, să nu se ascundă. Este unul chemat în netăiere împrejur? Să nu se taie împrejur. Tăierea împrejur nu e nimic; netăierea împrejur nu e nimic, ci paza poruncilor lui Dumnezeu este totul. Fiecare, în felul de trai în care a fost chemat, în acela să rămînă. Fost-ai chemat fiind rob? Fii fără grijă. Ci, de poți, cu toate acestea, să fii slobod, mai degrabă folosește-te. Căci robul, care a fost chemat de Domnul, este liberat al Domnului. Tot așa, cel chemat liber este robul lui Hristos. Cu preț ați fost cumpărați. Nu vă faceți robii oamenilor. Fiecare, fraților, în starea în care a fost chemat, în aceea să rămînă înaintea lui Dumnezeu.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VII, 24—35)

Fraţilor, fiecare în starea în care a fost chemat, în aceea să rămînă înaintea lui Dumnezeu. În ce priveşte pe fecioare, n-am poruncă de la Domnul. Vă dau însă sfatul meu ca unul care am fost miluit de Domnul să fiu vrednic de crezare. Socotesc deci că aceasta este bine pentru nevoia ceasului de faţă: Bine este pentru oricine să fie aşa cum se găseşte. Legat eşti cu femeie? Nu căuta desfacere. Dezlegat eşti de femeie? Nu căuta femeie. Dacă însă te vei însura, n-ai greşit. Şi fecioara de se va mărita, n-a greşit. Numai că unii ca aceştia vor avea suferinţă în trupul lor. Şi eu aş vrea să vă cruţ pe voi. Aceasta v-o spun, fraţilor: de acum vremea s-a scurtat. Aşa încît şi cei ce au femei să fie ca şi cum nu ar avea; şi cei ce plîng să fie ca şi cum n-ar plînge; şi cei ce se bucură, ca şi cum nu s-ar bucura; şi cei ce cumpără, ca şi cum n-ar stăpîni; şi cei ce se folosesc de lumea aceasta, ca şi cum nu s-ar folosi deplin de ea. Căci faţa acestei lumi se trece. Ci eu aş vrea ca voi să fiţi fără de grijă. Cel necăsătorit se îngrijeşte de ale Domnului, cum să placă Domnului; cel ce s-a căsătorit se îngrijeşte de ale lumii, cum să placă femeii, şi astfel e împărţit. Femeia nemăritată şi fecioara poartă grijă de cele ale Domnului, ca să fie sfîntă şi cu trupul şi cu duhul. Care s-a măritat însă poartă grijă de cele lumeşti, ca să placă bărbatului. Aceasta o spun chiar în folosul vostru, nu ca să vă întind cursă, ci spre bunacuviinţă şi alipire neclintită de Domnul.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A ŞAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VII, 35 — VIII, 7)

raţilor, aceasta o spun în folosul vostru, nu ca să vă întind cursă, ci spre bunacuviinţă şi alipire neclintită de Domnul. Iar de gîndeşte cineva că nu e cinstit, pentru fiica lui, să-şi treacă floarea vîrstei şi astfel trebuie să fie măritată, facă ce voieşte. Nu greşeşte; căsătorească-se. Dar cine are inimă neclintită şi nu este silit, ci are stăpînire peste voinţa sa şi a hotărît aceasta în inima lui ca să-şi ţie fecioara, va face bine. Deci, dar, cel ce-şi mărită fata bine face; dar cel ce n-o mărită şi mai bine face. Femeia este legată de Lege, atîta vreme cît trăieşte bărbatul ei. Dacă bărbatul va muri, slobodă este să se mărite cu cine vrea, numai întru Domnul. Dar mai fericită este dacă rămîne aşa cum o sfătuiesc eu. Şi socot că şi eu am Duhul lui Dumnezeu. Cît despre cele jertfite idolilor, ştim că avem cu toţii cunoştinţă. Cunoştinţa însă semeţeşte, iar iubirea zideşte. Dacă cineva îşi închipuieşte că cunoaşte ceva, încă n-a ajuns să cunoască cum se cuvine să cunoască. Dacă însă iubeşte cineva pe Dumnezeu, acela cunoscut este de Dumnezeu. Despre mîncarea cărnurilor de la jertfele idoleşti ştim că, în lume, nu este nici un idol şi că nu este alt Dumnezeu decît unul singur. Căci, deşi sînt destui aşa-numiţi dumnezei, fie în cer, fie pe pămînt, întrucît sînt, cu belşug, şi dumnezei şi domni, totuşi, pentru noi, este un singur Dumnezeu, Tatăl, din Care sînt toate şi noi întru El, şi un singur Domn, Iisus Hristos, prin Care sînt toate şi noi prin El. Dar nu toţi au această cunoştinţă. Ci unii, cu obişnuinţa lor de pînă acum de a crede în idoli, mănîncă din aceste cărnuri ca într-adevăr jertfite idolilor şi cugetul lor, fiind slab, se întinează.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XII, 1–3)

Fraților, îndemnu-vă pe voi, pentru îndurările lui Dumnezeu, să înfățișați trupurile voastre ca pe o jertfă vie, sfîntă, Domnului bineplăcută, și ca o înțeleaptă închinăciune a voastră. Să nu vă asemănați chipului acestui veac, ci să vă schimbați, prin înnoirea minții, ca să fiți în stare să deosebiți care este voia lui Dumnezeu, ce este bun și plăcut și desăvîrșit. Căci, în puterea harului ce mi s-a dat, spun fiecăruia din voi să nu năzuiască mai sus decît i se cuvine să năzuiască, ci să cugete cumpănit, fiecare precum Dumnezeu i-a împărțit măsura credinței.

DUMINICA
A ȘAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 7-a.
Prochimen, glasul al 6-lea:
Mîntuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.
Stih: Către Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeul meu pomenește-mă.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XV, 1—7)

Fraților, datori sîntem noi cei tari să purtăm slăbiciunile celor neputincioși și să nu căutăm plăcerea noastră; ci fiecare dintre noi să fie aproapelui său pe plac, la ce e bine, pentru zidirea lui. Căci și Hristos n-a căutat plăcerea Sa, ci, precum este scris: Ocările celor ce te ocărăsc pe tine au căzut asupra mea. Căci toate cîte s-au scris mai înainte, s-au scris spre învățătura noastră ca, prin răbdarea și mîngîierea care vin din Scripturi, nădejde să avem. Și Dumnezeul răbdării și al mîngîierii să vă dăruiască vouă, unul față cu altul, același cuget după Iisus Hristos, pentru ca toți laolaltă și cu o singură gură, să preaslăviți pe Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos. Drept aceea, primiți-vă unii pe alții, precum și Hristos v-a primit pe voi, spre slava lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 6-lea:
Cel ce locuiește în ajutorul Celui preaînalt.
Stih: Va zice Domnului: Sprijinitorul meu ești și scăparea mea, Dumnezeul meu.

LUNI ÎN SĂPTĂMÎNA A OPTA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 13—18)

Fraţilor, nu ştiţi, oare, că cei ce săvîrşesc cele sfinte mănîncă de la Templu şi cei ce slujesc altarului au parte de la altar? Tot aşa a rînduit şi Domnul pentru cei ce propovăduiesc Evanghelia, ca să se hrănească din Evanghelie. Eu unul nu m-am folosit de nici unul din aceste drepturi şi nu v-am scris acestea cu gînd să mi se facă şi mie tot aşa. Căci ar fi de dorit, pentru mine, mai degrabă să mor decît să-mi zădărnicească cineva acest cuvînt de laudă. Că, dacă vestesc Evanghelia, n-am cuvînt de laudă, întrucît poruncă mare stă deasupra mea. Vai mie, dacă nu binevestesc! Negreşit, lucrînd de bunăvoie, ar fi să am răsplată însă, fiindcă lucrez din poruncă, am numai o dregătorie dată în grijă. Atunci care este plata mea? Aceasta este că, propovăduind, pun Evanghelia înaintea oamenilor, fără plată, fără să mă folosesc de dreptul meu din Evanghelie.

MARŢI ÎN SĂPTĂMÎNA A OPTA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(X, 5—12)

Fraţilor, cu cei mai mulţi dintre părinţii noştri nu a binevoit Dumnezeu, căci au căzut în pustie. Acestea au fost pilde pentru noi, ca să nu poftim la cele rele, cum au poftit aceia; nici să fiţi slujitori idolilor, ca unii dintre ei, precum este scris: A şezut poporul să mănînce şi să bea şi s-a sculat la joc; nici să facem desfrînare, cum au făcut unii dintre ei, şi au căzut, într-o zi, douăzeci şi trei de mii; nici să ispitim pe Domnul, precum L-au ispitit unii dintre ei, şi au pierit muşcaţi de şerpi; nici să cîrtiţi, după cum au cîrtit unii din ei, şi au pierit prin pierzătorul. Toate acestea li s-au întîmplat acelora ca pilde cu tîlc în viitor şi au fost scrise ca să luăm învăţătură noi, pe care ne-a ajuns sfîrşitul veacurilor. Drept aceea, cel ce crede că stă bine să ia seama să nu cadă.

MIERCURI ÎN SĂPTĂMÎNA A OPTA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(X, 12—22)

Fraţilor, cel ce crede că stă bine să ia seama să nu cadă. Nu v-a cuprins ispită care să fi fost peste puterea omenească. Dumnezeu e credincios! El nu va îngădui ca să fiţi încercaţi mai mult decît puteţi, ci, o dată cu ispita, va aduce şi scăparea din ea, ca să puteţi răbda. Drept aceea, iubiţii mei, fugiţi de slujirea idolilor. Vă vorbesc ca unor înţelepţi. Judecaţi voi ce vă spun: Paharul binecuvîntării, pe care-l binecuvîntăm, nu este, oare, împărtăşirea cu sîngele lui Hristos? Pîinea pe care o frîngem nu este, oare, împărtăşirea cu trupul lui Hristos? Fiindcă o pîine, un trup sîntem cei mulţi, căci toţi ne împărtăşim dintr-o pîine. Priviţi la Israel după trup: cei care mănîncă jertfele nu sînt ei, oare, părtaşi altarului? Deci, ce spun eu? Că ce s-a jertfit pentru idol e ceva? Sau că idolul este ceva? Nicidecum. Ci spun că cele ce jertfesc păgînii jertfesc demonilor şi nu lui Dumnezeu, şi nu voiesc ca voi să fiţi părtaşi cu demonii. Nu puteţi să beţi paharul Domnului şi paharul demonilor; nu puteţi să vă împărtăşiţi din masa Domnului şi din masa demonilor. Oare, vrem să întărîtăm mînia lui Dumnezeu? Nu cumva sîntem mai tari ca El?

JOI ÎN SĂPTĂMÎNA A OPTA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(X, 28 — XI, 8)

Fraţilor, dacă vă spune cineva: aceasta e carne care a fost jertfită idolilor, să nu mîncaţi, pentru cel care v-a spus şi pentru cugetul vostru, căci al Domnului este pămîntul şi plinirea lui. Dar zic cuget, nu al tău, ci al altuia. Şi de ce să dau prilej ca libertatea mea să fie judecată de un cuget străin? Dacă eu sînt părtaş harului, de ce să fiu hulit pentru ceea ce eu aduc mulţumire? De aceea, ori de mîncaţi, ori de beţi, ori altceva de faceţi, toate

spre slava lui Dumnezeu să le faceţi. Nu fiţi piatră de poticnire nici iudeilor, nici elinilor, nici Bisericii lui Dumnezeu, precum şi eu, tuturor, în toate, mă străduiesc să plac, căutînd nu folosul meu, ci folosul celor mulţi, ca să se mîntuiască. Fiţi următori mie, precum şi eu sînt lui Hristos. Fraţilor, vă laud că în toate vă aduceţi aminte de mine şi ţineţi predaniile aşa cum vi le-am dat. Dar voiesc ca voi să ştiţi că Hristos este capul oricărui bărbat, iar capul femeii este bărbatul ; iar capul lui Hristos : Dumnezeu. Orice bărbat care se roagă sau prooroceşte, avînd capul acoperit, necinsteşte capul său. Iar orice femeie care se roagă sau prooroceşte cu capul neacoperit îşi necinsteşte capul, căci tot una este ca şi cum ar fi rasă. Iar dacă o femeie nu-şi pune văl pe cap, atunci să se şi tundă. Dacă însă pentru o femeie e ruşine să se tundă ori să se radă, să-şi pună văl. Bărbatul nu trebuie să-şi acopere capul, fiind chipul şi slava lui Dumnezeu, pe cînd femeia este mărirea bărbatului. Căci n-a fost luat bărbatul din femeie, ci femeia din bărbat.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A OPTA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 8—23)

Fraţilor, n-a fost luat bărbatul din femeie, ci femeia din bărbat, şi nici n-a fost zidit bărbatul pentru femeie, ci femeia pentru bărbat. Pentru aceea, femeia trebuie, din pricina îngerilor care sînt de faţă, să aibă pe cap un semn de supunere. Totuşi, în Domnul, nici femeia nu este fără de bărbat, nici bărbatul nu este fără de femeie ; căci precum femeia este din bărbat, aşa şi bărbatul este prin femeie şi toate sînt de la Dumnezeu. Judecaţi voi singuri : cuviincios este ca o femeie să se roage lui Dumnezeu cu capul neacoperit ? Nu vă învaţă, oare, însăşi firea, că bărbatul, dacă îşi lasă părul lung, e de ocară ; pe cînd femeia, dacă poartă părul lung, este de cinste ? Căci părul i-a fost dat ca acoperămînt. Iar dacă se pare cuiva că aici poate să ne găsească pricină, un astfel de obicei noi nu avem, nici Bisericile lui Dumnezeu. Şi aceasta poruncindu-vă, nu vă laud, că vă adunaţi nu spre mai bine, ci spre mai rău. Căci mai întîi aud că, la adunările voastre din biserică, între voi sînt dez-

binări şi în parte o şi cred, pentru că trebuie să fie între voi şi eresuri, ca să iasă la lumină cei lămuriţi. Cînd vă adunaţi deci laolaltă, nu e chip ca să mîncaţi Cina Domnului; căci, şezînd la masă, fiecare se grăbeşte să ia mîncarea sa, aşa încît pe cînd unuia îi este foame, altul este beat. N-aveţi, oare, case, ca să mîncaţi şi să beţi? Ori dispreţuiţi Biserica lui Dumnezeu şi vreţi să ruşinaţi pe cei ce n-au? Ce să vă zic? Să vă laud? Într-aceasta nu vă laud. Căci eu am primit de la Domnul ceea ce v-am dat şi vouă.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A OPTA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XIII, 1—10)

Fraţilor, tot sufletul să se supună înaltelor stăpîniri, căci nu este stăpînire decît de la Dumnezeu; iar cele ce sînt, de Dumnezeu sînt rînduite. Pentru aceea, cel ce se împotriveşte stăpînirii, se împotriveşte rînduielii lui Dumnezeu, iar cei ce se împotrivesc vor lua osîndă asupra lor. Dregătorii nu sînt spaimă pentru fapta bună, ci pentru cea rea. Voieşti deci să nu-ţi fie frică de stăpînire? Fă binele şi vei avea laudă de la ea. Căci dregătorul este slujitorul lui Dumnezeu spre binele tău. Iar dacă faci rău, teme-te; căci nu în zadar poartă sabia, pentru că este slujitorul lui Dumnezeu şi răzbunătorul mîniei Lui, asupra celui ce săvîrşeşte răul. De aceea este nevoie să vă supuneţi, nu numai de frica pedepsei, dar şi pentru cugetul vostru. Că pentru aceasta plătiţi şi dăjdii; căci dregătorii sînt slujitorii lui Dumnezeu, stăruind în slujba lor neîncetat. Daţi tuturor cele ce sînteţi datori: celui cu dajdia, dajdie; celui cu vama, vamă; celui cu teama, teamă; celui cu cinstea, cinste. Nimănui cu nimic să nu fiţi datori, fără numai să vă iubiţi unii pe alţii; că cel ce iubeşte pe aproapele a împlinit Legea. Pentru că poruncile: să nu săvîrşeşti adulter; să nu ucizi; să nu furi; să nu mărturiseşti strîmb; să nu pofteşti... şi orice altă poruncă ar mai fi, se cuprind în acest cuvînt: Să iubeşti pe aproapele tău ca însuţi pe tine. Iubirea nu face rău aproapelui; drept aceea, iubirea este împlinirea Legii.

DUMINICA
A OPTA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 8-a.
Prochimen, glasul al 7-lea:

Domnul tărie poporului Său va da, Domnul va binecuvînta pe poporul Său cu pace.
Stih: Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului slavă și cinste.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 10—17)

Fraților, vă îndemn, pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, ca toți să grăiți la fel și să nu fie dezbinări în sînul vostru; ci să fiți cu totul uniți în același cuget și în aceeași înțelegere. Căci, fraților, prin oameni de la Hloe din casă, mi-a venit știre că la voi sînt certuri; adică vreau să spun că fiecare dintre voi zice: eu sînt al lui Pavel, iar eu sînt al lui Apollo; și eu sînt al lui Chefa, iar eu sînt al lui Hristos! Oare, S-a împărțit Hristos? Nu cumva s-a răstignit Pavel pentru voi? Sau ați fost botezați în numele lui Pavel? Mulțumesc lui Dumnezeu că pe nici unul din voi n-am botezat, fără numai pe Crisp și pe Gaiu, ca să nu zică nimeni că ați fost botezați în numele meu. Am botezat și casa lui Ștefana; afară de aceștia nu știu să mai fi botezat pe altcineva. Căci Hristos nu m-a trimis ca să botez, ci să binevestesc, dar nu cu înțelepciunea cuvîntării, ca să nu rămînă stearpă crucea lui Hristos.

Aliluia, glasul al 7-lea:
Bine este a lăuda pe Domnul și a cînta numelui Tău, Preaînalte.
Stih: A vesti dimineața mila Ta.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 31 — XII, 6)

Fraţilor, dacă ne-am fi judecat noi înşine, n-am mai fi judecaţi. Dar Domnul ne judecă şi ne pedepseşte, ca să fim osîndiţi împreună cu lumea. De aceea, fraţii mei, cînd vă adunaţi ca să mîncaţi, aşteptaţi-vă unii pe alţii. Iar dacă îi este cuiva foame, să mănînce acasă, ca să nu vă adunaţi spre osîndă. Celelalte pricini le voi rîndui cînd voi veni. Iar despre darurile duhovniceşti, nu vreau, fraţilor, să fiţi în necunoştinţă. Ştiţi că, pe cînd eraţi păgîni, vă duceaţi la idolii cei fără de glas, ca şi cum aţi fi fost mînaţi. Pentru aceea, vă spun vouă că precum nimeni, grăind în Duhul lui Dumnezeu, nu zice: anatema fie Iisus!, tot aşa nimeni nu poate să zică: Domn este Iisus, fără numai întru Duhul Sfînt. Darurile sînt felurite, dar Duhul este acelaşi. Şi felurite slujiri sînt, dar e acelaşi Domn. Şi lucrările sînt iarăşi felurite, dar este acelaşi Dumnezeu, Care lucrează toate, în toţi.

MARŢI
ÎN SĂPTĂMÎNA A NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XII, 12—26)

Fraţilor, precum trupul unul este, deşi are mădulare multe, iar toate mădularele trupului, cu toată mulţimea lor, alcătuiesc un singur trup, aşa este şi Hristos. Într-adevăr, noi toţi într-un singur Duh ne-am botezat, ca să fim un singur trup, fie iudei, fie elini, fie robi, fie liberi, şi toţi la un singur Duh ne-am adăpat. Dar şi trupul nu este un singur mădular, ci mai multe. Dacă piciorul ar zice: fiindcă nu sînt mînă, nu fac parte din trup, nu este el, cu toate acestea, mădularul trupului? Şi urechea dacă ar

zice: fiindcă nu sînt ochi, nu fac parte din trup, nu este ea, cu toate acestea, mădularul trupului? Dacă tot trupul ar fi ochi, unde ar fi auzul? Dacă tot ar fi auz, unde ar fi mirosul? Astfel, Dumnezeu a pus în trup aceste mădulare, pe fiecare din ele, cum a voit. Dacă toate ar fi un singur mădular, unde ar fi trupul? Dar acum sînt multe mădulare, însă un singur trup. Nu poate ochiul să zică mîinii: N-am trebuință de tine; sau, iarăși, capul să zică picioarelor: N-am trebuință de voi. Ci, cu mult mai vîrtos, mădularele trupului socotite a fi mai slabe sînt mai trebuincioase. Părțile trupului pe care le socotim mai de necinste, pe acelea cu mai multă cinste le îmbrăcăm; și cele necuviincioase ale noastre au mai multă cuviință; pe cînd cele cuviincioase ale noastre n-au nevoie de ea. Dar Dumnezeu a întocmit astfel trupul, dînd mai multă cinste acolo unde ea lipsește, ca să nu fie dezbinare în trup, ci mădularele să îngrijească deopotrivă unele de altele. Căci dacă un mădular suferă, toate mădularele suferă împreună, iar dacă un mădular este cinstit, toate mădularele se bucură împreună.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XIII, 4 — XIV, 5)

Fraților, dragostea îndelung rabdă; dragostea este plină de bunătate; dragostea nu pizmuiește, nu se laudă, nu se trufește. Dragostea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mînie, nu pune la socoteală răul; nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată. Cît despre proorocii, se vor desființa; darul limbilor va înceta; știința se va sfîrși, pentru că în parte cunoaștem și în parte proorocim. Cînd însă va veni ceea ce este desăvîrșit, atunci ceea ce este în parte se va desființa. Cînd eram copil, vorbeam ca un copil, simțeam ca un copil, judecam ca un copil; cînd m-am făcut bărbat, am lepădat chipul copilăresc. Acum vedem ca prin oglindă, în ghicitură, atunci însă față către față; acum cunosc în parte, dar atunci voi cunoaște pe deplin, precum am fost cunoscut și eu. Și acum rămîn acestea trei: credința, nădejdea, dragostea. Iar mai mare dintre a-

cestea este dragostea. Străduiți-vă să aveți dragoste. Rîvniți și celelalte daruri duhovnicești, dar mai vîrtos ca să prorociți; pentru că cel ce vorbește în limbă însuflată nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu, căci nimeni nu-l înțelege, ci el, în duh grăiește taine. Cel ce proorocește vorbește oamenilor, spre zidire, îndemn și mîngîiere. Cel ce grăiește în limbi pe sine singur se zidește, pe cînd cel ce proorocește zidește Biserica. Eu doresc ca voi toți să grăiți în limbi, dar mai cu seamă să prorociți. Cel ce proorocește este mai mare decît cel ce grăiește în limbi, afară numai dacă tălmăcește ce spune, ca Biserica să se zidească.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XIV, 6—19)

Fraților, dacă aș veni la voi, grăind în limbi, de ce folos v-aș fi, dacă nu vă vorbesc sau în descoperire, sau în cunoștință, sau în proorocie, sau în învățătură? Că, precum cele neînsuflețite care dau sunet, fie fluier, fie chitară, de nu vor da sunete deosebite, cum se va cunoaște ce este din fluier, ori ce este din chitară! Și, dacă trîmbița va da un sunet nelămurit, cine se va pregăti de luptă? Așa și voi: dacă prin limbi nu veți da cuvînt lesne de înțeles, cum se va cunoaște ce ați grăit? Veți fi niște oameni care vorbesc în vînt. Sînt în lume cine știe cîte feluri de limbi, dar nici unul nu este fără de înțeles. Așadar, dacă nu știu rostul limbii, voi fi străin pentru cel care vorbește, și cel care vorbește iarăși străin pentru mine; așa și voi, de vreme ce rîvniți după daruri duhovnicești: căutați să prisosiți în ele, spre zidirea Bisericii. Drept aceea, cel ce grăiește în limbi să se roage ca să aibă și darul să tălmăcească, fiindcă, dacă mă rog în limbi, duhul meu se roagă, dar mintea mea este neroditoare. Atunci ce voi face? Mă voi ruga cu duhul, dar mă voi ruga și cu mintea; voi cînta cu duhul, dar voi cînta și cu mintea. Altfel, dacă binecuvîntezi cu duhul, cel ce ține locul omului de rînd cum va zice: Amin, după mulțumirea ta, cîtă vreme el nu știe ce zici? Negreșit, cuvîntul tău de mulțumire e frumos, dar celălalt nu se zidește. Mulțumesc lui Dum-

nezeu, că vorbesc în limbi mai mult decît voi toți; dar în Biserică vreau mai bine să rostesc cinci cuvinte cu înțeles, ca să învăț și pe alții, decît zece mii de cuvinte în limbi.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XIV, 26—40)

Fraților, cînd vă adunați împreună, unul are o cîntare, unul o învățătură, unul o descoperire, altul de grăit în limbi, altul o tălmăcire: toate să se facă spre zidirea tuturor. Dacă grăiește cineva în limbi, să fie cîte doi, sau cel mult trei, și pe rînd să grăiască, și unul să tălmăcească; iar dacă nu e tălmăcitor, să tacă în biserică și numai sie să-și grăiască și lui Dumnezeu. Iar proorocii să vorbească doi sau trei, iar ceilalți să judece. Dacă însă unul care șade are o descoperire, cel dintîi să tacă. Unul cîte unul puteți să vorbiți toți profetic, ca toți să primească învățătură și toți să se mîngîie. Iar duhurile proorocilor se supun proorocilor, pentru că Dumnezeu nu este al neorînduielii, ci al păcii. Ca în toate Bisericile sfinților, femeile voastre să tacă în biserică, căci lor nu le este îngăduit să vorbească, ci să fie plecate, precum zice și Legea; iar dacă voiesc să învețe ceva, să întrebe acasă pe bărbații lor, căci este rușinos ca femeile să vorbească în biserică. Au cuvîntul lui Dumnezeu a ieșit de la voi? Sau ajuns-a numai pînă la voi? Dacă socotește cineva că e prooroc sau om duhovnicesc, să cunoască bine ce vă scriu, că sînt poruncile Domnului. Iar cine nu înțelege să nu înțeleagă. Așadar, frații mei, rîvniți să vorbiți ca proorocii și graiul în limbi nu-l opriți, dar toate să se facă cu bunăcuviință și după rînduială.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XIV, 6—9)

Fraţilor, cel ce ţine ziua, o ţine pentru Domnul; şi cel ce nu o ţine, nu o ţine pentru Domnul; cel ce mănîncă, pentru Domnul mănîncă, căci mulţumeşte lui Dumnezeu; şi cel ce nu mănîncă, pentru Domnul nu mănîncă, şi mulţumeşte lui Dumnezeu. Căci nimeni dintre noi nu trăieşte pentru sine şi nimeni nu moare pentru sine; că, dacă trăim, pentru Domnul trăim şi, dacă murim, pentru Domnul murim. Deci, fie că trăim, fie că murim, sîntem ai Domnului. Căci pentru aceasta a murit şi a înviat Hristos, ca să stăpînească şi peste morţi şi peste vii.

DUMINICA
A NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 9-a.
Prochimen, glasul al 8-lea:

Faceți juruințe și le împliniți Domnului Dumnezeului vostru.
Stih: Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, în Israel mare este numele Lui.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 9—17)

rațilar, noi ai lui Dumnezeu împreună lucrători sîntem, iar voi sînteți ogorul lui Dumnezeu, zidirea lui Dumnezeu. După harul lui Dumnezeu, cel dat mie, eu, ca un înțelept meșter, am pus temelia; altul clădește deasupra, dar fiecare să ia seama cum clădește. Nimeni nu poate pune altă temelie, decît cea pusă, care e Iisus Hristos. Iar de zidește cineva pe această temelie: aur, argint, pietre scumpe, lemne, fîn ori trestie, lucrul fiecăruia se va face cunoscut; îl va da pe față ziua Domnului. Pentru că această zi se descoperă prin foc și ce fel este lucrul fiecăruia, focul însuși îl va lămuri. Dacă lucrul lui, pe care l-a clădit, va rămîne, va lua plată. Dacă lucrul lui va arde, va fi păgubit de plată, dar el se va mîntui, așa însă ca prin foc. Nu știți, oare, că voi sînteți locașul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu sălășluiește în voi? De va strica cineva locașul lui Dumnezeu, strica-l-va Dumnezeu pe el, pentru că sfînt este locașul lui Dumnezeu, care sînteți voi.

Aliluia, glasul al 8-lea:
Veniți să ne bucurăm de Domnul și să strigăm lui Dumnezeu, Mîntuitorul nostru.
Stih: Să întîmpinăm fața Lui întru laudă și în psalmi să-I strigăm Lui.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÎNA A ZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XV, 12—19)

raților, de vreme ce se propovăduiește că Hristos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi că nu este înviere a morților? Dacă nu este înviere a morților, nici Hristos n-a înviat. Și dacă Hrisos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică și credința voastră; ba încă ne dovedim și martori mincinoși față de Dumnezeu, căci am mărturisit împotriva lui Dumnezeu că a înviat pe Hristos, pe Care nu L-a înviat, dacă, cu adevărat, morții nu înviază. Căci, dacă morții nu înviază, nici Hristos n-a înviat, iar dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este credința voastră. Sînteți și acum în păcatele voastre; și atunci pierduți sînt și cei ce au adormit întru Hristos. Și, dacă nădejdea noastră în Hristos este numai pentru viața aceasta, sîntem mai de plîns decît toți oamenii.

M A R Ț I
ÎN SĂPTĂMÎNA A ZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XV, 29—38)

raților, ce vor face cei care se botează pentru morți? Dacă morții nu înviază nicidecum, pentru ce se mai botează pentru ei? De ce mai sîntem și noi în primejdie în fiecare ceas? Zilnic îmi stă moartea în față! V-o spun, fraților, pe slava pe care o am pentru voi în Hristos Iisus, Domnul nostru. Dacă numai din încredințare omenească m-am luptat în Efes cu fiarele sălbatice, care îmi este folosul? Dacă morții nu înviază, să bem și să mîncăm, căci mîine vom muri! Nu vă lăsați înșelați: tovărășiile rele strică obiceiurile bune. Treziți-vă cum se cuvine și nu păcătuiți. Căci sînt unii între

voi, care nu au cunoştinţă de Dumnezeu. O spun spre ruşinea voastră. Dar va zice cineva: Cum înviază morţii? Şi cu ce trup au să vină? Nebun ce eşti! Ce semeni tu nu dă viaţă, dacă nu va fi murit. Şi ceea ce semeni nu este trupul ce va să fie, ci numai grăuntele gol, de se întîmplă de grîu, sau de altceva din celelalte. Iar Dumnezeu îi dă un trup, după a Sa voinţă, fiecărei seminţe un trup al ei.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A ZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XVI, 5—12)

Fraţilor, voi veni la voi, cînd voi trece prin Macedonia, fiindcă vreau să trec prin Macedonia. La voi, poate că voi rămîne mai mult, sau voi şi ierna, ca să mă petreceţi în călătoria ce voi face. Căci nu vreau să vă văd acum numai în treacăt, ci am nădejde să rămîn la voi cîtăva vreme, dacă va îngădui Domnul. Voi rămîne însă în Efes pînă la Praznicul Cincizecimii, căci mi s-a deschis o uşă mare, spre lucru mult şi sînt mulţi potrivnici. Cînd va veni Timotei, luaţi seama să fie la voi fără de teamă, căci lucrul Domnului lucrează, ca şi mine. Nimeni deci să nu-l dispreţuiască; ci să-l petreceţi cu pace ca să vină la mine, că îl aştept împreună cu fraţii. Cît despre fratele Apollo, l-am îndemnat foarte mult să vină la voi, împreună cu fraţii, dar nicidecum nu i-a fost voia să vină acum. Ci va veni cînd va găsi prilej.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A ZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1—7)

avel, Apostol al lui Hristos Iisus, prin voința lui Dumnezeu, și Timotei, fratele: Bisericii lui Dumnezeu celei din Corint, împreună cu toți sfinții care sînt în toată Ahaia: har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Iisus Hristos! Binecuvîntat este Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeul a toată mîngîierea, Cel ce ne mîngîie pe noi în tot necazul nostru, ca să putem să mîngîiem și noi, prin mîngîierea cu care înșine sîntem mîngîiați de Dumnezeu, pe cei care se află în orice suferință. Că, precum prisosesc patimile lui Hristos întru noi, așa, prin Hristos, prisosește și mîngîierea noastră. Deci, ori de sîntem strîmtorați, este pentru a voastră mîngîiere și mîntuire, ori de sîntem mîngîiați, este pentru a voastră mîngîiere care vă dă putere să îndurați cu răbdare aceleași suferințe pe care le suferim și noi. Și nădejdea noastră este tare pentru voi, știind că precum sînteți părtași suferințelor așa și mîngîierii.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A ZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 12—20)

raților, lauda noastră aceasta este: mărturia cugetului nostru că ne-am purtat în lume, și mai ales la voi, în sfințenie și în curăția cea dumnezeiască, nu în înțelepciunea trupească, ci în harul lui Dumnezeu. Nu vă scriem vouă altceva fără numai cele ce citiți și înțelegeți. Și am nădejde că pînă la sfîrșit veți înțelege, după cum ne-ați și înțeles în parte: că noi sîntem lauda voastră, precum și voi lauda noastră, în ziua Domnului nostru Iisus. Cu această încredințare, aveam de gînd să vin mai întîi la voi, ca

să aveţi îndoit har; să trec pe la voi, să mă duc în Macedonia şi din Macedonia iarăşi să vin la voi şi să fiu petrecut de voi în Iudeea. Deci, cînd mi-am pus în minte acestea, m-am purtat, oare, cu uşurinţă? Sau cele ce hotărăsc le hotărăsc trupeşte, ca să fie vorba mea şi da şi nu? Credincios este Dumnezeu că n-a fost cuvîntul nostru către voi da şi nu. Căci Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, Cel propovăduit întru voi de mine, de Silvan şi de Timotei, nu a fost da şi nu, ci a fost, întru El, numai da. Căci ori cîte sînt făgăduinţele lui Dumnezeu, în Iisus Hristos, sînt da; de aceea tot prin El este Amin, rostit de noi lui Dumnezeu întru slavă.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A ZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XV, 30—33)

Fraţilor, vă rog pe voi, pentru Domnul nostru Iisus Hristos şi pentru iubirea Duhului Sfînt, ca împreună cu mine să luptaţi în rugăciunile voastre către Dumnezeu pentru mine, ca să scap de necredincioşii din Iudeea şi ca darul pe care-l duc la Ierusalim să fie bineprimit de către sfinţi, aşa încît, cu voia lui Dumnezeu, să sosesc la voi cu bucurie şi să-mi găsesc linştea împreună cu voi. Iar Dumnezeul păcii să fie cu voi toţi. Amin.

DUMINICA
A ZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 10-a.

Prochimen, glasul 1:

Fie mila Ta, Doamne, spre noi, precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Stih: Bucurați-vă, drepților; celor drepți li se cuvine laudă.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 9—16)

Fraților, socotesc că Dumnezeu pe noi, Apostolii, ne-a arătat ca pe cei din urmă oameni, ca pe niște osîndiți la moarte, fiindcă ne-am făcut priveliște lumii și îngerilor și oamenilor. Noi sîntem nebuni pentru Hristos; voi însă înțelepți întru Hristos. Noi sîntem slabi; voi sînteți tari. Voi sînteți plini de slavă, iar noi sîntem de necinste! Pînă în ceasul de acum îndurăm foame și sete; umblăm goi și primim bătăi; sîntem pribegi și ne trudim, muncind cu mîinile noastre. Ocărîți fiind, noi binecuvîntăm. Prigoniți, noi răbdăm. Huliți, noi mîngîiem. Ca măturătura lumii ne-am făcut, ca gunoiul tuturor, pînă astăzi! Nu ca să vă rușinez vă scriu acestea, dar ca să vă dojenesc, ca pe niște copii ai mei iubiți. Căci zece mii de învățători de-ați avea în Hristos, totuși nu aveți mulți părinți, pentru că eu v-am născut pe voi întru Hristos Iisus, prin Evanghelie. Deci vă rog să-mi fiți mie următori, precum și eu lui Hristos.

Aliluia, glasul 1:

Dumnezeule, Cel ce mi-ai dat răzbunare și mi-ai supus popoare.

Stih: Cel ce mărești mîntuirea împăratului Tău și faci milă unsului Tău.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A UNSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 3—15)

Fraților, bucuria mea este și a voastră a tuturor, căci, cu multă mîhnire, și cu inima strînsă de durere v-am scris cu multe lacrimi, nu ca să vă întristați, ci ca să cunoașteți dragostea pe care o am cu prisosință către voi. Și dacă m-a întristat ceva, nu pe mine m-a întristat, ci, în parte, ca să nu spun prea mult, pe voi, pe toți. Destul este, pentru unul ca acesta, pedeapsa ce i s-a dat de către cei mai mulți. Așa încît voi, dimpotrivă, mai bine să-l iertați și să-l mîngîiați, ca să nu fie copleșit de prea multă mîhnire. Drept aceea, vă îndemn să întăriți în el dragostea, căci pentru aceasta am și scris, ca să cunosc credincioșia voastră, dacă sînteți ascultători în toate. Iar cui îi iertați ceva, îi iert și eu; pentru că și eu, dacă am iertat ceva, am iertat pentru voi, în fața lui Hristos, ca să nu dăm Satanei cîștig asupra noastră, căci gîndurile lui nu ne sînt necunoscute. Cînd am ajuns la Troia pentru Evanghelia lui Hristos, deși îmi era deschisă o ușă întru Domnul, n-am avut odihnă în duhul meu, fiindcă n-am găsit pe Tit, fratele meu, ci, luîndu-mi ziua bună de la ei, am plecat în Macedonia. Mulțumire fie adusă deci lui Dumnezeu, Celui ce ne face pururea biruitori în Hristos și, prin noi, răspîndește în tot locul mireasma cunoștinței Lui! Căci noi sîntem lui Dumnezeu buna mireasmă a lui Hristos și între cei ce se mîntuiesc și între cei ce pier.

MARȚI
ÎN SĂPTĂMÎNA A UNSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 14 — III, 3)

Fraților, mulțumire fie adusă lui Dumnezeu, Celui ce ne face pururea biruitori în Hristos și, prin noi, răspîndește în tot locul mireasma cunoștinței Lui! Căci noi sîntem lui Dumnezeu buna mireasmă a lui Hristos și între cei ce se mîntuiesc și între cei ce pier: unora, adică, mireasmă a morții spre moarte, iar altora, mireasmă a vieții spre viață. Dar, pentru aceasta, cine e destoinic? Căci noi nu sîntem la fel cu cei mulți, care amestecă cuvîntul lui Dumnezeu, ci grăim ca din curăția inimii, ca de la Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu, în Hristos. Începem, încă o dată, să spunem cine sîntem? Sau nu cumva avem nevoie, cum au unii, de epistole de laudă către voi sau de la voi? Epistola noastră sînteți voi, scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii, dovedindu-vă că sînteți epistola lui Hristos, slujită de către noi, scrisă nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu, nu pe table de piatră, ci pe tablele de carne ale inimii.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A UNSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 4—11)

Fraților, încredere ca aceasta avem noi prin Hristos către Dumnezeu; nu că, prin noi înșine, sîntem vrednici să cugetăm ceva, ca venind de la noi, ci vrednicia noastră este de la Dumnezeu, Cel ce ne-a și învrednicit să fim slujitori ai Noului Testament, nu ai literei, ci ai duhului; pentru că litera ucide, iar duhul face viu. Iar dacă slujirea cea de moarte aducătoare, săpată în litere, pe lespezi de piatră, s-a făcut întru slavă, așa încît fiii lui Israel nu puteau să privească fața lui Moise, din pricina slavei celei

trecătoare a feţei lui, cum nu va fi, mai vîrtos, slujirea Duhului plină de slavă? Căci, de a avut parte de slavă slujirea care aduce osînda, cu mult mai mult prisoseşte în slavă slujirea dreptăţii. Ba încă, în privinţa aceasta, ce-a fost slăvit odinioară a fost fără de slavă, faţă cu această slavă covîrşitoare. Iar dacă ce este trecător s-a săvîrşit cu slavă, cu atît mai vîrtos ce e netrecător va rămîne în slavă.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A UNSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(IV, 1—12)

Fraţilor, avînd această slujire, după mila cu care am fost miluiţi, nu ne pierdem nădejdea, ci, lepădîndu-ne de cele ascunse şi ruşinoase, nu umblăm întru viclenie, nici nu prefacem cuvîntul lui Dumnezeu, dar, prin arătarea adevărului, ne facem pe noi înşine cunoscuţi, în faţa lui Dumnezeu, cugetului tuturor oamenilor. Iar dacă Evanghelia noastră este încă acoperită, este pentru fiii pierzării, în care, dumnezeul veacului acestuia a orbit minţile necredincioşilor, ca să nu le lumineze lumina Evangheliei slavei lui Hristos, Cel ce este chipul lui Dumnezeu. Căci nu ne propovăduim pe noi înşine, ci pe Hristos Iisus, Domnul, iar noi înşine sîntem slujitorii voştri, pentru Iisus. Căci Dumnezeu care a zis: Să strălucească, din întuneric, lumina, El a luminat inimile noastre, ca să strălucească în noi cunoştinţa slavei lui Dumnezeu, în faţa lui Hristos. Avem însă comoara aceasta în vase de lut, ca să se învedereze că puterea covîrşitoare este a lui Dumnezeu, şi nu de la noi, cei ce sîntem obijduiţi din toate părţile, dar nu striviţi; în mare cumpănă, dar nu deznădăjduiţi; prigoniţi, dar nu părăsiţi; doborîţi, dar nu nimiciţi; purtînd totdeauna în trup moartea lui Iisus, ca şi viaţa lui Iisus să se arate în trupurile noastre. Căci pururea noi cei vii sîntem daţi spre moarte pentru Iisus, ca şi viaţa lui Iisus să se arate în trupul nostru cel muritor, astfel că în noi lucrează moartea, iar în voi viaţa.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A UNSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 13—18)

Fraţilor, avînd acelaşi duh al credinţei, precum este scris: crezut-am, pentru aceea am şi grăit, şi noi credem, pentru aceea şi grăim, ştiind că Cel ce a înviat pe Domnul Iisus ne va învia şi pe noi cu Iisus şi ne va înfăţişa împreună cu voi. Căci toate sînt spre folosul vostru, ca harul, revărsîndu-se cu belşug, să sporească prin cei mulţi mulţumirea întru slava lui Dumnezeu. De aceea, nu ne descurajăm şi, chiar dacă omul nostru cel dinafară s-ar strica, omul nostru cel dinăuntru se înnoieşte din zi în zi; pentru că suferinţa noastră, uşoară şi de o clipă, ne agoniseşte nouă, mai presus de orice măsură, o cumpănă veşnică de slavă, ca unora care n-avem în vedere cele ce se văd, ci cele ce nu se văd, fiindcă cele ce se văd sînt vremelnice, pe cînd cele ce nu se văd sînt veşnice.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A UNSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 3—9)

Fraţilor, har vouă şi pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, şi de la Domnul Iisus Hristos. Mulţumesc Dumnezeului meu, în privinţa voastră, pururea, pentru harul lui Dumnezeu, pe care vi l-a dat în Hristos Iisus; căci, prin El, v-aţi îmbogăţit deplin, în orice învăţătură şi în orice cunoştinţă, precum mărturisirea lui Hristos s-a adeverit întru voi; aşa încît să nu vă lipsească nici un fel de dar, acum cînd aşteptaţi arătarea Domnului nostru Iisus Hristos. El vă va şi întări pînă la urmă, ca să fiţi fără de vină în ziua Domnului nostru Iisus Hristos. Credincios este Dumnezeu, prin Care aţi fost chemaţi la împărtăşirea cu Fiul Său Iisus Hristos, Domnul nostru.

DUMINICA
A UNSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 11-a. Prochimen, glasul al 2-lea:

Tăria mea și lauda mea este Domnul și mi-a fost mie spre mîntuire.

Stih: Certînd, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 2—12)

raților, voi sînteți pecetea apostoliei mele în Domnul. Apărarea mea către cei ce mă iau la cercetare aceasta este: N-avem, oare, dreptul și noi să mîncăm și să bem? N-avem, oare, dreptul și noi să purtăm cu noi o femeie soră, ca și ceilalți Apostoli, ca și frații Domnului, ca și Chefa? Sau numai eu și Varnava nu avem dreptul să nu lucrăm? Cine slujește vreodată, în oaste, pe cheltuiala lui? Cine sădește vie și nu mănîncă din roada ei? Sau cine paște o turmă și nu mănîncă din laptele turmei? Spun, oare, acestea numai după mintea omenească? Nu le spune și Legea? Căci în Legea lui Moise este scris: Să nu legi gura boului care treieră. Oare, aici, de boi Îi este aminte lui Dumnezeu? Nu vorbește, într-adins, pentru noi? Că pentru noi s-a scris: Cel ce ară trebuie să are cu nădejde și cel ce treieră, cu nădejdea că va avea parte de roade. Dacă am semănat la voi cele duhovnicești, mare lucru este să secerăm din ale voastre cele pămîntești? Dacă alții se bucură de acest drept asupra voastră, oare, nu cu atît mai mult noi? Dar nu ne-am folosit de dreptul acesta, ci toate le răbdăm ca să nu facem împiedicare Evangheliei lui Hristos.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Auză-te Domnul în ziua necazului.

Stih: Mîntuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.

L U N I
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 10—15)

Fraților, noi toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, ca fiecare, după faptele sale cele săvîrșite în trup, să primească ori bine ori rău. Pentru aceea, cunoscînd frica de Domnul, căutăm să înduplecăm pe oameni. Lui Dumnezeu Îi sîntem bine cunoscuți, dar nădăjduiesc că și în cugetele voastre ne arătăm cum sîntem. Căci nu vă spunem iarăși cine sîntem, ci voim să vă dăm prilej de laudă, pentru noi, ca să-l aveți către aceia care se laudă în față și nu în inimă. Căci, dacă ne-am ieșit din minte, cum zic ei, este pentru Dumnezeu, iar dacă sîntem cu mintea întreagă, este pentru voi. Că dragostea lui Hristos ne strînge cu putere, ca pe unii care socotim că unul a murit pentru toți; așadar, toți au murit. Și Hristos a murit pentru toți, ca cei ce viază să nu mai vieze loruși, ci Aceluia Care, pentru ei, a murit și a înviat.

M A R Ț I
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 15—21)

Fraților, Hristos a murit pentru toți, ca cei ce viază să nu mai vieze loruși, ci Aceluia Care, pentru ei, a murit și a înviat. De aceea noi nu mai știm de acum pe nimeni după trup; chiar dacă am cunoscut pe Hristos după trup, acum nu-L mai cunoaștem. Deci, dacă este cineva în Hristos, este făptură nouă; cele vechi au trecut, iată toate s-au făcut noi. Și toate sînt de la Dumnezeu, Care ne-a împăcat cu Sine prin Hristos și Care ne-a dat nouă slujirea împăcării; pentru că Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu Sine, nemaiținînd în socoteală greșelile lor și încredințîndu-ne nouă cuvîn-

tul împăcării. Aşadar, propovăduim în numele lui Hristos, ca şi cum Dumnezeu v-ar îndemna prin noi. Rugămu-vă deci în numele lui Hristos, împăcaţi-vă cu Dumnezeu! Căci pe El, Care n-a cunoscut păcatul, pentru noi L-a făcut păcat, ca să dobîndim întru El dreptatea lui Dumnezeu.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 11—16)

Fraţilor, gura noastră s-a deschis către voi, corintenilor, inima noastră s-a lărgit. În inima noastră nu sînteţi la strîmtorare; dar strîmtoare este pentru noi, în inimile voastre. Plătiţi-mă cu aceeaşi plată, vă vorbesc ca unor copii ai mei, lărgiţi şi voi inimile voastre! Nu vă înjugaţi la jug străin cu cei necredincioşi, căci ce însoţire are dreptatea cu fărădelegea? Sau ce împărtăşire are lumina cu întunericul? Şi ce învoire este între Hristos şi Veliar, sau ce parte are un credincios cu un necredincios? Ce legătură are Biserica lui Dumnezeu cu idolii? Căci noi sîntem Biserica Dumnezeului celui viu, precum a zis Domnul.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VII, 1—10)

Fraţilor, să ne curăţim pe noi de toată întinarea trupului şi a duhului, desăvîrşind sfinţenia noastră în frica lui Dumnezeu. Faceţi-ne loc în inimile voastre! N-am nedreptăţit pe nimeni; n-am vătămat pe nimeni, n-am înşelat pe nimeni. Nu o spun ca să vă osîndesc, căci v-am spus mai înainte că sînteţi în inimile noastre, ca împreună să murim şi împreună să trăim. Multă îmi este încrederea în voi! Multă îmi este lauda pentru voi! Umplutu-m-am de mîngîiere! Cu toată întristarea mea, sînt co-

vîrşit de bucurie! Căci, după ce am sosit în Macedonia, trupul nostru n-a avut nici o odihnă, necăjiţi fiind în toate chipurile: dinafară lupte; dinăuntru temeri. Dar Dumnezeu cel ce mîngîie pe cei smeriţi, ne-a mîngîiat pe noi cu venirea lui Tit, şi nu numai cu venirea lui, ci şi cu mîngîierea cu care el a fost mîngîiat de către voi, spunîndu-ne nouă dorinţa voastră, plînsul vostru, rîvna voastră pentru mine, încît eu foarte m-am bucurat. Că, chiar dacă v-am întristat prin epistola mea, nu-mi pare rău; şi, măcar că mi-a părut rău, văd că epistola aceea, fie şi numai pentru un timp, v-a întristat; acum mă bucur, nu pentru că aţi fost întristaţi, ci pentru că întristarea voastră a fost spre pocăinţă. Întristaţi aţi fost după voia lui Dumnezeu, ca să nu fiţi întru nimic păgubiţi de către noi. Căci întristarea cea după Dumnezeu lucrează pocăinţă spre mîntuire, fără părere de rău; pe cînd întristarea lumii lucrează moarte.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VII, 10—15)

Fraţilor, întristarea cea după Dumnezeu lucrează pocăinţă spre mîntuire, fără părere de rău; pe cînd întristarea lumii lucrează moarte. Că, iată, cîtă sîrguinţă n-a săvîrşit întru voi tocmai această întristare după voia lui Dumnezeu: ce dezvinovăţire, ce mîhnire, ce teamă, ce dorinţă, ce rîvnă, ce ispăşire! În tot chipul aţi dovedit că voi înşivă sînteţi curaţi în această pricină. Aşadar, şi dacă v-am scris, nu v-am scris pentru cel ce a făcut strîmbătate, nici pentru cel ce a suferit strîmbătate, ci ca să se dea pe faţă, la voi, înaintea lui Dumnezeu, sîrguinţa voastră cea pentru noi. De aceea, ne-am mîngîiat; dar, pe lîngă mîngîierea noastră, ne-am bucurat peste măsură mai ales de bucuria lui Tit, căci duhul lui s-a liniştit din partea voastră a tuturor. Căci, dacă m-am lăudat întru cîtva cu voi, faţă de el, n-am fost dat de ruşine, ci, precum toate întru adevăr le-am grăit vouă, tot aşa şi lauda noastră către Tit adevăr s-a făcut. Şi inima lui este cu atît mai mult plină de voi, cînd îşi aduce aminte de ascultarea voastră a tuturor, cum l-aţi primit cu temere şi cu frică mare.

SÎMBĂTĂ ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(I, 26 — II, 5)

Fraţilor, uitaţi-vă la voi cei chemaţi, că nu mulţi sînt înţelepţi după trup, nu mulţi sînt puternici, nu mulţi sînt de bun neam; ci Dumnezeu şi-a ales pe cele nebune ale lumii, ca să ruşineze pe cei înţelepţi; Dumnezeu şi-a ales pe cele slabe ale lumii, ca să ruşineze pe cele tari; Dumnezeu şi-a ales pe cele de neam de jos ale lumii, pe cele nebăgate în seamă, pe cele ce nu sînt, ca să nimicească pe cele ce sînt, aşa încît nici un trup să nu se laude înaintea lui Dumnezeu. De la El, dar, sînteţi voi în Hristos Iisus, Care pentru noi S-a făcut înţelepciune de la Dumnezeu şi dreptate şi sfinţire şi răscumpărare, pentru ca, după cum este scris: Cine se laudă, în Domnul să se laude. Fraţilor, eu însumi, cînd am venit la voi, şi v-am vestit taina lui Dumnezeu, n-am venit strălucind în cuvînt sau în înţelepciune. Căci am judecat să nu ştiu între voi altceva decît pe Iisus Hristos şi pe Acesta răstignit. Şi întru slăbiciune şi cu frică şi cu cutremur mare am fost la voi. Iar cuvîntul meu şi propovăduirea mea nu stăteau în dovezile meşteşugite ale înţelepciunii omeneşti, ci în dovedirea Duhului şi a Puterii, aşa încît credinţa voastră să nu-şi aibă temeiul în înţelepciunea oamenilor, ci în puterea lui Dumnezeu.

DUMINICA
A DOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna 1. Prochimen, glasul al 3-lea:

Cîntați Dumnezeului nostru, cîntați; cîntați Împăratului nostru, cîntați.

Stih: Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XV, 1—11)

rațiilor, vă aduc aminte de Evanghelia pe care v-am binevestit-o, pe care ați primit-o, întru care și stați, prin care și sînteți mîntuiți; vă aduc aminte cu ce cuvinte v-am propovăduit-o, dacă o țineți cu tărie, afară numai dacă n-ați crezut în zadar. Căci v-am dat, întîi de toate, să știți ceea ce am primit și eu: că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi; și că a fost îngropat și a înviat a treia zi, după Scripturi; și S-a arătat lui Chefa, apoi celor doisprezece; în urmă, S-a arătat deodată la peste cinci sute de frați, dintre care cei mai mulți trăiesc pînă astăzi, iar cîțiva au adormit; după aceea, S-a arătat lui Iacov, apoi tuturor Apostolilor; iar la urma tuturor, ca unui născut fără de vreme, mi S-a arătat și mie. Căci eu sînt cel mai mic dintre Apostoli, ca unul care nu sînt vrednic să mă numesc Apostol, pentru că am prigonit Biserica lui Dumnezeu. Dar prin harul lui Dumnezeu sînt ceea ce sînt; și harul Lui care este în mine n-a fost zadarnic; ci m-am ostenit mai mult decît ei toți. Dar nu eu, ci harul lui Dumnezeu care este cu mine. Deci ori eu, ori aceia, așa propovăduim și voi așa ați crezut.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă rușinezi în veac.

Stih: Fii mie Dumnezeu apărător și loc întărit ca să mă mîntuiești.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VIII, 7—15)

Fraţilor, precum prisosiţi întru toate cu credinţa, cu cuvîntul, cu cunoştinţa, cu toată sîrguinţa şi cu dragostea voastră către noi, aşa şi în acest dar să prisosiţi. Nu vă dau poruncă, spunîndu-vă aceasta, ci pun la încercare, prin pilda rîvnei altora, şi curăţia iubirii voastre. Căci cunoaşteţi harul Domnului nostru Iisus Hristos, că El, bogat fiind, pentru voi S-a făcut sărac, ca voi cu sărăcia Lui să vă îmbogăţiţi. Şi aici vă dau un sfat, spre folosul vostru, care, încă de anul trecut, aţi început nu numai să făptuiţi, dar mai întîi să voiţi; duceţi acum pînă la capăt şi îndeplinirea ca, precum aţi fost gata să voiţi, tot aşa şi să desăvîrşiţi, după puterile voastre. Căci, dacă e la mijloc bunăvoinţă, bineprimit este darul, după cît are fiecare, nu după cît nu are. Nu doar ca altora să le fie uşurare, iar vouă să vă fie greu, ci ca să fiţi deopotrivă. În ceasul de acum, prisosinţa voastră să împlinească lipsa acelora. Ca prisosinţa lor să împlinească lipsa voastră, aşa încît să fie potrivire, precum este scris: celui cu mult nu i-a prisosit şi celui cu puţin nu i-a lipsit.

MARŢI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VIII, 16 — IX, 5)

Fraţilor, mulţumim lui Dumnezeu, celui care a dat în inima lui Tit aceeaşi rîvnă pentru voi. Căci, pe de o parte, a primit îndemnul nostru, iar, pe de altă parte, făcîndu-se şi mai sîrguitor, de bunăvoie a plecat către voi. Şi am trimis împreună cu el şi pe fratele a cărui laudă, întru Evanghelie, este răspîndită în toate Bisericile; dar nu numai atît, ci este şi ales de Biserici ca să mă însoţească în călătorie, cu darul acesta, slujit de noi, spre slava

Domnului și spre dovedirea osîrdiei noastre. Prin aceasta, ne ferim ca să nu ne defăimeze cineva, în această îmbelșugată strîngere de daruri, slujită de către noi; pentru că ne îngrijim de cele bune, nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor. Trimis-am, împreună cu ei, și pe fratele nostru, pe care l-au încercat de multe ori, întru multe dovedindu-se sîrguitor, iar acum este și mai sîrguitor, prin multa încredere ce are în voi. Astfel, dacă e vorba de Tit, el este tovarășul meu și cu mine împreună-lucrător la voi; dacă e vorba despre frații noștri, ei sînt trimișii Bisericilor și slava lui Hristos. Arătați deci către ei, în fața Bisericilor, dovada dragostei voastre ca și a laudei noastre pentru voi. Despre această strîngere de ajutoare pentru sfinți este de prisos să vă mai scriu. Căci știu bunăvoința voastră, cu care, pentru voi, mă laud către macedoneni; că Ahaia s-a pregătit din anul trecut; și rîvna voastră a însuflețit pe foarte mulți. Am trimis, dar, pe frați, ca lauda noastră despre voi, în privința aceasta, să nu fie zadarnică, ci să fiți gata, precum ziceam, ca nu cumva, cînd macedonenii vor veni cu mine și vă vor găsi nepregătiți, noi, ca să nu zicem voi, să rămînem de rușine în privința aceasta a laudei. Drept aceea, am socotit că e trebuincios să îndemn pe frați să vină mai din vreme la voi și să pregătească darul vostru, cel dinainte făgăduit, ca el să fie gata, dar așa ca un dar, nu ca o faptă de zgîrcenie.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 12 — X, 7)

Fraților, slujirea acestui dar nu numai că împlinește lipsurile sfinților, dar revarsă și prisos de mulțumiri în fața lui Dumnezeu; căci prin mărturia acestei binefaceri ei preaslăvesc pe Dumnezeu, pentru supunerea voastră la mărturisirea Evangheliei lui Hristos și pentru dărnicia cu care îi împărtășiți pe ei și pe toți. Și se roagă pentru voi și vă poartă iubire, pentru harul lui Dumnezeu care a prisosit întru voi, mulțumind lui Dumnezeu pentru darul Său cel negrăit. Însumi eu, Pavel, vă îndemn cu blîndețea și cu bunătatea lui Hristos, eu care, fiind de față, sînt smerit între voi, dar, în lipsă, îndrăznesc față de voi. Vă

rog, dar, să nu mă siliţi, cînd voi fi de faţă, să îndrăznesc cu încrederea cu care gîndesc că voi îndrăzni împotriva unora care ne socotesc că umblăm după trup. Căci, deşi umblăm în trup, nu ne luptăm trupeşte. Armele cu care ne luptăm nu sînt trupeşti, ci puternice înaintea lui Dumnezeu, ca să dărîme întăriturile; noi surpăm izvodirile minţii şi toată trufia care se ridică împotriva cunoaşterii lui Dumnezeu, şi tot gîndul îl robim, spre ascultarea lui Hristos, şi gata sîntem să pedepsim orice nesupunere, atunci cînd supunerea voastră va fi deplină. Judecaţi lucrurile aşa cum se arată; dacă cineva are încredere în sine că este al lui Hristos, să gîndească de la sine şi aceasta că, precum este el al lui Hristos, tot aşa şi noi ai lui Hristos sîntem.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(X, 7—18)

Fraţilor, dacă cineva are încredere în sine că este al lui Hristos, să gîndească de la sine şi aceasta că, precum este el al lui Hristos, tot aşa şi noi ai lui Hristos sîntem. Şi chiar de mă voi lăuda ceva mai mult cu puterea noastră, pe care ne-a dat-o Domnul spre zidirea iar nu spre dărîmarea voastră, nu mă voi ruşina, ca să nu par că aş vrea să vă înfricoşez cu scrisorile mele, căci scrisorile lui, zic unii, sînt cu greutate şi puternice, dar înfăţişarea trupului lui este slabă şi cuvîntul lui e de nimic. Cel ce vorbeşte astfel să-şi dea seama că, aşa cum sîntem cu cuvîntul în epistolele noastre, cînd ne găsim departe, tot aşa sîntem şi în faptă, cînd stăm de faţă. Nu cutezăm să ne numărăm sau să ne asemănăm cu unii care se laudă singuri, că aceştia care măsoară cu însăşi măsura lor şi se aseamănă pe ei cu ei înşişi, se dovedesc nepricepuţi. Iar noi nu ne vom lăuda întru cele ce sînt peste măsură, ci după dreptarul a cărui măsură ne-a împărţit-o nouă Dumnezeu, ca să ajungem şi pînă la voi. Nu ne întindem peste hotarul nostru, ca şi cum n-am fi ajuns la voi, căci şi pînă la voi am ajuns cu Evanghelia lui Hristos. Nu ne lăudăm întru cele ce sînt peste măsură, adică cu osteneala altora, ci avem nădejde că, tot crescînd credinţa voastră, ne vom mări în voi din

ce în ce mai mult, dar în marginile hotărîte nouă, ca să propovăduim și în ținuturile de dincolo de voi, dar fără să ne lăudăm cu lucrurile făcute de-a gata în rînduială străină. Iar cel ce se laudă, în Domnul să se laude. Căci nu cel ce se laudă singur este dovedit bun, ci acela pe care Domnul îl laudă.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 5—21)

Fraților, socotesc că întru nimic n-am rămas mai prejos decît cei mai de frunte dintre Apostoli; căci, deși în vorbire sînt lipsit de meșteșug, nu sînt lipsit de cunoștință, ci v-am dovedit-o întru toate, în fața tuturor. Sau am făcut păcat că v-am propovăduit în dar Evanghelia lui Dumnezeu, smerindu-mă pe mine însumi, pentru ca voi să vă înălțați? Alte Biserici am prădat, luînd de cheltuială, ca să vă slujesc pe voi și, fiind la voi și în lipsă aflîndu-mă, n-am fost sarcină nimănui, pentru că frații veniți din Macedonia au împlinit lipsa mea. Și în toate m-am păzit și mă voi păzi, să nu vă fiu povară. Pe adevărul lui Hristos care este în mine; lauda aceasta nu-mi va fi tăgăduită în ținuturile Ahaei. Pentru ce? Pentru că nu vă iubesc? Dumnezeu știe! Dar ceea ce fac, voi face și în viitor, ca să tai pricina celor ce poftesc pricină, așa încît în cele ce se laudă să fie dovediți că sînt ca și noi. Căci unii ca aceștia sînt apostoli mincinoși, lucrători vicleni, care iau chip de apostoli ai lui Hristos. Și nu este de mirare, deoarece însuși Satana se preface în înger al luminii. Nu este, dar, lucru mare dacă și slujitorii lui iau chip de slujitori ai dreptății, al căror sfîrșit va fi după faptele lor. Iarăși zic, să nu mă socotească cineva că sînt fără minte, iar de nu, primiți-mă măcar ca pe un fără de minte, ca să mă laud și eu puțin. Ceea ce spun în aceasă privință a laudei, nu o spun după Domnul, ci ca întru neînțelepție; de vreme ce mulți se laudă după trup, mă voi lăuda și eu. Căci voi, înțelepți fiind, îngăduiți bucuros pe cei neînțelepți. De vă robește cineva, de vă mănîncă bucata voastră, de vă ia ce e al vostru, de vă privește cu mîndrie, de vă lovește peste obraz, voi răbdați. Spre rușinea mea, mărturisesc că noi, aici, ne-am arătat slabi.

SÎMBĂTĂ ÎN SĂPTĂMÎNA A TREISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, (6—9)

Fraţilor, noi propovăduim înţelepciunea la cei ce sînt desăvîrşiţi, dar nu înţelepciunea acestui veac, nici a stăpînitorilor acestui veac, porniţi să piară, ci propovăduim înţelepciunea lui Dumnezeu, cea din taină şi ascunsă, pe care Dumnezeu, mai înainte de toţi vecii, a rînduit-o spre mărirea noastră, pe care nici unul dintre stăpînitorii acestui veac n-a cunoscut-o, căci, dacă ar fi cunoscut-o, n-ar fi răstignit pe Domnul slavei. Dar, precum este scris : Cele ce ochiul n-a văzut şi urechea n-a auzit şi la inima omului nu s-au suit, acestea le-a g ă t i t Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc pe El.

DUMINICA
A TREISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 2-a. Prochimen, glasul al 4-lea:

Cît s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut.

Stih: Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul. Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XVI, 13—24)

Fraților, privegheați, fiți statornici în credință, îmbărbătați-vă, întăriți-vă! Toate ale voastre întru dragoste să fie. Vă rog însă fraților, știți casa lui Ștefana, că este pîrga Ahaei și că spre slujirea sfinților s-au rînduit pe ei înșiși, ca și voi să fiți supuși unora ca aceștia și oricui lucrează împreună și se ostenește. Mă bucur de venirea lui Ștefana, a lui Fortunat și a lui Ahaic, pentru că aceștia au împlinit lipsa voastră și au făcut să se odihnească duhul meu și al vostru. Cunoașteți bine deci pe unii ca aceștia. Vă îmbrățișează Bisericile Asiei. Vă îmbrățișează, în Domnul, cu tărie, Acvila și Priscila, împreună cu Biserica din casa lor. Vă îmbrățișează frații toți. Îmbrățișați-vă unii pe alții cu sărutare sfîntă. Îmbrățișarea mea v-o scriu cu mîna mea, eu, Pavel. Cel ce nu iubește pe Domnul să fie anatema. Maran Atha! (Domnul vine). Harul Domnului Iisus Hristos cu voi! Dragostea mea cu voi cu toți, în Hristos Iisus! Amin.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Sporește și împărățește întru adevăr.

Stih: Iubit-ai dreptatea și ai urît fărădelegea.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A PAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XII, 10—19)

Fraţilor, mă bucur în neputinţe, în defăimări, în nevoi, în prigoniri, în strîmtorări pentru Hristos, căci cînd sînt slab, atunci sînt tare. M-am lăudat ca unul fără minte: voi m-aţi silit! Căci se cuvenea ca lauda mea să vină de la voi, pentru că întru nimic n-am rămas mai prejos decît cei mai de frunte dintre Apostoli, măcar că eu nu sînt nimic. Şi dovezile mele de Apostol s-au săvîrşit în mijlocul vostru, în toată răbdarea, prin semne, prin minuni şi prin puteri. Prin ce lucru fost-aţi voi mai prejos decît celelalte Biserici, decît numai prin aceea că eu nu v-am fost povară? Iertaţi-mă de neajunsul acesta. Iată, acum, a treia oară gata sînt să vin la voi şi nu voi fi povară, căci nu caut ale voastre, ci pe voi; pentru că nu copiii sînt datori să agonisească pentru părinţi, ci părinţii pentru copii. Deci eu foarte bucuros voi cheltui şi mă voi jertfi pentru sufletele voastre, măcar că, iubindu-vă cu prisosinţă, eu sînt iubit mai puţin. Ci fie! Eu nu v-am împovărat, dar, fiind om iscusit, v-am prins cu meşteşug; tras-am eu foloase de la voi, prin vreunul din aceia pe care i-am trimis? L-am rugat pe Tit şi am trimis, împreună cu el, pe celălalt frate. V-a supărat Tit cu ceva? N-am umblat noi întru acelaşi duh? N-am călcat noi pe aceleaşi urme? Voi socotiţi mereu că ne apărăm înaintea voastră, dar noi grăim întru Hristos, în faţa lui Dumnezeu. Şi toate acestea, iubiţii mei, pentru zidirea voastră.

MARŢI
ÎN SĂPTĂMÎNA A PAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XII, 20 — XIII, 2)

Fraţilor, mă tem ca nu cumva, dacă voi veni, să nu vă găsesc pe voi aşa precum voiesc, iar eu să fiu găsit de voi aşa precum nu voiţi; mă tem adică de certuri, de pizmă, de întărîtări, de zavistii, de clevetiri, de şoapte la ureche, de îngîmfări, de tulburări; mă tem ca nu cumva iarăşi, dacă voi veni la voi, să mă umilească Dumnezeul meu înaintea voastră, şi să nu plîng pe mulţi dintre cei ce au păcătuit mai înainte şi nu s-au pocăit de necurăţia, de desfrînarea şi de necumpătarea pe care le-au făptuit. Vin acum, la voi, a treia oară. Pe temeiul spuselor a doi sau trei martori să se statornicească orice pricină. Am spus mai dinainte atunci cînd eram de faţă a doua oară, şi acum, cînd sînt departe, o spun mai dinainte celor ce au păcătuit şi tuturor celorlalţi că, venind încă o dată, voi fi necruţător.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A PAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XIII, 3—13)

Fraţilor, voi căutaţi dovada lui Hristos, Care grăieşte întru mine, Cel ce nu este neputincios ci puternic întru voi; căci, deşi a fost răstignit din slăbiciune, prin puterea lui Dumnezeu este însă viu. Aşa şi noi, sîntem neputincioşi întru El, dar, prin puterea lui Dumnezeu, vii vom fi cu El în inimile voastre. Cercetaţi-vă pe voi înşivă, dacă sînteţi în credinţă; puneţi-vă la încercare pe voi înşivă. Sau voi singuri nu vă cunoaşteţi bine că Hristos Iisus este întru voi? Afară numai dacă nu sînteţi netrebnici. Nădăjduiesc însă că veţi cunoaşte, că noi nu sîntem ne-

trebnici. Ne rugăm lui Dumnezeu ca să nu săvîrşiţi nici un rău, nu ca să ne arătăm noi lămuriţi, ci pentru ca voi să faceţi binele, iar noi să fim ca nişte netrebnici. Împotriva adevărului n-avem nici o putere, ci pentru adevăr. Căci ne bucurăm cînd noi sîntem slabi, iar voi sînteţi puternici. Aceasta şi cerem în rugăciunea noastră : desăvîrşirea voastră. Pentru aceea, vă scriu acestea, fiind departe, ca atunci cînd voi fi de faţă, să nu lucrez cu asprime, potrivit puterii pe care mi-a dat-o Domnul, nu spre dărîmare, ci spre zidire. Încolo, fraţilor, fiţi sănătoşi ! Căutaţi desăvîrşirea, mîngîiaţi-vă, fiţi uniţi în cuget, trăiţi în pace şi Dumnezeul dragostei şi al păcii va fi cu voi. Îmbrăţişaţi-vă unii pe alţii cu sărutare sfîntă. Sfinţii toţi vă îmbrăţişează. Harul Domnului nostru Iisus Hristos şi dragostea lui Dumnezeu şi împărtăşirea Sfîntului Duh, să fie cu voi cu toţi.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A PAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1—3, 20 — II, 5)

Pavel, Apostol nu de la oameni, nici prin om, ci prin Iisus Hristos şi prin Dumnezeu Tatăl, Care L-a înviat pe El din morţi, şi toţi fraţii care sînt împreună cu mine, Bisericilor Galatiei : har vouă şi pace de la Dumnezeu Tatăl şi de la Domnul nostru Iisus Hristos. Despre cele ce vă scriu, iată, spun înaintea lui Dumnezeu că nu vă mint. Am venit, după aceea, în ţinuturile Siriei şi ale Ciliciei. Şi, după faţă eram necunoscut Bsericilor Iudeii, celor întru Hristos, ci numai auziseră că cel ce ne prigonea pe noi odinioară, acum binevesteşte credinţa pe care altădată o nimicea ; şi, pentru mine, slăveau pe Dumnezeu. Apoi, după paisprezece ani, m-am suit iarăşi la Ierusalim împreună cu Varnava şi am luat cu mine şi pe Tit. M-am suit, potrivit unei descoperiri, şi am arătat Evanghelia pe care o propovăduiesc între neamuri, şi îndeosebi celor cu vază, ca nu cumva să alerg sau să fi alergat în zadar. Dar nici Tit, care era cu mine şi care era elin, n-a fost silit să se taie împrejur. Aceasta din pricina fraţilor mincinoşi, care veniseră pe furiş să iscodească libertatea noastră, ce avem întru Hristos Iisus, şi să ne facă robii lor. Acestora nici măcar un ceas nu ne-am plecat cu supunere, pentru ca adevărul Evangheliei să rămînă neclintit la voi.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A PAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 6—10)

Fraţilor, cu privire la cei ce se socotesc a fi ceva, orice erau ei altădată, eu nu fac nici o deosebire: Dumnezeu nu caută la faţa omului, căci aceşti binevăzuţi n-au adăugat nimic la Evanghelia mea, ci dimpotrivă: văzînd că mie mi-a fost încredinţată Evanghelia pentru cei netăiaţi împrejur, după cum lui Petru i-a fost încredinţată Evanghelia pentru cei tăiaţi împrejur, căci Cel ce l-a mînat pe Petru la apostolia tăierii împrejur, m-a mînat şi pe mine la apostolia către neamuri; şi, cunoscînd harul ce mi-a fost dat mie, Iacov şi Chefa şi Ioan, care sînt socotiţi ca stîlpi ai Bisericii, mi-au dat mie şi lui Varnava mîna dreaptă spre unire cu ei, ca noi să binevestim între neamuri, iar ei între cei tăiaţi împrejur. Atît numai că ne-au cerut să ne aducem aminte de săraci, ceea ce mi-am şi dat toată silinţa să fac.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A PAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 1—5)

Fraţilor, aşa să ne socotească pe noi orice om: ca slujitori ai lui Hristos şi ca iconomi ai tainelor lui Dumnezeu; la iconomi, mai ales se caută ca să fie cineva dovedit credincios. Dar pentru mine este lucrul cel mai mic ca să fiu judecat de voi sau de vreo judecată omenească; ba nici eu singur nu mă judec. Căci, deşi nu mă ştiu vinovat cu nimic, nu întru aceasta m-am îndreptat. Cel care mă judecă pe mine este Dumnezeu. Drept aceea, nu judecaţi nimic mai înainte de vreme, adică pînă ce nu va veni Domnul, Care va aduce la lumină cele ascunse în întuneric şi va da pe faţă gîndurile inimilor. Atunci fiecare va avea de la Dumnezeu lauda cuvenită.

DUMINICA
A PAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 3-a.

Prochimen, glasul al 5-lea:

Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta, în veac.

Stih: **Mîntuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios.**

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 21—II, 4)

Fraților, Cel ce ne întărește pe noi împreună cu voi, întru Hristos, și Cel ce ne-a uns pe noi este Dumnezeu, Care ne-a și pecetluit pe noi și a dat arvuna Duhului în inimile noastre. Și eu chem pe Dumnezeu mărturie asupra sufletului meu, că din cruțare pentru voi n-am mai venit pînă acum în Corint. Nu, doar, că avem stăpînire peste credința voastră, dar sîntem împreună-lucrători ai bucuriei voastre; căci în credință nu șovăiți. Am judecat așa, în mintea mea, să nu vin din nou la voi cu întristare; căci, dacă eu vă întristez, cine este cel care să mă înveselească, dacă nu cel întristat de mine? Și v-am scris vouă aceasta, ca nu cumva la venirea mea să am întristare de la aceia care trebuie să mă bucure, fiind încredințat despre voi toți că bucuria mea este și a voastră a tuturor. Căci, cu multă mîhnire, și cu inima strînsă de durere, v-am scris cu multe lacrimi, nu ca să vă întristați, ci ca să cunoașteți dragostea pe care o am cu prisosință către voi.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Milele Tale, Doamne, în veac le voi cînta.

Stih: În veac mila se va zidi, în ceruri se va întări adevărul Tău.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 11—16)

Fraţilor, cînd Petru a venit în Antiohia, pe faţă i-am stat împotrivă, căci era vrednic de înfruntare; fiindcă înainte de a veni unii trimişi de Iacov, el mînca împreună cu păgînii; dar cînd au sosit, se ferea şi se osebea, temîndu-se de cei din tăierea împrejur. Şi, împreună cu el, şi-au schimbat purtarea şi ceilalţi iudei, aşa încît chiar Varnava a fost atras în făţărnicia lor. Cînd am văzut că ei nu calcă drept, potrivit cu adevărul Evangheliei, am zis lui Petru, înaintea tuturor: Dacă tu, care eşti iudeu, trăieşti ca păgînii şi nu ca iudeii, de ce sileşti pe păgîni să trăiască după datinile iudaice? Noi sîntem din fire iudei, iar nu păcătoşi dintre păgîni. Dar, pentru că ştim că omul nu se îndreaptă din faptele Legii, ci numai prin credinţa în Hristos Iisus, am crezut şi noi în Hristos Iisus, ca să ne îndreptăm din credinţa în Hristos, iar nu din faptele Legii, căci din faptele Legii nimeni nu se va îndrepta.

MARŢI
ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 21 — III, 7)

Fraţilor, nu lepăd harul lui Dumnezeu; căci dacă dreptatea vine prin Lege, atunci Hristos a murit în zadar. O, galateni fără de minte, cine v-a ademenit pe voi să nu vă plecaţi adevărului, pe voi, cărora Iisus Hristos cel răstignit v-a fost înfăţişat ca şi cum ar sta de faţă? Numai aceasta voiesc să aflu de la voi: Din faptele Legii primit-aţi voi Duhul, sau din ascultarea credinţei? Atît de fără de minte sînteţi? După ce aţi început în Duh, căutaţi acum desăvîrşirea în trup? În zadar aţi suferit voi atît de multe? De ar fi numai în zadar! Deci Cel care vă dă vouă Duhul şi lucrează între voi minuni le face, oare, din faptele Legii sau din ascultarea credinţei? Precum şi Avraam a crezut lui Dumnezeu şi i s-a socotit lui ca dreptate. Să ştiţi, dar, că cei ce sînt din credinţă, aceştia sînt fiii lui Avraam.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CATRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 15—22)

Fraţilor, ca un om grăiesc; că şi testamentul întărit al unui om nimeni nu-l strică sau îi mai adaugă ceva. Făgăduinţele au fost rostite lui Avraam şi urmaşului său. Nu zice: şi urmaşilor, ca şi cum ar grăi de mai mulţi, ci ca de unul singur: şi urmaşului tău, Care este Hristos. Iată, dar, ce zic: Legea, care vine după patru sute şi treizeci de ani, nu desfiinţează aşezămîntul întărit mai înainte de Dumnezeu în Hristos, aşa încît să desfiinţeze făgăduinţa. Căci dacă moştenirea este din Lege, nu mai este din făgăduinţă; dar Dumnezeu i-a dăruit lui Avraam moştenirea prin făgăduinţă. Atunci ce rost are Legea? Ea a fost adăugată pentru călcările de lege, pînă cînd era să vină Urmaşul, Căruia I s-a dat făgăduinţa, şi a fost rînduită prin îngeri, în mîna unui Mijlocitor; iar Mijlocitorul nu este al unuia singur, iar Dumnezeu este unul. Este deci Legea împotriva făgăduinţelor lui Dumnezeu? Să nu fie! Căci dacă s-ar fi dat o lege care să poată da viaţă, cu adevărat dreptatea ar veni din Lege. Dar Scriptura a închis toate sub păcat, pentru ca făgăduinţa din credinţa în Iisus Hristos să se dea celor ce cred.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 23—IV, 2)

Fraţilor, mai înainte de venirea credinţei, noi eram păziţi sub Lege, fiind închişi pentru credinţa care avea să se descopere. Pentru aceea Legea ne-a fost călăuză spre Hristos, ca să ne îndreptăm din credinţă. Iar dacă a venit credinţa, nu mai sîntem sub călăuză. Căci toţi sînteţi fii ai lui Dumnezeu, prin credinţa în Iisus Hristos. Cîţi în Hristos v-aţi botezat, în Hristos v-aţi îmbrăcat. Nu mai este iudeu, nici elin; nu mai este rob, nici slobod; nu mai este parte bărbătească şi parte femeiască, pentru că voi toţi una sînteţi, în Hristos Iisus. Iar dacă voi sînteţi ai lui

Hristos, sînteţi deci urmaşii lui Avraam, moştenitori după făgăduinţă. Ce zic eu acum? Atîta vreme cît moştenitorul e copil, nu se deosebeşte cu nimic de rob, deşi este stăpîn peste toate, ci este sub epitropi şi îngrijitori, pînă la vremea rînduită de tatăl său. Tot aşa şi noi, cînd eram copii, eram robiţi sub stihiile lumii, iar cînd a venit plinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere, ca să dobîndim înfierea.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 8—21)

Fraţilor, cînd nu cunoşteaţi pe Dumnezeu, slujeaţi celor ce din fire nu sînt dumnezei. Acum însă, după ce aţi cunoscut pe Dumnezeu, sau mai degrabă după ce aţi fost cunoscuţi de Dumnezeu, cum vă întoarceţi iarăşi la stihiile cele slabe şi sărace, cărora voiţi din nou să le slujiţi ca înainte? Ţineţi zile şi luni şi răstimpuri şi ani? Mă tem, în privinţa voastră, să nu mă fi ostenit la voi în zadar. Fiţi, vă rog, fraţilor, precum sînt eu, că şi eu am fost precum sînteţi voi. Nu mi-aţi făcut nici un rău. Dar ştiţi că eram bolnav cu trupul cînd v-am binevestit întîia oară, iar voi nu aţi dispreţuit suferinţa din trupul meu, nici nu m-aţi alungat cu scîrbă, ci m-aţi primit ca pe un înger al lui Dumnezeu, ca pe însuşi Hristos Iisus. Care era deci fericirea voastră? Căci vă mărturisesc că, dacă ar fi fost cu putinţă, ochii voştri i-aţi fi scos şi mi i-aţi fi dat mie. M-am făcut, prin urmare, vrăjmaşul vostru, fiindcă v-am spus adevărul? Aceia umblă după iubirea voastră, dar nu în chip cinstit; ci vor să vă despartă de mine, ca să-i iubiţi pe ei. Rîvna pentru lucruri bune e bună totdeauna şi nu numai atunci cînd sînt la voi, de faţă. O, copiii mei, pentru care sufăr din nou durerile naşterii, pînă ce Hristos va prinde chip în voi! Aş vrea acum să mă găsesc la voi şi glasul să mi-l schimb, căci mare e nedumerirea mea, în privinţa voastră! Spuneţi-mi voi, care vreţi să fiţi sub Lege, n-auziţi Legea?

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 17—21 şi V, 1—5)

Fraţilor, pentru aceasta am trimis la voi pe Timotei, care este fiul meu iubit şi credincios în Domnul. El vă va aduce aminte care sînt căile mele în Hristos Iisus, cum învăţ pretutindeni, în orice biserică. Unii, crezînd că n-am să mai vin la voi, s-au semeţit. Dar voi veni la voi degrabă, dacă Domnul va voi, şi voi cunoaşte atunci nu cuvîntul acestor semeţi, ci puterea lor; căci împărăţia lui Dumnezeu nu stă în cuvînt, ci în putere. Ce voiţi? Să vin la voi cu toiagul, sau să vin cu dragoste şi cu duhul blîndeţii? Îndeobşte, se aude că la voi e desfrînare şi o astfel de desfrînare cum nici între păgîni nu s-a văzut, ca unul să trăiască cu femeia tatălui său. Şi voi v-aţi semeţit, în loc, mai degrabă, să fi plîns, ca să fie scos din mijlocul vostru cel ce a săvîrşit această faptă. Ci eu, deşi departe cu trupul, însă de faţă cu duhul, am şi judecat, ca şi cum aş fi de faţă, pe cel ce a făcut una ca aceasta: în numele Domnului nostru Iisus Hristos, adunîndu-vă voi şi duhul meu, cu puterea Domnului nostru Iisus Hristos, să daţi pe unul ca acesta Satanei, spre pieirea trupului, ca sufletul să se mîntuiască în ziua Domnului Iisus.

DUMINICA
A CINCISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 4-a. Prochimen, glasul al 6-lea:

Mîntuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta.

Stih: Către Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeul meu pomeneşte-mă.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 6—15)

Fraţilor, Dumnezeu care a zis: Să strălucească din întuneric lumina!, El a luminat inimile noastre, ca să strălucească în noi cunoştinţa slavei lui Dumnezeu, pe faţa lui Hristos. Şi avem comoara aceasta în vase de lut, ca să se învedereze că puterea covîrşitoare este a lui Dumnezeu, şi nu de la noi, cei ce sîntem obijduiţi din toate părţile, dar nu striviţi; în mare cumpănă, dar nu deznădăjduiţi; prigoniţi, dar nu părăsiţi; doborîţi, dar nu nimiciţi; purtînd totdeauna în trup moartea lui Iisus, ca şi viaţa lui Iisus să se arate în trupurile noastre. Căci pururea noi cei vii sîntem daţi spre moarte pentru Iisus, ca şi viaţa lui Iisus să se arate în trupul nostru cel muritor; astfel că în noi lucrează moartea, iar în voi viaţa. Dar avînd acelaşi duh al credinţei, după cum este scris: crezut-am, pentru aceea am şi grăit; şi noi credem, pentru aceea şi grăim, ştiind că Cel ce a înviat pe Domnul Iisus ne va învia şi pe noi cu Iisus şi ne va înfăţişa împreună cu voi. Căci toate sînt spre folosul vostru, ca harul, revărsîndu-se cu belşug, să sporească prin cei mulţi mulţumirea întru slava lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Cel ce locuieşte în ajutorul Celui prea înalt.

Stih: Va zice Domnului: Sprijinitorul meu eşti şi scăparea mea, Dumnezeul meu.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A ŞAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 28 — V, 10)

Fraţilor, noi sîntem fiii făgăduinţei, după Isaac. Şi precum atunci cel ce se născuse după trup prigonea pe cel ce se născuse după duh, tot aşa şi acum. Dar ce zice Scriptura? Izgoneşte pe roabă şi pe fiul ei, căci nu va moşteni fiul roabei împreună cu fiul celei libere. Drept aceea, fraţilor, nu sîntem copiii roabei, ci copiii celei libere. Staţi deci tari în libertatea cu care Hristos ne-a făcut liberi şi nu vă prindeţi iarăşi în jugul robiei. Iată eu, Pavel, vă spun vouă că, de vă veţi tăia împrejur, Hristos nu vă va folosi la nimic. Şi mărturisesc încă o dată oricui primeşte tăierea împrejur că este dator să împlinească toată Legea. Cei ce voiţi să vă îndreptaţi prin Lege v-aţi îndepărtat de Hristos, aţi căzut din har; iar noi aşteptăm în Duh, prin credinţă, nădejdea îndreptării. Căci în Hristos Iisus nici tăierea împrejur nu poate ceva, nici netăierea împrejur, ci credinţa, care este lucrătoare prin iubire. Era bine cum alergaţi; cine v-a oprit ca să nu vă supuneţi adevărului? Sfatul acesta nu este de la cel care v-a chemat pe voi. Puţin aluat dospeşte toată frămîntătura. Eu am încredere în voi, întru Domnul, că nu veţi cugeta într-altfel; iar cel ce vă tulbură pe voi îşi va purta osînda, oricine ar fi el.

MARŢI
ÎN SĂPTĂMÎNA A ŞAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 11—21)

Fraţilor, dacă propovăduiesc încă tăierea împrejur pentru ce mai sînt prigonit? Deci sminteala crucii a încetat! O, de s-ar tăia de tot cei ce vă răzvrătesc pe voi! Că voi, fraţilor, aţi fost chemaţi la libertate; numai să nu vă folosiţi libertatea ca prilej de a sluji trupului, ci slujiţi-vă, prin iubire, unul pe altul. Căci toată Legea se cuprinde într-un singur cuvînt, în acesta: Iubeşte pe aproapele tău ca pe tine însuţi. Iar dacă vă muşcaţi şi vă

mîncaţi unul pe altul, luaţi seama să nu vă nimiciţi voi între voi. Zic dar: Cu Duhul să umblaţi şi să nu împliniţi pofta trupului; fiindcă poftele trupului sînt potrivnice Duhului, şi ale Duhului, potrivnice trupului; trup şi Duh, sînt duşmani între sine, ca să nu faceţi cele ce aţi voi. De vă purtaţi în Duh, nu sînteţi sub lege. Iar faptele trupului sînt cunoscute, ca unele ce sînt: adulter, desfrînare, necurăţie, destrăbălare, închinare la idoli, fermecătorie, vrajbe, certuri, zavistii, mînii, gîlcevi, dezbinări, eresuri, pizmuiri, ucideri, beţii, chefuri şi cele asemenea acestora, despre care vă spun dinainte, precum dinainte am şi spus, că cei ce fac unele ca acestea nu vor moşteni împărăţia lui Dumnezeu.

MIERCURI ÎN SĂPTĂMÎNA A ŞAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (VI, 2—10)

Fraţilor, purtaţi sarcinile unii altora şi veţi împlini astfel Legea lui Hristos. Căci, de se socoteşte vreunul că este ceva, deşi nu este nimic, se amăgeşte pe sine însuşi. Să-şi cerceteze fiecare faptele şi atunci va avea cuvînt de laudă, dar numai în inima sa şi nu prin asemănare cu altul. Fiecare îşi va purta sarcina sa. Cel care primeşte cuvîntul învăţăturii să facă parte învăţătorului său din toate cîte are. Nu vă amăgiţi: Dumnezeu nu se lasă batjocorit, căci ce va semăna omul, aceea va şi secera. Cel ce seamănă în trupul său, din trup va secera stricăciune, iar cel ce seamănă în Duhul, din Duh va secera viaţă veşnică. Să facem mereu binele, fără să ne lenevim, căci, dacă nu ne lenevim, vom secera la timpul potrivit. Deci, dar, pînă cînd avem vreme, să facem binele către toţi, dar mai ales către cei de o credinţă cu noi.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A ŞAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1—9)

Pavel, Apostol al lui Iisus Hristos prin voinţa lui Dumnezeu, sfinţilor care sînt în Efes şi credincioşilor întru Hristos Iisus: har vouă şi pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, şi de la Domnul Iisus Hristos! Binecuvîntat fie Dumnezeu şi Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Cel ce, întru Hristos, ne-a binecuvîntat pe noi, în cereştile locaşuri, cu tot felul de binecuvîntări duhovniceşti; precum, întru El ne-a şi ales, mai înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinţi şi fără de prihană înaintea Lui, mai înainte rînduindu-ne, în a Sa iubire, să ne înfieze, prin Iisus Hristos, după bunăvoinţa voii Sale, spre lauda slavei harului Său, cu care ne-a dăruit pe noi, prin Fiul Său iubit. Întru Care, prin sîngele Lui, avem răscumpărarea şi iertarea păcatelor, după bogăţia harului Lui, pe care l-a făcut să prisosească în noi, întru toată înţelepciunea şi priceperea, făcîndu-ne cunoscută taina voii Sale, după bunăvoinţa Sa, aşa cum hotărîse în Sine mai înainte.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A ŞAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 7—17)

Fraţilor, în Iisus Hristos, prin sîngele Lui, avem răscumpărarea şi iertarea păcatelor, după bogăţia harului Lui, pe care l-a făcut să prisosească în noi, întru toată înţelepciunea şi priceperea, făcîndu-ne cunoscută taina voii Sale, după bunăvoinţa Sa, aşa cum hotărîse în Sine mai înainte, spre iconomia plinirii vremilor, ca pe toate cele din ceruri şi cele de pe pămînt să le unească iarăşi în Hristos, Care şi moşteni ne-a făcut, rînduiţi fiind mai înainte, după rînduiala Celui ce toate le lucrează, potrivit sfatului voii Sale, ca să fim spre lauda slavei Sale, noi cei ce mai înainte am nădăjduit în Hristos. Întru Hristos şi voi, după ce aţi

auzit cuvîntul adevărului, Evanghelia mîntuirii voastre, şi aţi crezut în El, aţi fost pecetluiţi cu Sfîntul Duh cel făgăduit, Care este arvuna moştenirii noastre, spre răscumpărarea celor dobîndiţi de El şi spre lauda slavei Sale. Drept aceea şi eu, auzind de credinţa voastră în Domnul Iisus şi de dragostea cea către toţi sfinţii, nu încetez a mulţumi pentru voi, pomenindu-vă în rugăciunile mele, ca Dumnezeul Domnului nostru Iisus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea vouă duhul înţelepciunii şi al descoperirii, spre cunoştinţa Lui.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A ŞAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(X, 23—28)

Fraţilor, toate îmi sînt îngăduite, dar nu toate îmi folosesc. Toate îmi sînt îngăduite, dar nu toate zidesc. Nimeni să nu caute ale sale, ci fiecare pe ale aproapelui. Mîncaţi tot ce se vinde în măcelărie, fără să întrebaţi nimic pentru cugetul vostru; căci al Domnului este pămîntul şi plinirea lui. Dacă cineva dintre necredincioşi vă cheamă pe voi la masă şi voiţi să vă duceţi, mîncaţi orice vă este pus înainte, fără să întrebaţi nimic pentru cugetul vostru. Dar, de vă spune cineva: Aceasta e carne care a fost jertfită idolilor, nu mîncaţi, pentru cel care v-a spus şi pentru cugetul vostru, căci al Domnului este pămîntul şi plinirea lui.

DUMINICA
A ȘAISPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 5-a. Prochimen, glasul al 7-lea:

Domnul, tărie poporului Său va da, Domnul va binecuvînta pe poporul Său cu pace.
Stih: **Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului slavă și cinste.**

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 1—10)

raților, fiind împreună-lucrători cu Hristos, vă îndemnăm să nu primiți în zadar harul lui Dumnezeu, căci zice: La vreme potrivită te-am ascultat și în ziua mîntuirii te-am ajutat. Iată acum este vreme potrivită, iată acum este ziua mîntuirii. Noi întru nimic nu dăm nici o sminteală, ca să nu fie slujirea noastră defăimată, ci în toate ne facem cunoscuți ca slujitorii lui Dumnezeu, în multă răbdare, în necazuri, în nevoi, în strîmtorări, în bătăi, în temnițe, în tulburări, în osteneli, în priveghери, în posturi; prin curăție, prin cunoștință, prin îndelungă răbdare, prin bunătate, prin Duhul Sfînt, prin dragoste nefățarnică; în cuvîntul adevărului, în puterea lui Dumnezeu, prin armele cele de-a dreapta și cele de-a stînga ale dreptății; prin mărire și înjosire, prin defăimare și laudă; ca amăgitori, deși iubitori de adevăr; ca niște necunoscuți, deși bine cunoscuți; ca fiind pe pragul morții, deși iată că trăim; ca niște pedepsiți, dar nu uciși; ca niște întristați, dar pururea bucurîndu-ne; ca niște săraci, dar pe mulți îmbogățind; ca unii care n-au nimic, deși toate sînt în stăpînirea noastră.

Aliluia, glasul al 7-lea:

Bine este a lăuda pe Domnul și a cînta numelui Tău, Preaînalte.
Stih: A vesti, dimineața, mila Ta și adevărul Tău, toată noaptea.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTESPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 22 – II, 4)

Fraților, toate le-a supus Dumnezeu sub picioarele Fiului Său și, mai presus de toate, L-a dat pe El cap Bisericii, Care este trupul Lui, plinirea Celui ce plinește toate întru toți. Iar pe voi v-a făcut vii, cei ce erați morți, prin greșelile și prin păcatele voastre, în care ați umblat mai înainte, potrivit veacului lumii acesteia, potrivit stăpînitorului puterilor văzduhului, adică duhului care lucrează acum în fiii neascultării. Printre care și noi toți am petrecut odinioară, după poftele trupului nostru, făcînd voile trupului și ale simțurilor și, din fire, eram fiii mîniei ca și ceilalți. Dar Dumnezeu, bogat fiind în milă, pentru multa Sa dragoste cu care ne-a iubit pe noi, pe cei ce eram morți prin păcatele noastre, ne-a înviat împreună în Hristos.

MARȚI
ÎN SĂPTĂMÎNA A ȘAPTESPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 19 – III, 7)

Fraților, de acum nu mai sînteți străini și locuitori vremelnici, ci împreună cetățeni cu sfinții și casnici ai lui Dumnezeu, zidiți fiind pe temelia Apostolilor și a proorocilor, piatra cea din capul unghiului fiind Însuși Iisus Hristos. Întru El, orice zidire bine alcătuită crește ca să ajungă un locaș sfînt în Domnul; întru El și voi împreună sînteți zidiți, spre a fi locaș al lui Dumnezeu în Duh. Pentru aceasta, eu, Pavel, sînt întemnițatul lui Iisus Hristos, pentru voi păgînii, dacă în adevăr ați auzit de iconomia harului lui Dumnezeu, care mi-a fost dat mie pentru voi. Că prin descoperire mi s-a dat în cunoștință această taină, precum v-am scris mai înainte pe scurt, de unde, citind, puteți să înțelegeți cunoștința mea în taina lui Hristos, care, în alte veacuri, nu s-a făcut cunoscută fiilor

oamenilor, cum s-a descoperit acum sfinţilor Săi Apostoli şi prooroci, prin Duhul; că păgînii sînt împreună moştenitori cu iudeii şi mădulare ale aceluiaşi trup şi împreună părtaşi ai făgăduinţei, în Hristos Iisus, prin Evanghelie, căreia slujitor m-am făcut, după dăruirea harului lui Dumnezeu, ce mi-a fost dat mie, prin lucrarea puterii Sale.

MIERCURI ÎN SĂPTĂMÎNA A ŞAPTESPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 8—21)

Fraţilor, mie celui mai mic decît toţi sfinţii, mi-a fost dat harul acesta, ca să binevestesc neamurilor bogăţia lui Hristos cea nepătrunsă, şi să luminez pe toţi care este iconomia tainei celei din veci ascunsă în Dumnezeu, Ziditorul a toate, prin Iisus Hristos, pentru ca înţelepciunea lui Dumnezeu cea de multe feluri să se facă cunoscută acum, prin Biserică, domniilor şi stăpîniilor, în cereştile locaşuri, după hotărîrea cea din veci, pe care a desăvîrşit-o în Hristos Iisus, Domnul nostru, întru Care avem, prin credinţa în El, îndrăzneală să ne apropiem de Dumnezeu, cu deplină încredere. De aceea, vă rog să nu vă pierdeţi cumpătul, din pricina suferinţelor mele pentru voi; ele sînt mărirea voastră. Pentru aceasta, îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Iisus Hristos, din Care îşi trage numele orice neam în cer şi pe pămînt, ca să vă dăruiască, după bogăţia slavei Sale, să fiţi puternic întăriţi, prin Duhul Său, în omul dinlăuntru, şi Hristos să Se sălăşluiască prin credinţă în inimile voastre; aşa încît, înrădăcinaţi şi întemeiaţi fiind în iubire, să puteţi să înţelegeţi împreună cu toţi sfinţii, care este lărgimea şi lungimea şi adîncimea şi înălţimea şi să cunoaşteţi iubirea lui Hristos, cea mai presus de cunoştinţă, ca plini să fiţi de toată plinătatea lui Dumnezeu. Iar Celui ce poate să facă, cu mult mai presus decît toate cîte cerem sau pricepem, prin puterea cea lucrătoare în noi, Aceluia fie slava în Biserică şi întru Hristos Iisus, în toate neamurile şi în veacul veacului. Amin.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A ŞAPTESPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 14—17)

Fraţilor, să nu mai fim copii şi jucăria valurilor purtaţi încoace şi încolo de orice vînt de învăţătură, prin înşelăciunea oamenilor, prin vicleşugul lor, spre uneltirea rătăcirii, ci, fiind credincioşi adevărului, prin iubire, să sporim întru toate, pentru El, Care este capul, Hristos. Din El tot trupul bine alcătuit şi bine încheiat, prin toate legăturile care îi dau tărie, îşi săvîrşeşte creşterea, potrivit lucrării măsurate fiecăruia din mădulare, spre zidirea lui întru dragoste. Aşadar, aceasta vă spun şi vă încredinţez în Domnul, ca voi să nu mai umblaţi de acum după cum umblă păgînii, în deşertăciunea minţii lor.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A ŞAPTESPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 17—25)

Fraţilor, aceasta vă spun şi vă încredinţez în Domnul, ca voi să nu mai umblaţi de acum după cum umblă păgînii, în deşertăciunea minţii lor, întunecaţi fiind la cuget, înstrăinaţi fiind de viaţa lui Dumnezeu, din pricina necunoştinţei care zace în ei şi din pricina împietririi inimii lor. Aceştia petrec în nesimţire, şi s-au dat pe ei desfrînării, săvîrşind cu nesaţ toate faptele necurăţiei. Voi însă n-aţi cunoscut aşa pe Hristos; dacă, într-adevăr, L-aţi ascultat şi aţi primit învăţătura Lui, aşa cum este adevărul întru Iisus, să vă dezbrăcaţi, faţă cu vieţuirea voastră de mai înainte, de omul cel vechi, care se strică prin poftele amăgitoare, şi să vă înnoiţi în duhul cugetului vostru, îmbrăcîndu-vă în omul cel nou, care este făcut după chipul lui Dumnezeu, în dreptatea şi în sfinţenia adevărului. Pentru aceea, lepădînd minciuna, grăiţi adevărul fiecare cu aproapele său, căci unul altuia sîntem mădulare.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A ŞAPTESPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(XIV, 20—25)

raţilor, nu fiţi copii la minte. Fiţi copii cînd e vorba de răutate. La minte însă fiţi desăvîrşiţi. În Lege este scris: Grăi-voi către acest popor în alte limbi şi prin buzele altora; şi nici aşa nu vor asculta de Mine, zice Domnul. Aşadar, limbile sînt spre semn nu credincioşilor, ci necredincioşilor; iar vorbirea profetică, nu necredincioşilor, ci credincioşilor. Deci, dacă s-ar aduna Biserica toată laolaltă şi toţi ar vorbi în limbi şi ar intra înăuntru neştiutori sau necredincioşi, nu vor zice, oare, că v-aţi ieşit din minţi? Pe cînd, dacă toţi ar prooroci şi ar intra vreun necredincios sau vreun neştiutor, ar fi mustrat de toţi şi judecat de toţi; cele ascunse ale inimii lui ar fi învederate şi astfel, căzînd cu faţa la pămînt, se va închina lui Dumnezeu şi va mărturisi că, într-adevăr, Dumnezeu este în mijlocul vostru.

DUMINICA
A ȘAPTESPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 6-a.

Prochimen, glasul al 8-lea:

Faceți juruințe și le împliniți Domnului Dumnezeului vostru.

Stih: Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, în Israel mare este numele Lui.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 16 — VII, 1)

Fraților, noi sîntem Biserica Dumnezeului celui viu, precum Domnul a zis că: Voi locui în ei și voi umbla și voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu. De aceea ieșiți din mijlocul lor și vă osebiți, zice Domnul, și de ce este necurat să nu vă atingeți și Eu vă voi primi pe voi; și voi fi vouă tată și voi Îmi veți fi Mie fii și fiice, zice Domnul atotțiitorul. Deci, avînd aceste făgăduințe, iubiților, să ne curățim pe noi de toată întinarea trupului și a duhului, desăvîrșind sfințenia în frica lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Veniți să ne bucurăm de Domnul și să strigăm lui Dumnezeu, Mîntuitorul nostru.

Stih: Să întîmpinăm fața Lui întru laudă, și în psalmi să strigăm Lui.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A OPTSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(IV, 25—32)

Fraţilor, lepădînd minciuna, grăiţi adevărul fiecare cu aproapele său, căci unul altuia sîntem mădulare. Mîniaţi-vă, dar nu păcătuiţi ; soarele să nu apună peste mînia voastră, nici nu daţi loc diavolului. Cine a furat să nu mai fure, ci mai vîrtos să se ostenească lucrînd cu mîinile sale, lucru cinstit, ca să aibă să dea şi celui ce nu are. Din gura voastră să nu iasă nici un cuvînt rău, ci numai cuvînt bun, care să zidească unde e nevoie, şi care să dea har celor ce ascultă. Să nu întristaţi Duhul cel Sfînt al lui Dumnezeu, întru Care aţi fost pecetluiţi pentru ziua răscumpărării. Orice amărăciune şi supărare şi mînie şi izbucnire şi defăimare să piară de la voi, împreună cu orice răutate. Şi să fiţi buni între voi şi milostivi, iertînd unul altuia, precum şi Dumnezeu v-a iertat vouă, întru Hristos.

MARŢI
ÎN SĂPTĂMÎNA A OPTSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(V, 20—25)

Fraţilor, mulţumiţi pururea pentru toate, întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu şi Tatălui, şi supuneţi-vă unul altuia, întru frica lui Hristos. Femeile să se supună bărbaţilor lor ca Domnului, pentru că bărbatul este cap femeii, precum şi Hristos este capul Bisericii, trupul Său, al cărui mîntuitor şi este. Ci, precum Biserica se supune lui Hristos, aşa şi femeile bărbaţilor lor, întru toate. Bărbaţilor, iubiţi femeile voastre, după cum şi Hristos a iubit Biserica şi S-a dat pe Sine pentru ea.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A OPTSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 25—33)

Fraţilor, iubiţi femeile voastre, după cum şi Hristos a iubit Biserica şi S-a dat pe Sine pentru ea, ca să o sfinţească, curăţind-o cu baia apei prin cuvînt, şi ca s-o înfăţişeze Sieşi, Biserică mărită, neavînd pată sau zbîrcitură, ori altceva de felul acesta, ci ca să fie sfîntă şi fără de prihană. Aşadar, bărbaţii sînt datori să-şi iubească femeile lor, ca pe înseşi trupurile lor. Cel ce-şi iubeşte femeia sa pe sine se iubeşte. Căci nimeni, vreodată, nu şi-a urît trupul său, ci fiecare îl hrăneşte şi îl încălzeşte, precum şi Hristos Biserica; pentru că sîntem mădulare ale trupului Lui, din carnea Lui şi din oasele Lui. Pentru aceea, va lăsa omul pe tatăl său şi pe mama sa şi se va alipi de femeia sa şi vor fi amîndoi un trup. Taina aceasta mare este; iar eu zic în Hristos şi în Biserică. Deci, dar, şi voi, fiecare aşa să-şi iubească femeia sa, ca pe sine însuşi; iar femeia să cinstească pe bărbat.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A OPTSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 33 — VI, 9)

Fraţilor, fiecare din voi aşa să-şi iubească femeia sa ca pe sine însuşi; iar femeia să cinstească pe bărbat. Fiilor, ascultaţi pe părinţii voştri, întru Domnul, căci aceasta este cu dreptate. Cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta este porunca cea dintîi care are făgăduinţa: Ca să-ţi fie ţie bine şi să trăieşti ani mulţi pe pămînt. Şi voi, părinţilor, nu întărîtaţi la mînie pe copiii voştri, ci creşteţi-i întru învăţătura şi certarea Domnului. Cei ce slujiţi, ascultaţi pe conducătorii voştri după trup, cu frică şi cu cutremur, întru curăţia inimii voastre, ca şi pe Hristos, nu slujind numai în faţă, ca unii care caută să placă oamenilor, ci ca slugile lui Hristos, făcînd din suflet voia lui Dumnezeu. Slujiţi cu bună-

voinţă, ca şi cum aţi sluji Domnului şi nu oamenilor, ştiind fiecare, fie cel ce slujeşte, fie cel de sine stăpîn, că faptele bune pe care le va face, pe acelea le va lua ca plată de la Domnul. Iar voi, conducătorilor, faceţi tot aşa faţă de slujitori, şi încetaţi cu ameninţarea, ca unii care ştiţi că Domnul lor şi al vostru este în ceruri şi că la El nu încape părtinire.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A OPTSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 18—24)

raţilor, faceţi în toată vremea, întru Duhul, tot felul de rugăciuni şi cereri, şi întru aceasta privegheaţi cu toată stăruinţa, rugîndu-vă pentru toţi sfinţii. Rugaţi-vă şi pentru mine, ca să mi se dea cuvînt, cînd voi deschide gura mea să arăt cu îndrăzneală taina Evangheliei, al cărei sol, legat în lanţuri, sînt, ca să vorbesc despre Evanghelie fără sfială, precum mi se cuvine să vorbesc. Şi ca să ştiţi şi voi de mine ce fac, Tihic, iubitul frate şi credinciosul slujitor întru Domnul, vi le va aduce la cunoştinţă pe toate. L-am trimis pe el la voi, pentru aceasta, ca să aflaţi cele despre noi şi să mîngîie inimile voastre. Pace, fraţilor, şi dragoste, cu credinţă de la Dumnezeu Tatăl şi de la Domnul Iisus Hristos. Harul fie cu toţi care iubesc pe Domnul nostru Iisus Hristos în curăţie.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A OPTSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XV, 39—45)

Fraţilor, nu toate trupurile sînt acelaşi trup, ci unul este trupul oamenilor şi altul este trupul dobitoacelor şi altul este trupul păsărilor şi altul este trupul peştilor. Sînt apoi trupuri cereşti şi trupuri pămînteşti; dar alta este slava celor cereşti, şi alta a celor pămînteşti; alta este strălucirea soarelui şi alta strălucirea lunii şi alta strălucirea stelelor; iar stea de stea se deosebeşte în strălucire. Aşa este şi învierea morţilor: se seamănă trupul întru stricăciune, înviază întru nestricăciune; se seamănă întru necinste, înviază întru slavă; se seamănă întru slăbiciune, înviază întru putere; se seamănă trup firesc, înviază trup duhovnicesc. Că, dacă este un trup firesc, este şi un trup duhovnicesc, precum şi scris este: Făcutu-s-a omul dintîi, Adam, cu suflet viu; iar Adam cel de pe urmă, cu duh dătător de viaţă.

DUMINICA
A OPTSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 7-a.

Prochimen, glasul 1:

Fie mila Ta, Doamne, spre noi, precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Stih: **Bucurați-vă, drepților; celor drepți li se cuvine laudă.**

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 6—11)

Fraţilor, cel ce seamănă cu zgîrcenie, cu zgîrcenie va şi secera, iar cel ce seamănă cu dărnicie, cu dărnicie va şi secera. Fiecare să dea precum s-a hotărît în inima sa, nu cu părere de rău sau de silă, căci Dumnezeu iubeşte pe cel ce dă cu voie bună. Şi Dumnezeu poate să înmulţească tot harul la voi, ca, avînd totdeauna toată îndestularea în toate, să prisosiţi spre tot lucrul bun, precum este scris: Împărţit-a, dat-a săracilor; dreptatea lui rămîne în veac. Iar cel ce dă sămînţă semănătorului şi pîine spre mîncare vă va da şi va înmulţi sămînţa voastră şi va face să crească r o a d e l e dreptăţii voastre, ca întru toate să vă îmbogăţiţi, spre toată dărnicia, care aduce, prin noi, mulţumire lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul 1:

Dumnezeule, Cel ce mi-ai dat răzbunare și mi-ai supus popoare.

Stih: Cel ce mărești mîntuirea împăratului Tău și faci milă unsului Tău.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A NOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (I, 1—7)

Pavel şi Timotei, slujitori ai lui Hristos Iisus, tuturor sfinţilor întru Hristos Iisus, celor ce sînt în Filipi, împreună cu episcopii şi diaconii: har vouă şi pace de la Dumnezeu Tatăl nostru şi de la Domnul Iisus Hristos. Mulţumesc Dumnezeului meu, ori de cîte ori îmi amintesc de voi, pururea rugîndu-mă, în toate rugăciunile mele, pentru voi toţi, cu bucurie, pentru împărtăşirea voastră întru Evanghelie, din ziua dintîi pînă acum. Şi sînt încredinţat de aceasta că cel ce a început în voi lucrul cel bun, îl va duce la capăt, pînă în ziua lui Hristos Iisus, precum este cu dreptate să gîndesc astfel despre voi toţi; căci vă port în inima mea, atît în lanţurile mele, cît şi în apărarea şi întărirea Evangheliei, pe voi toţi care părtaşi sînteţi la acelaşi har cu mine.

MARŢI
ÎN SĂPTĂMÎNA A NOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (I, 8—14)

Fraţilor, martor îmi este Dumnezeu că vă doresc pe voi, pe toţi, cu dragostea lui Hristos Iisus. Şi aceasta mă rog, ca iubirea voastră să prisosească tot mai mult şi mai mult, întru cunoştinţă şi întru orice pricepere, ca să puteţi preţui cele ce sînt mai de folos şi ca să fiţi curaţi şi fără poticnire în ziua lui Hristos, plini de roadele dreptăţii, care sînt prin Iisus Hristos, spre slava şi lauda lui Dumnezeu. Voiesc să ştiţi, fraţilor, că cele petrecute cu mine s-au întors mai vîrtos spre sporirea Evangheliei, în aşa fel că lanţurile mele, pe care le port pentru Hristos, au ajuns cunoscute în tot pretoriul şi tuturor celorlalţi; şi cei mai mulţi dintre fraţii întru Domnul, îmbărbătaţi prin lanţurile mele, au mai multă îndrăzneală să propovăduiască fără teamă cuvîntul lui Dumnezeu.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A NOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 12—19)

Fraţilor, voiesc să ştiţi că cele petrecute cu mine s-au întors mai vîrtos spre sporirea Evangheliei, în aşa fel ca lanţurile mele, pe care le port pentru Hristos, au ajuns cunoscute în tot pretoriul şi tuturor celorlalţi; şi cei mai mulţi dintre fraţii întru Domnul, îmbărbătaţi prin lanţurile mele, au mai multă îndrăzneală să propovăduiască fără teamă cuvîntul lui Dumnezeu. Unii, e drept, vestesc pe Hristos din pizmă şi din duh de ceartă, alţii însă din bunăvoinţă. Unii o fac din iubire către mine, ştiind că stau aici pentru apărarea Evangheliei; ceilalţi însă din zavistie vestesc pe Hristos, nu cu gînduri curate, ci socotind să-mi sporească suferinţa în lanţurile mele. Dar ce este? Nimic altceva decît că, în tot chipul, fie din cuvînt de făţărnicie, fie din cuvînt de adevăr, Hristos se propovăduieşte şi întru aceasta mă bucur. Şi mereu mă voi bucura, pentru că ştiu că aceasta îmi va fi mie spre mîntuire, prin rugăciunile voastre şi cu ajutorul Duhului lui Iisus Hristos.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A NOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 20—27)

Fraţilor, potrivit cu aşteptarea mea stăruitoare şi cu nădejdea mea, că întru nimic nu voi fi ruşinat, ci, întru toată îndrăzneala, precum totdeauna, aşa şi acum, Hristos va fi preaslăvit în trupul meu, fie prin viaţă, fie prin moarte; căci, mie, a vieţui este Hristos, şi a muri, cîştig. Dacă însă a vieţui în trup înseamnă pentru mine să lucrez şi să am roadă, atunci nu ştiu să spun ce voi alege. Mi-e inima prinsă din două părţi: doresc să mă despart de trup şi să fiu împreună cu Hristos şi aceasta e cu mult mai

bine; de altă parte însă este mai de folos, pentru voi să zăbovesc în trup. Și avînd această încredințare, știu că voi rămîne și împreună voi petrece cu voi cu toți, spre sporirea voastră și spre bucuria credinței, pentru ca lauda voastră să prisosească în Hristos Iisus prin mine, atunci cînd voi veni iarăși între voi. În petrecerea voastră în lume, purtați-vă numai în chip vrednic de Evanghelia lui Hristos.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A NOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 27 — II, 4)

Fraților, purtați-vă numai în chip vrednic de Evanghelia lui Hristos, așa încît, fie că vin și vă văd, fie că sînt departe și aud vești despre voi, să știu că sînteți statornici într-un duh, împreună luptîndu-vă într-un duh, pentru credința Evangheliei, fără să vă înfricoșați întru nimic de cei potrivnici, ceea ce pentru ei este un semn de pierzare, iar pentru voi de mîntuire. Aceasta este de la Dumnezeu; căci vouă vi s-a dăruit, pentru Hristos, nu numai să credeți întru El, ci să și pătimiți pentru El, ducînd aceeași luptă pe care ați văzut-o altădată la mine și pe care ați auzit că o duc și acum. Deci cu orice îndemn care este în Hristos, cu orice mîngîiere a dragostei, cu orice împărtășire a Duhului, cu orice milostivire și îndurare: împliniți bucuria mea, ca să gîndiți la fel, avînd aceeași iubire, un suflet, aceeași cugetare. Nu faceți nimic din duh de ceartă, nici din mărire deșartă ci, cu smerenie, fiecare să socotească pe altul mai de cinste ca pe sine. Să nu caute nimeni numai de ale sale, ci fiecare, și de ale altuia.

SÎMBĂTĂ ÎN SĂPTĂMÎNA A NOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XV, 58 – XVI, 3)

Fraţilor, fiţi tari, neclintiţi, sporind în lucrul Domnului pururea, bine ştiind că osteneala voastră nu este zadarnică în Domnul. În privinţa strîngerii de ajutoare pentru sfinţi, precum am poruncit Bisericilor Galatiei, aşa să faceţi şi voi. În ziua întîi a săptămînii (adică Duminică), fiecare dintre voi să-şi pună deoparte, strîngînd cît poate, ca să nu se facă strîngerile abia atunci cînd voi veni. Şi cînd voi veni, pe care îi veţi socoti, pe aceia îi voi trimite cu scrisori, să ducă darul vostru la Ierusalim.

DUMINICA
A NOUĂSPREZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 8-a. Prochimen, glasul al 2-lea:
Tăria mea şi lauda mea este Domnul şi mi-a fost mie spre mîntuire.
Stih: Certînd, m-a certat Domnul, dar morţii nu m-a dat.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 31—33 şi XII, 1—9)

Fraţilor, Dumnezeu şi Tatăl Domnului nostru Iisus, Cel ce este binecuvîntat în veci, ştie că nu mint! În Damasc, dregătorul regelui Areta păzea cetatea Damascului, ca să mă prindă; dar, printr-o fereastră, am fost lăsat în jos, peste zid, într-un coş şi am scăpat din mîinile lui. Însă a mă lăuda nu-mi este de folos. Căci voi veni la vedenii şi la descoperiri ale Domnului. Cunosc un om în Hristos, care, acum paisprezece ani, a fost răpit pînă în al treilea cer: dacă a fost cu trupul, nu ştiu; dacă a fost afară din trup, nu ştiu; Dumnezeu ştie. Şi ştiu despre acest om, dacă a fost cu trupul, dacă a fost afară din trup, nu ştiu, Dumnezeu ştie, că a fost răpit în rai şi a auzit cuvinte de nespus, pe care nu se cuvine omului să le rostească. Pentru unul ca acesta mă voi lăuda; cît pentru mine însumi nu mă voi lăuda decît numai în neputinţele mele. Chiar de mi-ar fi voia să mă laud, nu voi fi fără de minte, pentru că voi spune adevărul; dar mă feresc de aceasta, ca să nu mă socotească nimeni mai presus decît mă vede sau decît aude de la mine. Şi, pentru ca să nu mă trufesc cu măreţia acestor descoperiri, datu-mi-s-a mie un ghimpe în trup, un înger al Satanei, ca să mă bată peste obraz şi să nu mă trufesc. Pentru aceasta, de trei ori am rugat pe Domnul,

ca să-l depărteze de la mine; dar mi-a zis: Îţi este deajuns harul Meu, pentru că puterea Mea se desăvîrşeşte în neputinţă. Deci foarte bucuros mă voi lăuda mai ales în neputinţele mele, ca să locuiască întru mine puterea lui Hristos.

Aliluia, glasul al 2-lea:
Auză-te, Domnul, în ziua necazului.
Stih: Doamne, mîntuieşte pe împăratul Tău şi ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 12—16)

Fraţilor, precum totdeauna m-aţi ascultat, nu numai fiind eu de faţă, ci cu mult mai vîrtos acum cînd sînt departe, cu frică şi cu cutremur lucraţi la mîntuirea voastră; căci Dumnezeu este cel ce lucrează întru voi şi ca să voiţi şi ca să săvîrşiţi, după a Lui bunăvoinţă. Toate să le faceţi fără de cîrtiri şi fără de îndoială, ca să fiţi fără prihană şi curaţi, fii ai lui Dumnezeu, neîntinaţi, în mijlocul unui neam îndărătnic şi răzvrătit, întru care străluciţi ca nişte luminători în lume, ţinînd cu putere cuvîntul vieţii, ca să mă pot lăuda, în ziua lui Hristos.

MARŢI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 16—23)

Fraţilor, nu în deşert am alergat, nici în deşert m-am ostenit. Şi chiar dacă ar fi să vărs sîngele meu peste jertfa voastră, la slujba credinţei voastre, mă bucur şi vă fericesc pe voi, pe toţi. Asemenea şi voi, bucuraţi-vă şi fericiţi-mă. Nădăjduiesc întru Domnul Iisus, că voi trimite pe Timotei la voi, fără de zăbavă, ca şi eu să fiu cu inima bună, aflînd veşti despre voi. Căci nu am pe nimeni altul, la un gînd cu mine şi care să vă poarte grijă cu tot dinadinsul, fiindcă toţi caută

ale lor, nu ale lui Iisus Hristos. Dar dovezile rîvnei lui le cunoaşteţi, căci împreună cu mine a slujit la sporul Evangheliei, întocmai ca un copil lîngă tatăl său. Pe el deci nădăjduiesc să-l trimit, îndată ce voi vedea cum merg ale mele.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 24—30)

Fraţilor, sînt încredinţat în Domnul că eu însumi voi veni în curînd la voi. Am socotit de grabnică nevoie să vă trimit pe Epafrodit, fratele şi împreună lucrătorul şi împreună luptătorul meu, cum şi trimisul vostru şi slujitorul nevoilor mele, pentru că avea mare dor de voi toţi şi era mîhnit că aţi auzit că a fost bolnav. Întradevăr, bolnav a fost aproape de moarte, dar Dumnezeu a avut milă de el şi nu numai de el, ci şi de mine, ca să nu am întristare peste întristare. Deci l-am trimis mai degrabă, ca, văzîndu-l, voi iarăşi să vă bucuraţi, iar eu să fiu mai puţin mîhnit. Primiţi-l, dar, întru Domnul, cu toată bucuria şi pe unii ca aceştia întru cinste să-i aveţi, căci pentru lucrul lui Hristos a trecut pe lîngă moarte, punîndu-şi viaţa în primejdie, ca să împlinească l i p s a voastră în slujirea mea.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 1—8)

Fraţilor, bucuraţi-vă întru Domnul. Ca să vă scriu aceleaşi lucruri, mie nu-mi este anevoie, dar vouă vă este de folos. Păziţi-vă de cîini! Păziţi-vă de lucrătorii cei răi! Păziţi-vă de cei cu tăierea împrejur, pentru că noi sîntem tăierea împrejur, noi cei ce slujim în Duhul lui Dumnezeu şi ne lăudăm întru Hristos Iisus şi nu ne bizuim pe trup, deşi eu aş putea să mă bizui şi pe t r u p. Dacă vreun a l t u l socoteşte că se poate bizui pe trup, eu cu atît mai mult! La opt zile, am fost tăiat împrejur; sînt din neamul

lui Israel, din seminția lui Veniamin, evreu din evrei; în ce privește Legea, fariseu; în ce privește rîvna, prigonitor al Bisericii; în ce privește dreptatea cea din Lege, fără de prihană în viețuirea mea. Dar cele ce îmi erau mie cîștig, acestea le-am socotit pentru Hristos pagubă. Ci, mai vîrtos pe toate le socotesc că sînt pagubă, față de înălțimea cunoașterii lui Hristos Iisus, Domnul meu, pentru Care m-am păgubit de toate și le privesc drept gunoaie, ca pe Hristos să dobîndesc.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 8—19)

Fraților, toate le socotesc că sînt pagubă, față de înălțimea cunoașterii lui Hristos Iisus, Domnul meu, pentru care m-am păgubit de toate și le privesc drept gunoaie, ca pe Hristos să dobîndesc, și să mă aflu întru El, nu avînd îndreptarea mea, cea din Lege, ci pe aceea care este prin credința lui Hristos, dreptatea cea de la Dumnezeu, pe temeiul credinței: ca să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui și să fiu primit părtaș la patimile Lui, și asemenea să fiu cu El, în moartea Lui, ca, doar-doar, să pot ajunge la învierea cea din morți. Nu că am și luat răsplata, ori că sînt desăvîrșit; dar alerg după ea s-o cuceresc, întrucît cucerit am fost și eu de către Hristos Iisus. Fraților, eu încă nu socotesc să o fi cucerit; dar una fac: uitînd cele ce sînt în urma mea, și tinzînd la cele dinainte, alerg la țintă, la răsplata dumnezeieștii chemări de sus, întru Hristos Iisus. Așadar, cîți sîntem desăvîrșiți, aceasta să gîndim; și dacă gîndiți ceva într-altfel, Dumnezeu vă va descoperi și aceea. Dar, de acolo unde am ajuns, să urmăm același dreptar, să gîndim la fel. Fraților, faceți-vă următorii mei și uitați-vă la aceia care umblă astfel precum aveți pildă de la noi. Căci mulți, despre care v-am vorbit adeseori, iar acum vă spun, și plîngînd, se poartă ca dușmani ai crucii lui Hristos. Sfîrșitul acestora este pieirea. Pîntecele este dumnezeul lor, iar mărirea lor este întru rușinea lor, ca unii care au în gînd cele pămîntești.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 8—11)

Fraţilor, nu voim ca voi să nu ştiţi de necazul nostru, care ni s-a făcut în Asia, că peste măsură, peste puteri, am fost îngreuiaţi, încît nu mai nădăjduiam să mai scăpăm cu viaţă. Ci noi, în noi înşine, ne socoteam ca osîndiţi la moarte, ca să nu ne punem încrederea în noi, ci în Dumnezeu, Cel ce înviază pe cei morţi, Care ne-a izbăvit pe noi dintr-o moarte ca aceasta şi ne izbăveşte, şi în Care nădăjduim că ne va mai izbăvi, ajutîndu-ne şi voi cu rugăciunea voastră pentru noi, aşa încît darul acesta făcut nouă, prin rugăciunea multora, să fie prilej de mulţumire, adusă de către mulţi, pentru noi.

DUMINICA
A DOUĂZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 9-a.
Prochimen, glasul al 3-lea:

Cîntați Dumnezeului nostru, cîntați; cîntați Împăratului nostru, cîntați.
Stih: Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu, cu glas de bucurie.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 11—19)

Fraților, vă fac cunoscut că Evanghelia cea binevestită de mine nu este după om; pentru că nici eu n-am luat-o, nici n-am învățat-o de la oameni, ci prin descoperirea lui Iisus Hristos. Căci ați auzit de purtarea mea de altădată în iudaism că, peste măsură, prigoneam Biserica lui Dumnezeu și o duceam la pieire, și spoream în iudaism mai presus decît mulți din neamul meu, care erau de vîrsta mea, și aveam fierbinte rîvnă pentru datinele mele strămoșești. Dar, cînd Dumnezeu, Cel ce m-a ales din pîntecele maicii mele și m-a chemat prin harul Său, a binevoit să descopere pe Fiul Său întru mine, pentru ca să-L propovăduiesc între neamuri, îndată, fără să mă sfătuiesc cu nici un om, nici să mă duc la Ierusalim, la Apostolii cei mai înainte decît mine, m-am dus în Arabia și iarăși m-am întors în Damasc. Apoi, după trei ani, am făcut un drum la Ierusalim, ca să-l cercetez pe Chefa și am rămas la el cincisprezece zile. Iar pe altul dintre Apostoli n-am văzut, fără numai pe Iacov, fratele Domnului.

Aliluia, glasul al 3-lea:

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă rușinezi în veac.
Stih: Fii mie Dumnezeu apărător și loc întărit, ca să mă mîntuiești. Că întărirea mea și scăparea mea ești Tu.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (IV, 10—23)

Fraților, m-am bucurat, întru Domnul, cu bucurie mare, că purtarea voastră de grijă pentru mine a dat acum floare încă o dată. La aceasta vă și gîndeați, dar nu aveați timp prielnic. N-o spun, doar, ca unul ce e în lipsă, fiindcă eu m-am deprins să fiu îndestulat cu ce am; știu să fiu și smerit, știu să am și de prisos; în orice și în toate, m-am învățat să fiu și sătul și flămînd, și în belșug și în nevoie. Toate le pot întru Hristos, Cel ce mă îmbracă cu putere. Dar bine ați făcut că ați luat parte împreună cu mine la strîmtorarea mea. Doar și voi o știți, filipenilor, că, la începutul Evangheliei, cînd am plecat din Macedonia, nici o Biserică nu s-a unit cu mine, cînd era vorba de dat și de primit, decît voi singuri; pentru că și în Tesalonic, o dată și a doua oară, mi-ați trimis ca să am cele trebuincioase; nu pentru că umblu după darul vostru, dar umblu după dobînda care tot sporește la socoteala voastră cea din ceruri. Acum am de toate și am și de prisos; m-am îndestulat, după ce am primit de la Epafrodit cele ce mi-ați trimis, miros cu bună mireasmă, jertfă primită, bineplăcută lui Dumnezeu. Dumnezeul meu să împlinească toate de cîte aveți lipsă, după bogăția Sa, cu slavă, întru Hristos Iisus, iar lui Dumnezeu și Tatăl nostru, slavă în vecii vecilor! Amin. Îmbrățișeați în Hristos Iisus pe toți sfinții. Vă îmbrățișează pe voi frații care sînt împreună cu mine. Vă îmbrățișează pe voi toți sfinții, dar mai ales cei din casa Cezarului. Harul Domnului Iisus Hristos să fie cu Duhul vostru.

MARȚI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1—11)

Pavel, Apostol al lui Hristos Iisus prin voința lui Dumnezeu, și Timotei, fratele nostru, sfinților și credincioșilor frați întru Hristos, care sînt în Colose: har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Iisus Hristos. Mulțumim lui Dumnezeu și Tatălui Domnului nostru Iisus Hristos, și ne rugăm pururea pentru voi. Căci am auzit despre credința voastră în Hristos Iisus și despre dragostea ce aveți către toți sfinții, pentru nădejdea cea gătită vouă în ceruri, pe care ați auzit-o mai înainte în cuvîntul adevărului Evangheliei, care, ajungînd la voi, precum și în toată lumea, aduce roadă și sporește întocmai ca și la voi, din ziua în care ați auzit și ați cunoscut, cu adevărat, harul lui Dumnezeu. Astfel ați primit învățătură de la Epafras, împreună slujitorul nostru preaiubit, care este pentru voi credincios slujitor al lui Hristos, și care ne-a dezvăluit iubirea voastră cea întru Duhul. Drept aceea și noi, din ziua în care am aflat, nu încetăm să ne rugăm pentru voi și să cerem să vă umpleți de cunoașterea voii Lui, întru toată înțelepciunea și priceperea duhovnicească, umblînd cu vrednicie înaintea Domnului, plăcuți Lui întru toate, aducînd roadă în orice lucru bun și sporind în cunoștința lui Dumnezeu, și întăriți fiind, cu toată virtutea, prin puterea slavei Lui, spre orice stăruință și îndelungă răbdare cu bucurie.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(I, 18—23)

Fraţilor, Hristos este capul trupului Bisericii, Cel ce este începutul, întîiul-născut din morţi, ca să fie, întru toate, El, Cel dintîi. Căci în El a binevoit Dumnezeu să sălăşluiască toată plinătatea şi printr-Însul toate cu Sine să le împace, fie cele de pe pămînt, fie cele din ceruri, făcînd pace printr-Însul, prin sîngele crucii Sale. Dar pe voi, care oarecînd eraţi înstrăinaţi şi vrăjmaşi cu mintea voastră către lucrurile rele, de acum v-a împăcat, prin moartea Fiului Său în trupul cărnii Lui, ca să vă pună înaintea Sa: sfinţi, fără de prihană şi nevinovaţi, dacă, într-adevăr, rămîneţi întemeiaţi în credinţă, întăriţi şi neclintiţi de la nădejdea Evangheliei pe care aţi auzit-o, care a fost propovăduită la toată făptura de sub cer şi căreia eu, Pavel, m-am făcut slujitor.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(I, 24—II, 1)

Fraţilor, mă bucur acum de suferinţele mele pentru voi şi împlinesc, în trupul meu, lipsurile necazurilor lui Hristos, pentru trupul Lui, care este Biserica, al cărei slujitor m-am făcut, potrivit iconomiei lui Dumnezeu, ce mi-a fost dată mie pentru voi, ca să aduc la îndeplinire cuvîntul lui Dumnezeu: taina cea ascunsă din veacuri şi din neamuri, iar acum dată pe faţă sfinţilor Săi. Acestora a voit Dumnezeu să le arate care este bogăţia slavei acestei taine între neamuri, adică Hristos cel dintru voi, nădejdea slavei, pe Care noi Îl vestim, sfătuind şi învăţînd pe orice om, întru toată înţelepciunea, ca să înfăţişăm pe tot omul, desăvîrşit în Hristos Iisus. Spre aceasta mă şi ostenesc şi mă lupt, potrivit lucrării Lui, care se săvîrşeşte, cu putere în mine. Căci voiesc ca voi să ştiţi cît de mare nevoinţă am pentru voi.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 1—7)

Fraților, voiesc ca voi să știți cît de mare nevoință am pentru voi și pentru cei din Laodiceia și pentru toți cîți n-au văzut fața mea în trup, ca să se mîngîie inimile lor, să fie strîns uniți în iubire și bogați să fie în deplina încredințare a priceperii și a cunoștinței tainei lui Dumnezeu, adică a lui Hristos, întru Care sînt ascunse toate vistieriile înțelepciunii și ale cunoștinței. Vă spun aceasta, ca nimeni să nu vă înșele prin cuvinte amăgitoare; căci, deși cu trupul sînt departe, cu duhul însă sînt împreună cu voi, bucurîndu-mă și văzînd buna voastră rînduială și tăria credinței voastre în Hristos. Deci, precum ați primit pe Hristos Iisus, Domnul, așa să umblați întru El, înrădăcinați și zidiți fiind într-Însul, întăriți în credință, după cum ați învățat, și prisosind în ea cu mulțumire.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 12—18)

Fraților, avînd nădejde ca aceasta, noi lucrăm cu multă îndrăzneală, și nu facem ca Moise, care punea un văl pe fața sa, pentru ca fiii lui Israel să nu vadă sfîrșitul strălucirii celei trecătoare. Dar mințile lor s-au învîrtoșat, căci pînă în ziua de azi, la citirea Vechiului Testament, dăinuiește același zăbranic, fără să fie ridicat, căci el se desființează prin Hristos; pînă astăzi, cînd se citește Moise, stă un văl pe inima lor; iar cînd se vor întoarce către Domnul, vălul se va ridica. Dar Domnul este Duh și, unde este Duhul Domnului, acolo este libertate. Iar noi toți, cu fața descoperită, răsfrîngînd ca o oglindă slava Domnului, ne prefacem întru același chip, trecînd din slavă în slavă, precum ni se dă de Duhul Domnului.

DUMINICA
A DOUĂZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 10-a.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cît s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut.

Stih: Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul. Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(II, 16—20)

Fraților, știind că nu se îndreptează omul din faptele Legii, ci numai prin credința în Hristos Iisus, am crezut și noi în Hristos Iisus, ca să ne îndreptăm din credința în Hristos, iar nu din faptele Legii, căci din faptele Legii nimeni nu se va îndrepta. Iar dacă, în căutarea noastră să ne îndreptăm întru Hristos, ne aflăm și noi înșine păcătoși, este, oare, Hristos, slujitor al păcatului? Să nu fie! Căci dacă zidesc iarăși ceea ce am dărîmat, mă adeveresc pe mine însumi călcător de poruncă. Ci eu, prin Lege, am murit față de Lege, ca să trăiesc lui Dumnezeu. M-am răstignit împreună cu Hristos și de acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața mea de acum, în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, Cel ce m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Propășește și împărățește pentru adevăr.

Stih: Iubit-ai dreptatea și ai urît fărădelegea.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 13—20)

Fraţilor, pe voi, care eraţi morţi în fărădelegile şi în netăierea împrejur a trupului vostru, Hristos v-a făcut vii, împreună cu Sine, iertîndu-vă toate greşelile. El a şters cu poruncile Evangheliei zapisul ce era asupra noastră, care era potrivnic nouă, şi l-a luat din mijloc, pironindu-l pe cruce. El a dezbrăcat domniile şi puterile şi le-a dat pe faţă cu hotărîre, biruind asupra lor prin cruce. Nimeni deci să nu vă judece pentru mîncare sau băutură, sau cu privire la vreo sărbătoare sau lună nouă sau sîmbete, care sînt umbra celor viitoare, iar trupul este al lui Hristos. Nimeni să nu vă smulgă cununa biruinţei cu prefăcută smerenie şi cu slujiri de îngeri, umblînd cu vedeniile lui şi îngîmfîndu-se zadarnic în închipuirea lui trupească, în loc să ţină cu putere la capul de la care trupul tot, prin încheieturi şi legături, îndestulîndu-se şi întocmindu-se, sporeşte în creşterea lui Dumnezeu. Deci, dacă aţi murit împreună cu Hristos faţă de stihiile lumii, pentru ce atunci, ca şi cum aţi fi vieţuind în lume, primiţi porunci ca acestea?

MARŢI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 20 — III, 3)

Fraţilor, dacă aţi murit împreună cu Hristos faţă de stihiile lumii, pentru ce atunci, ca şi cum aţi fi vieţuind în lume, primiţi porunci ca acestea: Nu te atinge! nu gusta! nu pune mîna!, lucruri menite toate să piară prin întrebuinţare, potrivit unor rînduieli şi învăţături omeneşti? Toate acestea au oarecare înfăţişare de înţelepciune, ca fiind cucernicie de bunăvoie, smerenie şi necruţarea trupului, dar n-au nici un preţ şi sînt tot spre măgulirea omului pămîntesc. Aşadar, dacă aţi înviat împreună cu Hristos, căutaţi cele de sus, unde se

află Hristos, şezînd de-a dreapta lui Dumnezeu; cugetaţi cele de sus, nu cele de pe pămînt. Căci voi aţi murit şi viaţa voastră este ascunsă cu Hristos întru Dumnezeu.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 17 — IV, 2)

Fraţilor, orice faceţi, cu cuvîntul sau cu lucrul, toate să le faceţi în numele Domnului Iisus şi prin El să mulţumiţi lui Dumnezeu şi Tatălui. Femeilor, fiţi supuse bărbaţilor voştri, precum se cuvine, în Domnul. Bărbaţilor, iubiţi pe femeile voastre şi nu fiţi silnici faţă de ele. Copiilor, ascultaţi pe părinţii voştri întru toate, căci aceasta este binepăcut Domnului. Părinţilor, nu întărîtaţi pe copiii voştri, ca să nu se deznădăjduiască. Cei ce slujiţi ascultaţi întru toate pe stăpînii voştri cei trupeşti, nu slujindu-le numai în faţă, ca unii care caută să placă oamenilor, ci în curăţia inimii, temîndu-vă de Domnul. Orice lucraţi, lucraţi din toată inima, ca pentru Domnul şi nu ca pentru oameni, bine ştiind că de la Domnul veţi primi răsplata moştenirii; căci Domnului Hristos slujiţi. Iar cel ce umblă cu strîmbătate îşi va lua plata strîmbătăţii, întrucît nu este părtinire. Stăpînilor, daţi celor ce vă slujesc ce este drept şi potrivit, căci ştiţi că şi voi aveţi Stăpîn în ceruri. Stăruiţi, în rugăciune; fiţi treji în ea şi mulţumiţi lui Dumnezeu.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 2—9)

Fraților, stăruiți în rugăciune; fiți treji în ea și mulțumiți lui Dumnezeu, rugîndu-vă totodată și pentru noi, ca Dumnezeu să ne deschidă ușa cuvîntului, spre a vesti taina lui Hristos, pentru care mă găsesc în lanțuri, și s-o fac deobște cunoscută, grăind cum se cuvine. Umblați cu înțelepciune față de cei dinafară, răscumpărînd vremea. Vorbirea voastră să fie totdeauna plăcută, cu sare dreasă, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia. Despre toate cîte mă privesc pe mine vă va lămuri Tihic, fratele meu preaiubit, slujitorul credincios și tovarășul de muncă întru Domnul. L-am trimis pe el la voi tocmai pentru aceasta, ca să știți cum ne aflăm și ca să mîngîie inimile voastre. L-am trimis împreună cu Onisim, credinciosul și iubitul nostru frate, care este dintre voi; ei vă vor spune toate cele de aici.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 10—18)

Fraților, vă îmbrățișează Aristarh, tovarășul meu de închisoare, cum și Marcu, nepotul lui Varnava, în privința căruia ați primit porunci; cînd va veni la voi, cu bine să-l primiți; asemenea și Isus, cel ce se numește Iustus. Dintre cei tăiați împrejur numai aceștia au lucrat împreună cu mine pentru împărăția lui Dumnezeu; ei au fost cei ce mi-au adus mîngîiere. Vă îmbrățișează Epafras care este dintre voi, slujitor al lui Iisus Hristos, pururea luptînd pentru voi în rugăciunile sale, ca să stați desăvîrșiți și să fiți deplin întemeiați în tot ce voiește Dumnezeu; căci martor îi sînt că are multă rîvnă pentru voi și pentru cei din Laodiceea, și pentru cei din Ierapole. Vă îmbrăți-

şează Luca, doctorul preaiubit, precum şi Dima. Îmbrăţişaţi pe fraţii din Laodiceea şi pe Nimfan şi Biserica din casa lor. Şi după ce scrisoarea aceasta se va citi de către voi, orînduiţi să se citească şi în Biserica laodicenilor, iar pe cea din Laodiceea să o citiţi şi voi. Şi spuneţi lui Arhip: Vezi de slujba pe care ai primit-o întru Domnul, ca să o duci la bun liman. Îmbrăţişarea mea v-o scriu cu mîna mea, eu, Pavel. Aduceţi-vă aminte de lanţurile mele. Harul să fie cu voi ! Amin.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(V, 1—10)

Fraţilor, ştim că, dacă acest cort, locuinţa noastră pămîntească, se va strica, avem în ceruri zidire de la Dumnezeu, casă veşnică, nefăcută de mînă. Căci de aceea şi suspinăm în acest trup, dorind să ne îmbrăcăm cu locuinţa noastră cea din cer ; numai dacă vom fi găsiţi îmbrăcaţi şi nu ne vom afla goi. Că noi, cei ce sîntem în cortul acesta, suspinăm îngreuiaţi, de vreme ce dorim nu să scoatem haina noastră, ci să ne îmbrăcăm cu cealaltă, pe deasupra, aşa încît ceea ce este muritor să fie înghiţit de viaţă. Iar Cel ce ne-a desăvîrşit spre aceasta este Dumnezeu, Care ne-a dat nouă arvuna Duhului. Îndrăznind deci pururea şi ştiind că atîta vreme cît sălăşluim în trup sîntem departe de Domnul, căci azi umblăm prin credinţă, nu prin vedere faţă către faţă, noi avem bună încredere şi sîntem bucuroşi mai bine să nu locuim în trup, ci să ne sălăşluim la Domnul. Drept aceea, fie că petrecem în trup, fie că ne despărţim de el, să ne străduim să fim bineplăcuţi Domnului, pentru că noi toţi trebuie să ne înfăţişăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos.

DUMINICA
A DOUĂZECI ŞI DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 11-a.

Prochimen, glasul al 5-lea:

Tu, Doamne, ne vei păzi pe noi şi ne vei feri de neamul acesta în veci.

Stih: **Doamne, Dumnezeul nostru, cît de minunat este numele Tău în tot pămîntul.**

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(VI, 11—18)

Fraţilor, vedeţi cu ce fel de litere v-am scris, cu însăşi mîna mea. Cîţi vor să se fălească în trup, aceia vă silesc să vă tăiaţi împrejur, numai ca să nu pătimească prigoană pentru crucea lui Hristos. Pentru că nici ei singuri, cei tăiaţi împrejur, nu păzesc Legea, ci voiesc ca voi să vă tăiaţi împrejur, ca să se laude ei în trupul vostru. Iar mie, să nu-mi fie a mă lăuda, fără numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care lumea este răstignită pentru mine şi eu pentru lume! Căci în Hristos Iisus nici tăierea împrejur nu preţuieşte ceva, nici netăierea împrejur, ci făptura cea nouă. Şi cîţi vor umbla după dreptarul acesta, pace şi milă asupra lor şi asupra Israelului lui Dumnezeu! De aici înainte, nimeni să nu-mi mai facă supărare, căci port pe trupul meu semnele Domnului Iisus. Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu duhul vostru, fraţilor! Amin.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Milele Tale, Doamne, în veac le voi cînta.

Stih: Că pe veci ai întemeiat mila şi ai aşezat în ceruri adevărul Tău.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(I, 1—5)

Fraţilor, Pavel şi Silvan şi Timotei, Bisericii tesalonicenilor întru Dumnezeu Tatăl şi Domnul Iisus Hristos: har vouă şi pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, şi de la Domnul Iisus Hristos! Mulţumim lui Dumnezeu pururea pentru voi toţi şi vă pomenim în rugăciunile noastre, aducîndu-ne aminte neîncetat, înaintea lui Dumnezeu şi Tatăl nostru, de lucrul credinţei voastre şi de osteneala iubirii voastre şi de stăruinţa nădejdii voastre în Domnul nostru Iisus Hristos. Fraţilor de Dumnezeu preaiubiţi, noi ştim cum aţi fost aleşi, căci Evanghelia noastră nu s-a vestit la voi numai în cuvînt ci şi întru putere şi în Duhul Sfînt şi în deplină bună încredinţare, precum bine ştiţi ce fel am fost între voi, pentru folosul vostru.

MARŢI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(I, 6—10)

Fraţilor, voi v-aţi făcut următori ai noştri şi ai Domnului şi aţi primit cuvîntul cu bucuria Duhului Sfînt, măcar că aţi avut multe necazuri. Aşa încît v-aţi făcut pildă tuturor celor ce cred, din Macedonia şi din Ahaia, pentru că, de la voi, cuvîntul Domnului a răsunat nu numai în Macedonia şi în Ahaia, ci credinţa voastră în Dumnezeu a pătruns în tot locul, astfel că nu e nevoie să mai spunem noi ceva. Căci toţi povestesc despre noi cum am fost primiţi la voi şi cum v-aţi întors la Dumnezeu de la idoli, ca să slujiţi Dumnezeului celui viu şi adevărat şi să aşteptaţi pe Fiul Său din ceruri, pe Care L-a înviat din morţi, pe Iisus, Cel ce ne izbăveşte de mînia cea viitoare.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 1—8)

Fraţilor, voi înşivă ştiţi că venirea noastră la voi n-a fost fără de roadă, ci, după ce am suferit şi am fost, precum ştiţi, ocărîţi în Filipi, am îndrăznit întru Dumnezeul nostru, să grăim în faţa voastră, cu multă nevoinţă, Evanghelia lui Dumnezeu. Pentru că îndemnarea noastră nu venea din rătăcire, nici din gînduri necurate, nici din înşelăciune, ci, după cum am fost socotiţi vrednici de Dumnezeu ca să ni se încredinţeze Evanghelia, aşa vorbim, nu căutînd să plăcem oamenilor, ci lui Dumnezeu, Care ne încearcă inimile. Căci niciodată nu ne-am arătat cu cuvinte de măgulire, după cum bine ştiţi, nici cu ascunse porniri de lăcomie. Dumnezeu îmi este martor. Nici n-am căutat mărire de la oameni, nici de la voi, nici de la alţii, deşi puteam să fim vouă cu greutate, ca Apostoli ai lui Hristos. Noi însă am fost blînzi, în mijlocul vostru, aşa precum o doică îngrijeşte pe fiii săi; aşa plini de iubire pentru voi, eram bucuroşi să vă dăm nu numai Evanghelia lui Dumnezeu, ci şi sufletele noastre, într-atît ne eraţi de dragi.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 9—14)

Fraţilor, vă aduceţi aminte de osteneala şi de nevoinţa noastră; căci lucrînd zi şi noapte, ca să nu fim povară nici unuia din voi, aşa v-am propovăduit Evanghelia lui Dumnezeu. Voi sînteţi martori şi Dumnezeu de asemenea, cît de sfînt şi cît de drept şi fără de prihană ne-am purtat faţă de voi, cei ce aţi crezut: ca un părinte pe copiii săi, precum ştiţi, aşa v-am îndemnat şi v-am

povățuit pe fiecare dintre voi, și v-am r u g a t cu stăruință să umblați cum se cuvine înaintea lui Dumnezeu, Celui ce vă cheamă la împărăția și la slava Sa. Drept aceea și noi mulțumim lui Dumnezeu neîncetat, că luînd voi cuvîntul ascultării de Dumnezeu de la noi, nu ați primit cuvînt omenesc, ci, p r e c u m este adevărat, cuvîntul lui Dumnezeu, care și lucrează întru voi cei ce credeți. Căci voi, fraților, v-ați făcut următori ai Bisericilor lui Dumnezeu c a r e sînt în Iudeea, întru Hristos Iisus, pentru că ați suferit și voi aceleași, de la cei de un neam cu voi, după cum și ele de la iudei.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 14—20)

Fraților, voi v-ați făcut următori ai Bisericilor lui Dumnezeu care sînt în Iudeea, întru Hristos Iisus, pentru că ați suferit și voi aceleași, de la cei de un neam cu voi, după cum și ele de la iudei, care pe Domnul Iisus L-au omorît ca și pe prooroci; și pe noi ne-au prigonit și sînt neplăcuți lui Dumnezeu și tuturor oamenilor sînt potrivnici, fiindcă ne opresc să propovăduim neamurilor ca să se mîntuiască; așa încît ei împlinesc pururea măsura păcatelor lor. Și pînă la urmă, mînia lui Dumnezeu a ajuns asupra lor. Iar noi, fraților, o bucată de vreme despărțiți fiind de voi, cu fața nu cu inima, ne-am sîrguit din răsputeri, cu mare dor, să vedem iarăși fața voastră. Pentru aceea, am voit să venim la voi, îndeosebi eu Pavel, o dată și încă altădată, dar ne-a împiedicat Satana. C ă c i care este nădejdea noastră, bucuria noastră sau c u n u n a laudei noastre, dacă nu voi, înaintea Domnului nostru Iisus, întru a Lui venire? Pentru că voi sînteți mărirea noastră și bucuria noastră.

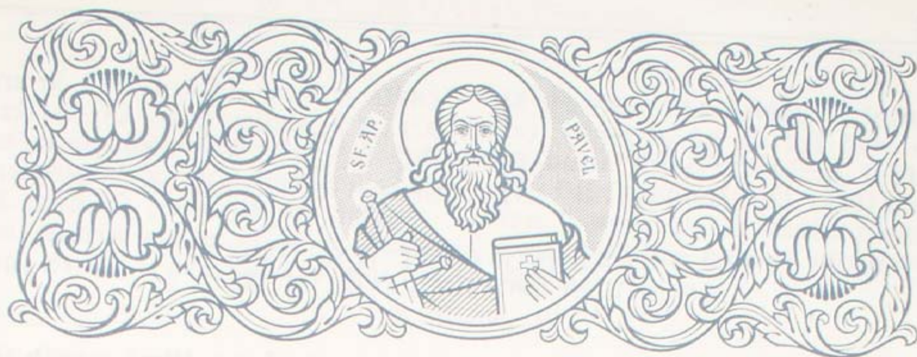

SÎMBĂTĂ ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VIII, 1—5)

Fraţilor, vă fac cunoscut harul lui Dumnezeu dăruit Bisericilor Macedoniei; cum, adică, întru multă ispitire de necazuri, prisosinţa bucuriei lor şi sărăcia lor cea adîncă au rodit cu prisos în bogăţia dărniciei lor. Că au dat după puterile lor, ba mărturisesc că şi peste puteri, rugîndu-ne cu multă stăruinţă, să le dăruim şi lor ca să fie părtaşi la strîngerea de ajutoare ce este pentru sfinţi. Şi au făcut nu după cum am nădăjduit, ci s-au dat pe ei înşişi întîi Domnului, şi apoi nouă, prin voia lui Dumnezeu.

DUMINICA
A DOUĂZECI ŞI TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna 1.
Prochimen, glasul al 6-lea:

Mîntuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta.
Stih: Către Tine, Doamne, am strigat: Tăria mea, nu mă lăsa fără răspuns.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 4—10)

Fraţilor, Dumnezeu bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire cu care ne-a iubit, pe noi cei ce eram morţi prin păcatele noastre, ne-a făcut vii împreună cu Hristos: prin har sînteţi mîntuiţi! Şi împreună cu El ne-a sculat şi împreună ne-a aşezat întru cele cereşti, în Hristos Iisus, ca să arate, în veacurile viitoare, bogăţia cea mare a harului Său, prin bunătatea ce a avut către noi, întru Hristos Iisus. Căci în har sînteţi mîntuiţi, prin credinţă, şi aceasta nu de la voi: este darul lui Dumnezeu; nu din fapte, ca să nu se laude cineva. Pentru că a Lui făptură sîntem, zidiţi în Hristos Iisus spre fapte bune, pe care Dumnezeu le-a gătit mai înainte, ca să umblăm întru ele.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Cel ce locuieşte sub acoperămîntul Celui preaînalt.
Stih: Zi către Domnul: Tu eşti scăparea mea, Tu eşti apărătorul şi Dumnezeul meu.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 20 — III, 8)

Fraţilor, voi sînteţi mărirea noastră şi bucuria noastră. Drept aceea, nemaiputînd răbda, am hotărît să rămînem singuri la Atena. Şi am trimis pe Timotei, fratele nostru şi slujitorul lui Dumnezeu şi împreună lucrător cu noi în Evanghelia lui Hristos, ca să vă întărească şi să vă îndemne în credinţa voastră, ca nimeni să nu se clatine în necazuri, căci singuri ştiţi că spre aceasta sîntem puşi. Pentru că şi cînd am fost la voi, v-am spus de mai înainte că vom avea de suferit necazuri, precum s-a şi întîmplat şi ştiţi prea bine. Pentru aceea şi eu, fiind nerăbdător, am trimis ca să cunosc credinţa voastră, ca nu cumva să vă fi ispitit ispititorul şi în deşert să fie osteneala noastră. Acum însă fiindcă Timotei a venit la noi de la voi, şi ne-a binevestit despre credinţa şi dragostea voastră şi că aveţi de noi bună amintire pururea, dorind ca să ne vedeţi, după cum şi noi pe voi, pentru acest cuvînt, fraţilor, ne-am simţit mîngîiaţi de voi, prin credinţa voastră, în toată nevoia şi strîmtorarea noastră. Căci acum noi sîntem vii, dacă voi staţi neclintiţi întru Domnul.

MARŢI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 8—13)

Fraţilor, acum noi sîntem vii, dacă voi staţi neclintiţi întru Domnul. Şi ce mulţumire, pentru voi, putem să dăm în schimb lui Dumnezeu, în toată bucuria cu care ne bucurăm pentru voi, înaintea Dumnezeului nostru? Noaptea şi ziua cu multă stăruinţă ne rugăm, ca să ajungem să vedem faţa voastră şi să împlinim lipsurile credinţei voastre. Dar Însuşi Dumnezeu şi Tatăl nos-

tru şi Domnul nostru Iisus Hristos să îndrepteze calea noastră către voi! Iar pe voi, Domnul să vă înmulţească şi să vă facă să prisosiţi în dragostea unuia către altul şi către toţi, precum prisosim şi noi faţă de voi, spre întărirea inimilor voastre, ca să fiţi fără de prihană întru sfinţenie, înaintea lui Dumnezeu şi Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Iisus Hristos, cu toţi sfinţii Săi. Amin.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 1—12)

Fraţilor, vă rugăm şi vă îndemnăm, în Domnul Iisus, ca după cum aţi luat de la noi dreptar de cum se cuvine să umblaţi şi să plăceţi lui Dumnezeu, în care chip şi umblaţi, aşa să sporiţi tot mai mult. Ştiţi ce porunci v-am dat, de la Domnul Iisus. Căci voia lui Dumnezeu aceasta este: sfinţirea voastră, ca să vă feriţi de desfrînare, ca să ştie fiecare dintre voi să-şi stăpînească vasul său în sfinţenie şi cinste, nu în patima poftelor, cum fac păgînii, care nu cunosc pe Dumnezeu. În acest lucru, nimeni să nu nedreptăţească şi să nu ia mai mult de la fratele său, căci Domnul este răzbunător pentru toate acestea, după cum v-am şi spus mai înainte şi v-am mărturisit; pentru că Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăţie, ci la sfinţire. Drept aceea, cel ce defăimează cuvîntul meu, nu defăimează un om, ci pe Dumnezeu, Care v-a dat pe Duhul Său cel Sfînt. Despre iubirea frăţească nu aveţi trebuinţă să vă scriu, pentru că voi înşivă sînteţi învăţaţi de Dumnezeu ca să vă iubiţi unul pe altul. Aceasta o şi faceţi, faţă de toţi fraţii din Macedonia. Dar vă îndemnăm, fraţilor, să sporiţi şi mai mult şi să vă puneţi toată rîvna ca să trăiţi în linişte, să faceţi fiecare cele ale sale şi să lucraţi cu mîinile voastre, precum am poruncit vouă, ca să umblaţi cuviincios faţă de cei dinafară şi să nu aveţi trebuinţă de nimeni.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 18 – V, 10)

Fraţilor, mîngîiaţi-vă unii pe alţii cu aceste cuvinte. Iar despre ani şi despre vremi, fraţilor, n-aveţi trebuinţă să vă scriem, căci singuri ştiţi prea bine, că ziua Domnului vine aşa, ca un fur, în puterea nopţii. Atunci cînd vor zice: pace şi linişte, atunci, fără de veste, va veni peste ei pieirea, ca şi durerile peste cea însărcinată, şi scăpare nu vor avea. Voi însă, fraţilor, nu sînteţi în întuneric, ca să vă apuce ziua aceea ca un fur. Căci voi toţi sînteţi fii ai luminii şi fii ai zilei; nu sîntem ai nopţii, nici ai întunericului. Drept aceea, să nu dormim ca şi ceilalţi, ci să priveghem şi să fim treji. Că cei ce dorm, noaptea dorm; şi cei ce se îmbată, noaptea se îmbată. Dar noi, fiind ai zilei, să fim treji, îmbrăcîndu-ne în platoşa credinţei şi a dragostei şi punînd coiful nădejdii de mîntuire; că Dumnezeu nu ne-a rînduit spre mînie, ci spre dobîndirea mîntuirii, prin Domnul nostru Iisus Hristos, Cel ce a murit pentru noi, pentru ca noi, ori că veghem, ori că dormim, cu El împreună să vieţuim.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 9–13, 24–28)

Fraţilor, Dumnezeu nu ne-a rînduit spre mînie, ci spre dobîndirea mîntuirii, prin Domnul nostru Iisus Hristos, Cel ce a murit pentru noi, pentru ca noi, ori că veghem, ori că dormim, cu El împreună să vieţuim. De aceea îndemnaţi-vă şi zidiţi-vă unul pe altul, aşa precum şi faceţi. Vă mai rugăm, fraţilor, să aveţi luare aminte pentru cei ce se ostenesc între voi, pentru cei ce vă cîrmuiesc

întru Domnul şi bine vă sfătuiesc ; şi, pentru munca lor, să-i socotiţi pe ei vrednici de prisoselnică dragoste. Trăiţi între voi în bună p a c e. Credincios este Cel care vă cheamă. El va şi îndeplini. Fraţilor, rugaţi-vă pentru noi. Îmbrăţişaţi pe toţi fraţii, cu sărutare sfîntă. Vă îndemn stăruitor pe voi, î n t r u Domnul, ca să citiţi epistola aceasta tuturor sfinţilor f r a ţ i. Harul Domnului nostru I i s u s Hristos să fie cu voi ! Amin.

S Î M B Ă T Ă
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 1—6)

raţilor, de mi-aţi îngădui puţină neînţelepţie ! Dar îmi şi îngăduiţi. Căci vă rîvnesc pe voi cu rîva lui Dumnezeu, pentru că v-am logodit unui singur bărbat, ca să vă înfăţişez lui H r i s t o s, ca pe o fecioară neprihănită. D a r mă tem, ca nu cumva, precum şarpele a amăgit pe Eva cu viclenia lui, tot aşa să nu se abată şi cugetele voastre de la curăţia şi nevinovăţia cea întru Hristos. Căci dacă ar veni cineva să vă propovăduiască un alt Iisus decît Acela pe Care vi L-am propovăduit noi, sau să luaţi un alt Duh decît Acela pe Care L-aţi luat, sau altă Evanghelie decît aceea pe care aţi primit-o, voi l-aţi îngădui foarte bine. Dar eu socotesc că nu sînt întru nimic mai prejos decît cei mai de frunte d i n t r e Apostoli. Căci, deşi în vorbire sînt l i p s i t de meşteşug, nu sînt însă lipsit de cunoştinţă, ci v-am dovedit-o întru toate, în faţa tuturor.

DUMINICA
A DOUĂZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreana a 2-a.

Prochimen, glasul al 7-lea.

Domnul dă tărie poporului Său. Domnul va binecuvînta pe poporul Său cu pace.

Stih: Dați Domnului, fiii lui Dumnezeu, dați Domnului slavă și cinste.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(II, 14—22)

raților, Hristos este pacea noastră: Cel ce a făcut din cele două lumi una, adică a surpat peretele din mijloc al despărțiturii, desființînd vrăjmășia, în trupul Său, Legea poruncilor și învățăturile ei, ca, întru Sine, pe cei doi să-i zidească într-un singur om nou și să întemeieze pacea. Și să-i împace cu Dumnezeu pe amîndoi, uniți într-un singur trup, prin cruce, omorînd prin ea vrăjmășia. Și a venit și pace a binevestit, vouă celor de departe și celor de aproape; căci printr-Însul avem, și unii și alții, apropierea către Tatăl, într-unul și același Duh. Pentru aceea dar, nu mai sînteți străini și locuitori vremelnici, ci sînteți împreună cetățeni cu sfinții și casnici ai lui Dumnezeu, zidiți fiind pe temelia Apostolilor și a proorocilor, unde însuși Iisus Hristos este piatra cea din capul unghiului. Întru El, orice zidire bine alcătuită crește ca să ajungă un locaș sfînt în Domnul. Întru El și voi împreună sînteți zidiți, spre locaș al lui Dumnezeu, în Duhul.

Aliluia, glasul al 7-lea:

Bine este a lăuda pe Domnul și a cînta numele Tău, Preaînalte.

Stih: A vesti dimineața mila Ta și adevărul Tău în toată noaptea.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TESALONICENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1—10)

Pavel şi Silvan şi Timotei, Bisericii Tesalonicenilor întru Dumnezeu Tatăl nostru şi întru Domnul Iisus Hristos: Har vouă şi pace, de la Dumnezeu, Tatăl nostru şi de la Domnul Iisus Hristos. Fraţilor, datori sîntem să mulţumim pentru voi pururea lui Dumnezeu, cum se cuvine, că mult creşte credinţa voastră şi dragostea fiecăruia din voi se înmulţeşte faţă de fiecare; încît noi înşine ne lăudăm cu voi, în Bisericile lui Dumnezeu, pentru statornicia şi credinţa voastră, în toate prigonirile voastre şi în strîmtorările pe care le suferiţi, ca dovadă a dreptei judecăţi a lui Dumnezeu, spre învrednicirea voastră de împărăţia lui Dumnezeu, pentru care şi pătimiţi. De vreme ce drept este înaintea lui Dumnezeu să răsplătească cu necaz celor ce vă necăjesc pe voi, iar vouă celor necăjiţi, să vă dea odihnă, împreună cu noi, cînd Domnul Iisus Se va arăta din cer, cu îngerii puterii Sale, în văpaie de foc, şi va osîndi pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu şi pe cei ce nu ascultă Evanghelia Domnului nostru Iisus. Unii ca aceştia vor lua ca pedeapsă pieirea veşnică de la faţa Domnului şi de la slava puterii Lui, în ziua aceea, cînd va veni să Se preaslăvească întru sfinţii Săi şi să Se arate minunat întru toţi cei ce au crezut, pentru că mărturia noastră către voi a găsit crezămînt.

MARȚI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 10 — II, 2)

raților, mărturia noastră către voi a găsit crezămînt. Pentru aceasta, ne și rugăm pururea pentru voi, ca Dumnezeul nostru să vă facă vrednici de chemarea Sa și să împlinească, cu putere, toată bunăvoința voastră spre bunătate și lucrul credinței voastre, ca să se preaslăvească în voi numele Domnului nostru Iisus și voi întru Însul, prin harul Dumnezeului nostru și al Domnului Iisus Hristos. În privința venirii Domnului nostru Iisus Hristos și a adunării noastre împreună cu El, vă rugăm, fraților, să nu vă lăsați prea degrabă zguduiți în cugetul vostru, nici să vă spăimîntați, nici de duh proorocesc, nici de vorbă, nici de vreo scrisoare ca pornită de la noi, cum că ziua Domnului a și sosit.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 1—12)

raților, în privința venirii Domnului nostru Iisus Hristos și a adunării noastre împreună cu El, vă rugăm, să nu vă lăsați prea degrabă zguduiți în cugetul vostru, nici să vă spăimîntați, nici de duh proorocesc, nici de vorbă, nici de vreo scrisoare ca pornită de la noi, cum că ziua Domnului a și sosit. Să nu vă amăgească nimeni, cu nici un chip. Căci ziua Domnului nu va sosi pînă ce mai întîi nu va veni lepădarea de credință și nu se va arăta omul nelegiuirii, fiul pierzării, potrivnicul, care, înălțîndu-se mai presus de tot ce se numește Dumnezeu sau e făcut pentru închinare, să se așeze pe sine ca dumnezeu în Biserica lui Dumnezeu și să se dea pe sine drept Dumnezeu. Nu vă aduceți aminte că, pe cînd eram încă la voi, vă spuneam acestea? Și a-

cum ştiţi bine ce-l opreşte, ca să nu se arate decît la vremea lui. Căci taina fărădelegii se şi lucrează, numai că este unul care o ţine acum pe loc, pînă ce va fi dat la o parte. Şi atunci se va arăta cel fără de lege, pe care Domnul Iisus îl va ucide cu suflarea gurii Sale şi-l va nimici cu strălucirea venirii Sale. Iar ivirea aceluia va fi prin lucrarea lui Satan, însoţită de tot felul de puteri şi de semne şi de minuni mincinoase, şi de amăgiri nelegiuite, pentru fiii pierzării, fiindcă n-au primit iubirea adevărului, ca să se mîntuiască. Pentru aceea, Dumnezeu le trimite lucrarea amăgirii, ca să dea ei crezămînt minciunii şi ca să cadă sub osîndă toţi cei ce n-au crezut adevărul, ci le-a plăcut nedreptatea.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 13 — III, 5)

Fraţilor, datori sîntem totdeauna să mulţumim lui Dumnezeu pentru voi, fraţi iubiţi de Domnul, că v-a ales Dumnezeu dintru început, spre mîntuire, întru sfinţirea Duhului şi întru credinţa adevărului, la care v-a chemat prin Evanghelia noastră, spre dobîndirea slavei Domnului nostru Iisus Hristos. Drept aceea, fraţilor, staţi neclintiţi şi ţineţi predaniile pe care le-aţi învăţat, fie prin cuvînt, fie prin epistola noastră. Iar însuşi Domnul nostru Iisus Hristos şi Dumnezeu, Tatăl nostru, Care ne-a iubit pe noi şi ne-a dat, prin harul Său, veşnică mîngîiere şi bună nădejde, să mîngîie inimile voastre şi să vă întărească, în tot cuvîntul şi fapta bună! Pe lîngă acestea, fraţilor, rugaţi-vă pentru noi, ca cuvîntul Domnului să se răspîndească grabnic şi să se preamărească, întocmai ca şi la voi, şi ca să ne izbăvim de oamenii cei răi şi vicleni. Căci credinţa nu este a tuturor; dar credincios este Domnul, care vă va întări şi vă va păzi de cel viclean. Despre voi, încredinţaţi sîntem în Domnul că cele ce vă poruncim, le faceţi şi le veţi face. Iar Domnul să îndrepteze inimile voastre spre dragostea lui Dumnezeu şi spre răbdarea lui Hristos!

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 6—18)

Fraţilor, vă poruncim în numele Domnului nostru Iisus Hristos, să vă feriţi de orice frate care umblă fără de rînduială şi nu după învăţătura primită de la noi, căci singuri ştiţi cum trebuie să urmaţi nouă, că noi n-am fost fără de rînduială, cînd am fost la voi, nici n-am mîncat de la cineva pîine în dar, ci cu muncă şi cu trudă, am lucrat noaptea şi ziua, ca să nu împovărăm pe nimeni dintre voi. Nu doar că n-aveam puterea aceasta, ci ca să vă dăm o pildă cu noi înşine, ca să faceţi ca noi. Căci şi cînd ne aflam la voi, v-am dat porunca aceasta : cine nu vrea să lucreze, acela să nu mănînce. Pentru că auzim că unii de la voi umblă fără nici o rînduială, nu lucrează nimic, ci se amestecă în treburile altora ; unora ca acestora le poruncim şi-i îndemnăm, în Domnul Iisus Hristos, ca să muncească în linişte şi să-şi mănînce pîinea lor. Iar voi, fraţilor, nu pregetaţi să faceţi ce este bine. Şi dacă cineva nu ascultă de cuvîntul nostru din epistola aceasta, pe acela să-l însemnaţi şi să nu vă însoţiţi cu el, ca să se ruşineze. Dar să nu-l socotiţi ca pe un vrăjmaş, ci povăţuiţi-l ca pe un frate. Şi însuşi Domnul păcii să vă dăruiască vouă pace totdeauna şi în tot chipul ! Domnul fie cu voi cu toţi ! Îmbrăţişarea mea cu mîna mea, a lui Pavel ; acesta este semnul meu în orice epistolă. Aşa scriu. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi cu toţi ! Amin.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 3—10)

Fraţilor, har vouă şi pace de la Dumnezeu Tatăl şi de la Domnul nostru Iisus Hristos, Cel ce S-a dat pe Sine pentru păcatele noastre, ca să ne scoată pe noi din acest veac viclean de acum, după voia lui Dumnezeu şi a Tatălui nostru, Căruia să-I fie slava în vecii vecilor. Amin! Mă mir că aşa degrabă vă întoarceţi cu inima, de la cel ce v-a chemat pe voi, prin harul lui Hristos, la altă Evanghelie; nu doar că este altă Evanghelie, ci sînt unii care vă tulbură pe voi şi voiesc să schimbe Evanghelia lui Hristos. Dar chiar dacă noi înşine sau un înger din cer ar vesti altă Evanghelie decît aceea pe care v-am vestit-o, să fie anatema! Precum v-am spus mai înainte, şi acum vă spun iarăşi: dacă vă propovăduieşte cineva altfel decît aţi primit, să fie anatema! Umblu eu, acum, să cîştig pe oameni, ori pe Dumnezeu? Sau caut eu să plac oamenilor? Căci dacă aş fi pe placul oamenilor, n-aş mai fi robul lui Hristos.

DUMINICA
A DOUĂZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 3-a. Prochimen, glasul al 8-lea:

Faceți juruințe Domnului Dumnezeului vostru și le împliniți.

Stih: Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, în Israel mare este numele Lui.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 1—7)

raților, eu cel întemnițat pentru Domnul, vă rog pe voi să umblați cu vrednicie, după chemarea cu care ați fost chemați, cu toată smerenia și blîndețea, cu îndelungă răbdare, îngăduindu-vă unii pe alții, în iubire, silindu-vă să păziți unitatea Duhului, întru legătura păcii. Este un singur trup și un singur Duh, precum și chemați ați fost la o singură nădejde a chemării voastre; un Domn, o credință, un Botez, un Dumnezeu și Tatăl tuturor, care este peste toate și prin toate și întru noi toți. Iar fiecăruia dintre noi, datu-i-s-a harul după măsura darului lui Hristos.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Veniți să cîntăm cu veselie Domnului și să strigăm cu bucurie către Dumnezeu.

Stih: Să întîmpinăm fața Lui întru laudă și în psalmi să-l strigăm Lui.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI ŞASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1—7)

Pavel, Apostol al lui Iisus Hristos, după porunca lui Dumnezeu Mîntuitorul nostru şi a lui Iisus Hristos, nădejdea noastră, lui Timotei, adevăratului fiu în credinţă: har, milă, pace, de la Dumnezeu Tatăl şi de la Hristos Iisus, Domnul nostru. Cînd am plecat în Macedonia, te-am rugat să rămîi în Efes, ca să porunceşti unora să nu înveţe învăţături străine, nici să ia aminte la basme şi la înşirări de neamuri fără de sfîrşit, care aduc mai degrabă certuri, decît lucrarea mîntuitoare a lui Dumnezeu, cea întru credinţă; iar ţinta poruncii Domnului este dragostea din inimă curată, din cuget bun şi din credinţă nefăţarnică; de la care unii, rătăcind, s-au întors spre deşartă vorbire. Ei vor să fie învăţători ai Legii, dar nu înţeleg nici cele ce spun, nici cele pentru care dau adeverire.

MARŢI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI ŞASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 8—14)

Fraţilor, noi ştim că Legea este bună, dacă se foloseşte cineva de ea potrivit Legii; ştiind aceasta, că Legea nu este pusă pentru cel drept, ci pentru cei fără de lege şi nesupuşi, pentru necredincioşi şi păcătoşi, pentru necuvioşi şi spurcaţi, pentru ucigaşii de tată şi ucigaşii de mamă, pentru omorîtorii de oameni, pentru desfrînaţi, pentru sodomiţi, pentru vînzătorii de oameni, pentru mincinoşi, pentru cei care jură strîmb şi pentru tot ce stă împotriva învăţăturii sănătoase, după Evanghelia slavei fericitului Dumnezeu, care mi-a fost încredinţată mie. Mul-

ţumesc Celui ce m-a întărit, lui Hristos Iisus, Domnul nostru, că m-a socotit credincios şi m-a pus să-I slujesc, pe mine, care mai înainte huleam, prigoneam şi batjocoream. Totuşi am fost miluit, căci, în necredinţa mea, am lucrat din neştiinţă. Şi a prisosit cu bogăţie harul Domnului nostru, împreună cu credinţa şi cu dragostea cea întru Hristos Iisus.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOĂZECI ŞI ŞASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 18—20 şi II, 8—15)

Fiule Timotei, această poruncă îţi încredinţez ţie, ca, potrivit proorociilor făcute mai înainte asupra ta, să te lupţi lupta cea bună, după cuvîntul lor, avînd credinţă şi cuget bun, pe care unii, lepădîndu-le, au căzut din credinţă; dintre aceştia sînt Imeneu şi Alexandru, pe care i-am dat Satanei, ca să se înveţe să nu hulească. Vreau, aşadar, ca bărbaţii să se roage în tot locul, ridicînd mîini curate, fără de mînie şi fără de gîlceavă. Asemenea şi femeile să se poarte cu îmbrăcăminte cuviincioasă, făcîndu-şi lor podoabă din sfială şi din cuminţenie, nu cu împletituri de păr şi cu aur, sau cu mărgăritare, sau cu haine scumpe; ci precum se cuvine unor femei care se făgăduiesc temerii de Dumnezeu, făcîndu-şi lor podoabă din fapte bune. Femeia să înveţe în tăcere, cu toată ascultarea. Nu îngăduiesc femeii nici să înveţe pe altul, nici să stăpînească pe bărbat, ci să stea liniştită. Că Adam s-a zidit întîi, apoi Eva. Şi nu Adam a fost amăgit, ci femeia amăgită fiind, s-a făcut călcătoare de poruncă. Dar se va mîntui prin naştere de fii, dacă stăruieşte, cu deplină înţelepciune, în credinţă, în iubire şi în sfinţenie.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI ŞASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 1—13)

Fiule Timotei, vrednic de credinţă este cuvîntul: de pofteşte cineva episcopie, bun lucru doreşte. Se cuvine însă episcopului să fie: fără de prihană, bărbat al unei femei, treaz, întreg la minte, cucernic, primitor de străini, destoinic să înveţe pe alţii, nebeţiv, nedeprins să bată, neagonisitor de cîştig urît, ci blînd, paşnic, neiubitor de argint, bun chivernisitor în casa lui, avînd copii ascultători, întru desăvîrşită bunăcuviinţă. Căci dacă cineva nu ştie să-şi rînduiască a sa casă, cum va purta grijă de Biserica lui Dumnezeu? Episcopul să nu fie de curînd botezat, ca nu cumva trufindu-se, să cadă în osînda diavolului. Mai trebuie să aibă mărturie bună de la cei dinafară, ca să nu cadă în ocară şi în cursa diavolului. De asemenea, diaconii să fie cucernici, nu îndoielnici la cuvînt, nebăutori de vin mult, neagonisitori de cîştig urît, păstrînd taina credinţei întru cuget curat. Dar şi aceştia să fie mai întîi puşi la încercare, apoi, dacă se dovedesc fără prihană, să se diaconească. Femeile lor să fie cucernice, neclevetitoare, cumpătate, credincioase în toate. Diaconii să fie bărbaţi ai unei femei, să-şi chivernisească bine casele şi pe copiii lor. Că cei ce slujesc bine rang bun dobîndesc şi mult curaj în credinţa cea în Hristos Iisus.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI ŞASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 4—8, 16)

Fiule Timotei, toată făptura lui Dumnezeu este bună şi nimic nu este de lepădat, dacă se ia cu mulţumire, căci se sfinţeşte prin cuvîntul lui Dumnezeu şi prin rugăciune. Acestea toate de le vei spune fraţilor, vei fi bun slujitor al lui Hristos Iisus, hrănit fiind cu cuvintele credinţei şi ale bunei învăţături căreia ai urmat. Iar de basmele cele lumeşti şi băbeşti, fereşte-te şi deprinde-te

cu credința cea adevărată. Căci deprinderea trupească la puțin folosește, dar evlavia spre toate este de folos, avînd făgăduința vieții de acum și a celei ce va să vină. Păzește-te pe tine însuți și învățătura; stăruiește în ea, căci făcînd aceasta și pe tine te vei mîntui și pe cei care te ascultă.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI ȘASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (III, 8—12)

Fraților, văzînd Scriptura dinainte, că Dumnezeu îndreptează neamurile din credință, dinainte a binevestit lui Avraam: Binecuvînta-se-vor întru tine toate neamurile. Drept aceea, cei ce sînt din credință se binecuvîntează împreună cu credinciosul Avraam. Căci toți cîți sînt din faptele Legii sub blestem sînt, că scris este: Blestemat este tot cel ce nu stăruie întru toate cele scrise în cartea Legii, ca să le facă. Iar cum că, prin Lege, nu se îndreptează nimeni înaintea lui Dumnezeu, este lucru invederat, deoarece: dreptul din credință va fi viu. Legea însă nu este din credință, dar cel ce va face acestea, va fi viu prin ele.

DUMINICA
A DOUĂZECI ŞI ŞASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 4-a.
Prochimen, glasul 1:

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit şi noi întru Tine.

Stih: Bucuraţi-vă, drepţilor; celor drepţi li se cuvine laudă.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V. 8—19)

Fraţilor, ca fiii luminii să umblaţi, pentru că roada Duhului este în orice bunătate, dreptate şi adevăr. Încercaţi ce este bineplăcut Domnului. Şi nu fiţi părtaşi la faptele cele sterpe ale întunericului, ci mai degrabă osîndiţi-le pe faţă. Căci cele ce se fac întru ascuns de ei ruşine este a le şi grăi. Iar tot ce este osîndit pe faţă se învederează prin lumină, căci tot ce se învederează e lumină. Pentru aceea zice: Deşteaptă-te cel ce dormi şi te scoală din morţi şi te va lumina Hristos. Drept aceea, socotiţi cum umblaţi, nu ca nişte neînţelepţi, ci ca cei înţelepţi, răscumpărînd vremea, căci zilele sînt rele. Pentru aceea, nu fiţi fără de minte, ci înţelegeţi care este voia Domnului. Şi nu vă îmbătaţi de vin, întru care este desfrînare, ci vă umpleţi de Duhul. Vorbiţi între voi în psalmi şi în laude şi în cîntări duhovniceşti, lăudînd şi cîntînd Domnului, în inimile voastre.

Aliluia, glasul 1:

Dumnezeu este Cel ce mă răzbună, Care supune popoarele sub mine.

Stih: Cel ce mîntuieşti în chip minunat pe împăratul şi faci milă cu David.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI ŞAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 1—10)

Fiule Timotei, pe cel bătrîn să nu-l înfrunţi, ci să-l îndemni ca pe un părinte; pe cei mai tineri, ca pe fraţi. Pe femeile bătrîne îndeamnă-le ca pe nişte mame, pe cele tinere ca pe surori, în toată curăţia. Pe cele văduve cinsteşte-le, dar pe cele cu adevărat văduve. Dacă vreo văduvă are copii sau nepoţi, aceştia să se înveţe să cinstească mai întîi casa lor şi să dea răsplătire părinţilor, pentru că lucrul acesta este bun şi primit înaintea lui Dumnezeu. Cea cu adevărat văduvă şi rămasă singură are nădejdea în Dumnezeu şi stăruieşte în cereri şi în rugăciuni, noaptea şi ziua. Iar cea care trăieşte în desfătări, deşi vie, este moartă. Şi acestea porunceşte, ca să fie fără de prihană. Dacă însă cineva nu poartă de grijă de ai săi şi mai ales de ai casei sale, s-a lepădat de credinţă şi este mai rău decît un necredincios. Văduva care are mai puţin de şaizeci de ani, să nu fie înscrisă între văduve, şi numai dacă a fost femeia unui singur bărbat: bine cunoscută pentru faptele ei bune, dacă adică şi-a crescut copiii, dacă a fost primitoare de străini, dacă a spălat picioarele sfinţilor, dacă a venit în ajutorul celor strîmtoraţi, dacă s-a ţinut stăruitor de tot ce este lucru bun.

MARŢI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI ŞAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 11—21)

Fiule Timotei, de văduvele cele tinere te fereşte. Căci, atunci cînd poftesc împotriva lui Hristos, vor să se mărite. Şi îşi agonisesc osîndă, fiindcă şi-au călcat legămîntul dintîi. Dar în acelaşi timp se învaţă să fie leneşe, umblînd din casă în casă, şi nu numai leneşe, ci şi guralive şi iscoditoare, grăind cele ce nu se cuvine. Drept aceea, voiesc ca văduvele tinere să se mărite, să aibă

copii, să-şi vadă de case, şi să nu dea potrivnicului nici un prilej de ocară. Căci unele s-au şi abătut, ca să se ducă după Satana. Dacă vreun credincios sau vreo credincioasă are în casă văduve, să aibă grija lor, ca Biserica să nu fie împovărată, ci să poată ajuta pe cele cu adevărat văduve. Preoţii, care îşi ţin bine dregătoria, să se învrednicească de îndoită cinste, mai ales cei ce se ostenesc în cuvînt şi în învăţătură. Pentru că Scriptura zice: Să nu legi gura boului care treieră, şi: Vrednic este lucrătorul de plata sa. Pîră împotriva preotului să nu primeşti, fără numai din gura a doi sau trei martori. Pe cei ce păcătuiesc mustră-i de faţă cu toţi, ca şi ceilalţi să aibă teamă. Te îndemn stăruitor înaintea lui Dumnezeu şi a lui Iisus Hristos şi a îngerilor Lui celor aleşi, ca să păzeşti acestea, fără a lua o hotărîre dinainte, nefăcînd nimic cu părtinire.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI ŞAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 22 — VI, 11)

Fiule Timotei, nu pune, prea degrabă, mîinile peste nimeni, nici nu te face părtaş la păcatele altora. Păstrează-te curat. De acum nu bea numai apă, ci foloseşte-te de puţin vin, pentru stomacul tău şi pentru desele tale slăbiciuni. Păcatele unor oameni sînt învederate şi merg de mai înainte la judecată, ale altora însă se arată mai pe urmă. Tot aşa şi faptele cele bune sînt învederate, şi cele ce sînt astfel nu se pot ascunde. Cei ce se găsesc sub jugul robiei, să-şi socotească pe stăpînii lor vrednici de toată cinstea, ca să nu fie hulite numele şi învăţătura lui Dumnezeu. Iar cei ce au stăpîni credincioşi, să nu-i dispreţuiască, sub cuvînt că sînt fraţi în credinţă; ci şi mai mult să-i slujească, tocmai fiindcă primitorii bunei lor slujiri sînt credincioşi şi iubiţi. Acestea să-i înveţi şi să le porunceşti. Iar de învaţă cineva într-alt chip şi nu se ţine de cuvintele cele sănătoase ale Domnului nostru Iisus Hristos şi de învăţătura cea bună după credinţă, acela e un îngîmfat, care nu ştie nimic, suferind de boala discuţiilor şi certurilor de cuvinte, din care pornesc: ceartă, pizmă, defăimări, bănuieli nedrepte, gîlcevile necurmate ale oamenilor stricaţi la minte şi lipsiţi de adevăr, care socotesc că evlavia este un mijloc de cîştig. Depărtează-te

de unii ca aceştia. Şi într-adevăr, evlavia este mare cîştig, dar atunci cînd se îndestulează cu ce are. Pentru că noi n-am adus nimic în lume, tot aşa precum nici nu putem să scoatem ceva din ea afară. Ci avînd hrană şi îmbrăcăminte, cu acestea vom fi îndestulaţi. Cei ce vor să se îmbogăţească, cad în ispită şi în cursă şi în multe pofte nebuneşti şi vătămătoare, ca unele care cufundă pe oameni în pierzare şi în osîndă. Căci iubirea de argint este rădăcina tuturor răutăţilor şi cei ce au poftit-o cu înfocare au rătăcit de la credinţă şi s-au pătruns cu mulţime de dureri. Dar tu, o, omule al lui Dumnezeu, fugi de acestea şi urmează dreptatea, evlavia, credinţa, dragostea, răbdarea şi blîndeţea.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI ŞAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 17—21)

iule Timotei, celor bogaţi în veacul de acum porunceşte-le să nu-şi facă închipuiri trufaşe, nici să-şi pună nădejdea în bogăţia cea nestatornică, ci în Dumnezeul cel viu, Care ne dă cu belşug toate, spre îndulcirea noastră. Porunceşte-le să facă ce e bine, să se înavuţească în fapte bune, să fie darnici, să fie cu inimă largă, agonisindu-şi lor bună temelie în veacul viitor, ca să dobîndească viaţa veşnică. O, Timotei, păzeşte ceea ce ţi s-a încredinţat, depărtîndu-te de vorbirile deşarte şi lumeşti şi de împotrivirile ştiinţei mincinoase, pe care unii, mărturisind-o, au rătăcit de la credinţă. Harul fie cu tine! Amin.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI ȘAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1—2, 8—10)

Pavel, Apostol al lui Hristos Iisus, prin voia lui Dumnezeu, ca să vestesc făgăduința vieții care este în Hristos Iisus, lui Timotei, iubitului fiu: har, milă, pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Hristos Iisus, Domnul nostru! Nu te rușina de mărturisirea Domnului nostru, nici de mine, care sînt în temniță pentru El, ci, cu puterea lui Dumnezeu, fii părtaș cu mine necazurilor Evangheliei. El ne-a mîntuit și ne-a chemat cu chemare sfîntă, nu după faptele noastre, ci după a Sa hotărîre și după harul ce ne-a fost dat în Hristos Iisus, mai înainte de începutul veacurilor, iar acum s-a dat pe față prin arătarea Mîntuitorului nostru Hristos Iisus, Cel ce a stricat moartea și a adus la lumină viața și nemurirea, prin Evanghelia Sa. Spre aceasta am fost pus propovăduitor și Apostol și învățător al neamurilor. Din această pricină și pătimesc toate acestea, dar nu mă rușinez, că știu cui am crezut și sînt încredințat că puternic este să păzească ceea ce mi-a încredințat, pînă la ziua cea mare. Ține dreptarul învățăturilor sănătoase pe care le-ai auzit de la mine, cu credința și cu iubirea ce este în Hristos Iisus. Lucrul cel bun ce ți s-a încredințat, păzește-l, cu ajutorul Sfîntului Duh, Care sălășluiește întru noi. Știi că toți cei din Asia s-au lepădat de mine, printre care Fighel și Ermoghen. Domnul să aibă milă de casa lui Onisifor, căci de multe ori mi-a înviorat sufletul și de lanțurile mele nu s-a rușinat, ci, venind în Roma, cu multă osîrdie m-a căutat și m-a găsit. Dăruiască-i Domnul ca în ziua cea mare să găsească milă de la Domnul. Iar cîtă slujbă mi-a făcut el în Efes, tu știi mai bine ca oricine.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI ŞAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 22 — VI, 2)

Fraţilor, roada Duhului este: dragoste, bucurie, pace, îndelungărăbdare, bunătate, facere de bine, credinţă, blîndeţe, înfrînare, curăţie; împotriva unora ca acestea nu este lege. Iar cei ce sînt ai lui Hristos Iisus şi-au răstignit trupul împreună cu patimile şi cu poftele lui. Dacă trăim cu Duhul, cu Duhul să şi umblăm. Să nu fim iubitori de mărire deşartă, întărîtîndu-ne unii pe alţii şi pizmuindu-ne între noi. Fraţilor, chiar de va cădea cineva în vreo greşeală, voi cei duhovniceşti îndreptaţi-l pe unul ca acesta cu duhul blîndeţii, luînd seama la tine însuţi, ca să nu cazi şi tu în ispită. Purtaţi-vă sarcinile unii altora şi aşa veţi plini legea lui Hristos.

DUMINICA
A DOUĂZECI ȘI ȘAPTEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 5-a.
Prochimen, glasul al 2-lea:

Domnul este tăria și lauda mea, și mi-a fost mie spre mîntuire.
Stih: Certînd, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 10—17)

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui. Îmbrăcați-vă cu toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva uneltirilor diavolului. Căci lupta noastră nu este împotriva trupului și a sîngelui, ci împotriva domniilor, împotriva stăpîniilor, împotriva stăpînitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății, răspîndite în văzduhuri. Pentru aceea, luați toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotrivă în ziua cea rea, și, toate biruindu-le, să rămîneți în picioare. Stați deci tari, încingîndu-vă mijlocul vostru cu adevărul și îmbrăcîndu-vă cu platoșa dreptății, și încălțîndu-vă picioarele voastre, ca să fiți gata pentru Evanghelia păcii. Peste toate, luați pavăza credinței, cu care veți putea să stingeți toate săgețile cele arzătoare ale vicleanului. Luați și coiful mîntuirii și sabia Duhului, care este cuvîntul lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 2-lea:
Auză-te Domnul în ziua necazului.
Stih: Doamne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi, Te vom chema.

LUNI

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI OPTA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(II, 20—26)

Fiule Timotei, într-o casă mare nu sînt numai vase de aur şi de argint, ci şi de lemn şi de lut; şi unele sînt spre cinste, iar altele spre necinste. Deci, de se va curăţi cineva pe sine de acestea, va fi vas de cinste, sfinţit, de bună treabă stăpînului, gătit spre orice lucru bun. Iar, de poftele tinereţilor fugi şi urmează dreptatea, credinţa, dragostea, pacea cu toţi cei ce cheamă pe Domnul din inimă curată. Ţine-te departe de întrebările nebuneşti şi neînţelepte, bine ştiind că dau prilej de ceartă. Şi unui slujitor al Domnului nu i se cade să se certe, ci să fie blînd faţă de toţi, destoinic să dea învăţătură, răbdător la necazuri, să dojenească cu blîndeţe pe cei ce stau împotrivă, ca doar le va da Dumnezeu pocăinţă spre cunoaşterea adevărului, şi să se trezească din cursa diavolului, de care au fost prinşi, pentru a face voia lui.

MARŢI

ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI OPTA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(III, 16—IV, 4)

Fiule Timotei, toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu şi de folos spre învăţătură, spre mustrare, spre îndreptare, spre înţelepţirea întru dreptate, ca omul lui Dumnezeu să fie desăvîrşit, bine pregătit pentru orice lucru bun. În faţa lui Dumnezeu şi a lui Hristos Iisus, Care va să judece viii şi morţii, la arătarea Lui şi în Împărăţia Lui, te în-

demn stăruitor: propovăduiește cuvîntul, stăruiește cu timp și fără de timp, mustră, ceartă, îndeamnă, cu toată îndelungărăbdarea și învățătura. Căci va veni o vreme cînd nu vor mai primi învățătura sănătoasă, ci, dornici să-și gîdile auzul, își vor aduna învățători după poftele lor, și-și vor întoarce urechile de la adevăr și se vor abate către basme.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI OPTA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 9—22)

iule Timotei, silește-te să vii curînd la mine. Căci Dimas, iubind veacul de acum, m-a lăsat și s-a dus la Tesalonic; Crescent în Galatia, Tit în Dalmația. Numai Luca este cu mine. Ia pe Marcu și adu-l cu tine, căci îmi este de mare folos în slujire. Pe Tihic l-am trimis la Efes. Cînd vei veni, adu-mi felonul pe care l-am lăsat în Troada, la Carp, precum și cărțile, mai ales cele de pergament. Alexandru, arămarul, mi-a făcut multe rele; Domnul să-i răsplătească după faptele lui. Păzește-te și tu de el, căci s-a împotrivit foarte mult cuvîntărilor noastre. La întîia mea apărare, nimeni n-a fost cu mine, ci toți m-au părăsit. Să nu li se țină în socoteală! Dar Domnul mi-a stat într-ajutor și m-a întărit, pentru ca, prin mine, Evanghelia să fie pe deplin vestită și s-o audă toate neamurile; și m-a izbăvit din gura leului. Domnul mă va izbăvi de tot lucrul rău și mă va mîntui, în împărăția Sa cea cerească. Lui fie slava în vecii vecilor! Amin. Îmbrățișează pe Prisca și pe Acvila și casa lui Onisifor. Erast a rămas în Corint; pe Trofim l-am lăsat în Milet, fiind bolnav. Silește-te să vii mai înainte de începutul iernii. Te îmbrățișează Eubul și Pudențiu și Linos și Claudia și frații toți. Domnul Iisus Hristos să fie cu duhul tău! Harul să fie cu voi! Amin.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI OPTA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE TIT A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 5—14)

Fiule Tit, pentru aceasta te-am lăsat în Creta, ca să îndreptezi cele ce mai lipsesc şi să aşezi preoţi prin cetăţi, precum ţi-am poruncit: de este cineva fără de prihană, bărbat al unei femei, avînd fii credincioşi, nu sub învinuire de desfrînare sau neascultători. Căci se cuvine episcopului să fie fără de prihană, ca un iconom al lui Dumnezeu, neîngîmfat, nu grabnic la mînie, nu dat la băutură, paşnic, nepoftitor de cîştig urît, ci primitor de străini, iubitor de bine, treaz la minte, drept, cuvios, înfrînat, ţinîndu-se de cuvîntul cel credincios al învăţăturii, ca destoinic să fie şi să îndemne la învăţătura cea sănătoasă şi să mustre pe cei potrivnici. Pentru că sînt mulţi nesupuşi, grăitori în deşert şi înşelători, mai ales cei din tăierea împrejur, cărora trebuie să li se închidă gura, ca unora care răzvrătesc case întregi, învăţînd, pentru cîştig urît, cele ce nu se cuvine. Unul dintre ei, chiar un prooroc al lor, a rostit: Cretanii sînt pururea mincinoşi, fiare rele, pîntece leneşe. Mărturia aceasta este adevărată; pentru care pricină, mustră-i cu asprime, ca să fie sănătoşi în credinţă, şi să nu dea ascultare basmelor iudaiceşti şi poruncilor unor oameni, care îşi întorc faţa de la adevăr.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI OPTA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE TIT A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 15—II, 10)

Fiule Tit, toate sînt curate pentru cei curaţi; iar pentru cei întinaţi şi necredincioşi nimic nu este curat, ci li s-au întinat lor şi mintea şi cugetul. Ei mărturisesc că Îl cunosc pe Dumnezeu, dar cu faptele lor, Îl tăgăduiesc, fiind urîcioşi, nesupuşi şi la orice lucru bun, netrebnici. Ci tu grăieşte cele ce se cuvine învăţăturii sănătoase. Bătrînii să fie treji, cinstiţi, întregi la minte, sănătoşi în

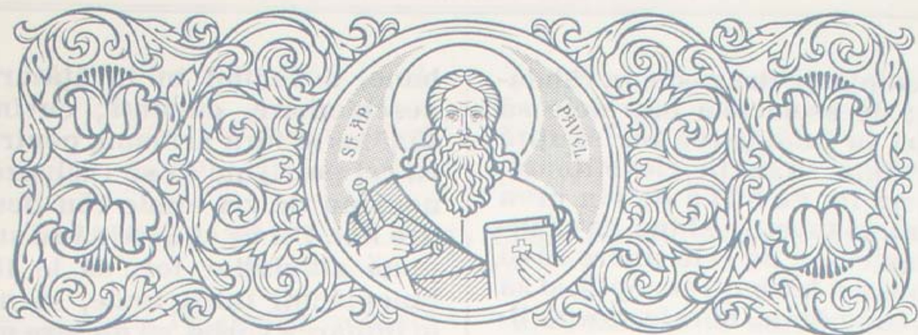
credinţă, în dragoste, în răbdare; de asemenea bătrînele să aibă în înfăţişarea lor sfinţită cuviinţă, să nu fie clevetitoare, să nu fie robite de vin prea mult, să înveţe de bine, ca să înţelepţească pe cele tinere să-şi iubească bărbaţii şi copiii, şi să fie cumpătate, curate, gospodine, cu inimă bună, plecate bărbaţilor lor, ca să nu fie defăimat cuvîntul lui Dumnezeu. Povăţuieşte, de asemenea pe cei tineri să fie cuminţi. Întru toate arată-te pe tine pildă de fapte bune, dovedind în învăţătură neschimbare, cuviinţă, cuvînt sănătos şi fără prihană, pentru ca cel potrivnic să se ruşineze, neavînd de zis nimic rău despre noi. Cei ce slujesc să se supună stăpînilor lor, să le fie bineplăcuţi întru toate, să nu le întoarcă vorba, să nu fure nimic, ci să le arate desăvîrşită bună credinţă, ca să facă de cinste întru toate învăţătura Mîntuitorului nostru Dumnezeu.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI OPTA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 16—23)

Fraţilor, nu încetez a mulţumi pentru voi, pomenindu-vă în rugăciunile mele, ca Dumnezeul Domnului nostru Iisus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea vouă duhul înţelepciunii şi al descoperirii, întru cunoaşterea Lui şi să vă lumineze ochii inimii, ca să pricepeţi care este nădejdea chemării Lui, care este bogăţia slavei moştenirii Lui, întru sfinţi, şi care este covîrşitoarea mărime a puterii Lui, după lucrarea tăriei virtuţii Lui, pentru noi cei ce credem. Puterea aceasta Dumnezeu a arătat-o în Hristos, sculîndu-L pe El din morţi şi aşezîndu-L de-a dreapta Sa, întru cele cereşti, mai presus decît toată domnia şi stăpînia şi puterea şi dregătoria, şi decît tot numele ce se numeşte, nu numai în veacul acesta, ci şi în cel viitor. Şi toate le-a supus sub picioarele Lui şi, mai presus de toate, L-a dat pe El cap Bisericii, care este trupul Lui, împlinirea Celui ce plineşte toate întru toţi.

DUMINICA
A DOUĂZECI ŞI OPTA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 6-a. Prochimen, glasul al 3-lea:

Cîntaţi Dumnezeului, nostru, cîntaţi; cîntaţi Împăratului nostru, cîntaţi.
Stih: Toate popoarele bateţi din palme, strigaţi lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (I, 12—18)

Fraţilor, mulţumim cu bucurie Tatălui celui ce ne-a învrednicit pe noi să luăm parte la moştenirea sfinţilor, întru lumină. El ne-a scos de sub puterea întunericului şi ne-a strămutat în împărăţia Fiului iubirii Sale, întru Care avem răscumpărarea prin sîngele Lui, adică iertarea păcatelor, şi Care este chipul lui Dumnezeu celui nevăzut, mai întîi născut decît toată făptura. Pentru că într-Însul au fost făcute toate, cele din ceruri şi cele de pe pămînt, cele văzute şi cele nevăzute, fie tronuri, fie domnii, fie căpetenii, fie stăpîniri. Toate s-au făcut prin El şi pentru El. El este mai înainte de toate, şi toate într-Însul sînt aşezate; şi El este capul trupului, adică al Bisericii, Cel ce este începutul, întîiul-născut din morţi, ca să fie întru toate cel dintîi.

Aliluia, glasul al 3-lea:

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă ruşinezi în veac.
Stih: Fii mie Dumnezeu apărător şi loc întărit, ca să mă mîntuieşti.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 5—11, 17—19)

Fraților, Moise a fost credincios în toată casa lui Dumnezeu, ca o slugă, spre mărturia celor ce erau să fie descoperite în viitor, iar Hristos, ca Fiu, a fost credincios peste casa Sa. Și casa Lui sîntem noi, numai dacă ținem pînă la sfîrșit, cu neclintire, îndrăzneala mărturisirii și lauda nădejdii noastre. Drept aceea, precum zice Duhul Sfînt: Dacă veți auzi astăzi glasul Lui, nu vă învîrtoșați inimile voastre, ca la răzvrătire, în ziua ispitirii din pustie, unde M-au ispitit părinții voștri, ca să Mă încerce, și au văzut faptele Mele, timp de patruzeci de ani. De aceea M-am mîniat pe neamul acesta și am zis: Pururea ei rătăcesc cu inima și căile Mele nu le-au cunoscut. Că M-am jurat în mînia Mea: Nu vor intra întru odihna Mea! Și împotriva cui a ținut mînia timp de patruzeci de ani? Au nu împotriva celor ce au păcătuit, ale căror oase au căzut în pustie? Și cui S-a jurat că nu vor intra întru odihna Sa, decît numai celor ce n-au crezut? Vedem, dar, că n-au putut să intre, din pricina necredinței lor.

MARȚI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 1—13)

Fraților, să ne temem ca nu cumva, cîtă vreme ni se lasă făgăduința să intrăm în odihna Lui, să pară că a rămas pe urmă cineva dintre voi. Pentru că și nouă ni s-a binevestit ca și acelora, dar cuvîntul propovăduirii nu le-a fost lor de folos, întrucît nu s-a unit cu credința celor ce l-au auzit. Pe cînd noi, fiindcă am crezut, intrăm în odihnă, după cuvîntul grăit: M-am jurat întru mînia Mea: Nu vor intra întru odihna Mea, măcar că lucrurile erau săvîrșite de la întemeierea lumii. Căci undeva, despre ziua a șaptea, a zis astfel: Și S-a odihnit Dumnezeu în ziua a șaptea

de toate lucrurile Sale. Iar aici, încă o dată: Nu vor intra întru odihna Mea! Deci, de vreme ce rămîne ca unii să intre în odihnă, iar aceia cărora mai dinainte li s-a binevestit, pentru nesupunerea lor, n-au intrat, Dumnezeu hotărăşte din nou o zi, astăzi, rostind prin gura lui David, după atîta vreme, precum s-a zis mai sus: Dacă veţi auzi astăzi glasul Lui, nu vă învîrtoşaţi inimile voastre. Căci dacă Iosua i-ar fi dus la odihnă, Dumnezeu n-ar mai fi vorbit, după acestea, de altă zi de odihnă. Drept aceea, s-a lăsat altă sărbătoare de odihnă poporului lui Dumnezeu. Că cine a intrat în odihna lui Dumnezeu, s-a odihnit şi el de lucrurile lui, precum Dumnezeu de ale Sale. Să ne sîrguim, dar, ca să intrăm în acea odihnă, ca nimeni să nu cadă în aceeaşi pildă a neascultării, căci cuvîntul lui Dumnezeu e viu şi lucrător şi mai ascuţit decît orice sabie cu două tăişuri, şi pătrunde pînă la despărţitura sufletului şi Duhului, dintre încheieturi şi măduvă, şi destoinic este să judece simţirile şi cugetările inimii, şi nu este nici o făptură ascunsă înaintea Lui, ci toate sînt goale şi descoperite, pentru ochii Celui în faţa Căruia vom da seamă.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 11—VI, 8)

Fraţilor, despre Melchisedec avem mult de vorbit şi lucruri grele de lămurit, de vreme ce v-aţi făcut neputincioşi la pricepere. Căci voi, care de multă vreme s-ar fi cuvenit să fiţi învăţători, aveţi iarăşi trebuinţă ca cineva să vă înveţe cele dintîi începuturi ale cuvintelor lui Dumnezeu şi aţi ajuns să aveţi nevoie nu de hrană vîrtoasă, ci de lapte. Pentru că oricine se hrăneşte cu lapte este nepriceput în cuvîntul dreptăţii, în vreme ce este prunc. Iar hrana tare este pentru cei desăvîrşiţi care au, prin obişnuiţă, simţurile învăţate să deosebească binele şi răul. De aceea, lăsînd începuturile cuvîntului despre Hristos, să ne ridicăm spre cele desăvîrşite, fără să mai punem din nou temelia învăţăturii despre pocăinţa de faptele moarte, şi despre credinţa în Dumnezeu, a învăţăturii despre botez, a punerii mîinilor, a învierii morţilor şi a judecăţii veşnice. Şi aceasta o vom face de va voi Dumnezeu. Căci pentru cei ce

s-au luminat odată și au gustat darul cel ceresc și părtași s-au făcut Duhului Sfînt, și au gustat cuvîntul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor, este cu neputință, dacă au căzut, să se înnoiască iarăși spre pocăință, fiindcă ei răstignesc loruși, a doua oară, pe Fiul lui Dumnezeu și-L fac de batjocură. Țarina, cînd soarbe ploaia ce se pogoară adeseori asupra ei și rodește iarba folositoare celor pentru care a fost muncită, primește binecuvîntare de la Dumnezeu. Dar dacă aduce spini și pălămidă, se face netrebnică și blestemul îi stă aproape, iar la u r m ă focul o așteaptă.

JOI ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ȘI NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VII, 1—6)

Fraților, Melchisedec, regele Salemului, preotul Dumnezeului Celui preaînalt, cel ce a întîmpinat pe Avraam, care se întorcea de la înfrîngerea regilor, și l-a binecuvîntat; căruia Avraam i-a dat zeciuială din toate, se tîlcuiește mai întîi: rege al dreptății, apoi el este rege al Salemului, adică împărat al păcii. Fără tată, fără mamă, fără spiță de neam, neavînd nici început al zilelor, nici sfîrșit al vieții, ci făcut fiind asemenea Fiului lui Dumnezeu, el rămîne preot pururea. Vedeți, dar, cît de mare e acesta, căruia chiar patriarhul Avraam i-a dat zeciuială din prada de război. Cei din fiii lui Levi, care primesc preoția, au poruncă după Lege, ca să ia zeciuială de la popor, adică de la frații lor, măcar că și aceștia au ieșit din coapsele lui Avraam. Iar Melchisedec, care nu-și trage neamul din ei, a luat zeciuială de la Avraam și pe Avraam, cel ce avea făgăduințele, l-a binecuvîntat.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VII, 18—25)

Fraţilor, porunca dată întîi se desfiinţează, pentru neputinţa şi nefolosul ei; căci Legea n-a desăvîrşit nimic, ci ea este aducerea unei mai bune nădejdi, prin care ne apropiem de Dumnezeu. Ci încă a fost la mijloc şi un jurămînt, căci pe cînd aceia s-au făcut preoţi fără de jurămînt, acesta s-a făcut cu jurămîntul Celui ce i-a grăit: Juratu-s-a Domnul şi nu-i va părea rău: Tu eşti preot în veac, după rînduiala lui Melchisedec. Cu aceasta, Iisus S-a făcut chezaşul unui mai bun testament. Apoi acolo s-a ridicat un şir de preoţi, fiindcă moartea îi împiedica să dăinuiască. Aci însă Iisus, prin aceea că rămîne în veac, are preoţie care nu mai trece la altul. Pentru aceasta şi poate să mîntuiască desăvîrşit pe cei ce se apropie, printr-Însul, de Dumnezeu, căci pururea e viu ca să mijlocească pentru ei.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUĂZECI ŞI NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 11—13)

Fraţilor, aduceţi-vă aminte că odinioară, voi păgînii cu trupul, numiţi netăiere împrejur, de către cei numiţi tăiere împrejur, făcută de mînă în trup, eraţi, în vremea aceea, fără de Hristos, osebiţi de cetăţenia lui Israel şi străini de aşezămintele făgăduinţei, lipsiţi de nădejde şi fără de Dumnezeu, în lume. Acum însă fiind în Hristos Iisus, voi care altă dată eraţi departe, aproape v-aţi făcut, prin sîngele lui Hristos.

DUMINICA
A DOUĂZECI ȘI NOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 7-a. Prochimen, glasul al 4-lea:

Cît s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut.

Stih: Binecuvîntează, suflete al meu, pe Domnul. Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 4—11)

raților, cînd se va arăta Hristos, viața voastră, atunci și voi, împreună cu El, vă veți arăta întru mărire. Drept acea, omorîți mădularele voastre, ale omului pămîntesc: desfrîul, necurăția, patima, pofta cea rea și lăcomia, care este o închinare la idoli. Pentru unele ca acestea se pornește mînia lui Dumnezeu peste fiii neascultării. În asemenea păcate ați umblat și voi odinioară, pe cînd trăiați în ele. Acum deci lepădați și voi toate acestea: mînia, iuțimea, răutatea, defăimarea, cuvîntul de rușine din gura voastră. Nu vă mințiți unul pe altul, fiindcă v-ați dezbrăcat de omul cel vechi, dimpreună cu faptele lui, și v-ați îmbrăcat în cel nou, care se înnoiește, spre deplină cunoștință, după chipul Celui ce l-a zidit. Aici nu mai este elin și iudeu, tăiere împrejur și netăiere împrejur, barbar, scit, rob sau liber, ci toate și întru toți este Hristos.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Propășește și împărățește, pentru adevăr, blîndețe și dreptate.

Stih: Iubit-ai dreptatea și ai urît fărădelegea

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VIII, 7—13)

Fraţilor, dacă cel dintîi aşezămînt era fără de prihană, nu se mai căuta loc pentru al doilea; ci Dumnezeu, mustrîndu-i, le zice: Iată vin zile, zice Domnul, cînd voi face cu casa lui Israel şi cu casa lui Iuda, testament nou, nu ca testamentul pe care l-am făcut cu părinţii lor, în ziua cînd i-am apucat de mînă ca să-i scot din pămîntul Egiptului; căci ei n-au stăruit în testamentul Meu, de aceea şi Eu i-am părăsit, zice Domnul. Că acesta e testamentul pe care îl voi întocmi casei lui Israel, după acele zile, zice Domnul: Pune-voi legile Mele în cugetul lor şi în inima lor le voi scrie, şi voi fi Dumnezeul lor şi ei vor fi poporul Meu. Şi nu va mai învăţa fiecare pe vecinul său şi fiecare pe fratele său, zicînd: Cunoaşte pe Domnul! căci toţi Mă vor cunoaşte, de la cel mai mic pînă la cel mai mare al lor; căci voi fi milostiv cu nedreptăţile lor şi păcatele lor nu le voi mai pomeni. Şi, zicînd un nou testament, Domnul a învechit pe cel dintîi. Iar ce se învecheşte şi îmbătrîneşte aproape este de pieire.

MARŢI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 8—23)

Fraţilor, prin aceasta, Duhul Sfînt ne lămureşte că drumul către Sfînta Sfintelor nu era să fie arătat, cîtă vreme cortul întîi mai sta în picioare, ca unul care era o pildă pentru timpul de faţă şi însemna că darurile şi jertfele ce se aduceau n-aveau putere să desăvîrşească cugetul închinătorului. Acestea sînt numai legiuiri pămînteşti: despre mîncări, despre băuturi, despre felurite spălări, şi sînt puse pînă la vremea îndreptării. Iar Hristos, venind Arhiereu al bunătăţilor celor viitoare, a trecut prin cortul cel mai mare şi mai desăvîrşit, nu făcut de mînă, adică nu din zidirea aceasta; El a intrat o singură dată, în Sfîn-

ta Sfintelor, nu cu sînge de țapi și de viței, ci cu însuși sîngele Său, și a dobîndit o veșnică răscumpărare. Căci dacă sîngele țapilor și al taurilor și cenușa junincii stropind pe cei spurcați, îi sfințește spre curăția trupului, cu cît mai mult sîngele lui Hristos, Care, prin Duhul cel veșnic, S-a adus lui Dumnezeu pe Sine jertfă fără de prihană, va curăți cugetul vostru de faptele cele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui viu? Și pentru aceasta El este Mijlocitorul unui nou testament, ca, prin moartea care s-a făcut spre răscumpărarea greșelilor de sub întîiul testament, cei chemați să ia făgăduința moștenirii veșnice. Căci acolo unde este testament, trebuie neapărat să fie vorba despre moartea celui ce a făcut testamentul. Testamentul ajunge temeinic după moarte, fiindcă nu are nici o putere, cîtă vreme trăiește cel ce l-a făcut. De aceea, nici întîiul testament n-a fost încheiat fără sînge. Într-adevăr, Moise, după ce a rostit, față cu tot poporul, toate poruncile din Lege, luînd sîngele cel de viței și de țapi, cu apă și cu lînă roșie și cu isop, a stropit și cartea și pe tot poporul, și a zis: Acesta este sîngele testamentului pe care l-a poruncit vouă Dumnezeu. Și a stropit, la fel, cu sînge, cortul și toate vasele pentru slujba dumnezeiască. După Lege, aproape toate se curățesc cu sînge și fără vărsare de sînge nu se dă iertare. Trebuie, dar, ca chipurile celor din ceruri să se curățească prin acestea, iar cele cerești înseși, cu mai bune jertfe decît acestea.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(X, 1—18)

Fraților, Legea, avînd umbra bunătăților viitoare, iar nu însuși chipul lucrurilor, nu poate niciodată, cu aceleași jertfe, aduse neîncetat în fiecare an, să facă desăvîrșiți pe cei ce se apropie. Altfel, n-ar fi încetat, oare, jertfele aduse, dacă cei ce le săvîrșesc, fiind odată curățiți, n-ar mai avea nici o conștiință a păcatelor? Dar prin ele, în fiecare an, se face amintirea păcatelor. Că este cu neputință ca sîngele de tauri și de țapi să înlăture păcatele. Drept aceea, intrînd în lume, zice: Jertfă și prinos n-ai voit, dar mi-ai întocmit un trup. Arderi de tot și jertfe pentru păcat nu ai binevoit; atunci am zis: Iată vin! În sulul cărții scris este pentru mine, ca să fac voia Ta, Dumnezeule. Zicînd

mai sus că: jertfă şi prinoase şi arderile de tot şi jertfele pentru păcat n-ai voit, nici nu Ţi-au plăcut, şi acestea se aduc după Lege, adaugă după aceea: Iată vin ca să fac voia Ta, Dumnezeule. Desfiinţează deci rostul întîi ca să statornicească rostul al doilea. Şi întru această voinţă sîntem sfinţiţi, prin jertfa trupului lui Iisus Hristos, odată pentru totdeauna. Într-adevăr, pe cînd orice preot stă şi slujeşte în fiecare zi şi aceleaşi jertfe aduce de multe ori, ca unele care niciodată nu pot să înlăture păcatele, Acesta însă aducînd o singură jertfă pentru păcate, a şezut în vecii vecilor la dreapta lui Dumnezeu, şi aşteaptă pînă ce vrăjmaşii Lui vor fi puşi aşternut picioarelor Lui. Căci, printr-o singură jertfă adusă, a adus la veşnică desăvîrşire pe cei ce se sfinţesc; dar şi Duhul cel Sfînt ne mărturiseşte aceasta, fiindcă după ce a zis: Acesta este testamentul pe care îl voi întocmi cu ei, după acele zile, zice Domnul: Da-voi legile Mele în inimile lor şi le voi scrie în cugetele lor, apoi adaugă: Iar păcatele lor şi fărădelegile lor nu le voi mai pomeni. Unde este, dar, iertarea acestora, nu mai este jertfă pentru păcate.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(X, 35—XI, 7)

raţilor, nu lepădaţi, dar, încrederea voastră, care are mare răsplătire. Căci aveţi trebuinţă de răbdare, ca, după ce aţi făcut voia lui Dumnezeu, să puteţi dobîndi ce v-a fost făgăduit. Căci mai este puţin timp, prea puţin, şi Cel ce e să vină, va veni şi nu va întîrzia; iar dreptul din credinţă va fi viu; şi de se va îndoi cineva, nu va binevoi sufletul Meu întru dînsul. Noi nu sîntem fiii îndoielii ca să pierim, ci fiii credinţei ca să ne cîştigăm sufletul. Iar credinţa este adeverirea celor nădăjduite, dovedirea lucrurilor celor nevăzute. Prin ea, cei din vechime au dat buna lor mărturie. Prin credinţă pricepem că s-au întemeiat veacurile cu cuvîntul lui Dumnezeu, de s-au făcut din nimic cele ce se văd. Prin credinţă, Abel a adus lui Dumnezeu mai bună jertfă decît Cain, pentru care a luat mărturie că este drept, mărturisind Dumnezeu despre darurile lui; şi prin credinţă grăieşte şi azi, măcar că a murit. Prin credinţă, Enoh a fost luat de pe pămînt ca să nu vadă moartea, şi nu s-a mai aflat, pentru că

Dumnezeu îl strămutase, ci mai înainte ca să-l strămute, el a avut mărturie că a bineplăcut lui Dumnezeu. Fără credinţă, dar, nu este cu putinţă să fim plăcuţi lui Dumnezeu, căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este şi că se face răsplătitor celor care Îl caută. Prin credinţă, luînd Noe înştiinţare de la Dumnezeu despre cele ce nu se vedeau încă, a gătit, cu bună cucernicie, o corabie spre mîntuirea casei sale; prin credinţă el a osîndit lumea şi îndreptării celei din credinţă s-a făcut moştenitor.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 8—16)

Fraţilor, prin credinţă, Avraam, cînd a fost chemat, a ascultat de a ieşit la locul pe care era să-l ia spre moştenire şi a ieşit, neştiind unde merge. Prin credinţă, a sălăşluit vremelnic în pămîntul făgăduinţei, ca într-un pămînt străin, locuind în corturi cu Isaac şi cu Iacov, cei dimpreună moştenitori ai aceleiaşi făgăduinţe, căci aştepta cetatea cu temelii puternice, al cărei meşter şi lucrător este Dumnezeu. Prin credinţă, însăşi Sara a primit putere să zămislească fiu, măcar că trecuse de vîrsta cuvenită, pentru că l-a socotit vrednic de credinţă pe Cel ce făgăduise. Pentru aceea, dintr-un singur om, şi acela ca şi mort, s-au născut atîţia urmaşi, mulţi ca stelele cerului şi ca nisipul cel fără de număr de pe ţărmul mării. Toţi aceştia au murit întru credinţă, fără să apuce făgăduinţele, ci văzîndu-le de departe şi iubindu-le cu dor şi mărturisind că pe pămînt ei sînt străini şi călători. Iar cei ce grăiesc unele ca acestea arată că ei îşi caută lor patrie. Într-adevăr, dacă ar fi avut în minte pe aceea din care ieşiseră, aveau vreme să se întoarcă. Dar acum ei doresc una mai bună, adică pe cea cerească. Pentru aceea Dumnezeu nu se ruşinează de ei, ca să Se numească Dumnezeul lor, căci le-a gătit lor cetate.

SÎMBĂTĂ ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(V, 1—8)

Fraţilor, fiţi următori lui Dumnezeu, ca nişte fii iubiţi, şi umblaţi întru iubire, precum şi Hristos ne-a iubit pe noi şi S-a dat pe Sine pentru noi, prinos şi jertfă lui Dumnezeu, întru miros cu bună mireasmă. Iar desfrînarea şi orice necurăţie şi lăcomia, nici să se pomenească între voi, precum se cuvine sfinţilor; nici vorbe de ruşine, nici vorbe nebuneşti, nici glume care nu se cuvin, ci mai degrabă mulţumire. Căci aceasta s-o ştiţi bine că nici desfrînat, sau necurat, sau lacom, care este un închinător la idoli, nu are moştenire în împărăţia lui Hristos şi a lui Dumnezeu. Nimeni să nu vă amăgească cu cuvinte deşarte, căci pentru acestea vine mînia lui Dumnezeu peste fiii neascultării. Deci să nu vă faceţi părtaşi cu ei. Altădată eraţi întuneric, iar acum sînteţi lumină întru Domnul; umblaţi ca fii ai luminii!

DUMINICA
A TREIZECEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 8-a. Prochimen, glasul al 5-lea.

Tu, Doamne, ne vei păzi şi ne vei feri de neamul acesta, în veac.
Stih: Doamne, Dumnezeul nostru, cît de minunat este numele Tău în tot pămîntul.

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 12—16)

Fraţilor, îmbrăcaţi-vă dar, ca aleşi ai lui Dumnezeu, sfinţi şi preaiubiţi, cu milostivirile îndurării, cu bunătate, cu smerenie, cu blîndeţe, cu îndelungă răbdare, îngăduindu-vă unul pe altul şi iertînd unul altuia, dacă are cineva vreo plîngere împotriva cuiva; precum şi Hristos a iertat vouă, aşa şi voi. Iar peste toate acestea, îmbrăcaţi-vă întru dragoste, care este legătura desăvîrşirii. Şi pacea lui Hristos, întru care aţi fost chemaţi, ca să fiţi un singur trup, să stăpînească în inimile voastre; şi să fiţi mulţumitori. Cuvîntul lui Hristos să locuiască întru voi cu bogăţie. Învăţaţi-vă şi povăţuiţi-vă între voi, cu toată înţelepciunea. Cîntaţi în inimile voastre lui Dumnezeu, mulţumindu-I, în psalmi, în laude şi în cîntări duhovniceşti.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Milele Tale, Doamne, în veac le voi cînta.
Stih: Că ai zis: În veac mila se va zidi; în ceruri se va întări adevărul Tău.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ŞI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 17—31)

Fraţilor, prin credinţă, Avraam, cînd a fost încercat, a adus pe Isaac. Cel ce primise făgăduinţele aducea jertfă pe fiul său unul-născut, căci către el grăise Dumnezeu: Întru Isaac se va socoti sămînţa ta. Ci Avraam a socotit că Dumnezeu este puternic să-l învieze şi din morţi; drept aceea l-a dobîndit înapoi ca un fel de pildă a învierii lui. Prin credinţa despre cele viitoare, a binecuvîntat Isaac pe Iacov şi pe Esau. Prin credinţă, Iacov, cînd a fost să moară, a binecuvîntat pe fiecare dintre fiii lui Iosif şi s-a închinat, rezemîndu-se pe vîrful toiagului său. Prin credinţă, Iosif, la sfîrşitul vieţii, a pomenit despre ieşirea fiilor lui Israel şi a dat porunci cu privire la oasele sale. Prin credinţă, cînd s-a născut Moise, a fost ascuns de părinţii lui trei luni, căci l-au văzut prunc frumos şi nu s-au temut de porunca regelui. Prin credinţă, Moise, cînd s-a făcut mare, s-a lepădat a se numi fiu al fetei lui Faraon, ci a ales mai bine să pătimească cu poporul lui Dumnezeu, decît să aibă desfătarea păcatului cea trecătoare, socotind că batjocorirea pentru Hristos este mai mare bogăţie decît comorile Egiptului, fiindcă se uita la răsplătire. Prin credinţă, a părăsit Egiptul, fără să se teamă de urgia regelui, căci a rămas neclintit, ca unul care a văzut pe nevăzutul Împărat. Prin credinţă, a rînduit Paştile şi stropirea cu sînge, ca îngerul nimicitor să nu se atingă de întîii lor născuţi. Prin credinţă, au trecut israeliţii Marea Roşie, ca pe uscat, pe cînd egiptenii, încercînd şi ei s-o treacă, s-au înecat. Prin credinţă, zidurile Ierihonului au căzut, după ce au fost înconjurate şapte zile. Prin credinţă, Rahav, desfrînata, n-a pierit împreună cu cei neascultători, fiindcă primise cu pace iscoadele.

MARȚI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ŞI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (XII, 25—29)

raţilor, luaţi seama să nu nesocotiţi pe Cel ce vorbeşte. Căci dacă aceia n-au scăpat de pedeapsă, nevoind să asculte pe cel ce le grăia pe pămînt, cu atît mai vîrtos noi, îndepărtîndu-ne de Cel ce ne grăieşte din ceruri. Glasul Lui, odinioară, a cutremurat pămîntul, iar acum a făgăduit, rostind: Încă o dată clătina-voi nu numai pămîntul ci şi cerul, iar prin aceea că zice «încă o dată», arată schimbarea celor clătinate, ca a unor lucruri făcute, ca să rămînă cele neclintite. Drept aceea, fiindcă primim o împărăţie neclintită, să fim mulţumitori, şi aşa să-i aducem lui Dumnezeu închinare plăcută, cu bună cucernicie şi cu sfială. Căci Dumnezeul nostru este şi foc mistuitor.

SFÎNTUL APOSTOL IACOB

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ŞI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE:
(I, 1—18)

Iacov, robul lui Dumnezeu şi al Domnului Iisus Hristos, celor douăsprezece seminţii, care sînt în împrăştiere, salutare ! Drept mare bucurie să socotiţi, fraţilor, feluritele ispite în care cădeţi, ştiind că încercarea credinţei voastre lucrează răbdare ; iar răbdarea să-şi aibă lucrul ei desăvîrşit, ca să fiţi desăvîrşiţi şi întregi, fără nici un fel de lipsă. Şi de este cineva din voi lipsit de înţelepciune, să ceară de la Dumnezeu, Care dă tuturor din destul şi nu înfruntă ; şi se va da lui. Să ceară însă cu credinţă, fără să aibă nici o îndoială, pentru că cine se îndoieşte este asemenea cu valul mării, mişcat de vînt, şi aruncat încoace şi încolo. Să nu gîndească omul acela că va lua ceva de la Dumnezeu. Bărbatul îndoielnic este nestatornic în toate căile sale. Iar fratele cel smerit să se laude întru înălţimea sa, pe cînd cel bogat, întru smerenia sa, pentru că va trece ca floarea ierbii. Căci a răsărit soarele arzător şi a uscat iarba şi floarea ei a căzut şi frumuseţea feţei ei a pierit ; aşa se va veşteji şi bogatul în alergăturile sale. Fericit este bărbatul care rabdă ispita, căci, lămurit făcîndu-se, va lua cununa vieţii, pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce Îl iubesc pe El. Nimeni să nu zică atunci cînd este ispitit: De la Dumnezeu sînt ispitit, pentru că Dumnezeu nu poate să fie ispitit de rele şi El însuşi nu ispiteşte pe nimeni. Ci fiecare este ispitit cînd este tras şi amăgit de însăşi pofta sa. După aceea, pofta, zămislind, naşte păcatul, iar păcatul, odată săvîrşit, aduce moarte. Nu vă înşelaţi, fraţii mei preaiubiţi : toată darea cea bună şi tot da-

rul desăvîrşit de sus este, pogorîndu-se de la Părintele luminilor, la Care nu este schimbare sau umbră de mutare. Fiindcă astfel a fost voința Lui, El ne-a născut prin cuvîntul adevărului, ca să fim noi începătură a făpturilor Lui.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ŞI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE:
(I, 19—27)

Fraților, orice om să fie grabnic să asculte, zăbavnic să vorbească, zăbavnic la mînie, căci mînia omului nu lucrează dreptatea lui Dumnezeu. Pentru a c e e a, lepădînd toată întinăciunea şi prisosința răutății, primiți cu blîndețe cuvîntul sădit în voi, care poate să mîntuiască sufletele voastre. Faceți-vă împlinitori ai cuvîntului, nu numai ascultători ai lui, amăgindu-vă pe voi înşivă. Căci dacă cineva este ascultător al cuvîntului, iar nu împlinitor, el se aseamănă cu omul care priveşte în oglindă fața sa firească: s-a privit pe sine şi s-a dus şi îndată a uitat ce fel era. Cine s-a uitat însă de-aproape în Legea cea desăvîrşită a libertății şi a stăruit în ea, făcîndu-se nu ascultător care uită, ci împlinitor al lucrului, acela fericit va fi în faptele sale. Dacă cineva socoteşte că e cucernic, dar nu îşi ține limba în frîu, ci îşi amăgeşte inima, cucernicia acestuia este zadarnică. Cucernicia curată şi neîntinată înaintea lui Dumnezeu şi Tatăl, aceasta este: să cercetăm pe orfani şi pe văduve în necazurile lor, şi să ne păzim pe noi fără de pată din partea lumii.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ŞI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE:
(II, 1—13)

Fraților, să nu căutați la fața omului, odată ce aveți credință în Domnul Iisus Hristos, Domnul slavei. Căci, de va intra în adunarea voastră un om cu inele de aur în degete şi îmbrăcat în haină strălucită şi va intra şi un om sărac, în haină proastă, iar voi veți pune ochii pe cel care poartă haina strălucită şi-i veți zice: Tu şezi aici, în toată voia, pe cînd săracului îi veți zice: Tu stai acolo,

în picioare, sau: Şezi jos, la picioarele mele, n-aţi făcut voi, oare, în gîndul vostru, deosebire între unul şi altul şi nu v-aţi făcut judecători cu socoteli viclene? Ascultaţi, fraţii mei preaiubiţi: Au nu Dumnezeu i-a ales pe cei ce sînt săraci în ochii lumii, ca să fie bogaţi în credinţă şi moştenitori împărăţiei pe care a făgăduit-o celor ce Îl iubesc? Iar voi aţi necinstit pe cel sărac! Oare, nu bogaţii vă asupresc pe voi şi nu ei vă tîrăsc la judecăţi? Nu sînt ei cei ce hulesc numele cel bun cu care vă chemaţi? Dacă, într-adevăr, împliniţi Legea împărătească, potrivit Scripturii: să iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuţi, bine faceţi; iar de vă uitaţi la faţa omului, faceţi păcat şi Legea vă osîndeşte ca pe nişte călcători de Lege. Pentru că cine va păzi toată Legea, dar va greşi într-o singură poruncă, s-a făcut vinovat faţă de toate poruncile. Că cel ce a zis: Să nu săvîrşeşti adulter a zis şi: Să nu ucizi. Şi de nu săvîrşeşti adulter, dar ucizi, te-ai făcut călcător Legii. Aşa să grăiţi şi aşa să lucraţi, ca unii care veţi fi judecaţi prin Legea libertăţii. Căci judecata este fără milă pentru cel ce n-a dovedit milă. Şi mila biruieşte în faţa judecăţii.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ŞI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1—6)

Pavel, Apostol al lui Hristos Iisus, prin voia lui Dumnezeu, şi Timotei, fratele nostru, sfinţilor şi credincioşilor fraţi întru Hristos, care sînt în Colose: har vouă şi pace de la Dumnezeu Tatăl nostru şi de la Domnul nostru Iisus Hristos. Mulţumim lui Dumnezeu şi Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, şi ne rugăm pururea pentru voi, căci am auzit de credinţa voastră în Hristos Iisus şi de dragostea ce aveţi către toţi sfinţii, pentru nădejdea cea gătită vouă în ceruri, pe care aţi auzit-o mai înainte, în cuvîntul adevărului Evangheliei, care, ajungînd la voi, precum şi în toată lumea, aduce roadă şi sporeşte întocmai ca la voi, din ziua în care aţi auzit şi aţi cunoscut cu adevărat, harul lui Dumnezeu.

DUMINICA
A TREIZECI ȘI UNA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 9-a. Prochimen, glasul al 6-lea.

Mîntuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.

Stih: Către Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeul meu, ia aminte.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 15—17)

Fraţilor, vrednic de credinţă şi de toată primirea e cuvîntul că Iisus Hristos a venit în lume ca să mîntuiască pe cei păcătoşi, dintre care cel dintîi sînt eu. Şi tocmai pentru aceea am fost miluit, ca Iisus Hristos să arate mai întîi în mine, toată îndelunga Sa răbdare, drept pildă celor ce vor să creadă într-Însul spre dobîndirea vieţii veşnice. Iar Împăratului veacurilor, nemuritorului, nevăzutului, singurul Dumnezeu: fie cinste şi slavă în vecii vecilor! Amin.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Cel ce locuiește în ajutorul Celui preaînalt, întru acoperămîntul Dumnezeului cerului se va sălășlui.

Stih: Va zice Domnului: sprijinitorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeul meu și voi nădăjdui spre Dînsul.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ŞI DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE:
(II, 14—26)

Fraţilor, ce folos, dacă zice cineva că are credinţă, iar fapte nu are? Oare credinţa poate să-l mîntuiască? Dacă un frate sau o soră sînt goi şi lipsiţi de hrana cea de toate zilele, şi cineva dintre voi le-ar zice: mergeţi în pace! Încălziţi-vă şi vă săturaţi, dar fără să le daţi cele trebuincioase trupului, care ar fi folosul? Aşa şi cu credinţa: dacă nu are fapte, este moartă în ea însăşi. Dar va zice cineva: Tu ai credinţă, iar eu am fapte; arată-mi credinţa ta fără fapte şi eu îţi voi arăta, din faptele mele, credinţa mea. Tu crezi că unul este Dumnezeu? Bine faci; şi demonii cred şi se cutremură. Vrei însă să înţelegi, omule uşuratic, că credinţa fără de fapte este moartă? Avraam, părintele nostru, au nu din fapte a fost socotit drept, cînd a adus pe Isaac, fiul său, jertfă la altar? Vezi, credinţa lucra împreună cu faptele lui şi din fapte credinţa s-a desăvîrşit. Şi s-a împlinit Scriptura care zice: Şi a crezut Avraam lui Dumnezeu şi i s-a socotit lui spre dreptate şi prietenul lui Dumnezeu s-a chemat. Vedeţi, dar, că din fapte este îndreptat omul, iar nu numai din credinţă. Asemenea şi Rahav, desfrînata, au nu din fapte s-a îndreptat, cînd a primit pe iscoade şi le-a scos afară, pe altă cale? Căci precum trupul fără de suflet este mort, aşa şi credinţa fără de fapte moartă este.

MARŢI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ŞI DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE:
(III, 1—10)

Fraţilor, nu vă faceţi mulţi învăţători, ştiind că noi învăţătorii mai mare osîndă vom lua, pentru că toţi greşim în multe chipuri; dacă nu greşeşte cineva în cuvînt, acela este bărbat desăvîrşit în stare să se înfrîneze în întregime. Iată, noi punem frîul în gura cailor, ca să ni-i supunem şi ducem după noi şi trupul lor întreg. Iată şi corăbiile, deşi sînt atît de mari şi împinse de vîn-

turi aprige, sînt totuşi purtate de o cîrmă foarte mică încotro hotărăşte vrerea cîrmaciului. Aşa şi limba : mic mădular este, dar cu mari foloase se făleşte ! Iată, puţin foc şi cît codru aprinde ! Foc este şi limba, lume a fărădelegii ! Limba îşi are locul ei între mădularele noastre, dar spurcă tot trupul şi aprinde tot cursul vieţii, dacă ea însăşi a fost aprinsă de flăcările gheenei. Pentru că toată firea, a fiarelor şi a păsărilor, a tîrîtoarelor şi a vietăţilor din mare, se domoleşte şi s-a domolit de firea omenească, dar limba nimeni dintre oameni nu poate s-o domolească! Ea este rău fără astîmpăr; ea este plină de venin aducător de moarte. Cu ea binecuvîntăm pe Domnul şi Tatăl, şi cu ea blestemăm pe oameni, care sînt făcuţi după asemănarea lui Dumnezeu. Din aceeaşi gură ies binecuvîntarea şi blestemul. Nu trebuie, fraţii mei, să fie aşa.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ŞI DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE:
(III, 11—18 şi IV, 1—6)

Fraţilor, oare, izvorul aruncă, din aceeaşi vînă, şi apa dulce şi pe cea amară? Au poate smochinul, fraţilor, să facă măsline, sau viţa de vie să facă smochine? Tot aşa, izvorul sărat nu poate să dea apă dulce. Cine este, între voi, înţelept şi priceput? Să arate, din buna-i purtare, faptele lui, făcute întru blîndeţea înţelepciunii. Iar dacă aveţi rîvnire amară şi zavistie, în inimile voastre, nu vă lăudaţi nici nu minţiţi împotriva adevărului. Înţelepciunea aceasta nu vine de sus, ci este pămîntească, trupească, diavolească. Pentru că unde este pizmă şi zavistie, acolo este neorînduială şi orice lucru rău. Iar înţelepciunea cea de sus, întîi este curată, apoi paşnică, îngăduitoare, ascultătoare, plină de milă şi de roade bune, neîndoielnică şi nefăţarnică. Şi roada dreptăţii este semănată întru pace celor ce lucrează pacea. De unde vin războaiele şi de unde certurile dintre voi? Nu, oare, de aici: din poftele voastre care se luptă în mădularele voastre? Poftiţi şi nu aveţi ce poftiţi; ucideţi şi pizmuiţi şi nu puteţi să dobîndiţi ce doriţi; vă sfădiţi şi vă războiţi, şi nu aveţi ce rîvniţi, pentru că nu cereţi. Cereţi şi nu primiţi, pentru că cereţi rău, cu gînd să risipiţi pe plăcerile voastre. Desfrînaţilor şi desfrînatelor! Nu ştiţi, oare, că prietenia lumii este duşmănie faţă de Dumnezeu? Aşadar, cine

va voi să fie prieten cu lumea, se face vrăjmaş lui Dumnezeu. Sau, vi se pare că Scriptura grăieşte în deşert? Duhul, Care sălăşluieşte întru noi, ne pofteşte spre zavistie? Nu, ci dă mai mare dar. Pentru aceea zice: Dumnezeu celor mîndri le stă împotrivă, iar celor smeriţi le dă har.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ŞI DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE:
(IV, 7—V, 9)

Fraţilor, supuneţi-vă lui Dumnezeu. Staţi împotriva diavolului şi el va fugi de la voi. Apropiaţi-vă de Dumnezeu şi Se va apropia şi El de voi. Curăţiţi-vă mîinile, păcătoşilor, şi sfinţiţi-vă inimile, voi cei îndoielnici. Pătrundeţi-vă de durere. Întristaţi-vă şi vă jeliţi. Rîsul vostru întoarcă-se în plîns şi bucuria voastră întru tînguire. Smeriţi-vă înaintea Domnului şi El vă va înălţa. Nu vă grăiţi de rău unul pe altul, fraţilor. Cel ce grăieşte de rău pe fratele său, ori judecă pe fratele său, grăieşte de rău Legea şi judecă Legea; iar dacă judeci Legea nu eşti împlinitor al Legii, ci judecător. Unul este dătătorul Legii şi Judecătorul: Cel ce poate să mîntuiască şi să piardă. Iar tu, cine eşti, care judeci pe aproapele? Veniţi acum cei care ziceţi: Astăzi sau mîine, vom merge într-acel oraş şi vom sta acolo un an şi vom face negoţ şi vom cîştiga: voi, care nu ştiţi ce se va întîmpla mîine! Căci ce este viaţa voastră? Abur sînteţi, care se arată o clipă şi după aceea piere; în loc ca voi să ziceţi: Dacă Domnul voieşte, vom trăi şi vom face aceasta sau aceea. Dar acum vă lăudaţi în trufia voastră. Orice laudă de felul acesta este rea. Drept aceea, cine ştie să facă ce e bine şi nu face păcat are. Veniţi acum, voi, bogaţilor, plîngeţi şi vă tînguiţi de necazurile care au să vină asupra voastră. Bogăţia voastră a putrezit şi hainele voastre le-au mîncat moliile. Aurul vostru şi argintul au ruginit şi rugina lor va fi mărturie asupra voastră şi vă va mînca trupurile, ca focul. Strîns-aţi comori în zilele cele de apoi! Iată, plata lucrătorilor care au secerat ţarinile voastre şi care e oprită de voi, strigă; şi strigătele secerătorilor au intrat în urechile Domnului Savaot. Desfătatu-v-aţi pe pămînt şi v-aţi dezmierdat;

hrănit-aţi inimile voastre, ca în ziua înjunghierii. Osîndit-aţi, omorît-aţi pe cel drept ; el nu vi se împotriveşte. Drept aceea, fiţi îndelung răbdători, fraţilor, pînă la venirea Domnului. Iată, plugarul aşteaptă roada cea scumpă a pămîntului, îndelung răbdînd, pînă ce primeşte ploaia timpurie şi tîrzie. Răbdaţi, dar, şi voi ; întăriţi inimile voastre, căci venirea Domnului s-a apropiat. Nu vă plîngeţi, fraţilor, unul împotriva celuilalt, ca să nu fiţi judecaţi ; iată Judecătorul stă înaintea uşilor.

SFÎNTUL APOSTOL PETRU

V I N E R I
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ŞI DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:
(I, 1—II, 10)

Petru, Apostol al lui Iisus Hristos, către cei ce trăiesc împrăştiaţi printre străini, în Pont, în Galatia, în Capadocia, în Asia şi în Bitinia, aleşi după cea mai dinainte ştiinţă a lui Dumnezeu-Tatăl, şi sfinţiţi de către Duhul, ca să asculte de credinţă şi să fie părtaşi la stropirea cu sîngele lui Iisus Hristos: Har vouă şi pacea să se înmulţească! Binecuvîntat fie Dumnezeu şi Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Care, după mare mila Sa, prin învierea lui Iisus Hristos din morţi, ne-a născut pe noi din nou, spre nădejde vie, spre moştenire nestricăcioasă şi neîntinată şi neveştejită, păstrată în ceruri pentru voi, cei ce sînteţi păziţi cu puterea lui Dumnezeu, prin credinţă, ca să dobîndiţi mîntuirea, gata să se dea pe faţă în vremea de apoi. Întru aceasta vă bucuraţi, măcar că ar trebui să fiţi trişti, încercaţi fiind de multe feluri de ispite, pentru ca încercarea credinţei voastre, cea cu mult mai scumpă decît aurul cel pieritor, dar lămurit prin foc, să vă fie spre laudă, spre mărire şi spre cinste, la arătarea lui Iisus Hristos. Pe El, fără să-L fi văzut, Îl iubiţi; întru El, deşi acum nu-L vedeţi, voi credeţi şi vă bucuraţi cu bucurie negrăită şi preamărită, căci dobîndiţi preţul credinţei voastre, adică mîntuirea sufletelor voastre. Această mîntuire au căutat-o cu stăruinţă şi au cercetat-o cu de-amănuntul proorocii, care au proorocit despre harul cel hotărît vouă, cercetînd vremea şi împrejurările arătate lor de Duhul lui Hristos, lucrător întru ei, cînd le mărturisea de mai înainte

despre patimile lui Hristos și despre măririle cele de după ele. Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi slujeau ei aceste lucruri, care acum vi s-au vestit, prin cei ce, întru Duhul Sfînt trimis din cer, v-au propovăduit Evanghelia, spre care și îngerii doresc să privească. Pentru aceea, încingînd mijloacele cugetului vostru și trezindu-vă, nădăjduiți desăvîrșit în harul care se aduce vouă, la arătarea lui Iisus Hristos. Ca fii ai ascultării, nu vă potriviți poftelor de mai înainte, din timpul neștiinței voastre, ci, după Sfîntul care v-a chemat pe voi, fiți și voi sfinți, întru toată petrecerea vieții. Căci scris este: Fiți sfinți, pentru că Sfînt sînt Eu. Și dacă chemați Tată pe Cel ce judecă cu nepărtinire, după lucrul fiecăruia, petreceți în frică zilele vremelniciei voastre, știind că nu cu lucruri stricăcioase, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din viața voastră deșartă, lăsată de la părinți, ci cu scumpul Sînge al lui Hristos, ca al unui miel nevinovat și neprihănit, Care într-adevăr a fost orînduit mai înainte de întemeierea lumii, dar Care S-a arătat, în anii cei mai de pe urmă, pentru voi. Printr-Însul, voi ați crezut în Dumnezeu, Cel ce L-a înviat pe El din morți, I-a dat Lui slavă, astfel ca credința voastră și nădejdea să vă fie în Dumnezeu. De vreme ce, ascultînd de adevăr, ați curățit sufletele voastre, ca să aveți nefățarnică iubire frățească, iubiți-vă unul pe altul, din toată inima, cu toată stăruința, fiind născuți a doua oară nu din sămînță stricăcioasă, ci nestricăcioasă, prin cuvîntul cel viu și care rămîne în veac al lui Dumnezeu. Pentru că toată făptura este ca iarba, și toată mărirea ei ca floarea ierbii: uscatu-s-a iarba și floarea a căzut, iar cuvîntul Domnului rămîne în veac. Și acesta este cuvîntul, cel ce bine s-a vestit întru voi. Deci, lepădînd toată răutatea și tot vicleșugul și fățărniciile și pizmele și toate clevetirile, ca niște prunci de curînd născuți, să doriți laptele cel duhovnicesc și neprefăcut, ca prin el să creșteți spre mîntuire, de vreme ce ați gustat și ați văzut că bun este Domnul. Apropiați-vă de El, piatra cea vie, de oameni într-adevăr neluată în seamă, dar la Dumnezeu aleasă și de preț; și voi înșivă clădiți-vă, ca pietre vii, în casă duhovnicească, în preoție sfîntă, ca să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos; pentru că scris este în Scriptură: Iată, pun în Sion Piatra din capul unghiului, aleasă, de mare preț, și cel ce va crede în ea nu se va rușina. Pentru voi deci care credeți, Piatra e de mare preț; pentru cei ce nu cred însă este: piatra care n-au băgat-o în seamă ziditorii; aceasta a ajuns să fie capul unghiului, și piatră de poticnire și stîncă de sminteală. Ei se poticnesc de ea, fiindcă n-au dat ascultare cuvîntu-

lui, spre care au şi fost puşi. Iar voi sînteţi seminţie aleasă, preoţie împărătească, neam sfînt, popor agonisit de Dumnezeu, ca să vestiţi în lume bunătăţile Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa cea minunată, voi, care odinioară nu eraţi popor ales, iar acum sînteţi poporul lui Dumnezeu; voi, care odinioară n-aveaţi parte de milă, iar acum sînteţi miluiţi.

SÎMBĂTĂ

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ŞI DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(V, 14—23)

Fraţilor, vă rugăm: Dojeniţi pe cei fără de rînduială, îmbărbătaţi pe cei slabi la suflet, sprijiniţi pe cei neputincioşi, fiţi îndelung răbdători faţă de toţi. Luaţi seama să nu răsplătească cineva cuiva răul cu rău, ci pururea cele bune să urmaţi, unul faţă cu altul şi faţă cu toată lumea. Bucuraţi-vă pururea. Rugaţi-vă neîncetat. Daţi mulţumire pentru toate, căci aceasta este voia lui Dumnezeu, pentru voi, întru Hristos Iisus. Duhul să nu-l stingeţi. Proorociile să nu le dispreţuiţi. Toate puneţi-le la încercare; ţineţi ce este bine; feriţi-vă de tot felul de lucru rău. Şi însuşi Dumnezeul păcii să vă sfinţească pe voi desăvîrşit şi duhul vostru şi sufletul şi trupul păzească-se în întregime, fără de prihană, întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos.

DUMINICA
A TREIZECI ȘI DOUA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

Voscreasna a 10-a. Prochimen, glasul al 7-lea:

Domnul dă tărie poporului Său, Domnul va binecuvînta pe poporul Său cu pace.
Stih: Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului slavă și cinste.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 9—15)

iule Timotei, vrednic de credință este acest cuvînt și vrednic de toată primirea. Fiindcă pentru aceasta ne și ostenim și sîntem ocărîți, căci ne-am pus nădejdea în Dumnezeul cel viu, Care este Mîntuitorul tuturor oamenilor, și îndeosebi al credincioșilor. Poruncește acestea și învață. Nimeni să nu disprețuiască tinerețile tale, ci te fă pildă credincioșilor cu cuvîntul, cu purtarea, cu dragostea, cu duhul, cu credința, cu curăția. Pînă la venirea mea, ia aminte la citit, la îndemnat, la învățătură. Nu fii nepăsător față de harul ce este întru tine, care ți s-a dat prin proorocie, cu punerea mîinilor preoției. Cugetă la acestea, ține-te de acestea, ca propășirea ta să fie învederată pentru toți.

Aliluia, glasul al 2-lea:
Bine este a lăuda pe Domnul și a cînta numele Tău, Preaînalte.
Stih: A vesti dimineața mila Ta și adevărul Tău în toată noaptea.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ŞI TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:
(II, 21—III, 9)

Iubiţilor, Hristos a pătimit pentru voi, lăsîndu-vă pildă, ca să păşiţi pe urmele Lui, Care n-a săvîrşit nici un păcat, nici s-a aflat vicleşug în gura Lui, şi Care, ocărît fiind, nu răspundea cu ocară; dat la chinuri, nu ameninţa, ci se lăsa în ştirea Celui ce judecă cu dreptate. El a purtat păcatele noastre, în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, murind faţă de păcate, să vieţuim dreptăţii. Cu rănile Lui v-aţi vindecat, pentru că eraţi ca nişte oi rătăcite, dar v-aţi întors la Păstorul şi la Păzitorul sufletelor voastre. Asemenea şi voi, femeilor, supuneţi-vă bărbaţilor voştri, aşa încît, chiar dacă sînt unii care nu se pleacă cuvîntului, să fie cîştigaţi, fără propovăduire, prin purtarea femeilor lor, văzînd de aproape viaţa voastră curată şi plină de sfială. Podoaba voastră să fie nu cea dinafară: cu împletirea părului, cu podoabele de aur şi cu îmbrăcarea hainelor scumpe, ci să fie omul cel tainic al inimii, întru nestricăcioasa podoabă a duhului blînd şi liniştit, care este de mare preţ înaintea lui Dumnezeu. Pentru că aşa se împodobeau, odinioară şi sfintele femei, care nădăjduiau în Dumnezeu, supunîndu-se bărbaţilor lor, precum Sara asculta de Avraam şi-l numea pe el domn. Voi sînteţi fiicele ei, dacă faceţi ce e bine şi nu vă temeţi de nimic. Voi, bărbaţilor, de asemenea, trăiţi înţelepţeşte cu femeile voastre, ca fiind făpturi mai slabe, şi faceţi-le parte de cinste, ca unora care, împreună cu voi, sînt moştenitoare ale harului vieţii, aşa încît rugăciunile voastre să nu fie împiedicate. În sfîrşit, să fiţi toţi într-un gînd, împreună pătimitori, iubitori de fraţi, milostivi, smeriţi. Nu răsplătiţi răul cu rău, sau ocara cu ocară, ci dimpotrivă binecuvîntaţi, căci spre aceasta aţi fost chemaţi, ca să moşteniţi binecuvîntarea.

MARȚI ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:

(III, 10—22)

Iubiților, cel ce voiește să iubească viața și să vadă zile bune, să-și oprească limba de la rău și buzele sale să nu grăiască vicleșug; să se ferească de rău și să facă bine; să caute pacea și s-o urmeze; căci ochii Domnului sînt spre cei drepți și urechile Lui spre rugăciunile lor, iar fața Domnului este împotriva celor ce fac rele. Și cine vă va face vouă rău, dacă sînteți plini de rîvnă pentru bine? Dar de veți și pătimi pentru dreptate, fericiți veți fi. Iar de frica lor să nu vă temeți, nici să vă tulburați; ci pe Domnul, pe Hristos, să-L sfințiți în inimile voastre și să fiți gata totdeauna să răspundeți oricui vă cere socoteală despre nădejdea voastră, însă cu blîndețe și cu cuviință și cu bună credință, avînd cuget curat, ca, tocmai în ceea ce sînteți clevetiți, să iasă de rușine cei ce grăiesc de rău purtarea voastră cea bună întru Hristos. Căci e mai bine, dacă așa este voia lui Dumnezeu, să pătimiți făcînd cele bune, decît făcînd cele rele. Pentru că și Hristos a suferit odată moartea pentru păcate, El cel drept pentru cei nedrepți, ca să ne aducă pe noi la Dumnezeu, omorît fiind cu trupul, dar viu făcut cu duhul. Cu duhul El a purces și a propovăduit și duhurilor ținute în temniță, adică duhurilor neascultătoare altă dată, cînd îndelunga răbdare a lui Dumnezeu tot aștepta, în zilele lui Noe, și se pregătea corabia în care puține suflete, anume opt, s-au mîntuit prin apă. Iar această mîntuire prin apă închipuia botezul, care vă mîntuiește astăzi și pe voi, nu ca ștergere a necurăției trupului, ci ca deschidere a cugetului bun către Dumnezeu, prin învierea lui Iisus Hristos, Care după ce S-a suit la cer, este de-a dreapta lui Dumnezeu, și se supun Lui îngerii și stăpînirile și puterile.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ŞI TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:
(IV, 1—11)

Iubiţilor, fiindcă Hristos a pătimit cu trupul, înarmaţi-vă şi voi cu gîndul acesta: că cine a suferit cu trupul a isprăvit cu păcatul, ca să nu mai vieţuiască, timpul ce mai are de trăit, în trup, după poftele oamenilor, ci după voia lui Dumnezeu. Destul este că, în vremurile trecute, aţi făcut cu desăvîrşire voia păgînilor, umblînd în desfrînări, în pofte, în beţii, în ospeţe fără măsură, în petreceri cu vin mult şi în neiertate slujiri idoleşti. De aceea ei se miră că voi nu mai alergaţi cu ei în aceeaşi revărsare a desfrîului şi vă hulesc. Ei îşi vor da seama înaintea Celui ce este gata să judece viii şi morţii. Că spre aceasta s-a binevestit şi morţilor, ca să fie judecaţi la fel cu oamenii care sînt în trup, dar să aibă, după Dumnezeu, viaţă, cu duhul. Iar sfîrşitul tuturor s-a apropiat; fiţi dar cu mintea întreagă şi privegheaţi în rugăciuni. Dar mai presus de toate, ţineţi din răsputeri la dragostea dintre voi, pentru că dragostea acopere mulţime de păcate. Fiţi, între voi, primitori de oaspeţi, fără de cîrtire. După harul pe care l-a primit fiecare, slujiţi-vă de el spre folosul tuturor, ca nişte buni iconomi ai harului celui de multe feluri al lui Dumnezeu. Dacă vorbeşte cineva, cuvintele lui să fie ca ale lui Dumnezeu; dacă slujeşte cineva, slujba lui să fie ca din puterea pe care o dă Dumnezeu, pentru ca întru toate Dumnezeu să Se slăvească prin Iisus Hristos, Căruia Îi este slava şi stăpînirea în vecii vecilor! Amin.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ŞI TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:
(IV, 12—V, 5)

Iubiţilor, nu vă miraţi de focul aprins între voi, spre ispitire, ca şi cum vi s-ar întîmpla ceva străin, ci, întrucît sînteţi părtaşi la suferinţele lui Hristos, bucuraţi-vă, ca şi la arătarea slavei Lui să vă bucuraţi cu bucurie mare. De sînteţi ocărîţi pentru numele lui Hristos, fericiţi sînteţi, căci duhul slavei şi al lui Dumnezeu se odihneşte asupra voastră; de către aceia El se huleşte, iar de voi se preaslăveşte. Nimeni dintre voi să nu sufere ca ucigaş, sau fur, sau făcător de rele, sau ca un rîvnitor de lucruri străine. Iar de suferă ca creştin, să nu se ruşineze, ci să preaslăvească pe Dumnezeu, pentru numele acesta, căci vremea este ca să înceapă judecata de la casa lui Dumnezeu; şi dacă începe întîi de la noi, care va fi sfîrşitul celor care nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu? Şi dacă dreptul abia se mîntuieşte, ce va fi cu cel necredincios şi păcătos? Pentru aceea şi cei ce sufăr după voia lui Dumnezeu să-şi încredinţeze Lui, credinciosului Ziditor, sufletele lor, lucrînd fapte bune. Pe preoţii cei dintre voi îi rog, ca unul ce sînt împreună preot şi martor al patimilor lui Hristos şi părtaş al slavei celei ce va să se descopere: Păstoriţi turma lui Dumnezeu, dată în paza voastră, cercetînd-o nu cu silnicie, ci cu voie bună, după Dumnezeu, nu pentru cîştig urît, ci din dragoste, nu ca şi cum aţi fi stăpîni peste Biserici, ci pilde făcîndu-vă turmei. Iar cînd se va arăta Mai-marele păstorilor, veţi lua cununa măririi cea neveştejită. Tot aşa şi voi, fiilor duhovniceşti, supuneţi-vă preoţilor; şi toţi, unii faţă cu alţii, îmbrăcaţi-vă întru smerenie, pentru că Dumnezeu celor mîndri le stă împotrivă, iar celor smeriţi le dă har.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ŞI TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA SOBORNICEASCĂ
A SFÎNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:
(I, 1—10)

imon Petru, slujitor şi Apostol al lui Iisus Hristos, celor ce, prin dreptatea Dumnezeului nostru şi a Mîntuitorului Iisus Hristos, au dobîndit o credinţă de acelaşi preţ cu a noastră: Har vouă şi pacea să se înmulţească, întru cunoştinţa lui Dumnezeu şi a lui Iisus, Domnul nostru. Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit toate cele ce sînt spre viaţă şi spre bună cucernicie, făcîndu-ne să cunoaştem pe Cel ce ne-a chemat prin slava Sa şi prin puterea Sa. Cu aceasta, El ne-a hărăzit făgăduinţe mari şi de mare preţ, ca prin ele să vă faceţi părtaşi dumnezeieştii firi şi să scăpaţi de stricăciunea poftei celei din lume. Pentru aceasta puneţi şi din partea voastră toată sîrguinţa şi adăugaţi la credinţa voastră: fapta bună, iar la fapta bună: cunoştinţa, la cunoştinţă: înfrînarea, la înfrînare: răbdarea, la răbdare: evlavia, la evlavie: iubirea frăţească, iar la iubirea frăţească: dragostea. Căci dacă aceste lucruri sînt în voi şi tot sporesc, ele nu vă vor lăsa nici trîndavi, nici necunoscători în cunoaşterea Domnului nostru Iisus Hristos. Iar cel ce nu are acestea este cu vederea micşorată şi stinsă şi a uitat de curăţirea păcatelor lui de demult. Pentru aceea, fraţilor, siliţi-vă cu atît mai vîrtos să faceţi temeinică chemarea şi alegerea voastră, căci, făcînd acestea, nu veţi greşi niciodată.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ŞI TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

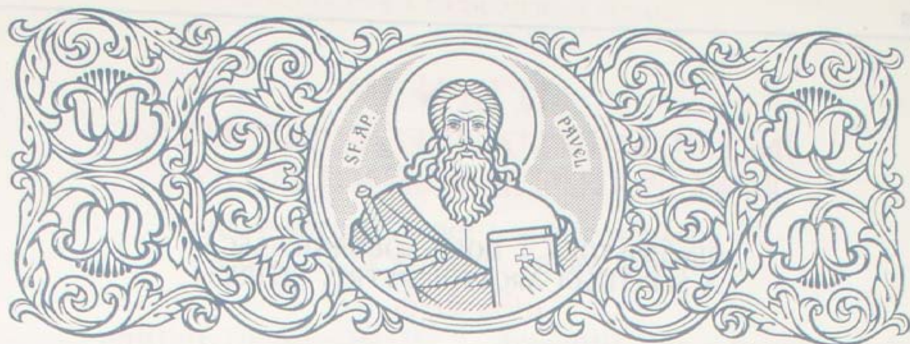
DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 11—19)

iule Timotei, vrednic de credinţă este cuvîntul: dacă am murit împreună cu Hristos, vom şi învia împreună cu El. Dacă stăruim în răbdare, vom şi împărăţi împreună cu El; de-L vom tăgădui, şi El ne va tăgădui; dacă Îi sîntem necredincioşi, El rămîne credincios, căci nu poate să Se tăgăduiască pe Sine însuşi. Aminteşte-le de acestea şi îndeamnă-i stăruitor înaintea lui Dumne-

zeu să nu se certe pentru cuvinte, ceea ce nu foloseşte la nimic, fără numai la surparea celor ce-i ascultă. Nevoieşte-te să te arăţi pe tine însuţi lămurit înaintea lui Dumnezeu, lucrător cu faţă curată, drept învăţînd cuvîntul adevărului. Iar de deşartele vorbiri lumeşti fereşte-te. Căci ele vor spori nelegiuirea tot mai mult, şi cuvîntul lor va roade ca o cangrenă. Dintre aceştia sînt Imeneu şi Filet, care au rătăcit de la adevăr, zicînd că învierea s-a şi petrecut, şi răstoarnă credinţa unora. Însă t e m e l i a pusă de Dumnezeu stă neclintită, avînd pecetea aceasta: cunoscut-a Domnul pe cei ce sînt ai Săi; şi să se depărteze de la nedreptate oricine n u m e ş t e numele Domnului.

ÎNCEPUTUL TRIODULUI

DUMINICA
A TREIZECI ȘI TREIA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH
A VAMEȘULUI ȘI A FARISEULUI

Voscreasna a 11-a. Prochimen, glasul al 8-lea:

Faceți juruințe Domnului Dumnezeului vostru și le împliniți.

Stih: Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu; în Israel mare este numele Lui.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 10—15)

Fiule Timotei, tu ai urmat învățătura mea, strădania mea, năzuința mea, credința mea, îndelunga mea răbdare, dragostea mea, îngăduința mea; prigonirile și suferințele care mi s-au făcut în Antiohia, în Iconiu, în Listra; cîte prigoniri am răbdat! și din toate m-a izbăvit Domnul. Și toți care voiesc să trăiască cucernic în Hristos Iisus vor fi prigoniți. Iar oamenii vicleni și amăgitori vor merge din rău în mai rău, rătăcind pe alții și rătăciți fiind ei înșiși. Tu însă rămîi în cele ce ai învățat și de care ești încredințat, deoarece știi de la cine ai învățat; și fiindcă de mic copil cunoști Sfintele Scripturi, care pot să te înțelepțească spre mîntuire, prin credința cea întru Hristos Iisus.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Veniți să ne bucurăm de Domnul și să strigăm lui Dumnezeu, Mîntuitorului nostru.

Stih: Să întîmpinăm fața Lui întru laude și în psalmi să-I strigăm Lui.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ŞI PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:
(I, 20—II, 9)

Iubiţilor, mai înainte de toate, trebuie să ştiţi că nici o proorocie a Scripturii nu se tîlcuieşte după socotinţa fiecăruia; pentru că niciodată proorocia nu s-a făcut din voia omului, ci oamenii cei sfinţi ai lui Dumnezeu au grăit, purtaţi fiind de Duhul Sfînt. Dar au fost în popor şi prooroci mincinoşi, după cum şi între voi vor fi învăţători mincinoşi, care vor strecura eresuri pierzătoare şi, tăgăduind chiar pe Stăpînul, Cel ce i-a răscumpărat, îşi vor aduce lor o grabnică pieire. Mulţi vor urma învăţăturile lor rătăcite şi, din pricina lor calea adevărului va fi hulită. Din poftă de avere şi cu cuvinte amăgitoare, ei vă vor momi pe voi. Dar osînda lor, de mult pregătită, nu zăboveşte şi pierzarea lor nu dormitează. Căci, dacă Dumnezeu n-a cruţat pe îngerii care au păcătuit, ci i-a aruncat în iad şi i-a dat lanţurilor întunericului, ţinîndu-i spre judecată; şi n-a cruţat lumea veche, ci a păstrat numai pe Noe, ca al optulea propovăduitor al dreptăţii, cînd a adus potopul peste cei fără de credinţă; şi cetăţile Sodomei şi Gomorei, osîndindu-le la nimicire, le-a prefăcut în cenuşă, ca o pildă nelegiuiţilor din viitor, iar pe dreptul Lot, chinuit de petrecerea desfrînată a celor nelegiuiţi, l-a izbăvit, pentru că dreptul acesta, locuind între ei, prin ce vedea şi auzea zi de zi din faptele lor fără de lege, chinuia sufletul său cel drept. Aceasta ne învaţă că Dumnezeu ştie să scape din ispite pe cei binecredincioşi, iar pe cei nedrepţi să-i păstreze, ca să fie pedepsiţi în ziua judecăţii.

MARŢI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ŞI PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:
(II, 9—22)

Iubiţilor, Dumnezeu ştie să scape din ispite pe cei binecredincioşi, iar pe cei nedrepţi să-i păstreze, ca să fie pedepsiţi în ziua judecăţii; şi mai vîrtos pe cei ce se lasă, după imboldirile trupului, întru pofte spurcate şi dispreţuiesc domnia cerească. Cutezători, îngîmfaţi, ei nu se cutremură să hulească măririle îngereşti din cer; pe cînd îngerii, deşi sînt mai mari în tărie şi în putere, nu aduc în faţa Domnului judecată defăimătoare împotriva lor. Aceştia însă, ca nişte dobitoace fără minte, din fire făcute să fie prinse şi nimicite, hulind cele ce nu cunosc, vor pieri întru stricăciunea lor, şi vor lua astfel plata nedreptăţii. Ei socotesc drept fericire să se îmbuibeze în fiecare zi; sînt pete şi ocară, iar cînd ospătează cu voi, ei se dezmiardă întru înşelăciunile lor. Ochii lor sînt plini de desfrînare şi nesăţioşi de păcat; ei amăgesc sufletele cele nestatornice; inima lor e deprinsă la lăcomie şi sînt fiii blestemului. Părăsind calea cea dreaptă, au rătăcit şi au apucat calea lui Balaam, fiul lui Bosor, care a iubit plata nedreptăţii, dar a primit mustrare pentru călcarea lui de lege; căci dobitocul fără de grai, pe care era călare, grăind cu glas omenesc, a oprit nebunia proorocului. Aceştia sînt izvoare fără de apă şi nori purtaţi de furtună, cărora li se păstrează întunericul cel nepătruns în veac, pentru că spunînd vorbe trufaşe şi deşarte, ei amăgesc întru poftele trupului şi întru desfrînări, pe cei care de-abia au scăpat de cei ce vieţuiesc în rătăcire. Ei le făgăduiesc libertate, fiind ei înşişi robii stricăciunii, fiindcă ceea ce te biruieşte, aceea te şi stăpîneşte. Dacă ei, după ce au scăpat de întinăciunile lumii, prin cunoaşterea Domnului şi Mîntuitorului nostru Iisus Hristos, iarăşi se încurcă în acestea şi sînt învinşi, li s-au făcut cele de pe urmă mai rele decît cele dintîi. Căci mai bine era pentru ei să nu fi cunoscut calea dreptăţii, decît, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de la sfînta poruncă încredinţată lor. Cu ei s-a întîmplat adevărul din zicală: Cîinele se întoarce la vărsătura lui; şi porcul scăldat vine să se tăvălească în mocirlă.

MIERCURI

ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ŞI PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:

(III, 1—18)

Iubiţilor, aceasta este acum a doua epistolă pe care v-o scriu; în amîndouă caut să trezesc, în amintirea voastră, dreapta voastră judecată, ca să vă aduceţi aminte de cuvintele cele mai înainte grăite de sfinţii prooroci şi de porunca Domnului şi Mîntuitorului, dată prin apostolii voştri. Întîi trebuie să ştiţi că, în zilele cele de apoi, veni-vor cu batjocură, batjocoritori care vor umbla după poftele lor şi vor zice: Unde este făgăduinţa venirii Lui? Că de cînd au adormit părinţii, toate aşa rămîn, ca de la începutul făpturii. Căci ei în chip voit ascund faptul că cerurile erau de demult şi că pămîntul s-a închegat, la cuvîntul Domnului, din apă şi prin apă, şi că prin apă lumea de atunci a pierit înecată; iar cerurile de acum şi pămîntul sînt ţinute prin acelaşi cuvînt şi păstrate pentru focul din ziua judecăţii şi a pieirii oamenilor necredincioşi. Şi aceasta una să nu vă rămînă ascunsă, iubiţilor, că o singură zi, înaintea Domnului, este ca o mie de ani şi o mie de ani, ca o singură zi. Domnul nu întîrzie cu făgăduinţa Sa, după cum socotesc unii că e întîrziere, ci îndelung rabdă pentru voi, nevrînd să piară cineva, ci ca toţi să vină la pocăinţă. Iar ziua Domnului va veni ca un fur: atunci cerurile vor pieri cu vuiet mare; stihiile, arzînd, se vor desface, şi pămîntul şi lucrurile de pe el vor arde cu totul. Deci, dacă toate acestea se vor desfiinţa, cît de mult vi se cuvine vouă să umblaţi întru viaţă sfîntă şi în cucernicie, aşteptînd şi grăbind venirea zilei Domnului, din pricina căreia cerurile, luînd foc, se vor nimici, iar stihiile, aprinse, se vor topi. Că noi aşteptăm, potrivit făgăduinţelor Lui, ceruri noi şi pămînt nou, în care locuieşte dreptatea. Pentru aceea, iubiţilor, aşteptînd acestea, sîrguiţi-vă să fiţi aflaţi de El în pace, fără prihană şi fără vină. Şi îndelunga răbdare a Domnului nostru socotiţi-o drept mîntuire, precum v-a scris şi iubitul

nostru frate Pavel, după înțelepciunea dată lui, cum face în toate epistolele lui, unde vă vorbește despre acestea. În ele sînt unele lucruri cu anevoie de înțeles, pe care cei neștiutori și neîntăriți le răstălmăcesc, ca și pe celelalte Scripturi, spre a lor pierzare. Deci voi, iubiților, cunoscînd acestea de mai înainte, păziți-vă, ca nu cumva, lăsîndu-vă tîrîți de rătăcirea celor fără de lege, să cădeți din întărirea voastră. Și creșteți întru harul și cunoștința Domnului nostru și Mîntuitorului Iisus Hristos. A Lui este slava, acum și în ziua veacului ! Amin.

SFÎNTUL APOSTOL ŞI EVANGHELIST IOAN

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ŞI PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE:
(I, 8—II, 6)

Fraţilor, dacă zicem că păcat nu avem, ne amăgim pe noi înşine şi adevărul nu este întru noi. Dacă mărturisim păcatele noastre, El este credincios şi drept, ca să ne ierte păcatele şi să ne curăţească pe noi de toată nedreptatea. Dacă zicem că n-am păcătuit, Îl facem mincinos şi cuvîntul Lui nu este întru noi. Fiii mei, acestea vi le scriu, ca să nu păcătuiţi. Şi dacă a păcătuit cineva, avem mijlocitor către Tatăl, pe Iisus Hristos cel drept. El este jertfa de ispăşire pentru păcatele noastre, dar nu numai pentru ale noastre, ci şi pentru ale lumii întregi. Şi întru aceasta ştim că L-am cunoscut, dacă păzim poruncile Lui. Cel ce zice: L-am cunoscut, dar poruncile Lui nu le păzeşte, mincinos este şi întru el nu se află adevărul. Iar cine păzeşte cuvîntul Lui, întru acela, cu adevărat, dragostea lui Dumnezeu este desăvîrşită. După aceasta cunoaştem că sîntem întru El. Cine zice că petrece întru El dator este, precum Acela a umblat, şi el aşa să umble.

VINERI
N SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE:
(II, 7—17)

raților, nu vă scriu poruncă nouă, ci o poruncă veche pe care o aveați de la început; porunca cea veche este cuvîntul pe care l-ați auzit. Ci totuși vă scriu poruncă nouă, ceea ce este adevărat întru El și întru voi, pentru că întunericul se duce și lumina cea adevărată începe să răsară. Cine zice că este în lumină și pe fratele său îl urăște, acela este în întuneric pînă acum. Cine iubește pe fratele său rămîne în lumină și sminteală nu se află în el. Iar cel ce urăște pe fratele său este în întuneric și umblă în întuneric și nu știe încotro se duce, pentru că întunericul a orbit ochii lui. Vă scriu vouă, fiilor, pentru că iertate v-au fost păcatele, pentru numele Lui. Vă scriu vouă părinților, pentru că ați cunoscut pe Cel ce este de la început. Vă scriu vouă, tinerilor, fiindcă ați biruit pe cel viclean. Scrisu-v-am, fiilor, pentru că ați cunoscut pe Tatăl. Scris-am vouă, părinților, fiindcă ați cunoscut pe Cel ce este de la început. Scris-am vouă, tinerilor, căci sînteți tari și cuvîntul lui Dumnezeu rămîne întru voi și ați biruit pe cel viclean. Nu iubiți lumea, nici cele ce sînt în lume. Dacă iubește cineva lumea, iubirea Tatălui nu este întru el; pentru că tot ce este în lume, adică pofta trupului și pofta ochilor și trufia vieții, nu sînt de la Tatăl, ci sînt din lume. Iar lumea trece și pofta ei, dar cel ce face voia lui Dumnezeu rămîne în veac.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ŞI PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 1—9)

Fiule Timotei, aceasta să ştii că, în zilele din urmă, vor veni vremuri cumplite. Că vor fi oameni iubitori de sine, iubitori de argint, lăudăroşi, trufaşi, hulitori, neascultători de părinţi, nemulţumitori, fără cucernicie, lipsiţi de dragoste, neînduplecaţi, clevetitori, neînfrînaţi, cruzi, neiubitori de bine, trădători, necuviincioşi, îngîmfaţi, iubitori de desfătări mai mult decît iubitori de Dumnezeu, avînd înfăţişarea adevăratei credinţe, dar tăgăduind puterea ei. Depărtează-te şi de aceştia. Căci dintre aceştia sînt cei ce se vîră prin case şi robesc femeiuşte împovărate de păcate şi purtate de multe feluri de pofte, pururea învăţînd şi neputînd niciodată să ajungă la deplina cunoştinţă a adevărului. Şi după cum Iannes şi Iambres s-au împotrivit lui Moise, aşa şi aceştia stau împotriva adevărului, oameni stricaţi la minte şi netrebnici pentru credinţă. Dar nu vor merge mai departe, pentru că nebunia lor va fi vădită tuturor, precum a fost şi a acelora.

DUMINICA
A TREIZECI ȘI PATRA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH
A FIULUI RISIPITOR

Voscreasna 1
Prochimen, glasul 1:

Fie Doamne, mila Ta spre noi, cum am nădăjduit și noi întru Tine.

Stih: Bucurați-vă drepților; celor drepți li se cuvine laudă.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 12—20)

Fraților, toate îmi sînt îngăduite, dar nu toate îmi sînt de folos. Toate îmi sînt îngăduite, dar nu mă voi lăsa biruit de nimic. Bucatele sînt pentru pîntece și pîntecele pentru bucate și Dumnezeu va nimici și pe unul și pe celelalte. Trupul însă nu e pentru desfrînare, ci pentru Domnul și Domnul este pentru trup. Iar Dumnezeu, Care a înviat pe Domnul, și pe noi ne va învia, prin puterea Sa. Au nu știți că trupurile voastre sînt mădularele lui Hristos? Lua-voi deci mădularele lui Hristos și voi face din ele mădulare de desfrînată? Să nu fie! Nu știți, apoi, că cine se alipește de desfrînată este un singur trup cu ea? Căci vor fi, zice Scriptura, amîndoi un singur trup. Pe cînd cel ce se unește cu Domnul este un singur Duh cu El. Fugiți de desfrînare! Orice păcat, pe care-l va săvîrși omul, este în afară de trup. Cine se dedă însă desfrînării păcătuiește în însuși trupul său. Sau nu știți că trupul vostru este locașul Duhului Sfînt, Care locuiește întru voi și

pe Care-l aveți de la Dumnezeu și că voi nu sînteți ai voștri? Căci răscumpărați ați fost cu preț mare! Preaslăviți, dar, pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, ca unele care sînt ale lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul 1:

Dumnezeule, Cel ce mi-ai dat izbîndire și mi-ai supus popoarele; Izbăvitorul meu de vrăjmașii mei cei furioși.

Stih: Cel ce mîntuiești în chip minunat pe împăratul și faci milă cu David, unsul Tău și cu urmașii lui pînă în veac.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE:
(II, 18—III, 8)

Fiilor, este ceasul de pe urmă și, precum ați auzit că vine antihrist, iar acum mulți antihriști s-au arătat, de aici cunoaștem că este ceasul de pe urmă. Dintre noi au ieșit, dar nu erau dintre ai noștri, căci de-ar fi fost dintre ai noștri, ar fi rămas cu noi, ci ca să se arate că nu sînt toți dintre ai noștri, de aceea au ieșit. Iar voi, ungere aveți de la Cel sfînt și știți toate. V-am scris vouă, nu pentru că nu știți adevărul, ci pentru că îl știți și știți că nici o minciună nu vine din adevăr. Cine este mincinosul, fără numai cel ce tăgăduiește că Iisus este Hristos? Acesta este antihrist, care tăgăduiește pe Tatăl și pe Fiul. Oricine tăgăduiește pe Fiul nu are nici pe Tatăl; cine mărturisește pe Fiul are și pe Tatăl. Deci ceea ce ați auzit de la început în voi să rămînă; de va rămînea în voi ceea ce ați auzit de la început, veți rămînea și voi în Fiul și în Tatăl. Și aceasta este făgăduința pe care El ne-a făgăduit-o: viața veșnică. Acestea v-am scris vouă despre cei ce vă amăgesc. Cît despre voi, ungerea pe care ați luat-o de la El rămîne întru voi și n-aveți trebuință ca să vă învețe cineva, ci precum ungerea Lui vă învață despre toate și învățătura aceasta adevărată este și nu este minciună, rămîneți întru El, așa cum v-a învățat. Deci acum, fiilor, rămîneți întru El, ca să avem îndrăzneală cînd se va arăta și să nu ne rușinăm de El, la venirea Lui. Dacă știți că este drept, cunoașteți că oricine face dreptate este născut din El. Vedeți ce fel de iubire ne-a dăruit nouă

Tatăl, ca să ne numim fii ai lui Dumnezeu ; şi aşa sîntem. Pentru aceea, lumea nu ne cunoaşte, fiindcă nu L-a cunoscut nici pe El. Iubiţilor, acum sîntem fii ai lui Dumnezeu şi ce vom fi nu s-a arătat pînă a c u m. Ci ştim că atunci cînd El Se va arăta, vom fi asemenea Lui, fiindcă Îl vom vedea cum este. Şi oricine şi-a pus în El nădejdea aceasta se curăţeşte pe s i n e, aşa cum Acela este curat. Oricine făptuieşte păcatul săvîrşeşte şi călcarea Legii, căci păcatul este călcarea Legii. Şi voi ştiţi că El S-a arătat ca să ridice păcatele şi păcat întru El nu este. Oricine rămîne întru El nu păcătuieşte ; oricine păcătuieşte nu L-a văzut, nici nu L-a cunoscut. Fiilor, nimeni să nu vă amăgească. Cel ce face dreptatea este drept, precum Acela este drept. Cine săvîrşeşte păcatul este de la diavolul, pentru că de la început diavolul păcătuieşte. Pentru aceasta S-a arătat Fiul lui Dumnezeu, ca să strice lucrurile diavolului.

M A R Ţ I
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ŞI CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE:
(III, 9–22)

Iubiţilor, oricine e s t e născut din Dumnezeu nu săvîrşeşte p ă c a t, pentru că sămînţa lui Dumnezeu rămîne într-însul ; şi nu poate să păcătuiască, fiindcă este născut din Dumnezeu. Întru aceasta cunoaştem pe fiii lui Dumnezeu şi pe fiii diavolului ; oricine nu face dreptate nu este din Dumnezeu, nici cel ce nu iubeşte pe fratele său. Pentru că aceasta este vestirea pe care aţi auzit-o de la început, ca să ne iubim unul pe altul. Nu precum Cain, care era de la cel viclean şi a ucis pe fratele său. Şi pentru care pricină l-a ucis? Fiindcă faptele lui erau rele, iar ale fratelui său erau drepte. Nu vă miraţi, fraţilor, d a c ă lumea vă urăşte. Noi ştim că am trecut din moarte la viaţă, pentru că iubim pe fraţi ; cine nu iubeşte pe fratele său rămîne în moarte. Oricine urăşte pe fratele său este omorîtor de oameni şi ştiţi că orice omorîtor de oameni nu are viaţă veşnică, dăinuitoare în El. Într-aceasta am cunoscut iubirea, că El şi-a pus sufletul Său pentru noi ; şi noi datori sîntem să ne punem sufletele pentru fraţi. Iar cine are bogăţia lumii acesteia şi se uită la fratele său care este în nevoie şi îşi închide inima faţă de el, cum rămîne în acela dragostea

lui Dumnezeu? Fiii mei, să nu iubim cu vorba, numai din gură, ci cu fapta şi cu adevărul. Într-aceasta vom cunoaşte că sîntem din adevăr şi în faţa lui Dumnezeu vom afla odihnă inimilor noastre, fiindcă, dacă ne osîndeşte inima noastră, Dumnezeu este mai mare decît inima noastră şi ştie toate. Iubiţilor, dacă inima noastră nu ne osîndeşte, avem îndrăznire către Dumnezeu. Şi orice cerem, primim de la El, pentru că păzim poruncile Lui şi cele plăcute înaintea Lui le facem.

MIERCURI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ŞI CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE:
(III, 21—IV, 11)

Iubiţilor, dacă inima noastră nu ne osîndeşte, avem îndrăznire către Dumnezeu. Şi orice cerem, primim de la El, pentru că păzim poruncile Lui şi cele plăcute înaintea Lui le facem. Şi aceasta este porunca Lui, ca să credem întru numele lui Iisus Hristos, Fiul Său, şi să ne iubim unul pe altul, precum ne-a dat poruncă. Cel ce păzeşte poruncile Lui rămîne în Dumnezeu şi Dumnezeu în el; şi din aceasta cunoaştem că rămîne în noi Duhul pe Care ni L-a dat. Iubiţilor, nu daţi crezare oricărui duh, ci ispitiţi duhurile de sînt de la Dumnezeu, fiindcă mulţi prooroci mincinoşi au ieşit în lume. Într-aceasta să cunoaşteţi duhul lui Dumnezeu; orice duh care mărturiseşte pe Iisus Hristos, venit în trup, este de la Dumnezeu. Şi orice duh care nu mărturiseşte pe Iisus, nu este de la Dumnezeu, ci este duhul lui antihrist, despre care aţi auzit că vine şi acum este chiar în lume. Voi, fiilor, sînteţi din Dumnezeu şi l-aţi biruit pe el, căci mai mare este Cel ce e în voi, decît cel ce este în lume. Aceia sînt din lume, de aceea grăiesc ca din lume şi lumea îi ascultă. Noi sîntem din Dumnezeu; cine cunoaşte pe Dumnezeu ascultă de noi; cine nu este din Dumnezeu nu ascultă de noi. Din aceasta cunoaştem duhul adevărului şi duhul rătăcirii. Iubiţilor, să ne iubim unul pe altul, pentru că dragostea este de la Dumnezeu şi oricine iubeşte este născut din Dumnezeu şi cunoaşte pe Dumnezeu. Cel ce nu iubeşte n-a cunoscut pe Dumnezeu, căci Dumnezeu este iubire. Întru aceasta s-a arătat dragostea lui Dumnezeu către

noi, că pe Fiul Său cel Unul-Născut L-a trimis Dumnezeu în lume, ca prin El viață să avem. În aceasta este dragostea, nu fiindcă noi am iubit pe Dumnezeu, ci fiindcă El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său jertfă de ispășire pentru păcatele noastre. Iubiților, dacă Dumnezeu astfel ne-a iubit pe noi și noi datori sîntem să ne iubim unul pe altul.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE:

(III, 20—21 și V, 1—21)

ubiților, dacă cineva zice: Iubesc pe Dumnezeu, iar pe fratele său îl urăște: mincinos este! Pentru că cel ce nu iubește pe fratele său, pe care l-a văzut, pe Dumnezeu, pe care nu L-a văzut, nu poate să-L iubească. Și această poruncă avem de la El: cine iubește pe Dumnezeu să iubească și pe fratele său. Oricine crede că Iisus este Hristos este născut din Dumnezeu, și oricine iubește pe Cel care a născut iubește și pe Cel ce S-a născut dintr-Însul. Din aceasta cunoaștem că iubim pe fiii lui Dumnezeu, dacă iubim pe Dumnezeu și împlinim poruncile Lui. Căci dragostea de Dumnezeu aceasta este: să păzim poruncile Lui; și poruncile Lui nu sînt grele. Pentru că oricine este născut din Dumnezeu biruiește lumea, și aceasta este biruința care a biruit lumea: credința noastră. Cine este cel ce biruiește lumea dacă nu cel ce crede că Iisus este Fiul lui Dumnezeu? Acesta este Cel care a venit prin apă și prin sînge: Iisus Hristos; nu numai prin apă, ci prin apă și prin sînge; și Duhul este Cel ce mărturisește, că Duhul este adevărul. Căci trei sînt Care mărturisesc în cer: Tatăl și Cuvîntul și Sfîntul Duh și Acești trei Una sînt. Și trei sînt care mărturisesc pe pămînt: Duhul și apa și sîngele și acești trei mărturisesc la fel. Dacă primim mărturia oamenilor, mărturia lui Dumnezeu este mai mare, căci aceasta este mărturia lui Dumnezeu: că a mărturisit pentru Fiul Său. Cine crede în Fiul lui Dumnezeu are această mărturie în el însuși. Cine nu dă crezare lui Dumnezeu, L-a făcut mincinos, pentru că n-a crezut în mărturia pe care a mărturisit-o Dumnezeu pentru Fiul Său. Iar mărturia e aceasta: că Dumnezeu ne-a dat viață veșnică și această viață este întru Fiul Său. Cel ce are pe Fiul, are Viața; cel ce nu are pe

Fiul lui Dumnezeu, nu are Viața. Acestea am scris vouă, care credeți în numele Fiului lui Dumnezeu, ca să știți că aveți viață veșnică, și aceasta este încrederea ce avem către El că, dacă cerem ceva după voința Lui, El ne ascultă. Și dacă știm că El ne ascultă orice Îi cerem, atunci știm că dobîndim cererile pe care I le-am cerut. Dacă vede cineva pe fratele său păcătuind păcat nu de moarte, să se roage și Dumnezeu va da viață acelui frate, anume celor ce nu păcătuiesc de moarte. De este însă păcat de moarte, nu zic să se roage pentru așa păcat. Orice nedreptate este păcat, dar este și păcat care nu e de moarte. Știm că oricine e născut din Dumnezeu nu păcătuiește; ci Cel ce S-a născut din Dumnezeu îl păzește, și cel viclean nu se atinge de el. Știm că sîntem din Dumnezeu și lumea întreagă zace sub puterea celui viclean. Știm, iarăși, că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat nouă pricepere, ca să cunoaștem pe Dumnezeul cel adevărat; și noi sîntem în Dumnezeul cel adevărat, adică în Fiul Său Iisus Hristos. Acesta este adevăratul Dumnezeu și viața cea de veci. Fiilor, păziți-vă de idoli.

VINERI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A DOUA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE:
(I, 1—13)

ătrînul, către aleasa Doamnă și către fiii ei, pe care eu îi iubesc întru adevăr, și nu numai eu, ci și toți care au cunoscut adevărul; pentru adevărul ce rămîne întru noi și va fi cu noi în veac: Har, milă, pace fie cu voi, de la Dumnezeu Tatăl și de la Iisus Hristos, Fiul Tatălui, întru adevăr și întru iubire! Bucuratu-m-am foarte, căci am aflat pe unii din fiii tăi umblînd întru adevăr, precum am primit poruncă de la Tatăl. Și acum te rog, Doamnă, nu ca și cum ți-aș scrie poruncă nouă, ci pe aceea pe care o aveam de la început, ca să ne iubim unul pe altul. Și aceasta este iubirea, ca să umblăm după poruncile Lui și aceasta este porunca, precum ați auzit dintru început, ca să umblați întru iubire. Pentru că mulți amăgitori au ieșit în lume, care nu mărturisesc că Iisus Hristos a venit în trup. Acesta este amăgitorul și antihristul. Păziți-vă pe voi înșivă, ca să nu pierdeți ceea ce ați lucrat, ci să primiți plată deplină.

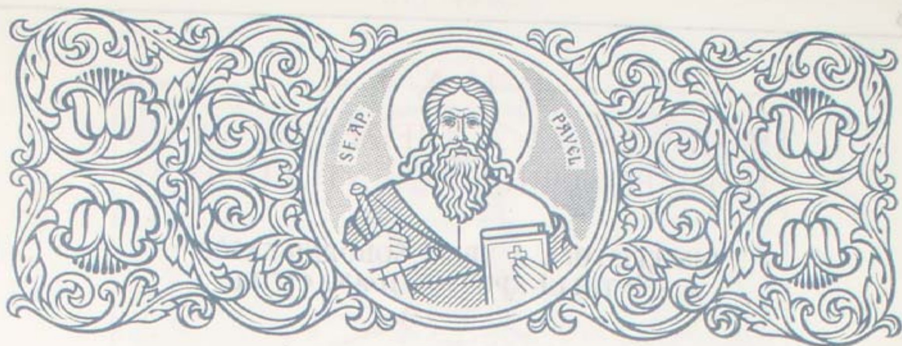
Oricine apucă înainte şi nu rămîne în învăţătura lui Hristos nu are pe Dumnezeu; cel ce rămîne în învăţătura Lui, acela are şi pe Tatăl şi pe Fiul. Dacă cineva vine la voi şi nu aduce învăţătura aceasta, să nu-l primiţi în casă şi să nu-i ziceţi: Bun venit! Căci cel ce-i zice: Bun venit!, se face părtaş cu faptele lui cele rele. Multe avînd a vă scrie, n-am voit să le scriu pe hîrtie şi cu cerneală, ci nădăjduiesc să vin la voi şi să grăiesc gură către gură, ca bucuria noastră să fie deplină. Te îmbrăţişează fiii surorei tale celei alese.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ŞI CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(X, 23—28)

Fraţilor, toate îmi sînt îngăduite, dar nu toate îmi folosesc. Toate îmi sînt îngăduite, dar nu toate zidesc. Nimeni să nu caute ale sale, ci fiecare pe ale aproapelui. Mîncaţi orice se vinde în măcelărie, fără să întrebaţi nimic pentru cugetul vostru. Căci al Domnului este pămîntul şi plinirea lui. Dacă vreunul dintre necredincioşi vă cheamă pe voi la masă şi voiţi să vă duceţi, mîncaţi orice vă este pus înainte, fără să întrebaţi nimic pentru cugetul vostru. Dar de vă spune cineva: Aceasta e carne care a fost jertfită idolilor, să nu mîncaţi, pentru cel care v-a spus şi pentru cugetul vostru, căci al Domnului este pămîntul şi plinirea lui.

DUMINICA
A TREIZECI ȘI CINCEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH
A LĂSATULUI SEC DE CARNE

Voscreasna a 2-a. Prochimen, glasul al 2-lea:

Tăria mea și lauda mea este Domnul și mi-a fost mie spre mîntuire.

Stih: Certînd, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VIII, 8—IX, 2)

Fraților, mîncarea nu ne face mai primiți în fața lui Dumnezeu. Că nici dacă mîncăm n-avem cîștig, nici dacă nu mîncăm, n-avem pagubă. Băgați de seamă însă ca nu cumva această libertate a voastră să ajungă poticnire pentru cei slabi. Într-adevăr, dacă pe tine, cel ce ai cunoștință, te va vedea cineva șezînd la masă în templul idolilor, oare cugetul lui, om slab fiind el, nu se va simți îmbărbătat să mănînce din jertfele idolești? Iar pentru cunoștința ta se va prăpădi fratele tău cel slab, pentru care a murit Hristos! Și astfel păcătuind împotriva fraților și lovind în cugetul lor cel slab, păcătuiți împotriva lui Hristos. Drept aceea, dacă o mîncare smintește pe fratele meu, nu voi mînca în veac carne, ca să nu aduc sminteală fratelui meu. Oare, nu sînt eu liber? Nu sînt eu Apostol? N-am văzut eu pe Iisus, Domnul nostru? Nu sînteți voi lucrul meu întru Domnul? Dacă altora nu le sînt Apostol, vouă, negreșit, vă sînt. Căci voi sînteți pecetea apostoliei mele întru Domnul.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Auză-te Domnul, în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacov.

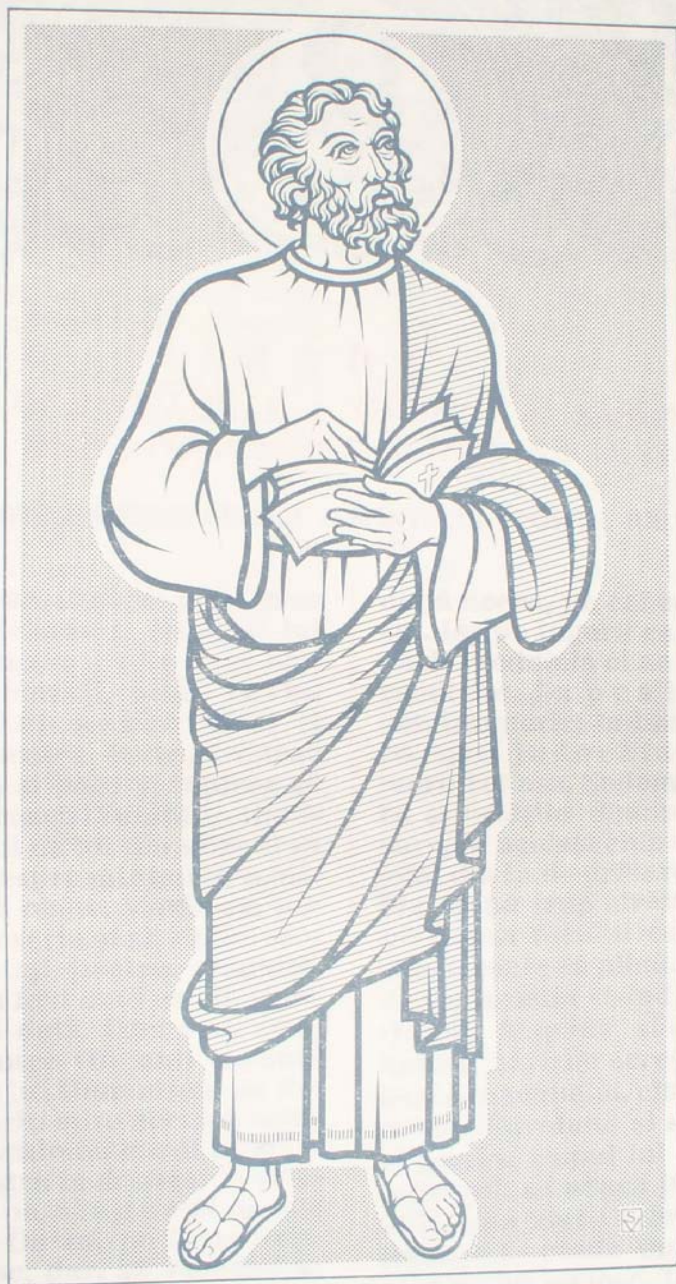
Stih: Doamne, mîntuiește-ne și ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema.

LUNI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ŞI ŞASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA A TREIA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE:
(I, 1—15)

Bătrînul, către Gaiu cel iubit, pe care îl iubesc întru adevăr. Iubitule, mă rog să ai spor în toate lucrurile şi să mergi bine cu sănătatea, precum şi cu sufletul sporeşti. M-am bucurat foarte cînd au venit fraţii şi au mărturisit despre adevărul tău, aşa cum umbli tu întru adevăr. Mai mare bucurie decît aceasta nu am: ca să aud că fiii mei umblă întru adevăr. Iubitule, cu credinţă faci oricîte lucrezi pentru fraţi şi anume pentru fraţii străini, care, în faţa Bisericii, au dat mărturie despre dragostea ta. Bine vei face să-i ajuţi în călătoria lor, după cum se cuvine înaintea lui Dumnezeu. Căci pentru numele lui Hristos pornit-au ei la drum, fără să ia nimic de la păgîni. Noi deci datori sîntem să sprijinim pe unii ca aceştia, ca să fim împreună lucrători pentru adevăr. Am scris ceva Bisericii, dar Diotref, care ţine să fie cel dintîi între ei, nu ne primeşte. Pentru aceea, cînd voi veni, îi voi pomeni de faptele pe care le face, înşirînd despre noi vorbe urîte; şi nemulţumit fiind cu acestea, nici el nu primeşte pe fraţi, nici pe cei care voiesc să primească nu-i lasă şi-i dă afară din biserică. Iubitule, nu urma răul, ci fă binele. Cel ce face bine din Dumnezeu este; cel ce face rău n-a văzut pe Dumnezeu. Lui Dimitrie datu-i-s-a mărturie de către toţi şi de către adevărul însuşi; mărturie îi dăm şi noi şi ştii că mărturia noastră este adevărată. Multe lucruri aveam să-ţi scriu; dar nu voiesc să ţi le scriu cu cerneală şi condei, ci nădăjduiesc să te văd în curînd, şi atunci vom grăi gură către gură. Pace ţie! Prietenii te îmbrăţişează. Îmbrăţişează pe prieteni, pe fiecare în parte.

SFÎNTUL APOSTOL IUDA

MARȚI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ȘI ȘASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IUDA, CITIRE:
(I, 1—10)

Iuda, slujitor al lui Iisus Hristos și frate al lui Iacov, celor ce sînt chemați, iubiți întru Dumnezeu Tatăl și păstrați pentru Iisus Hristos: Milă vouă și pace și iubirea să se înmulțească! Iubiților, fiindcă am ținut cu tot dinadinsul să vă scriu despre mîntuirea noastră cea de obște, simțit-am nevoie să vă scriu și să vă îndemn ca să luptați pentru credință, așa cum a fost dată ea sfinților, o singură dată. Căci s-au strecurat printre voi unii oameni fără frica lui Dumnezeu, de demult hotărîți spre această osîndă, care schimbă harul Dumnezeului nostru în desfrînare și tăgăduiesc pe singurul nostru Stăpîn și Domn, pe Iisus Hristos. Voiesc, dar, să vă aduc aminte, întrucît voi ați știut odată toate acestea, că Domnul, după ce a izbăvit pe popor din pămîntul Egiptului, a pierdut, după aceea, pe cei ce n-au crezut. Iar pe îngerii care nu și-au păzit vrednicia ci au părăsit locașul lor, i-a pus la păstrare sub întuneric, în lanțuri veșnice, spre judecata zilei celei mari. Tot așa, Sodoma și Gomora și cetățile dimprejurul lor, care, în același chip ca acestea, s-au dat la desfrînare și au umblat după trup străin, suferind pedeapsa focului celui veșnic, stau înainte ca pildă. Asemenea deci și aceștia visînd, pîngăresc trupul, leapădă stăpînirea și hulesc măririle cerești. Dar Mihail Arhanghelul, cînd se împotrivea diavolului și se certa cu el pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să aducă judecată de hulă, ci a zis: Certe-te pe tine Domnul! Aceștia însă defaimă cele ce nu cunosc, iar în cele ce, ca dobitoacele necuvîntătoare, cunosc din fire, într-acestea își găsesc pieirea.

JOI
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIZECI ŞI ŞASEA DUPĂ POGORÎREA SFÎNTULUI DUH

DIN EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IUDA, CITIRE:
(I, 11—25)

Fraţilor, vai de cei necredincioşi! că au umblat în calea lui Cain şi, pentru plată, s-au dat cu totul în rătăcirea lui Balaam şi au pierit ca în răzvrătirea lui Core. Aceştia sînt petele de necurăţie de la mesele voastre obşteşti, ospătînd fără sfială împreună cu voi, îmbuibîndu-se pe ei înşişi, nori fără de apă, purtaţi de vînturi, pomi tomnatici fără rod, de două ori uscaţi şi dezrădăcinaţi, valuri sălbatice ale mării, care îşi spumegă a lor ruşine, stele rătăcitoare, cărora negura întunericului li se păstrează în veşnicie. Dar şi Enoh, al şaptelea de la Adam, a proorocit despre aceştia, zicînd: Iată, a venit Domnul în zecile de mii de sfinţi ai Lui, ca să facă judecată împotriva tuturor şi să mustre pe toţi nelegiuiţii de toate faptele păgînătăţii lor, întru care au făcut fărădelege şi de toate cuvintele de ocară, pe care ei, păcătoşi, netemători de Dumnezeu, le-au rostit împotriva Lui. Aceştia sînt cîrtitori, nemulţumiţi cu starea lor, umblînd cum îi poartă poftele, iar gura lor grăieşte lucruri trufaşe, deşi, pentru folos, dau unor feţe mare cinste. Voi însă iubiţilor, aduceţi-vă aminte de cuvintele zise mai dinainte de către Apostolii Domnului nostru Iisus Hristos, că ei vă spuneau: În vremea de pe urmă vor fi batjocoritori, umblînd potrivit cu poftele lor de nelegiuiri. Aceştia sînt cei ce fac dezbinări, oameni fireşti care nu au Duhul. Dar voi, iubiţilor, zidiţi-vă pe voi înşivă, întru a voastră preasfîntă credinţă, rugîndu-vă în Duhul Sfînt. Păziţi-vă întru dragostea lui Dumnezeu şi aşteptaţi mila Domnului nostru Iisus Hristos, spre viaţa cea veşnică. Şi pe unii, şovăitori, mustraţi-i; pe alţii, smulgîndu-i din foc, mîntuiţi-i; de alţii însă fie-vă milă cu frică, urînd şi cămaşa spurcată de pe trupul lor. Iar Celui ce poate să vă păzească pe voi de orice cădere şi să vă pună înaintea slavei Lui, neprihăniţi, cu bucurie mare, singurului înţeleptului Dumnezeu, Mîntuitorul nostru, prin Iisus Hristos, Domnul nostru, slavă şi preaslăvire, putere şi stăpînire, mai înainte de tot veacul şi acum şi întru toţi vecii! Amin.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA BRÎNZEI

Prochimen, glasul al 4-lea:

Se vor lăuda cuvioșii întru slavă și se vor bucura în așternuturile lor.

Stih: Laudele Domnului în gura lor și săbii cu două tăișuri în mîinile lor.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(XIV, 19—23 și XVI, 25—27)

raților, să urmărim faptele păcii și ale întăririi dintre noi. Nu strica, pentru mîncare, lucrul lui Dumnezeu. Toate sînt curate, dar este rău pentru omul, care, mîncînd, dă altuia prilej de poticnire. Bine este să nu mănînci carne, nici să bei vin, nici să faci ceva de care fratele tău se poticnește, se smintește, ori slăbește în credință. Credința pe care o ai, s-o ai pentru tine însuți, în fața lui Dumnezeu. Fericit este cel ce nu se judecă singur, în ceea ce încuviințează! Dar cel ce stă la îndoială e osîndit dacă va mînca, fiindcă n-a fost din credință. Și tot ce nu vine din credință, e păcat. Iar Celui ce poate să vă întărească, potrivit cu Evanghelia mea și cu propovăduirea despre Iisus Hristos, potrivit cu dezvăluirea tainei celei ascunse din timpuri veșnice, iar acum arătată prin Scripturile proorocilor, după porunca lui Dumnezeu și cunoscută la toate neamurile spre ascultarea credinței, Unuia înțeleptului Dumnezeu, prin Iisus Hristos, Lui fie slava în vecii vecilor. Amin.

Se zice și al Cuvioșilor:

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(V, 22—VI, 2)

raților, roada Duhului este: dragoste, bucurie, pace, îndelungă-răbdare, bunătate, facere de bine, credință, blîndețe, înfrînare, curăție; împotriva unora ca acestea nu este lege. Iar cei ce sînt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftele lui. Dacă trăim cu Duhul, cu Duhul să și umblăm. Să nu fim iubitori de mărire deșartă, întărîtîndu-ne unii pe alții și pizmuindu-ne între noi. Fraților, chiar de va cădea cineva în vreo greșeală, voi cei duhovnicești îndreptați-l pe unul ca acesta cu duhul blîndeții, luînd seama la tine însuți, ca să nu cazi și tu în ispită. Purtați-vă sarcinile unii altora și așa veți plini legea lui Hristos.

D U M I N I C A
LĂSATULUI SEC DE BRÎNZĂ

Prochimen, glasul al 3-lea:

Cîntaţi Dumnezeului nostru, cîntaţi; cîntaţi Împăratului nostru cîntaţi.

Stih: Toate popoarele bateţi din palme. Strigaţi lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XIII, 11—14 şi XV, 1—4)

Fraţilor, acum mîntuirea este mai aproape de noi decît atunci cînd am primit credinţa. Noaptea e pe sfîrşite; ziua este aproape. Să lepădăm dar lucrurile întunericului şi să ne îmbrăcăm cu armele luminii. Să umblăm cuviincios, ca la lumina zilei: nu în ospeţe şi în beţii, nu în desfrînări şi destrăbălare, nu în ceartă şi în pizmă. Ci îmbrăcaţi-vă în Domnul Iisus Hristos şi nu purtaţi atîta grijă de trupul vostru, încît să-i deşteptaţi poftele. Primiţi-l cu bine pe cel slab în credinţă, fără să staţi să cerneţi gîndurile lui. Unul crede că poate să mănînce de toate; cel slab însă mănîncă legume. Cel ce mănîncă să nu defăimeze pe cel ce nu mănîncă; iar cel ce nu mănîncă să nu osîndească pe cel ce mănîncă; fiindcă Dumnezeu l-a primit pe dînsul. Cine eşti tu, ca să judeci pe sluga altuia? Pentru stăpînul său stă drept sau cade. Dar va sta, căci Domnul are putere ca să-l facă să stea.

Aliluia, glasul al 3-lea:

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit să nu mă ruşinezi în veac.

Stih: Fii mie Dumnezeu apărător şi loc întărit, ca să mă mîntuieşti; că întărirea şi scăparea mea eşti Tu.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA ÎNTÎI A MARELUI POST

Prochimen, glasul al 7-lea:

Veseli-se-va cel drept de Domnul și va nădăjdui în El și se vor lăuda toți cei drepți la inimă.

Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ție.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1—12)

Fraților, după ce Dumnezeu odinioară, în multe rînduri și în multe chipuri, a vorbit părinților noștri prin prooroci, în zilele acestea mai de pe urmă, ne-a grăit nouă prin Fiul, pe Care L-a pus moștenitor a toate și prin care a făcut și veacurile. Acesta fiind strălucirea slavei și chipul ființei lui Dumnezeu, și ținînd toate cu cuvîntul puterii Sale, după ce a săvîrșit curățirea păcatelor noastre, a șezut de-a dreapta slavei, întru cele preaînalte, făcîndu-se cu atît mai presus de îngeri, cu cît a moștenit nume mai deosebit decît ei. Căci căruia dintre îngeri i-a zis Dumnezeu vreodată: Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut; și iarăși: Eu Îi voi fi Lui Tată și El Îmi va fi Mie Fiu? Și iarăși, cînd aduce în lume pe Cel întîi-născut, El zice: Și să se închine Lui toți îngerii lui Dumnezeu. Și de îngeri zice: Cel ce face pe îngerii Săi duhuri și pe slugile Sale pară de foc; iar către Fiul: Scaunul Tău, Dumnezeule, în veacul veacului; toiagul dreptății este toiagul împărăției Tale. Iubit-ai dreptatea și ai urît fărădelegea; pentru aceea Te-a uns pe Tine, Dumnezeule, Dumnezeul Tău, cu untdelemnul bucuriei, mai mult decît pe părtașii Tăi. Și apoi: Întru început Tu, Doamne, pămîntul l-ai întemeiat și cerurile sînt lucrul mîinilor Tale; ele vor pieri, dar Tu rămîi, și toate ca o haină se vor învechi; ca pe un veșmînt le vei strînge și ca o haină vor fi schimbate. Dar Tu Același ești și anii Tăi nu se vor sfîrși.

Se zice și al Sfîntului:

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 1—10)

Fiule Timotei, întărește-te în harul care e în Hristos Iisus. Și cele ce ai auzit de la mine, cu mulți martori de față, acestea le încredințează la oameni credincioși, care vor fi destoinici să învețe și pe alții. Tu, dar, pătimește, ca un bun ostaș al lui Hristos Iisus. Nici un ostaș, cînd intră în oștire, nu se încurcă cu treburile vieții, tocmai ca să fie pe plac celui care strînge oaste. Iar cînd

se luptă cineva la jocuri, nu ia cununa, dacă nu s-a luptat după legile jocului. Cuvine-se ca plugarul ce se ostenește să mănînce mai întîi din roade. Înțelege cele ce-ți g r ă i e s c. Căci Domnul îți va da pricepere în toate. Adu-ți aminte de Iisus Hristos, Care a înviat din morți și este din neamul lui David, după Evanghelia mea. Pentru această Evanghelie sufăr pînă acolo, că sînt ținut în lanțuri, ca un făcător de rele. Dar cuvîntul lui Dumnezeu nu se leagă. De aceea toate le rabd, pentru cei aleși, ca și ei să aibă parte de mîntuirea care este întru Hristos Iisus și de mărirea veșnică.

Se zice și al morților:

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 13—17)

Fraților, despre cei ce au adormit, nu voim să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați ca ceilalți care nu au nădejde. Pentru că de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa credem că Dumnezeu, pe cei adormiți întru Iisus, aduce-i-va împreună cu El. Căci aceasta vă spunem, după c u v î n t u l Domnului, că noi cei vii, care vom fi rămas pînă la venirea Domnului, nu vom lua înainte celor adormiți, pentru că însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trîmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, și cei morți întru Hristos vor învia întîi. După aceea, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți, împreună cu ei, în nori, ca să întîmpinăm pe Domnul, în văzduh, și așa pururea cu Domnul vom fi.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul din Liban se va înălța.

Stih: Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

DUMINICA
ÎNTÎI A MARELUI POST

Prochimen, glasul al 4-lea:

Bine ești cuvîntat, Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Stih: **Că drept ești întru toate cîte ai făcut nouă și toate lucrurile Tale sînt adevărate.**

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 24—26, 32—40)

Fraților, prin credință, Moise, cînd s-a făcut mare, n-a voit să fie numit fiul fiicei lui Faraon, ci a ales mai bine să pătimească cu poporul lui Dumnezeu, decît să aibă dulceața păcatului cea trecătoare, socotind că batjocorirea lui Hristos este mai mare bogăție decît comorile Egiptului, fiindcă se uita la răsplătire. Și ce voi mai zice? Căci timpul nu-mi va ajunge, ca să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Ieftae, de David, de Samuil și de prooroci, care, prin credință, au biruit împărății, au făcut dreptate, au dobîndit făgăduințele, au astupat gurile leilor, au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul săbiei, s-au împuternicit, din slabi ce erau s-au făcut tari în război, au întors taberile vrăjmașilor în fugă. Prin ei, unele femei și-au luat pe morții lor înviați. Unii au fost chinuiți, neprimind izbăvirea, ca să dobîndească mai bună înviere ; alții au suferit batjocură și bici, ba chiar lanțuri și închisoare. Au fost uciși cu pietre, au fost puși la cazne, au fost tăiați cu fierăstrăul, au murit uciși cu sabia, au pribegit în piei de oaie și în piei de capră, lipsiți, strîmtorați, rău primiți. Ei, de care lumea nu era vrednică, au rătăcit în pustii și în munți și în peșteri și în crăpăturile pămîntului. Și toți

aceştia, care, pentru credinţa lor, au fost de pomenire, n-au primit ce le fusese făgăduit, pentru că Dumnezeu rînduise pentru noi ceva mai bun, ca să nu ia fără de noi desăvîrşirea.

Aliluia, glasul al 4-lea:
Moise şi Aaron dintre preoţii Lui, şi Samuil dintre cei ce cheamă numele Lui.
Stih: Chemat-au pe Domnul şi El i-a auzit pe ei.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A DOUA A MARELUI POST

Prochimen, glasul al 6-lea: Bucuraţi-vă în Domnul şi vă veseliţi, drepţilor.
Stih: Fericiţi cărora s-au iertat fărădelegile şi cărora s-au acoperit păcatele.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 12—16)

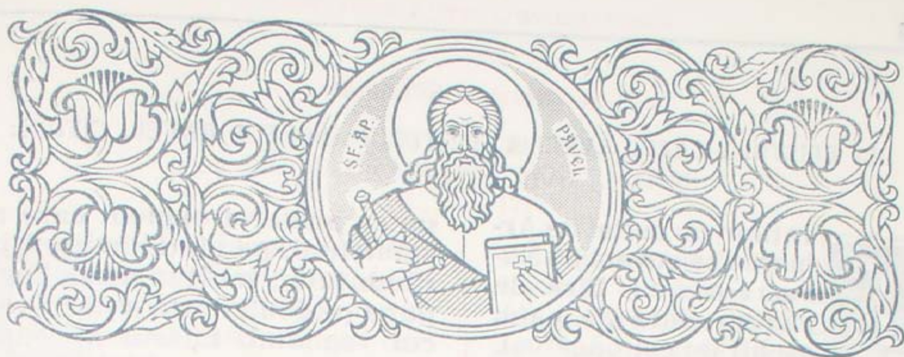
Fraţilor, luaţi seama să nu fie, cumva, în vreunul din voi o inimă vicleană a necredinţei, ca să vă depărteze de la Dumnezeul cel viu. Ci îndemnaţi-vă unii pe alţii, în fiecare zi, pînă ce putem să zicem: astăzi !, ca nimeni dintre voi să nu se învîrtoşeze cu înşelăciunea păcatului. Căci ne-am făcut părtaşi ai lui Hristos, numai dacă vom păstra temeinic, pînă la urmă, începutul stării noastre întru El, de vreme ce se zice: Dacă veţi auzi astăzi glasul Lui, nu învîrtoşaţi inimile voastre, ca la răzvrătire. Cine deci a făcut răzvrătirea, măcar că a auzit? Oare, nu toţi care au ieşit din Egipt, cu povaţa lui Moise?

Se zice şi al morţilor:

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 13—17)

Fraţilor, despre cei ce au adormit, nu v o i m să fiţi în neştiinţă, ca să nu vă întristaţi ca ceilalţi care nu au nădejde. Pentru că de credem că Iisus a murit şi a înviat, tot aşa credem că Dumnezeu, pe cei adormiţi întru Iisus, aduce-i-va împreună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvîntul Domnului, că noi cei vii, care vom fi rămas pînă la venirea Domnului, nu vom lua înainte celor adormiţi, pentru că însuşi Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului şi întru trîmbiţa lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, şi cei morţi întru Hristos vor învia întîi. După aceea, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi r ă p i ţ i, împreună cu ei, în nori, ca să întîmpinăm pe Domnul, în văzduh, şi aşa pururea cu Domnul vom fi.

Aliluia, glasul al 6-lea:
Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui şi seminţia lor va moşteni pămîntul.
Stih: Fericiţi cei pe care i-ai ales şi i-ai primit; locui-vor în curţile Tale.

DUMINICA
A DOUA A MARELUI POST

Prochimen, glasul al 5-lea:

Tu, Doamne, ne vei păzi şi ne vei feri de neamul acesta în veac.

Stih: Mîntuieşte-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 10—II, 3)

Întru început Tu, Doamne, pămîntul l-ai întemeiat şi cerurile sînt lucrul mîinilor Tale; ele vor pieri, dar Tu rămîi, şi toate ca o haină se vor învechi; ca pe un veşmînt le vei strînge şi ca o haină vor fi schimbate. Dar Tu Acelaşi eşti şi anii Tăi nu se vor sfîrşi. Şi căruia dintre îngeri a zis Dumnezeu vreodată: Şezi de-a dreapta Mea pînă cînd voi pune pe vrăjmaşii Tăi aşternut picioarelor Tale? Îngerii, oare, nu sînt toţi duhuri slujitoare, trimişi ca să slujească, pentru cei ce vor fi moştenitorii mîntuirii? Pentru aceea se cuvine ca noi să ascultăm cu atît mai mult de cele auzite, ca nu cumva să alunecăm pe alături. Căci dacă s-a adeverit cuvîntul grăit prin îngeri şi orice călcare de poruncă şi orice neascultare şi-a primit dreapta răsplătire, cum vom scăpa noi, dacă vom fi nepăsători la o astfel de mîntuire, care, luînd început din propovăduirea Domnului, ne-a fost adeverită de cei ce au ascultat-o.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Milele Tale, Doamne, în veac le voi cînta.

Stih: Că pe veci ai întemeiat mila.

Se zice şi al Sfîntului:

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(VII, 26—VIII, 2)

Fraţilor, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem: sfînt, fără de răutate, fără de pată, osebit de cei păcătoşi, şi mai presus decît cerurile. El nu mai are, în fiecare zi, nevoie, ca acei arhierei, să aducă jertfe, întîi pentru păcatele Sale, apoi pentru ale poporului, căci a făcut aceasta odată, aducîndu-Se jertfă pe Sine însuşi. Legea pune ca arhierei oameni care au slăbiciuni, pe cînd cuvîntul jurămîntului, venit în urma Legii, pune pe Fiul, desăvîrşit în veacul veacului. Lucrul de căpetenie din cele spuse este că avem astfel de Arhiereu, Care S-a aşezat de-a dreapta tronului slavei în ceruri, slujitor altarului şi cortului celui adevărat, pe care l-a înfipt Dumnezeu şi nu omul.

Aliluia, glasul 1:

Gura dreptului grăieşte înţelepciune.

Stih: Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A TREIA A MARELUI POST

Prochimen, glasul al 6-lea:

Bucuraţi-vă în Domnul şi vă veseliţi, drepţilor.

Stih: Fericiţi cărora s-au iertat fărădelegile şi cărora s-au acoperit păcatele.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(X, 32—38)

Fraţilor, aduceţi-vă aminte de zilele mai de demult, în care, după ce aţi fost luminaţi, aţi răbdat grea luptă de suferinţe, parte făcîndu-vă de privelişte cu ocările şi cu necazurile îndurate, parte suferind împreună cu cei ce treceau prin unele ca acestea, căci aţi avut milă de cei închişi, iar răpirea averilor voastre aţi primit-o cu bucurie, bine ştiind că voi aveţi o mai bună şi statornică avere. Nu lepădaţi, dar, încrederea voastră, care are mare răsplătire. Voi aveţi nevoie de răbdare, ca, după ce aţi făcut voia lui Dumnezeu, să puteţi dobîndi ce v-a fost făgăduit. Căci mai este puţin timp, prea puţin, şi Cel ce o să vină va veni şi nu va întîrzia; iar dreptul din credinţă va fi viu.

Se zice și al morților:

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 13—17)

Fraților, despre cei ce au adormit, nu voim să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați ca ceilalți care nu au nădejde. Pentru că de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa credem că Dumnezeu, pe cei adormiți întru Iisus, aduce-i-va împreună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvîntul Domnului, că noi cei vii, care vom fi rămas pînă la venirea Domnului, nu vom lua înainte celor adormiți, pentru că însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trîmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, și cei morți întru Hristos vor învia întîi. După aceea, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți, împreună cu ei, în nori, ca să întîmpinăm pe Domnul, în văzduh, și așa pururea cu Domnul vom fi.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Sufletele lor întru bunătăți se vor sălășlui și seminția lor va moșteni pămîntul.

Stih: Fericiți cei pe care i-ai ales și i-ai primit; locui-vor în curțile Tale.

D U M I N I C A
A TREIA A MARELUI POST

Prochimen, glasul al 6-lea:
Mîntuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta.
Stih: Către Tine, Doamne, am strigat; Dumnezeul meu ia aminte.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 14—V, 6)

raţilor, avînd Arhiereu mare, Care a străbătut cerurile, pe Iisus, Fiul lui Dumnezeu, să ţinem cu tărie mărturisirea. Că nu avem Arhiereu care să nu poată suferi cu noi în neputinţele noastre, ci ispitit întru toate după asemănarea noastră, afară de păcat. Să ne apropiem deci cu încredere de tronul harului, ca să luăm milă şi să aflăm har, spre ajutor, la vreme potrivită. Într-adevăr, orice arhiereu, fiind luat dintre oameni, este pus pentru oameni, spre cele ce privesc pe Dumnezeu, ca să aducă daruri şi jertfe pentru păcate; el poate să fie îngăduitor cu cei neştiutori şi rătăciţi, de vreme ce şi el este cuprins de slăbiciune. Din această pricină dator este, precum pentru popor, aşa şi pentru sine, să jertfească pentru păcate. Şi nimeni nu-şi ia singur cinstea aceasta, ci cel chemat de Dumnezeu, ca şi Aaron. Aşa şi Hristos nu S-a preaslăvit pe Sine însuşi, ca să Se facă Arhiereu, ci Cel ce a grăit către El: Fiul Meu eşti Tu, Eu astăzi Te-am născut. Precum zice şi în alt loc: Tu eşti Preot în veac, după rînduiala lui Melchisedec.

Aliluia, glasul al 6-lea:
Adu-Ţi aminte de Biserica Ta, pe care ai cîştigat-o de la început.
Stih: Dumnezeu, Împăratul nostru, înainte de veac a făcut mîntuire în mijlocul pămîntului.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A PATRA A MARELUI POST

Prochimen, glasul al 6-lea:
Ochii mei pururea spre Domnul, că El va scoate din laț picioarele mele.
Stih: Către Tine, Doamne, am strigat: Dumnezeul meu, ia aminte!

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 9—12)

Fraților, despre voi, chiar dacă vorbim astfel, sîntem încredințați de lucruri mai bune și aducătoare de mîntuire. Căci Dumnezeu nu este nedrept, ca să uite lucrul vostru și dragostea pe care ați arătat-o pentru numele Lui, slujind altă dată și slujind și astăzi sfinților. Dorim dar, ca fiecare dintre voi să arate aceeași rîvnă, spre adeverirea nădejdii, pînă la sfîrșit, ca să nu fiți leneși, ci următori ai celor ce, prin credință și îndelungă răbdare, s-au făcut moștenitori făgăduințelor.

Se zice și al morților:

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 13—17)

Fraților, despre cei ce au adormit, nu voim să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați ca ceilalți care nu au nădejde. Pentru că de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa credem că Dumnezeu, pe cei adormiți întru Iisus, aduce-i-va împreună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvîntul Domnului, că noi cei vii, care vom fi rămas pînă la venirea Domnului, nu vom lua înainte celor adormiți, pentru că însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trîmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, și cei morți întru Hristos vor învia întîi. După aceea, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți, împreună cu ei, în nori, ca să întîmpinăm pe Domnul, în văzduh, și așa pururea cu Domnul vom fi.

Aliluia, glasul al 6-lea:
Sufletele lor întru bunătăți se vor sălășlui și seminția lor va moșteni pămîntul.
Stih: Fericiți cei pe care i-ai ales și i-ai primit; locui-vor în curțile Tale.

DUMINICA
A PATRA A MARELUI POST

Prochimen, glasul al 7-lea:

Domnul tărie poporului Său va da, Domnul va binecuvânta pe poporul Său cu pace.

Stih: Aduceţi Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceţi Domnului slavă şi cinste.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(VI, 13—20)

Fraţilor, Dumnezeu, cînd a dat făgăduinţă lui Avraam, de vreme ce n-avea pe nimeni mai mare, pe care să se jure, S-a jurat pe Sine însuşi, zicînd: cu adevărat, binecuvîntînd te voi binecuvînta, şi înmulţind te voi înmulţi. Şi aşa, avînd Avraam îndelungă-răbdare, a dobîndit făgăduinţa. Pentru că oamenii se jură pe cel ce e mai mare şi jurămîntul e la ei o chezăşie şi sfîrşitul oricărei neînţelegeri. În aceasta, Dumnezeu voind să arate şi mai mult moştenitorilor făgăduinţei, neschimbarea hotărîrii Sale, a pus la mijloc jurămîntul: ca prin două fapte nestrămutate, făgăduinţa şi jurămîntul, în care e cu neputinţă ca Dumnezeu să fi minţit, noi, cei ce căutăm scăpare, să avem îndemn puternic ca să ţinem nădejdea pusă înainte. Nădejdea aceasta este pentru noi ca o ancoră a sufletului, neclintită şi tare, pătrunzînd pînă dincolo de catapeteasmă, unde Iisus a intrat pentru noi ca Înaintemergător, fiind făcut Arhiereu în veac, după rînduiala lui Melchisedec.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Bine este a lăuda pe Domnul.

Stih: A vesti dimineaţa mila Ta.

Se zice şi al Cuviosului:

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL, PAVEL, CITIRE:
(V, 8—19)

Fraţilor, ca fii ai luminii să umblaţi, pentru că roada Duhului e în orice bunătate, dreptate şi adevăr. Cercaţi ce este bineplăcut Domnului, şi nu vă amestecaţi în faptele cele fără de roadă ale întunericului, ci mai vîrtos să le osîndiţi pe faţă. Căci cele ce se fac întru ascuns de ei, ruşine este a le şi grăi. Toate cele ce se osîndesc pe faţă se învederează prin lumină, căci tot ce se învederează e lumină. Pentru aceea zice: Deşteaptă-te cel ce dormi şi te scoală din morţi şi te va lumina Hristos. Deci luaţi seama cu grijă cum umblaţi, nu ca nişte neînţelepţi, ci ca cei înţelepţi, răscumpărînd vremea, căci zilele rele sînt. Drept aceea, nu fiţi fără de minte, ci înţelegeţi care este voia Domnului. Şi nu vă îmbătaţi de vin, întru care este desfrînare, ci vă umpleţi de Duhul. Vorbiţi între voi în psalmi şi în laude şi în cîntări duhovniceşti, lăudînd şi cîntînd Domnului, în inimile voastre.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Preoţii Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate şi cuvioşii Tăi se vor bucura.

Stih: Lumină răsare El pentru cei drepţi.

SÎMBĂTĂ
ÎN SĂPTĂMÎNA A CINCEA A MARELUI POST ŞI A ACATISTULUI

Prochimen, glasul al 3-lea:

Măreşte sufletul meu pe Domnul şi s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mîntuitorul meu.

Stih: Că a căutat spre smerenia roabei sale. Că, iată, de acum, mă vor ferici toate neamurile.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 24—28)

Fraţilor, Hristos n-a intrat într-o Sfîntă a Sfintelor făcută de mîini, închipuire a celei adevărate, ci chiar în cer, ca să Se înfăţişeze, pentru noi, înaintea lui Dumnezeu. Şi nu ca să Se aducă pe Sine însuşi jertfă de mai multe ori, ca arhiereul care intră în Sfînta Sfintelor cu sînge străin, în fiecare an. Altfel, ar fi trebuit să pătimească de mai multe ori, de

la întemeierea lumii; ci acum, la sfîrşitul veacurilor, S-a arătat o dată, spre ştergerea păcatului, prin jertfa Sa. Şi precum este rînduit oamenilor, o dată să moară, iar după aceea să fie judecata, tot aşa şi Hristos, după ce a fost adus o dată jertfă, ca să se ridice păcatele multora, a doua oară fără de păcat Se va arăta celor ce cu stăruinţă Îl aşteaptă, spre mîntuire.

Aliluia, glasul al 3-lea:

Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu şi chivotul sfinţirii Tale.

Stih: Ascultă fiică şi vezi şi pleacă urechea ta, şi uită pe poporul tău şi casa părintelui tău.

Şi al Născătoarei de Dumnezeu:

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 1—7)

Fraţilor, adevărat este că şi Vechiul Testament avea orînduiri pentru slujba dumnezeiască şi un altar pămîntesc, căci s-a pregătit cortul mărturiei. În el se aflau, mai întîi, sfeşnicul şi masa şi pîinile punerii înainte; partea aceasta se zicea Sfînta. Apoi, după catapeteasma a doua, era locul numit Sfînta Sfintelor, avînd altarul tămîierii de aur şi chivotul Legii ferecat peste tot cu aur. În chivot era năstrapa de aur, care avea mana, era toiagul lui Aaron ce odrăslise şi tablele Legii. Deasupra chivotului erau heruvimii măririi, care umbreau tronul împăcării, dar despre acestea nu putem acum să vorbim cu de-amănuntul. Astfel fiind întocmite acestea încăperi, preoţii intrau totdeauna în cortul cel dintîi, săvîrşind slujbele dumnezeieşti; în cel de al doilea însă numai arhiereul, o dată pe an, şi nu fără de sînge, pe care îl aducea pentru sine însuşi şi pentru greşelile poporului.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Ascultă fiică şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită pe poporul tău şi casa părintelui tău.

Stih: Mai-marii poporului se vor pleca înaintea ta.

Se zice şi al morţilor:

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 13—17)

Fraţilor, despre cei ce au adormit, nu voim să fiţi în neştiinţă, ca să nu vă întristaţi ca ceilalţi care nu au nădejde. Pentru că de credem că Iisus a murit şi a înviat, tot aşa credem că Dumnezeu, pe cei adormiţi întru Iisus, aduce-i-va împreună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvîntul Domnului, că noi cei vii, care vom fi rămas pînă la venirea Domnului, nu vom lua înainte celor adormiţi, pentru că însuşi Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului şi întru trîmbiţa lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, şi cei morţi întru Hristos vor învia întîi. După aceea, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiţi, împreună cu ei, în nori, ca să întîmpinăm pe Domnul în văzduh, şi aşa pururea cu Domnul vom fi.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui şi seminţia lor va moşteni pămîntul.

Stih: Fericiţi cei pe care i-ai ales şi i-ai primit; locui-vor în curţile Tale.

DUMINICA
A CINCEA A MARELUI POST

făgăduințe **Prochimen, glasul al 8-lea:** Faceți jurăminte Domnului Dumnezeului nostru și le împliniți.

Faceți juruințe și le împliniți Domnului Dumnezeului vostru.

Stih: Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, în Israel mare este numele Lui.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 11—14)

raților, Hristos, venind Arhiereu al bunătăților celor viitoare, a trecut prin cortul cel mai mare și mai desăvîrșit, nu făcut de mînă, adică nu din zidirea aceasta; El a intrat o singură dată în Sfînta Sfintelor, nu cu sînge de țapi și de viței, ci cu însuși sîngele Său, și a dobîndit o veșnică răscumpărare. Căci dacă sîngele țapilor și al taurilor și cenușa junincii, stropind pe cei spurcați, îi sfințește spre curățirea trupului, cu cît mai mult sîngele lui Hristos, Care, prin Duhul cel veșnic, S-a adus lui Dumnezeu pe Sine jertfă fără de prihană, va curăți cugetul vostru de faptele cele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui viu?

Se zice și al Cuvioasei:

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 23—29)

raților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege, fiind închiși pentru credința care avea să se descopere. Pentru aceea Legea ne-a fost călăuză spre Hristos, ca să ne îndreptăm din credință. Iar dacă a venit credința, nu mai sîntem sub călăuză. Căci toți sînteți fii ai lui Dumnezeu, prin credința în Iisus Hristos. Cîți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat. Nu mai este iudeu,

nici elin, nu mai este rob nici slobod; nu mai este parte bărbătească și parte femeiască, pentru că voi toți una sînteți întru Hristos Iisus. Iar dacă sînteți ai lui Hristos, atunci sînteți sămînța lui Avraam și moștenitori după făgăduință.

Aliluia, glasul al 8-lea:
Veniți să ne bucurăm de Domnul.
Stih: Să întîmpinăm fața Lui întru laude.

SÎMBĂTA
SFÎNTULUI ȘI DREPTULUI LAZĂR

Prochimen, glasul al 3-lea:
Domnul este luminarea mea și Mîntuitorul meu, de cine mă voi teme?
Stih: Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XII, 28 și XIII, 1—8)

Fraților, fiindcă primim o împărăție neclintită, să fim mulțumitori, și așa să-I aducem lui Dumnezeu închinare plăcută, cu bună cucernicie și cu sfială. Rămîneți întru dragoste frățească. Primirea de oaspeți să n-o uitați, căci prin aceasta unii, fără ca să știe, au primit oaspeți pe îngeri. Aduceți-vă aminte de cei închiși, ca și cum ați fi închiși cu ei; aduceți-vă aminte de cei necăjiți, întrucît și voi sînteți în trup. Cinstită să fie nunta întru toate și patul neîntinat. Iar pe desfrînați și pe preadesfrînați îi va judeca Dumnezeu. Feriți-vă de iubirea de argint și vă îndestulați cu cele ce aveți, căci însuși Dumnezeu a zis: Nu te voi lăsa nici nu te voi părăsi. Pentru aceea, avînd bună îndrăzneală, să zicem: Domnul este mie ajutor, și nu mă voi teme! Ce-mi va face mie omul? Aduceți-vă aminte de mai-marii voștri, care v-au grăit vouă cuvîntul lui Dumnezeu; priviți cu luare aminte cum și-au încheiat viața și le urmați credința. Iisus Hristos, ieri și azi și în veci, este Același.

Aliluia, glasul al 5-lea:
Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins.
Stih: Pentru că a întărit lumea care nu se va clinti.

DUMINICA STÎLPĂRILOR

Prochimen, glasul al 4-lea:

Binecuvîntat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih: Lăudaţi pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

DIN EPISTOLA CĂTRE ~~EVREI~~ FILIPENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(IV, 4—9)

Fraţilor, bucuraţi-vă pururea întru Domnul. Şi iarăşi zic: Bucuraţi-vă! Blîndeţile voastre să se facă ştiute tuturor oamenilor. Domnul este aproape. Nu vă împovăraţi cu nici o grijă. Ci întru toate, prin închinăciune şi prin rugă cu mulţumire, cererile voastre să fie arătate lui Dumnezeu. Şi pacea lui Dumnezeu, care covîrşeşte orice minte, va păzi inimile voastre şi cugetele voastre, întru Hristos Iisus. Mai departe, fraţilor, cîte sînt adevărate, cîte sînt de cinste, cîte sînt drepte, cîte sînt curate, cîte sînt de iubit, cîte sînt de laudă, orice faptă bună şi orice laudă, acestea să gîndiţi. Cele ce aţi învăţat şi aţi luat şi aţi auzit şi aţi văzut la mine, acestea să le faceţi şi Dumnezeul păcii va fi cu voi.

Aliluia, glasul 1:

Cîntaţi Domnului cîntare nouă.

Stih: Strigaţi lui Dumnezeu, tot pămîntul.

ÎN SFÎNTA ȘI MAREA JOI

Prochimen, glasul al 7-lea:

Ridicatu-s-au împărații pămîntului, și căpeteniile s-au adunat împreună, împotriva Domnului și a Unsului Său.

Stih: Pentru ce s-au întărîtat popoarele și neamurile cugetă deșertăciuni?

DIN EPITOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 23—32)

Fraților, eu am primit de la Domnul ceea ce v-am dat și vouă: că Domnul Iisus, în noaptea în care a fost vîndut, a luat pîine și, mulțumind, a frînt și a zis: Luați, mîncați, acesta este trupul Meu, care se frînge pentru voi. Aceasta să faceți spre pomenirea Mea. Asemenea și paharul, după cină, zicînd: Acest pahar este Legea cea nouă întru sîngele Meu. Aceasta să faceți, ori de cîte ori veți bea, spre pomenirea Mea. Pentru că, de cîte ori veți mînca această pîine și veți bea acest pahar, moartea Domnului vestiți, pînă la venirea Lui. Astfel, oricine va mînca pîinea aceasta sau va bea paharul Domnului cu nevrednicie vinovat va fi față de trupul și de sîngele Domnului. Să se cerceteze deci omul pe sine și numai așa să mănînce din această pîine și să bea din acest pahar. Căci cel ce mănîncă și bea cu nevrednicie, osîndă își mănîncă și bea, nesocotind trupul Domnului; de aceea mulți dintre voi sînt neputincioși și bolnavi și mulți au murit. Că de ne-am fi judecat noi înșine, n-am mai fi judecați. Dar Domnul ne judecă și ne pedepsește, ca să nu fim osîndiți împreună cu lumea.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit cel care caută la sărac.

Stih: Chiar omul cu care eram în pace, în care am nădăjduit, care a mîncat pîinea mea, a ridicat împotriva mea călcîiul.

Se zice şi al morţilor:

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(IV, 13—17)

Fraţilor, despre cei ce au adormit, nu voim să fiţi în neştiinţă, ca să nu vă întristaţi ca ceilalţi care nu au nădejde. Pentru că de credem că Iisus a murit şi a înviat, tot aşa credem că Dumnezeu, pe cei adormiţi întru Iisus, aduce-i-va împreună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvîntul Domnului, că noi cei vii, care vom fi rămas pînă la venirea Domnului, nu vom lua înainte celor adormiţi, pentru că însuşi Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului şi întru trîmbiţa lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, şi cei morţi întru Hristos vor învia întîi. După aceea, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiţi, împreună cu ei, în nori, ca să întîmpinăm pe Domnul, în văzduh, şi aşa pururea cu Domnul vom fi.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Bucuraţi-vă în Domnul şi vă veseliţi, drepţilor.

Stih: Fericiţi cei cărora s-au iertat fărădelegile şi cărora s-au acoperit păcatele.

ÎN SFÎNTA ȘI MAREA VINERI
LA CEASUL ÎNTÎI

Prochimen, glasul al 5-lea:

Și, Tu, Doamne, Ți le vei ține și ne vei scăpa de neamul acesta în veci.
Stih: Doamne, Dumnezeul nostru, cît de minunat este numele Tău în tot pămîntul.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 14—18)

Fraților, mie să nu-mi fie a mă lăuda, fără numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care lumea este răstignită pentru mine, și eu pentru lume. Căci în Hristos Iisus nici tăierea împrejur nu prețuiește ceva, nici netăierea împrejur, ci făptura cea nouă. Și cîți vor umbla după dreptarul acesta, pace și milă asupra lor și asupra Israelului lui Dumnezeu! De aici înainte, nimeni să nu-mi mai facă supărare, căci port pe trupul meu semnele Domnului Iisus. Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu duhul vostru, fraților! Amin.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Milele Tale, Doamne, în veac le voi lăuda
Stih: Că pe veci ai întemeiat mila și ai așezat în ceruri adevărul Tău.

LA CEASUL AL TREILEA

Prochimen, glasul al 2-lea:

Domnul este tăria şi lauda mea, făcutu-S-a El mîntuitorul meu.

Stih: De certat m-a certat Domnul, dar morţii nu m-a dat.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (V, 6—10)

Fraţilor, Hristos, încă fiind noi neputincioşi, la timpul hotărît a murit pentru cei necredincioşi. Căci pentru un drept cu greu va muri cineva, dar pentru cel bun poate se hotărăşte cineva să moară. Dar Dumnezeu învederează dragostea Lui către noi, prin aceea că, pentru noi, Hristos a murit, cînd noi eram încă păcătoşi. Cu atît mai vîrtos, prin urmare, fiind acum îndreptaţi prin sîngele Lui, ne vom izbăvi prin El de mînie. Căci dacă, pe cînd eram vrăjmaşi, ne-am împăcat cu Dumnezeu prin moartea Fiului Său, cu atît mai mult, împăcaţi fiind, ne vom mîntui prin viaţa Lui.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Să te audă Domnul în vreme de necaz.

Stih: Mîntuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta.

LA CEASUL AL ŞASELEA

Prochimen, glasul al 2-lea:

O, Doamne, eu sînt robul Tău şi fiul roabei Tale; rupt-ai legăturile mele.

Stih: Ţie-Ţi voi aduce jertfă de laudă şi numele Domnului voi chema.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (III, 11—18)

Fraţilor, cel ce sfinţeşte şi cei ce sînt sfinţiţi, dintr-unul sînt toţi; de aceea nu se ruşinează să-i numească pe ei fraţi, atunci cînd zice: Spune-voi fraţilor mei numele Tău. În mijlocul bisericii Te voi lăuda. Şi iarăşi: Într-Însul îmi voi pune nădejdea mea; şi încă o dată: Iată eu şi pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu. Deci, de vreme ce pruncii s-au făcut părtaşi sîngelui şi trupului, în acelaşi fel şi El a împărtăşit acestea, ca să surpe, prin moartea Sa, pe cel ce are stăpînirea morţii, adică pe diavolul, şi ca să izbăvească pe aceia pe care frica morţii îi ţinea în robie toată viaţa. Căci, nu a luat nicicum fire de îngeri, ci sămînţa lui Avraam a luat. Pentru

aceea, dator era întru toate să se asemene fraților, ca să fie milostiv și credincios arhiereu în cele către Dumnezeu, pentru ispășirea păcatelor poporului. Căci prin ceea ce a pătimit, El însuși fiind ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Lui.

Stih: In curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

LA CEASUL AL NOUĂLEA

Prochimen, glasul al 6-lea:

Cuprinsu-m-au durerile morții, primejdiile iadului m-au găsit; necaz și durere am aflat.

Stih: Și numele Domnului am chemat: O, Doamne, izbăvește sufletul meu.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(X, 19—31)

Fraților, avînd, întru sîngele lui Iisus, îndrăzneala să intrăm în Sfînta Sfintelor, pe calea cea nouă și vie pe care pentru noi a înnoit-o, prin catapeteasmă, adică prin trupul Său, și avînd mare preot peste casa lui Dumnezeu, să ne apropiem cu inimă curată, întru deplinătatea credinței, curățindu-ne prin stropire inimile de orice cuget rău, și spălîndu-ne trupul în apă curată; să ținem mărturisirea nădejdii cu neclintire, pentru că credincios este Cel ce a făgăduit. Și să ne cunoaștem unul pe altul ca să ne îmbărbătăm la dragoste și la fapte bune, fără să părăsim Biserica noastră, precum le este obiceiul unora, ci îndemnători, făcîndu-ne, cu atît mai mult, cu cît vedeți că se apropie ziua aceea. Căci, dacă păcătuim de voia noastră, după ce am luat cunoștință despre adevăr, nu mai rămîne, pentru păcate, nici o jertfă, ci o înfricoșată așteptare a judecății și iuțimea focului care va mistui pe cei potrivnici. Cine a călcat Legea lui Moise e ucis fără de milă, pe cuvîntul a doi sau trei martori. Gîndiți-vă: cu cît mai aspră va fi pedeapsa cuvenită celui ce a călcat în picioare pe Fiul lui Dumnezeu și sîngele testamentului cu care s-a sfințit l-a necinstit și duhul harului l-a făcut de ocară. Căci cunoaștem pe Cel ce a zis: A Mea este răzbunarea; Eu voi răsplăti. Și iarăși: Domnul va judeca pe poporul Său. Înfricoșat lucru este să cădem în mîinile Dumnezeului celui viu.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Că a scos sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrimi și picioarele mele de la cădere.

Stih: Bine voi plăcea înaintea Domnului, în pămîntul celor vii.

ÎN SFÎNTA ȘI MAREA VINERI SEARA

Prochimen, glasul al 6-lea:

Pusu-m-au în groapa cea de mai jos, întru cele întunecate și în umbra morții.

Stih: Doamne, Dumnezeul mîntuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 18—24 și II, 1—2)

Fraților, cuvîntul crucii, pentru cei ce pier, este nebunie, pentru noi însă, cei ce ne mîntuim, este puterea lui Dumnezeu. Căci scris este: Pierde-voi înțelepciunea înțelepților și știința celor învățați o voi lepăda. Unde e înțeleptul? Unde e cărturarul? Unde e cercetătorul veacului acestuia? Au n-a dovedit Dumnezeu nebună înțelepciunea lumii acesteia? Că de vreme ce lumea, prin înțelepciunea ei, n-a cunoscut pe Dumnezeu, întru înțelepciunea lui Dumnezeu, a binevoit Domnul să mîntuiască pe cei credincioși prin nebunia propovăduirii. Iudeii cer minuni, iar elinii caută înțelepciune. Ci noi propovăduim pe Hristos cel răstignit: pentru iudei, sminteală, pentru păgîni, nebunie. Dar pentru cei chemați, fie iudei, fie elini, pe Hristos: puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu. Fraților, eu însumi, cînd am venit la voi și v-am vestit taina lui Dumnezeu, n-am venit ca meșter cuvîntător, ori ca înțelept. Căci am judecat să nu știu între voi altceva, decît pe Iisus Hristos și pe Acesta răstignit.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Mîntuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape pînă la sufletul meu.

Stih: Zdrobit a fost sufletul meu de ocări și necaz.

ÎN SFÎNTA ŞI MAREA SÎMBATĂ

LA UTRENIE

Prochimen, glasul al 6-lea:

Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu, înalţă-se mîna Ta.

Stih: Lăuda-Te-voi, Doamne, din toată inima mea, spune-voi minunile Tale.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI ŞI DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(I Cor. V, 6—8; Gal. III, 13—14)

Fraţilor, oare, nu ştiţi că puţin aluat dospeşte toată frămîntătura? Curăţiţi altuatul cel vechi, ca să fiţi frămîntătură nouă, precum şi sînteţi fără aluat; căci Hristos, mielul nostru de Paşti, a fost înjunghiat. Drept aceea, să facem praznicul nu cu aluat vechi, nici cu aluat de răutate şi viclenie, ci cu azimile curăţiei şi ale adevărului. Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcîndu-Se, pentru noi, blestem; pentru că scris este: Blestemat este cel spînzurat pe lemn. Ca, prin Hristos Iisus, să vină peste neamuri binecuvîntarea lui Avraam şi să primim, prin credinţă, făgăduinţa Duhului.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Să se scoale Dumnezeu şi să se risipească vrăjmaşii Lui şi să fugă de la faţa Lui cei ce-L urăsc pe Dînsul.

Stih: Precum se stinge fumul, să se stingă, cum se topeşte ceara de faţa focului, aşa să piară păcătoşii de la faţa lui Dumnezeu, iar drepţii să se bucure.

ÎN SFÎNTA ŞI MAREA SÎMBĂTĂ
LA LITURGHIE

Prochimen, glasul al 7-lea:
Tot pămîntul să se închine Ţie şi să cînte Ţie, să cînte numele Tău.
Stih: Strigaţi lui Dumnezeu, tot pămîntul. Cîntaţi numele Lui.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 3—11)

Fraţilor, au nu ştiţi că toţi cîţi în Hristos Iisus ne-am botezat, întru moartea Lui ne-am botezat? Deci ne-am îngropat cu El, în moarte, prin botez; ca precum Hristos a înviat din morţi, prin slava Tatălui, aşa şi noi să umblăm întru înnoirea vieţii; căci dacă am murit împreună cu El prin asemănarea morţii Lui, atunci vom fi părtaşi şi ai învierii Lui. Aceasta ştiind, că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, ca să se nimicească trupul păcatului, pentru ca să nu mai fim robi păcatului. Că cel ce a murit este liber de păcat. Şi dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom şi vieţui împreună cu El, ştiind că Hristos, Care a înviat din morţi, nu mai moare. Că moartea nu-L mai stăpîneşte. Că ce a murit, a murit păcatului o dată pentru totdeauna, iar ce viază, viază lui Dumnezeu. Aşa şi voi, socotiţi-vă morţi păcatului, dar vii pentru Dumnezeu, în Hristos Iisus, Domnul nostru.

Aliluia, nu se cîntă, ci îndată începe stihul pe glasul al 7-lea:
Scoală, Dumnezeule, judecă pămîntul, că toate neamurile sînt ale Tale.
Se cîntă la amîndouă stranele tot acesta, iar citeţul zice:
Stih: Stătut-a Dumnezeu în adunarea puternicilor şi în mijloc pe puternici va judeca.
Pînă cînd veţi judeca cu nedreptate şi la feţele păcătoşilor veţi căuta?
Dar ei nu vor să ştie, nici să priceapă, ci umblă prin întuneric.

Şi iarăşi:
Scoală, Doamne, judecă pămîntul, că toate popoarele sînt ale Tale.

Chinonicul, glasul al 4-lea:
Sculatu-S-a ca din somn Domnul şi a înviat, ca să ne mîntuiască pe noi.

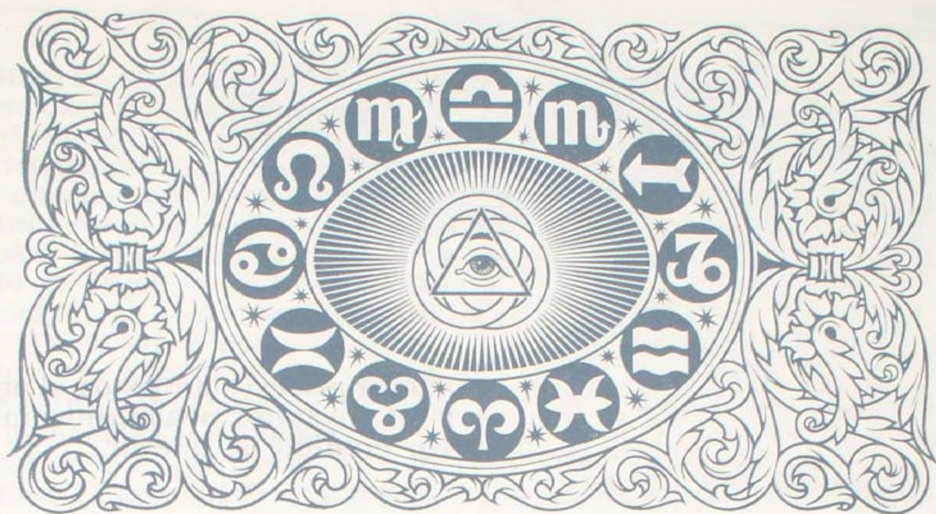
ÎNSEMNARE
pentru rînduiala citirii Apostolelor

Se cuvine să se știe că la rînduiala citirii Apostolelor din tot cursul anului se respectă aceleași reguli ca și pentru citirea Sfintelor Evanghelii.

Anume, începînd din „Duminica Pogorîrii Sfîntului Duh" și pînă la „Duminica înaintea Înălțării Sfintei Cruci", Apostolele din duminici și din zilele de peste săptămînă se citesc la rînd.

Duminica ce urmează „Duminicii după Înălțarea Sfintei Cruci" este „Duminica a optsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh". De aici înainte Apostolele din duminici se citesc după rînduiala din Calendarul bisericesc de perete al fiecărui an. Iar Apostolele din zilele de peste săptămînă se citesc la rîndul lor, continuînd pe cele la care s-a rămas în săptămîna dinaintea Înălțării Sfintei Cruci.

RÎNDUIALA CITIRII APOSTOLULUI ÎN CELE DOUĂSPREZECE LUNI ALE ANULUI

EXPLICAREA SEMNELOR PUSE ÎNAINTEA ZILELOR ANULUI PENTRU ARĂTAREA PRAZNICELOR ÎMPĂRĂTEŞTI, ALE NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU ŞI ALE SFINŢILOR

Praznicele sînt împărţite în: Praznice mari, de mijloc şi mici.

(†) – arată praznicele mari închinate: Sfintei Treimi, Mîntuitorului, Sfîntului Duh, Născătoarei de Dumnezeu; sărbătorile în cinstea Înaintemergătorului: Naşterea şi Tăierea Capului, şi a Sfinţilor Apostoli Petru şi Pavel, la care se face priveghere mare;

†) – arată praznicele de mijloc ale sfinţilor, la care se face priveghere;

† – arată praznicele de mijloc, la care nu se face priveghere, ci se cîntă numai polieleu;

×) – arată praznicele mici, care au doxologie mare;

× – arată praznicele mici, care au slujba pe şase.

LUNA SEPTEMBRIE

1. † Începutul indictului, adică al anului nou bisericesc. Pomenirea Cuviosului Părinte Simeon Stîlpnicul şi a maicii sale, Maria. Soborul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, cel de la Measine.

Prochimen, glasul al 3-lea:

Mare este Domnul nostru şi mare este tăria Lui şi priceperea Lui nu are hotar.

Stih: Lăudaţi pe Domnul, că bine este a cînta; Dumnezeului nostru plăcută Îi este cîntarea.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 1—7)

Fiule Timotei, vă îndemn, înainte de toate, să faceţi cereri, rugăciuni, mijlociri, mulţumiri, pentru toţi oamenii, pentru conducători şi pentru toţi care sînt în înalte dregătorii, ca să petrecem viaţă paşnică şi liniştită, întru toată cuvioşia şi buna-cuviinţă. Că acesta este lucru bun şi primit înaintea lui Dumnezeu, Mîntuitorul nostru, Care voieşte ca toţi oamenii să se mîntuiască şi la cunoştinţa adevărului să vină. Căci unul este Dumnezeu, unul este şi Mijlocitorul între Dumnezeu şi oameni: omul Hristos Iisus, Care S-a dat pe Sine preţ de răscumpărare pentru toţi, precum s-a dovedit la timpul cuvenit. Spre aceasta pus am fost propovăduitor şi Apostol, adevăr grăiesc, în Hristos, şi nu mint, învăţător neamurilor, întru credinţă şi adevăr.

Şi al Cuviosului:

Fraţilor, îmbrăcaţi-vă, dar, ca aleşi ai lui Dumnezeu...

(Vezi: Duminica a treizecea după Pogorirea Sfîntului Duh, pag. 219).

Aliluia, glasul al 4-lea:

Ţie se cuvine laudă, Dumnezeule, în Sion.

Stih: Binecuvintează cununa anului bunătăţii Tale.

2. Pomenirea Sfîntului Mucenic Mamant şi cel între sfinţi Părintele nostru Ioan Postitorul, patriarhul Constantinopolului.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Drepţii se vor bucura şi vor nădăjdui în Domnul.

Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ţie.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VIII, 28—39)

Fraţilor, ştim că Dumnezeu toate le lucrează spre binele celor ce-L iubesc, celor care sînt chemaţi după voia Lui; căci pe cei pe care i-a cunoscut mai înainte, pe aceia mai înainte i-a şi hotărît să fie asemenea chipului Fiului Său, ca El să fie întîi-născut între mulţi fraţi. Iar pe care i-a hotărît mai îna-

inte, pe aceia i-a şi chemat; şi pe care i-a chemat, pe aceia i-a şi îndreptat, iar pe care i-a îndreptat, pe aceia i-a şi mărit. Ce vom zice deci la acestea? Dacă Dumnezeu e pentru noi, cine este împotriva noastră? Cînd El pe Însuşi Fiul Său nu L-a cruţat, ci L-a dat morţii pentru noi toţi, cum nu ne va da, oare, toate împreună cu El? Cine va ridica pîră împotriva aleşilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este cel ce îndreptează; cine va osîndi? Oare, Hristos? Dar Hristos, Cel ce a murit şi mai ales Cel ce a înviat, Care şi este de-a dreapta lui Dumnezeu, El mijloceşte pentru noi. Cine ne va despărţi pe noi de iubirea lui Hristos? Oare necazul? Ori strîmtorarea, ori prigoana, ori foametea, ori goliciunea, ori primejdia, ori sabia? Căci, precum este scris: Pentru Tine sîntem omorîţi toată ziua; socotitu-ne-am ca nişte oi de înjunghiere. Ci în toate acestea sîntem mai mult decît biruitori prin Acela care ne-a iubit. Pentru că sînt încredinţat că nici moartea, nici viaţa, nici îngerii, nici stăpîniile, nici ce este acum, nici ce va să fie, nici puterile, nici înălţimea, nici puterile adîncului şi nici o altă făptură nu va putea să ne despartă pe noi de dragostea lui Dumnezeu, cea întru Iisus Hristos, Domnul nostru.

Şi al Ierarhului:

Fraţilor, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi 13 noiembrie, pag. 321)

Aliluia, glasul al 4-lea:

Dreptul ca finicul va înflori.

Stih: Răsădiţi fiind în casa Domnului, în curţile Dumnezeului nostru vor înflori.

3. Sfîntul Sfinţitul Mucenic Antim, episcopul Nicomidiei şi Cuviosul Părinte Teoctist.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate cîte mi-a dat mie?

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XIII, 7–16)

raţilor, aduceţi-vă aminte de mai-marii voştri, care v-au grăit vouă cuvîntul lui Dumnezeu; şi privind la săvîrşirea vieţii lor, să le urmaţi credinţa. Iisus Hristos, ieri şi azi şi în veci, este acelaşi. Nu vă lăsaţi furaţi de învăţăturile străine cele de multe feluri; căci bine este să vă întăriţi prin har inimile voastre, nu cu mîncări de la care n-au avut nici un folos cei ce au umblat cu ele. Avem altar dintru care nu au dreptul să mănînce cei ce slujesc cortului. Într-adevăr, trupurile dobitoacelor, al căror sînge e adus de arhiereu, pentru împăcare, în Sfînta Sfintelor, sînt arse afară din tabără. Pentru aceea şi Iisus, ca să sfinţească poporul cu sîngele Său, a pătimit afară din poartă. Deci, dar, să ieşim la El, afară din tabără, luînd asupra noastră ocara Lui. Căci nu avem aici cetate stătătoare, ci o căutăm pe aceea ce va să fie. Aşadar, prin-tr-Însul să aducem pururea lui

Dumnezeu jertfă de laudă, adică roada buzelor, care preaslăvesc numele Lui. Iar facerea de bine și dărnicia să nu le uitați, căci la jertfe ca acestea Dumnezeu privește cu plăcere.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Preoții Tăi, Doamne, cu dreptatea se vor îmbrăca.

Stih Fericit e bărbatul care se teme de Domnul.

Și al Cuviosului:
(II Timotei I, 8—18)

iule Timotei, nu te rușina de mărturisirea Domnului nostru, nici de mine, care sînt în temniță pentru El, ci, cu puterea lui Dumnezeu, fii părtaș cu mine necazurilor Evangheliei. El ne-a mîntuit și ne-a chemat cu chemare sfîntă, nu după faptele noastre, ci după a Sa hotărîre și după harul ce ne-a fost dat în Hristos Iisus, mai înainte de începutul veacurilor, iar acum s-a dat pe față prin arătarea Mîntuitorului nostru Hristos Iisus, Cel ce a nimicit moartea și a adus la lumină viața și nemurirea, prin Evanghelia Sa. Spre aceasta am fost pus propovăduitor și Apostol și învățător al neamurilor. Din această pricină și sufăr toate acestea, dar nu mă rușinez, că știu cui am crezut și sînt încredințat că puternic este să păzească ceea ce mi-a încredințat, pînă la ziua cea mare. Ține dreptarul învățăturilor sănătoase pe care le-ai auzit de la mine, cu credința și cu iubirea ce este în Hristos Iisus. Lucrul cel bun ce ți s-a încredințat, păzește-l cu ajutorul Sfîntului Duh, Care sălășluiește întru noi. Știți că toți cei din Asia s-au lepădat de mine, între care: Figel și Ermogen. Domnul să aibă milă de casa lui Onisifor, căci de multe ori mi-a înviorat sufletul și de lanțurile mele nu s-a rușinat, ci, sosind în Roma, cu multă osîrdie m-a căutat și m-a găsit. Dăruiască-i Domnul, ca în ziua cea mare, milă să găsească de la Domnul, iar cîtă slujbă mi-a făcut el în Efes, tu știi mai bine ca oricine.

4. Sfîntul sfințitul Mucenic Vavila, episcopul Antiohiei și Sfîntul Proroc Moise, văzătorul de Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Prin sfinții care sînt pe pămîntul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.

Stih: Văzut-am mai înainte pe Domnul, înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clatin.

Fraților, proorocii, prin credință au biruit împărății...

(Vezi: Duminica Tuturor Sfinților, pag. 63).

Aliluia, glasul al 4-lea:

Cînd strigă drepții, Domnul îi aude și-i izbăvește din toate necazurile lor.

Stih: Multe sînt necazurile, și din toate îi va izbăvi Domnul.

5. × Sfîntul Prooroc Zaharia, tatăl Înaintemergătorului și Cuvioasa Elisabeta.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Veseli-se-va cel drept de Domnul și va nădăjdui în El.

Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ție.

Fraților, Dumnezeu, cînd a dat făgăduința lui Avraam...

(Vezi: Duminica a patra a Marelui Post, p. 280).

Aliluia, glasul 1:

Preoții Tăi, Doamne, cu dreptatea se vor îmbrăca, și credincioșii Tăi vor scoate strigăte de bucurie.

Stih Lumină răsare El pentru cei drepți și bucurie pentru cei cu inimă dreaptă.

6. × Pomenirea minunii ce s-a făcut în Colose, adică în Hones, de Arhanghelul Mihail.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc.

Stih Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul. Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 2—10)

Fraților, dacă s-a adeverit cuvîntul grăit prin îngeri și orice călcare de poruncă și orice neascultare și-a primit dreapta răsplătire, cum vom scăpa noi, dacă vom fi nepăsători la o astfel de mîntuire care, luînd început din propovăduirea Domnului, ne-a fost adeverită de cei ce au ascultat-o, pe cînd Dumnezeu întărea mărturia lor, cu semne și cu minuni și cu multe feluri de puteri și cu darurile Duhului Sfînt, împărțite după a Sa voință? Pentru că nu îngerilor a supus Dumnezeu lumea viitoare, despre care vorbim. Iar oarecine a mărturisit undeva, zicînd: Ce este omul, că-l pomenești pe el, sau fiul omului, că-l cercetezi pe el? Micșoratu-l-ai pe dînsul cu puțin față de îngeri, cu mărire și cu cinste l-ai încununat și l-ai pus peste lucrurile mîinilor Tale. Toate le-ai supus sub picioarele lui. Dar prin aceea că a supus lui toate, înțelegem că nimic n-a lăsat nesupus. Acum însă încă nu vedem cum că toate i-au fost supuse. Iar mai micșorat cu puțin față de îngeri vedem pe Iisus, încununat cu slavă și cu cinste, din pricina morții pe care a suferit-o, astfel că, prin harul lui Dumnezeu, El a gustat moartea pentru fiecare om. Căci, ducînd pe mulți fii la mărire, I se cădea Aceluia, pentru Care sînt toate și prin Care sînt toate, să desăvîrșească prin suferință pe începătorul mîntuirii lor.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Lăudați pe Domnul cel din ceruri. Lăudați-L pe El întru cele înalte.

Stih: Lăudați-L toți îngerii Lui.

7. Înainteprăznuirea Nașterii Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei și Sfîntul Mucenic Sozont.

Fraților, scăpați fiind din robia păcatului, v-ați făcut robi dreptății...

(Vezi: Duminica a patra după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 81).

8. (†) *Nașterea Preasfintei, Stăpînei noastre de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria.*

Prochimen, glasul al 3-lea:

Mărește sufletul meu pe Domnul, și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mîntuitorul meu.

Stih Că a căutat spre smerenia roabei Sale. Că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 5—11)

Fraţilor, cugetaţi în voi la fel ca şi Hristos Iisus, Care, în chipul lui Dumnezeu fiind, nu răpire a socotit a fi El întocmai cu Dumnezeu, ci S-a deşertat pe Sine, chip de rob luînd, făcîndu-Se oamenilor asemenea, şi la înfăţişare aflîndu-Se ca un om, S-a smerit pe Sine, ascultător făcîndu-Se pînă la moarte, şi încă moarte pe cruce. Pentru aceea, şi Dumnezeu L-a preaînălţat şi I-a dăruit Lui numele care este mai presus de orice nume: ca, întru numele lui Iisus, tot genunchiul să se plece, al celor cereşti şi al celor pămînteşti şi al celor de dedesubt. Şi să mărturisească toată limba că Domn este Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl.

Aliluia, glasul al 6-lea:
Ascultă fiică şi vezi.

Stih: Mai-marii poporului se vor pleca înaintea ta.

9. × Pomenirea sfinţilor şi drepţilor Dumnezeieşti Părinţi Ioachim şi Ana şi Sfîntul Mucenic Severian.

Prochimen, glasul al 4-lea:
Înfricoşător este Dumnezeu în locaşul Său cel sfînt.

Stih: În adunări, binecuvîntaţi pe Dumnezeu.

Fraţilor, Avraam a avut doi fii...

(Vezi 23 septembrie, pag. 306).

Aliluia, glasul al 4-lea:
Cînd strigă drepţii, Domnul îi aude.

Stih: Mîntuirea drepţilor vine de la Domnul.

10. Închinarea cinstitei Cruci şi Sfintele Muceniţe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora.

Se citeşte Apostolul din Sîmbăta sau Duminica dinaintea Înălţării cinstitei Cruci.

11. Închinarea cinstitei Cruci. Cuvioasa maica Teodora cea din Alexandria şi Cuviosul Eufrosin.

Se citeşte Apostolul din sîmbăta sau duminica dinaintea Înălţării cinstitei Cruci.

12. Închinarea cinstitei Cruci şi Sfîntul Mucenic Autonom.

Slujba lui se cîntă în ziua de 11 septembrie, pentru că în această zi se odovăieşte praznicul Naşterii Născătoarei de Dumnezeu.

13. ×) Închinarea cinstitei Cruci, pomenirea înnoirii Învierii lui Hristos, Dumnezeul nostru, Sfîntul sfinţitul mucenic Cornelie sutaşul şi Înainteprăznuirea Înălţării cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci.

Prochimen, glasul al 4-lea:
Legea Ta, Doamne, este nestrămutată şi casa Ta sfîntă, pentru toate timpurile.

Stih: Domnul împărăţeşte şi e îmbrăcat cu slavă.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 1—4)

Fraţilor sfinţi, care sînteţi părtaşi chemării celei cereşti, îndreptaţi privirea voastră la trimisul şi Arhiereul mărturisirii noastre, la Iisus Hristos, Care credincios a fost Celui ce L-a rînduit, precum şi Moise în toată casa Domnului. Pentru că Iisus S-a învrednicit

de mai multă slavă decît Moise, după cum are mai multă cinste decît casa cel ce a clădit-o. Căci orice casă e zidită de către cineva, iar ziditorul a toate este Dumnezeu.

Aliluia, glasul 1:

Temeliile Sionului pe munții cei sfinți.

Stih: Lucruri slăvite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu.

SÎMBĂTĂ
înaintea Înălțării Cinstitei Cruci

Prochimen, glasul al 3-lea:

Cîntați lui Dumnezeu, cîntați. Cîntați Împăratului nostru, cîntați.

Stih: Toate popoarele bateți din palme. Înălțați lui Dumnezeu strigăte de bucurie.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (II, 6—9)

rraților, propovăduim și noi o înțelepciune celor ce sînt desăvîrșiți, dar nu înțelepciunea acestui veac, nici a stăpînitorilor acestui veac, care sînt pieritori, ci propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea din taină și ascunsă, pe care Dumnezeu, mai înainte de veci, a rînduit-o spre mărirea noastră, și pe care nici unul din stăpînitorii acestui veac n-a cunoscut-o, căci, dacă ar fi cunoscut-o, n-ar fi răstignit pe Domnul slavei. Dar, precum este scris: Cele ce ochiul n-a văzut și urechea n-a auzit și la inima omului nu s-au suit, acestea le-a gătit Dumnezeu celor ce-L iubesc pe El.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Milele Tale, Doamne, în veac le voi cînta; din neam în neam voi vesti adevărul Tău cu gura mea.

DUMINICĂ
înaintea Înălțării Cinstitei Cruci

Prochimen, glasul al 6-lea:

Mîntuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.

Stih: Către Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeul meu, ia aminte.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (VI, 11—18)

raților, vedeți cu ce fel de litere v-am scris cu însăși mîna mea. Cîți vor să se fălească în trup, aceia vă silesc să vă tăiați împrejur, numai ca să nu pătimească prigoană pentru crucea lui Hristos. Pentru că nici ei singuri, cei tăiați împrejur, nu păzesc Legea, ci voiesc ca voi să vă tăiați împrejur, ca să se laude ei în trupul vostru. Iar mie, să nu-mi fie a mă lăuda, fără numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care lumea este răstignită pentru mine și eu pentru lume! Căci în Hristos Iisus nici tăierea împrejur nu prețuiește ceva, nici netăierea împrejur, ci făptura cea nouă. Și cîți vor umbla după dreptarul acesta, pace și milă asupra lor și asupra Israelului lui Dumnezeu! De aici înainte, nimeni să nu-mi mai facă supărare, căci port pe trupul meu semnele Domnului Iisus. Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu duhul vostru, fraților! Amin.

Aliluia, glasul 1:

Am înălţat pe Cel ales din poporul Meu.

Stih: Pentru că mîna Mea Îl va ajuta şi braţul Meu Îl va întări.

14. †) *Cea a toată lumea Înălţare a cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci.*

Prochimen, glasul al 7-lea:

Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi la aşternutul picioarelor Lui, că sfînt este.

Stih: Domnul împărăţeşte. Să tremure popoarele.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 18—24)

Fraţilor, cuvîntul crucii, pentru cei ce pier, este nebunie, iar pentru noi, cei ce ne mîntuim, este puterea lui Dumnezeu. Căci scris este: Pierde-voi înţelepciunea înţelepţilor şi ştiinţa celor învăţaţi o voi lepăda. Unde e înţeleptul? Unde e cărturarul? Unde e cercetătorul veacului acestuia? Au n-a dovedit Dumnezeu nebună înţelepciunea lumii acesteia? Că de vreme ce lumea, prin înţelepciunea ei, n-a cunoscut pe Dumnezeu, întru înţelepciunea lui Dumnezeu a binevoit Domnul să mîntuiască pe cei ce cred, prin nebunia propovăduirii. Iudeii cer minuni, iar elinii caută înţelepciune. Ci noi propovăduim pe Hristos cel răstignit: pentru iudei, sminteală; pentru păgîni, nebunie. Dar pentru cei chemaţi, fie iudei, fie elini, pe Hristos: puterea lui Dumnezeu şi înţelepciunea lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul 1:

Adu-Ţi aminte de Biserica Ta, pe care ai cîştigat-o de la început.

Stih: Dumnezeule, Împăratul nostru de veacuri, ne lucrezi mîntuire în mijlocul pămîntului.

SÎMBĂTĂ
după Înălţarea Cinstitei Cruci

Prochimen, glasul al 7-lea:

Bucuraţi-vă şi vă veseliţi, drepţilor.

Stih: Fericiţi cei cărora s-au iertat fărădelegile şi cărora li s-au acoperit păcatele.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 26 — II, 2)

raţilor, uitaţi-vă la voi cei chemaţi, că nu mulţi sînt înţelepţi omeneşte, nu mulţi sînt puternici, nu mulţi sînt de bun neam; ci Dumnezeu şi-a ales pe cele nebune ale lumii, ca să ruşineze pe cei înţelepţi; Dumnezeu şi-a ales pe cele slabe ale lumii ca să ruşineze pe cele tari; Dumnezeu şi-a ales pe cele de neam prost ale lumii, pe cele nebăgate în seamă, pe cele ce nu sînt, ca să dea jos pe cele ce sînt. Aşa încît nici un trup să nu se laude în faţa lui Dumnezeu. Din El, dar, sînteţi voi în Hristos Iisus, Care pentru noi S-a făcut înţelepciune de la Dumnezeu, şi dreptate şi sfinţire şi răscumpărare, pentru ca, după cum este scris: Cel ce se laudă, în Domnul să se laude. Fraţilor, eu însumi, cînd am venit la voi, şi v-am vestit taina lui Dumnezeu, n-am venit ca meşter cuvîntător, ori ca înţelept. Căci am judecat să nu ştiu între voi altceva, decît pe Iisus Hristos, şi pe Acesta răstignit.

Aliluia, glasul al 7-lea:

Stih: Fericiţi cei pe care i-ai ales şi i-ai primit, Doamne.

DUMINICĂ

după Înălțarea Cinstitei Cruci și pomenirea Sfîntului Simeon, ruda după trup a Domnului

Prochimen, glasul al 7-lea:

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate cîte mi-a dat mie?

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (II, 16—20)

raților, știind că nu se îndreptează omul din faptele Legii ci numai prin credința în Hristos Iisus, am crezut și noi în Hristos Iisus, ca să ne îndreptăm din credința în Hristos, iar nu din faptele Legii, căci din faptele Legii nimeni nu se va îndrepta. Dacă însă, căutînd să ne îndreptăm în Hristos, ne aflăm și noi înșine păcătoși, este, oare, Hristos, slujitor al păcatului? Să nu fie! Căci dacă zidesc iarăși ceea ce am dărîmat, mă adeveresc pe mine însumi călcător de poruncă. Ci eu, prin Lege, am murit față de Lege, ca să trăiesc lui Dumnezeu. M-am răstignit împreună cu Hristos și de acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața mea de acum, în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, Cel ce m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Preoții Tăi, Doamne, cu dreptatea se vor îmbrăca.

Stih: Gura mea va rosti înțelepciune.

15. † Sfîntul Mucenic Nichita Romanul și pomenirea Părintelui Visarion, Arhiepiscopul Larisei.

†) *Sfîntul Ierarh Iosif de la Partoș.*

Apostolul Sfîntului Mucenic:

Prochimen, glasul al 7-lea:

Iar drepții se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.

Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ție.

Fraților, mă bucur acum de suferințele mele pentru voi...

(Vezi: Joi în săptămîna a douăzeci și una după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 169).

Al Sfîntului Ierarh Iosif de la Partoș:

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (VII, 26 — VIII, 2)

raților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem: sfînt, fără de răutate, fără de pată, osebit de cei păcătoși, și mai presus decît cerurile. El nu mai are, în fiecare zi, nevoie, ca acei arhierei, să aducă jertfe, întîi pentru păcatele Sale, apoi pentru ale poporului, căci a făcut aceasta odată, aducîndu-Se jertfă pe Sine însuși. Legea pune ca arhierei oameni care au slăbiciuni, pe cînd cuvîntul jurămîntului, venit în urma Legii, pune pe Fiul, desăvîrșit în veacul veacului. Lucrul de căpetenie din cele spuse este că avem astfel de Arhiereu, care S-a așezat de-a dreapta tronului slavei în ceruri, slujitor altarului și cortului celui adevărat, pe care l-a înfipt Dumnezeu și nu omul.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih: Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

16. × Pomenirea Sfintei Marii Muceniţe Eufimia.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Înfricoşător este Dumnezeu în locaşul Său cel sfînt.

Stih: În adunări, binecuvîntaţi pe Dumnezeu.

Fraţilor, fiind împreună-lucrători cu Hristos, vă îndemnăm...

(Vezi: Duminica a şaisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 146).

Aliluia, glasul 1:

Aşteptînd, am aşteptat pe Domnul şi S-a plecat spre mine.

Stih: Şi a pus pe piatră picioarele mele şi a îndreptat paşii mei.

17. Sfînta Muceniţă Sofia şi cele trei fiice ale ei: Pistis, Agapis şi Elpis.

Fraţilor, mai înainte de venirea credinţei, noi eram păziţi sub Lege...

(Vezi: Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

18. Cuviosul părintele Eumenie, episcopul Gortinei, făcătorul de minuni.

Fraţilor, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi: 15 septembrie, pag. 305).

19. Sfinţii Mucenici Trofim, Savatie şi Dorimedont.

Fraţilor, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

20. × Sfîntul Mare Mucenic Eustatie şi soţia sa Teopista cu cei doi fii ai lor: Agapie şi Teopist.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Prin sfinţii care sînt pe pămîntul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.

Stih: Văzut-am mai înainte pe Domnul, înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clatin.

Fraţilor, întăriţi-vă în Domnul şi întru puterea tăriei Lui...

(Vezi: Duminica a douăzeci şi şaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag.203).

Aliluia, glasul al 4-lea:

Cînd strigă drepţii, Domnul îi aude şi îi izbăveşte.

Stih: Multe sînt necazurile drepţilor şi din toate îi va izbăvi Domnul.

21. Sfîrşitul Praznicului Înălţării Cinstitei Cruci; Sfîntul Apostol Codrat şi Sfîntul prooroc Iona.

† Pomenirea celui întru sfinţi Părintele nostru Dimitrie, mitropolitul Rostovului

Al Apostolului:

Pavel, întemniţatul lui Iisus Hristos, şi fratele Timotei....

(Vezi: 22 noiembrie 323).

Al Proorocului:

Fraţilor, încredere ca aceasta avem noi prin Hristos către Dumnezeu...

(Vezi: Miercuri în săptămîna a unsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 117).

Al Ierarhului:

Fraţilor, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi: 15 septembrie, pag. 305).

22. Sfîntul sfinţitul Mucenic Foca.

Fiule Timotei, tu ai urmat învăţătura mea...

(Vezi: Duminica a treizeci şi treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 245).

23. ×) Zămislirea cinstitului, măritului Prooroc Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Iar drepţii se vor bucura şi vor nădăjdui în Domnul.

Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ţie.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 22—27)

Fraţilor, Avraam a avut doi fii: unul din femeia roabă şi altul din femeia liberă. Dar cel din femeia roabă s-a născut după trup, pe cînd cel din femeia liberă s-a născut prin făgăduinţă. Unele ca acestea au altă înţelegere decît arată vorba, căci aceste femei sînt două testamente: unul de la Muntele Sinai, care naşte spre robie, este Agar; căci Agar este numele Muntelui Sinai, în Arabia şi stă în acelaşi rînd cu cetatea Ierusalimului de acum, care zace în robie, împreună cu copiii ei; iar cea liberă este Ierusalimul cel de sus, care este mama noastră. Căci scris este: Veseleşte-te, tu, cea stearpă, care n-ai născut! Izbucneşte de bucurie şi strigă tare, tu care nu ştiai de durerile facerii, căci mulţi sînt copiii celei părăsite, mai mulţi decît ai celei care are bărbat.

Aliluia, glasul al 4-lea:
Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul din Liban se va înălţa.

Stih: Răsădiţi fiind în casa Domnului, în curţile Dumnezeului nostru vor înflori.

24. × Sfînta întîia Muceniţă şi întocmai cu Apostolii, Tecla.

Prochimen, glasul al 4-lea:
Daţi slavă lui Dumnezeu în locaşul cel sfînt.
Stih: În adunări, binecuvîntaţi pe Dumnezeu.

Fiule Timotei, tu ai urmat învăţătura mea...
(Vezi: Duminica a treizeci şi treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 245).

Aliluia, glasul 1:
Aşteptînd am aşteptat pe Domnul şi S-a plecat spre mine.

Stih: Şi a pus pe piatră picioarele mele şi a îndreptat paşii mei.

25. Cuvioasa maica noastră Eufrosina.

Pavel, Apostol al lui Iisus Hristos, prin voinţa lui Dumnezeu...
(Vezi: Marţi în săptămîna a douăzeci şi una după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 168).

26. †) Mutarea Sfîntului, întru tot lăudatului Apostol şi Evanghelist Ioan, de Dumnezeu cuvîntătorul.

Prochimen, glasul al 8-lea:
În tot pămîntul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii răsună cuvintele lor.
Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea mîinilor Lui o vesteşte tăria.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI SOBORNICEASCĂ
A SFÎNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE:
(IV, 12—19)

Fraţilor, pe Dumnezeu nimeni nu L-a văzut vreodată, dar de ne iubim unul pe altul, Dumnezeu rămîne întru noi şi dragostea Lui în noi este desăvîrşită. Din aceasta cunoaştem că rămînem într-Însul şi El întru noi, fiindcă ne-a dat din Duhul Său. Şi noi am văzut cu ochii noştri şi mărturisim că Tatăl a trimis pe Fiul, Mîntuitor al lumii. Cine mărturiseşte că Iisus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămîne întru el şi el în Dumnezeu. Şi noi am cunoscut şi am crezut iubirea, pe care Dumnezeu o are către noi. Dumnezeu este iubire şi cel ce rămîne în iubire rămîne în Dumnezeu şi Dumnezeu rămîne întru el. Într-aceasta e desăvîrşită la noi iubirea, ca să avem îndrăznire în ziua judecăţii, fiindcă, precum este Acela, aşa sîntem şi noi, în lumea a-

ceasta. În iubire nu este frică, ci iubirea desăvîrşită alungă frica, pentru că frica merge alături cu pedeapsa, iar cel ce se teme nu este desăvîrşit în iubire. Noi iubim pe Dumnezeu, fiindcă El ne-a iubit cel dintîi.

Aliluia, glasul 1:

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih: Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinţilor.

27. Sfîntul Mucenic Calistrat şi cei împreună cu el patruzeci şi nouă de Mucenici.

Fraţilor, întăriţi-vă în Domnul şi întru puterea tăriei Lui...

(Vezi: Duminica a douăzeci şi şaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 203).

28. † Cuviosul părinte Hariton mărturisitorul.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Drepţii să se bucure de izbînda lor.

Stih: Cîntaţi Domnului cîntare nouă, lauda Lui în biserica celor cuvioşi.

Fraţilor, Dumnezeu, Care a zis: Să strălucească din întuneric lumina...

Vezi: Duminica a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 141).

Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

29. × Cuviosul părinte Chiriac Sihastrul.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Drepţii să se bucure de izbînda lor.

Stih: Cîntaţi Domnului cîntare nouă, lauda Lui în biserica celor cuvioşi.

Fraţilor, roada duhului este: dragoste, bucurie, pace...

(Vezi: Sîmbătă în săptămîna a douăzeci şi şaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 202).

Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Stih: Bogăţie şi slavă în casa lui.

30. × Sfîntul sfinţitul Mucenic Grigorie, episcopul Armeniei celei mari.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cîte mi-a dat mie?

Fraţilor, privegheaţi, fiţi statornici în credinţă, îmbărbătaţi-vă...

(Vezi: Duminica a treisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 131).

Aliluia, glasul al 2-lea.

Preoţii Tăi, Doamne, cu dreptatea se vor îmbrăca, şi cuvioşii Tăi se vor bucura.

Stih: Căci Domnul a ales Sionul, şi l-a ales ca locuinţă Lui.

LUNA OCTOMBRIE

1. (†) *Acoperămîntul Preasfintei, Stăpînei noastre, de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria.*

Tot în această zi prăznuim pomenirea Sfîntului Apostol Anania, unul din cei şaptezeci, şi a Cuviosului Părinte Roman, făcătorul de cîntări.

Apostolul Maicii Domnului:

Fraţilor, cugetaţi în voi la fel ca şi Hristos Iisus...

(Vezi: 8 septembrie, pag. 301)

Al Apostolului:
Prochimen, glasul al 8-lea:

În tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(IX, 10—19)

În zilele acelea, în Damasc era un ucenic, anume Anania, și Domnul i-a zis, în vedenie: Anania! Și el a răspuns: Iată-mă, Doamne! Iar Domnul a zis către el: Scoală-te, mergi pe ulița care se cheamă Dreaptă și la casa lui Iuda întreabă de un om din Tars, cu numele Saul; căci, iată, este în rugăciune. Și Saul a văzut, în vedenie, pe un bărbat anume Anania, intrînd la el și punîndu-și mîinile peste el, ca să-și capete iar vederea. Iar Anania a răspuns: Doamne, despre omul acesta am auzit de la mulți, cîte rele a făcut sfinților Tăi, în Ierusalim. Și aici chiar are putere de la arhierei să lege pe toți care cheamă numele Tău. Și Domnul a zis către el: Mergi, fiindcă acesta Îmi este vas ales, ca să poarte numele Meu înaintea neamurilor și a împăraților și a fiilor lui Israel. Căci Eu îi vor arăta cîte trebuie el să pătimească pentru numele Meu. Deci s-a dus Anania și a intrat în casă și, punîndu-și mîinile peste el, a grăit: Frate Saule, Domnul Iisus, Cel ce ți S-a arătat pe calea pe care tu veneai, m-a trimis ca să-ți primești vederea și să te umpli de Duh Sfînt. Și îndată au căzut de pe ochii lui ca niște solzi; și iarăși a văzut și sculîndu-se, a fost botezat. Apoi, luînd de mîncare, s-a întărit. Și a stat cu ucenicii din Damasc cîteva zile.

Aliluia, glasul al 7-lea:

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih: Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinților.

2. × Pomenirea Sfîntului sfințitului Mucenic Ciprian și Sfînta Muceniță Justina fecioara.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate cîte mi-a dat mie?

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 12—17)

Fiule Timotei, mulțumesc Celui ce m-a întărit, lui Hristos Iisus, Domnul nostru, că m-a socotit credincios și m-a pus să-I slujesc, pe mine, care mai înainte huleam, prigoneam și înfruntam. Totuși am fost miluit, căci în necredința mea, am lucrat din neștiință. Și a prisosit cu bogăție harul Domnului nostru, împreună cu credința și cu dragostea cea întru Hristos Iisus. Vrednic de credință și de toată primirea e cuvîntul că Iisus Hristos a venit în lume ca să mîntuiască pe cei păcătoși, dintre care cel dintîi sînt eu. Și tocmai pentru aceea am fost miluit, ca Iisus Hristos să arate mai întîi în mine, toată îndelunga Sa răbdare, spre pildă celor ce vor să creadă într-Însul, spre dobîndirea vieții veșnice. Iar Împăratului veacurilor, nemuritoru-

lui, nevăzutului, singurul Dumnezeu, fie cinstea și slava în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Preoţii Tăi, Doamne, cu dreptatea se vor îmbrăca şi credincioşii Tăi, vor scoate strigăte de bucurie.

Stih: Căci Domnul a ales Sionul şi l-a ales ca locuinţă Lui.

3. × Pomenirea Sfîntului sfinţitului Mucenic Dionisie Areopagitul.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Drepţii să se bucure de izbînda lor.

Stih: Cintaţi Domnului cîntare nouă, lauda Lui în biserica celor cuvioşi.

DIN FAPTELE SFINŢILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XVII, 16—34)

n zilele acelea, aşteptîndu-i Pavel în Atena, duhul lui era îndîrjit cînd privea acest oraş plin de idoli. Şi stătea de vorbă în sinagogă cu iudeii şi cu cei credincioşi, iar în piaţă, în fiecare zi, cu cine se întîlnea. Iar unii dintre filozofii epicurei şi stoici discutau cu el şi unii ziceau: Ce voieşte să ne spună acest semănător de vorbe? Alţii ziceau: Se pare că este vestitorul unor dumnezei străini, fiindcă binevestea pe Iisus şi Învierea. Atunci l-au luat cu ei şi, ducîndu-l în Areopag, i-au zis: Putem să ştim şi noi, care este această învăţătură nouă, pe care o înveţi tu? Căci tu aduci la auzul nostru ceva străin; voim deci să ştim ce poate fi aceasta? Fiindcă toţi Atenienii, ca şi străinii care stăteau în Atena, cu nimic nu-şi petreceau vremea, decît să spună ori să audă ce mai este nou. Şi Pavel, stînd în mijlocul Areopagului, a zis: Bărbaţi atenieni, voi sînteţi în ochii mei, după toate cîte văd, osebit de cucernici. Căci străbătînd oraşul vostru şi privind la ce vă închinaţi voi, am aflat şi un altar, pe care este scris: Necunoscutului Dumnezeu. Deci eu vă vestesc vouă pe Acela, pe Care voi Îl cinstiţi, fără să-L cunoaşteţi. Dumnezeu, Care a făcut lumea aceasta şi toate cele ce sînt într-însa, fiind Domnul cerului şi al pămîntului, nu locuieşte în temple făcute de mînă omenească, şi nici nu-L slujesc mîini omeneşti, căci n-are nevoie de nimic, de vreme ce El dă tuturor viaţă şi suflare şi toate. El a făcut, dintr-un sînge, tot neamul omenesc, ca să locuiască peste toată faţa pămîntului, şi a aşezat de mai înainte vremurile şi hotarele aşezării lor, făcîndu-i să caute pe Dumnezeu şi să stăruiască pînă cînd Îl vor găsi, măcar că nu e departe de fiecare dintre noi. Căci întru El viem şi ne mişcăm şi sîntem, precum au zis şi unii dintre poeţii voştri: Din neamul Lui sîntem şi noi. Deci, dacă sîntem neam al lui Dumnezeu, nu trebuie să credem că Dumnezeu este asemenea cu aurul, sau cu argintul, sau cu marmora cioplită de meşteşugul şi de închipuirea omului. Dar Dumnezeu, trecînd cu vederea veacurile neştiinţei, vesteşte acum pe oameni ca toţi, de pretutindeni, să se pocăiască, întrucît a hotărît o zi cînd va să judece lumea cu drep-

tate, prin Bărbatul, pe Care L-a rînduit spre aceasta, după ce a pus credinţa la îndemîna tuturor, înviindu-L pe El din morţi. Auzind ei despre învierea morţilor, unii l-au luat în rîs, alţii i-au spus: Te vom asculta despre aceasta şi altădată. Astfel Pavel a ieşit din mijlocul lor. Dar unii bărbaţi alipindu-se de el, au crezut, între care şi Dionisie Areopagitul şi o femeie cu numele Damaris şi alţii împreună cu ei.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Preoţii Tăi, Doamne, cu dreptatea se vor îmbrăca şi credincioşii Tăi vor scoate strigăte de bucurie.

Stih: Căci Domnul a ales Sionul şi l-a ales ca locuinţă Lui.

4. Sfîntul sfinţitul Mucenic Ierotei, episcopul Atenei.

Fraţilor, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

5. Sfînta Muceniţă Haritina.

Fraţilor, mai înainte de venirea credinţei, noi eram păziţi sub lege...

(Vezi: Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

6. ×) Pomenirea Sfîntului Apostol Toma.

Prochimen, glasul al 8-lea:

În tot pămîntul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea mîinilor Lui o vesteşte tăria.

Fraţilor, socotesc că Dumnezeu pe noi, Apostolii, ne-a arătat ca cei mai de pe urmă...

(Vezi: Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

Aliluia, glasul 1:

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih: Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinţilor.

7. Pomenirea Sfinţilor Mucenici Serghie şi Vah.

Fraţilor, proorocii, prin credinţă au biruit împărăţii, au făcut dreptate...

(Vezi: Duminica întîi după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 63).

8. Cuvioasa maica noastră Pelaghia.

Pavel, Apostol al lui Hristos Iisus, prin voinţa lui Dumnezeu...

(Vezi: Marţi în săptămîna a douăzeci şi una după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 168).

9. ×) Sfîntul Apostol Iacov al lui Alfeu şi Cuviosul părinte Andronic şi Anastasia, soţia lui.

Al Apostolului:

Pavel, întemniţatul lui Iisus Hristos, şi fratele Timotei, prea iubitului Filimon...

(Vezi: 22 noiembrie, pag. 323).

Al Cuviosului:

Fraţilor, avînd Arhiereu mare, Care a străbătut cerurile, pe Iisus...

(Vezi: Duminica a treia a Marelui Post, p. 278).

10. Sfinţii Mucenici Evlampie şi Evlampia.

Fraţilor, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

11. Sfîntul Apostol Filip, unul din cei şapte diaconi.

Fraţilor, ştim că toată făptura suspină laolaltă şi este pînă acum...

(Vezi: Joi în săptămîna a treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 72).

POMENIREA SFINȚILOR PĂRINȚI

de la al șaptelea sobor ecumenic

În Duminica ce cade după 11 zile ale acestei luni.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Binecuvîntat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Stih: Că drept ești în toate cele ce ai făcut nouă.

DIN EPISTOLA CĂTRE TIT A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(III, 8—15)

Fiule Tit, vrednic de crezare este cuvîntul și voiesc să adeverești acestea cu tărie, pentru ca acei ce au crezut în Dumnezeu să aibă grijă, să se nevoiască la fapte bune. Că acestea sînt cele bune și de folos oamenilor. Iar de întrebările nebunești și de înșirări de neamuri și de certuri și de sfădirile pentru Lege, ferește-te, căci sînt nefolositoare și deșarte. De omul eretic, după întîia și a doua mustrare, depărtează-te, deoarece știi că unul ca acesta s-a abătut și a căzut în păcat, fiind singur de sine osîndit. Cînd voi trimite pe Artemas la tine sau pe Tihic, sîrguiește-te să vii la mine la Nicopole, căci acolo am socotit să iernez. Pe Zenas, cunoscătorul Legii și pe Apolos trimite-i mai înainte, cu bună grijă, ca nimic să nu le lipsească. Și să se învețe și ai noștri să poarte grijă de lucrurile bune, spre treburile cele de folos, ca să nu fie fără de roadă. Te îmbrățișează toți care sînt cu mine. Îmbrățișează pe cei ce ne iubesc întru credință. Harul fie cu voi, cu toți. Amin.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit.

Stih: Dar Tu ne izbăvești de vrăjmașii noștri.

12. Sfinții Mucenici Prov, Tarah și Andronic și Cuviosul părinte Cosma Aghiopolitul.

Fiule Timotei, tu ai urmat învățătura mea, strădania mea, năzuința mea, credința mea...

(Vezi: Duminica a treizeci și treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 245).

13. Sfinții Mucenici Carp și Papil.

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui...

(Vezi: Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 203).

14. †) *Cuvioasa maica noastră Paraschiva, ale cărei sfinte moaște se află în Catedrala Mitropolitană din Iași*

Tot în această zi prăznuim Sfinții Mucenici Nazarie, Ghervasie, Protasie și Chelsie.

Apostolul Cuvioasei:

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cîte mi-a dat mie?

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IX, 2—12)

Fraților, voi sînteți pecetea apostoliei mele în Domnul. Apărarea mea către cei ce mă iau la cercetare aceasta este: N-avem, oare, dreptul și noi să mîncăm și să bem? N-avem, oare, dreptul și noi să

purtăm cu noi o femeie soră, ca şi ceilalţi Apostoli, ca şi fraţii Domnului, ca şi Chefa? Sau numai eu şi Varnava nu avem dreptul să nu lucrăm? Cine slujeşte vreodată, în oaste, pe cheltuiala lui? Cine sădeşte vie şi nu mănîncă din roada ei? Sau cine paşte o turmă şi nu mănîncă din laptele turmei? Spun, oare, acestea numai după mintea omenească? Nu le spune şi Legea? Căci în Legea lui Moise este scris: Să nu legi gura boului care treieră. Oare, aici, de boi îi este aminte lui Dumnezeu? Nu vorbeşte, într-adins, pentru noi? Că pentru noi s-a scris: Cel ce ară trebuie să are cu nădejde şi cel ce treieră cu nădejdea va avea parte de roade. Dacă am semănat la voi cele duhovniceşti, mare lucru este să secerăm din ale voastre cele pămînteşti? Dacă alţii se bucură de acest drept asupra voastră, oare, nu cu atît mai mult noi? Dar nu ne-am folosit de dreptul acesta, ci toate le răbdăm, ca să nu facem împiedicare Evangheliei lui Hristos.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Auză-te Domnul în ziua necazului.

Stih Mîntuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta.

Apostolul Sfinţilor:

Fiule Timotei, tu ai urmat învăţătura mea, strădania mea, năzuinţa mea, credinţa mea...

(Vezi: Duminica a treizeci şi treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 245).

15. Cuviosul părinte Eftimie cel nou şi Sfîntul Mucenic Luchian, preotul Antiohiei.

Fraţilor, avînd Arhiereu mare, Care a străbătut cerurile, pe Iisus...

(Vezi: Duminica a treia a Marelui Post, p. 278)

16. Sfîntul Mucenic Longhin sutaşul.

Fiule Timotei, întăreşte-te în harul care e în Hristos Iisus...

(Vezi: 26 octombrie, pag. 315).

17. Sfîntul prooroc Osie şi Cuviosul Mucenic Andrei Criteanul.

Al Proorocului:

Fraţilor, încredere ca aceasta avem noi, prin Hristos, către Dumnezeu...

(Vezi: Miercuri în săptămîna a unsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 117).

Al Sfîntului Cuviosului Mucenic:

Fraţilor, avînd Arhiereu mare, Care a străbătut cerurile...

(Vezi: Duminica a treia a Marelui Post, p. 278).

18. ×) Sfîntul Apostol şi Evanghelist Luca.

Prochimen, glasul al 8-lea:

În tot pămîntul a ieşit vestirea lor, şi la marginile lumii cuvintele lor.

Stih Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea mîinilor Lui o vesteşte tăria.

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 5—11, 14—18)

Fraţilor, umblaţi cu înţelepciune faţă de cei dinafară; folosiţi-vă de prilejuri cînd se ivesc. Fraţilor, vorbirea voastră să fie totdeauna plăcută, ca să ştiţi cum trebuie

să răspundeţi fiecăruia. Despre toate cîte mă privesc pe mine vă va lămuri Tihic, fratele meu preaiubit, slujitorul credincios şi robul dimpreună cu mine întru Domnul. L-am trimis pe el la voi, tocmai pentru aceasta, ca să ştiţi cum ne aflăm şi ca să mîngîie inimile voastre. L-am trimis împreună cu Onisim credinciosul şi iubitul nostru frate, care este dintre voi; ei vă vor aduce la cunoştinţă toate cele de aici. Vă îmbrăţişează Aristarh, tovarăşul meu de închisoare, cum şi Marcu, nepotul lui Varnava, în privinţa căruia aţi primit porunci. Cînd va veni la voi, cu bine să-l primiţi. Asemenea şi Isus, cel ce se numeşte Iustus. Din tăierea împrejur numai aceştia au lucrat împreună cu mine pentru împărăţia lui Dumnezeu. Ei au fost cei ce mi-au adus mîngîiere. Vă îmbrăţişează Luca, doctorul preaiubit, precum şi Dima. Îmbrăţişaţi pe fraţii din Laodiceea şi pe Nimfan şi Biserica din casa lor. Şi după ce scrisoarea aceasta se va citi de către voi, orînduiţi să se citească şi în Biserica laodicenilor, iar pe cea din Laodiceea să o citiţi şi voi. Şi spuneţi lui Arhip: Vezi de slujba pe care ai primit-o întru Domnul, ca să o duci la bun liman. Îmbrăţişarea mea v-o scriu cu mîna mea, eu Pavel. Aduceţi-vă aminte de lanţurile mele. Harul fie cu voi! Amin.

Aliluia, glasul 1:

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinţilor.

19. Sfîntul prooroc Ioil şi Sfîntul Mucenic Uar.

Al Proorocului:

Fraţilor, încredere ca aceasta avem noi, prin Hristos, către Dumnezeu...

(Vezi: Miercuri în săptămîna a unsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 117).

Al Mucenicului:

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîţiva dintre fruntaşii Bisericii...

(Vezi: 23 aprilie, pag. 355—356).

20. × Sfîntul Mare Mucenic Artemie.

Fiule Timotei, întăreşte-te în harul care e în Hristos Iisus...

(Vezi: 26 octombrie, pag. 315).

21. × Cuviosul Părinte Ilarion cel mare.

În această zi, în Biserica Ortodoxă Română se prăznuieşte pomenirea Cuvioşilor mărturisitori ai dreptei credinţe Visarion Sarai şi Sofronie de la Cioara şi a Mucenicului Oprea din Sălişte.

Apostolul Cuviosului:

Fraţilor, cel ce seamănă cu zgîrcenie, cu zgîrcenie va şi secera...

(Vezi: Duminica a optsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 156).

Al Cuvioşilor Mărturisitori Visarion, Sofronie şi Oprea:

Prochimen, glasul al 2-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

Stih Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cîte mi-a dat mie?

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VI, 10—17)

raţilor, întăriţi-vă în Domnul şi întru puterea tăriei Lui. Îmbrăcaţi-vă cu toate armele lui Dumnezeu, ca să puteţi sta împotriva uneltirilor diavolului. Căci lupta noas-

tră nu este împotriva trupului şi a sîngelui, ci împotriva domniilor, împotriva stăpîniilor, împotriva stăpînitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutăţii, răspîndite în văzduhuri. Pentru aceea, luaţi toate armele lui Dumnezeu, ca să puteţi sta împotrivă în ziua cea rea, şi, toate biruindu-le, să rămîneţi în picioare. Staţi deci tari, încingîndu-vă mijlocul vostru cu adevărul şi îmbrăcîndu-vă cu platoşa dreptăţii, şi încălţîndu-vă picioarele voastre, ca să fiţi gata pentru Evanghelia păcii. Peste toate, luaţi pavăza credinţei, cu care veţi putea să stingeţi toate săgeţile cele arzătoare ale vicleanului. Luaţi şi coiful mîntuirii şi sabia Duhului, care este cuvîntul lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 2-lea :

Auză-te Domnul în ziua necazului.

Stih Mîntuieşte, Doamne, poporul Tău, şi binecuvintează moştenirea Ta.

22. Sfîntul şi întocmai cu Apostolii Averchie, episcopul Ierapolei, făcătorul de minuni şi sfinţii şapte tineri din Efes.

Fraţilor, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

23. ×) Sfîntul Apostol Iacov, ruda Domnului.

Prochimen, glasul al 8-lea :

În tot pămîntul a ieşit vestirea lor, şi la marginile lumii cuvintele lor.

Stih Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea mîinilor Lui o vesteşte tăria.

Fraţilor, vă fac cunoscut că Evanghelia cea binevestită de mine...

(Vezi : Duminica a douăzecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 166).

Aliluia, glasul 1 :

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih Preoţii Tăi, Doamne, cu dreptatea se vor îmbrăca şi credincioşii Tăi vor scoate strigăte de bucurie.

24. Sfîntul Mucenic Areta şi cei împreună cu el.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Prin sfinţii care sînt pe pămîntul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.

Stih Văzut-am pe Domnul înaintea mea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clatin.

Fraţilor, proorocii, prin credinţă, au biruit împărăţii...

(Vezi : Duminica întîi după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 63).

25. Sfinţii Mucenici Marchian şi Martirie.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Prin sfinţii care sînt pe pămîntul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.

Stih Văzut-am pe Domnul înaintea mea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clatin.

Fraţilor, cînd se va arăta Hristos, viaţa noastră...

(Vezi : Duminica a douăzeci şi noua după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 213).

Aliluia, glasul al 2-lea :

Cît este de bine şi cît e de frumos să locuiască fraţii în unire.

Stih Că unde e unire, Dumnezeu trimite viaţă.

26. †) *Sfîntul mare Mucenic Dimitrie, Izvorîtorul de mir şi pomenirea înfricoşătorului cutremur.*

Prochimen, glasul al 7-lea :

Veseli-se-va cel drept de Domnul şi va nădăjdui în El.

Stih Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ţie.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 1–10)

Fiule Timotei, întărește-te în harul care e în Hristos Iisus. Și cele ce ai auzit de la mine, cu mulți martori de față, acestea le încredințează la oameni credincioși, care vor fi destoinici să învețe și pe alții. Tu, dar, pătimește, ca un bun ostaș al lui Hristos Iisus. Nici un ostaș, cînd intră în oștire, nu se încurcă cu treburile vieții tocmai ca să fie pe plac celui care strînge oaste. Iar cînd se luptă cineva la jocuri, nu ia cununa, dacă nu s-a luptat după legile jocului. Cuvine-se ca plugarul ce se ostenește să mănînce mai întîi din roade. Înțelege cele ce-ți grăiesc. Căci Domnul îți va da pricepere în toate. Adu-ți aminte de Iisus Hristos, Care a înviat din morți și este din neamul lui David, după Evanghelia mea. Pentru această Evanghelie sufăr pînă acolo, că sînt ținut în lanțuri, ca un făcător de rele. Dar cuvîntul lui Dumnezeu nu se leagă. De aceea toate le rabd, pentru cei aleși, ca și ei să aibă parte de mîntuirea care este întru Hristos Iisus și de mărirea veșnică.

Se zice și al cutremurului:

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XII, 11–13, 25–27)

Fraților, orice mustrare, la început, nu pare că e de bucurie, ci de întristare, dar mai pe urmă dă celor încercați cu ea roadele păcii și ale dreptății. Pentru aceea, îndreptați mîinile cele ostenite și genunchii cei slăbănogiți. Faceți cărări drepte pentru picioarele voastre, așa încît cine este șchiop să nu se abată, ci mai vîrtos să se vindece. Luați seama să nu vă lepădați de cel care vorbește. Căci dacă aceia n-au scăpat de pedeapsă, nevoind să asculte pe cel ce le grăia pe pămînt, cu atît mai mult noi, îndepărtîndu-ne de Cel ce ne grăiește din ceruri. Glasul Lui, odinioară, a zguduit pămîntul, iar acum făgăduit-a, rostind: Încă o dată clătina-voi nu numai pămîntul ci și cerul, iar prin aceea că zice «încă o dată», arată schimbarea celor clătinate, ca a unor lucruri făcute, ca să rămînă cele neclintite.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih: Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

27. Sfîntul Mucenic Nestor.
† Tot în această zi prăznuim pe Cuviosul Părinte Dimitrie de la Basarabov, ale cărui sfinte moaşte se află în catedrala Patriarhiei din Bucureşti.

Al Mucenicului:

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîţiva dintre fruntaşii Bisericii...

(Vezi: 23 aprilie, pag. 355—356).

Al Cuviosului Dimitrie Basarabov:

Prochimen, glasul al 7-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

Stih Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cîte mi-a dat mie.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 7—13)

Fraţilor, fiecăruia dintre noi, i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos. Pentru aceea zice: Suindu-Se la înălţime, a robit robime, şi a dat daruri oamenilor. Iar aceea că: S-a suit, ce înseamnă fără numai că S-a şi pogorît în părţile cele mai de jos ale pămîntului? Cel ce S-a pogorît, Acela este care S-a suit mai presus de toate cerurile, ca pe toate să le umple. Şi El a dat pe unii ca să fie Apostoli, pe alţii prooroci, pe alţii binevestitori, pe alţii păstori şi învăţători, spre desăvîrşirea sfinţilor, la lucrul slujbei, spre zidirea trupului lui Hristos, pînă cînd vom ajunge toţi la unitatea credinţei şi a cunoaşterii Fiului lui Dumnezeu, la starea bărbatului desăvîrşit, la măsura vîrstei deplinătăţii lui Hristos.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Milele Tale, Doamne, în veac le voi cînta.

Stih Că ai zis: În veac mila se va zidi, în ceruri se va întări adevărul Tău.

28. Sfinţii Mucenici Terentie şi Neonila, soţia lui, cu cei şapte copii ai lor, şi Cuviosul Părinte Ştefan Savaitul, făcătorul de canoane.

Al Mucenicilor:

Fraţilor, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349).

Al Părintelui:

Fraţilor, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi: Duminica după Botez, pag. 339).

29. Sfînta Cuvioasa Muceniţă Anastasia Romana şi Cuviosul Părinte Avramie.

Al Muceniţei:

Fraţilor, mai înainte de venirea credinţei, noi eram păziţi sub Lege...

(Vezi: Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

Al Părintelui:

Fraţilor, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului lui Hristos...

(Vezi: Duminica după Botez, pag. 339).

30. Sfinţii Mucenici Zenovie şi Zenovia, sora sa.

Fraţilor, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349).

31. Sfinţii apostoli Stahie şi Amplie, şi cei împreună cu ei şi Sfîntul Mucenic Epimah.

Al Apostolilor :

Fraţilor, socotesc că Dumnezeu, pe noi, Apostolii...

(Vezi : Duminica a zecea după Pogorirea Sfîntului Duh, pag. 115).

Al Mucenicului :

Fraţilor, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349).

LUNA NOIEMBRIE

1. × Sfinţii doctori cei fără de arginţi, Cosma şi Damian, făcătorii de minuni, din Asia.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Prin sfinţii care sînt pe pămîntul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.

Stih Văzut-am mai înainte pe Domnul înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clatin.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :

(XII, 27 — XIII, 8)

Fraţilor, voi sînteţi trupul lui Hristos şi mădulare fiecare în parte. Şi pe unii i-a pus Dumnezeu, în Biserică, mai întîi Apostoli, al doilea profeţi, al treilea învăţători, apoi pe cei cu darul de a face minuni, apoi pe cei cu darul tămăduirilor, milosteniilor, cîrmuirii, felurimii limbilor. Oare, toţi sînt Apostoli? Oare, toţi sînt prooroci? Oare, toţi învăţători? Oare, toţi au putere să săvîrşească minuni? Oare, toţi au darul vindecărilor? Oare, toţi vorbesc în limbi? Oare, toţi pot să tălmăcească? Rîvniţi la darurile cele mai desăvîrşite. Şi eu vă arăt încă o cale mai presus de orice altă cale. De aş grăi în limbile oamenilor şi ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare şi chimval răsunător. Şi de aş avea darul proorociei şi tainele toate le-aş cunoaşte şi orice ştiinţă, şi de aş avea atîta credinţă încît să mut şi munţii, dacă nu am dragoste, nimic nu sînt. Şi toată averea mea de-aş face-o milostenii şi trupul mi l-aş da să fie ars, dacă nu am dragoste, nimic nu-mi foloseşte. Dragostea îndelung rabdă; dragostea este plină de bunătate; dragostea nu pizmuieşte, nu se laudă, nu se trufeşte. Dragostea nu se poartă cu necuviinţă, nu caută ale sale, nu se aprinde de mînie, nu pune la socoteală răul. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduieşte, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată.

Aliluia, glasul 1:

Cît este de bine și cît e de frumos să locuiască frații în unire.

Stih Că unde e unire, Domnul trimite viață și binecuvîntări nesfîrșite.

2. Sfinții Mucenici Achindin, Pigasie, Aftonie, Elpidifor și Anempodist.

Fraților, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349).

3. Sfinții Mucenici Achepsima, Iosif și Aitala și sfințirea bisericii din Lida, a sfîntului marelui Mucenic Gheorghe.

Fraților, Dumnezeu bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire...

(Vezi: Duminica a douăzeci și treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 181).

4. Cuviosul Părinte Ioanichie cel Mare, Sfîntul Mucenic Nicandru, episcopul Mirelor și Ermia, preotul.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Drepții să se bucure de izbînda lor.

Stih Cîntați Domnului cîntare nouă, lauda Lui în biserica credincioșilor.

Fraților, cel ce seamănă cu zgîrcenie, cu zgîrcenie va și secera...

(Vezi: Duminica a optsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 156).

Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Stih Întru poruncile Lui va voi foarte.

5. Sfinții Mucenici Galaction și Epistimia

Fraților, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii....

(Vezi: 9 martie, pag. 349).

6. × Cel între sfinți Părintele nostru Pavel mărturisitorul, Patriarhul Constantinopolului.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cîte mi-a dat mie?

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VIII, 1—6)

Fraților, noi avem un Arhiereu care S-a așezat de-a dreapta tronului slavei în ceruri, Slujitor altarului și cortului celui adevărat, pe care l-a făcut Dumnezeu și nu omul. Apoi, orice arhiereu este pus ca să aducă daruri și jertfe; de aceea trebuincios era ca și acest Arhiereu să fi avut ceva ce să aducă. Dacă ar fi pe pămînt, nici n-ar fi preot, fiindcă aici sînt aceia care aduc darurile potrivit Legii, și care slujesc închipuirii și umbrei celor cerești, precum a primit poruncă Moise, cînd era să facă cortul: Ia seama, zice Domnul, să faci toate după chipul ce ți-a fost arătat în munte. Acum însă Arhiereul nostru a dobîndit o slujire cu atît mai osebită, cu cît este și Mijlocitorul unui testament mai bun, ca unul care este întemeiat pe mai bune făgăduințe.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptatea și cuvioșii Tăi se vor bucura.

Stih Căci Domnul a ales Sionul și l-a ales ca locuință Lui.

7. Sfinții treizeci și trei de Mucenici din Melitina și Cuviosul Lazăr, care a sihăstrit în Muntele Galisiei.

Al Mucenicilor:

Fraților, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349).

Al Părintelui:

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi: Duminica după Botez, pag. 339).

8. †) *Soborul mai-marilor Voievozi Mihail și Gavriil și al tuturor puterilor cerești.*

Fraților, dacă s-a adeverit cuvîntul grăit prin îngeri...

(Vezi: 6 septembrie, pag. 301).

9. Sfinții Mucenici Onisifor și Porfirie și Cuvioasele maici Matrona și Teoctista cea din Lesbos.

Al Mucenicilor:

Fraților, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349).

Al Cuvioaselor Maici:

Pavel, Apostol al lui Hristos Iisus, prin voința lui Dumnezeu...

(Vezi: Marți în săptămîna a douăzeci și una după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 168).

10. Sfinții Apostoli Erast, Olimp, Rodion, Sosipatru și cei împreună cu ei.

Fraților, socotesc că Dumnezeu pe noi, Apostolii, ne-a arătat ca cei mai de pe urmă...

(Vezi: Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

11. Sfinții Mucenici Mina, Victor și Vichentie.

×) Cuviosul Părinte Teodor Studitul și Sfînta Muceniță Ștefanida.

Al Mucenicilor:

Fraților, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349).

Al Părintelui:

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi: Duminica după Botez, pag. 339).

12. × Cel între sfinți Părintele nostru Ioan cel milostiv, patriarhul Alexandriei și cuviosul părintele nostru Nil Sinaitul.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate cîte mi-a dat mie?

Fraților, cel ce seamănă cu zgîrcenie, cu zgîrcenie va și secera...

(Vezi: Duminica a optsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 156).

Aliluia, glasul 1:

Lumină a răsărit dreptului și celor drepți cu inima, veselie.

Stih Împarte, dă la săraci.

13. †) Cel între sfinți Părintele nostru Ioan Gură de Aur, patriarhul Constantinopolului.

Prochimen, glasul 1:

Gura mea va rosti înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

Stih Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VII, 26 — VIII, 2)

raţilor, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem: sfînt, fără de răutate, fără de pată, osebit de cei păcătoşi, şi mai presus decît cerurile. El nu mai are, în fiecare zi, nevoie, ca acei arhierei, să aducă jertfe, întîi pentru păcatele Sale, apoi pentru ale poporului, căci a făcut aceasta odată, aducîndu-Se jertfă pe Sine însuşi. Legea pune ca arhierei oameni care au slăbiciuni, pe cînd cuvîntul jurămîntului, venit în urma Legii, pune pe Fiul, desăvîrşit în veacul veacului. Lucrul de căpetenie din cele spuse este că avem astfel de Arhiereu, Care S-a aşezat de-a dreapta tronului slavei în ceruri, slujitor altarului şi cortului celui adevărat, pe care l-a înfipt Dumnezeu şi nu omul.

Aliluia, glasul 1:

Gura dreptului grăieşte înţelepciune.

Stih Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor.

14. † Sfîntul şi întru tot lăudatul Apostol Filip.

În această zi se lasă sec pentru postul Naşterii Domnului.

Prochimen, glasul al 8-lea:

În tot pămîntul a ieşit vestirea lor, şi la marginile lumii cuvîntele lor.

Stih Cerurile spun slava lui Dumnezeu, şi facerea mîinilor Lui o vesteşte tăria.

Fraţilor, socotesc, că Dumnezeu pe noi, Apostolii, ne-a arătat cei mai de pe urmă...

(Vezi: Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

Aliluia, glasul al 2-lea:

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinţilor.

15. Sfinţii Mucenici şi mărturisitori: Gurie, Samona şi Aviv.

Fraţilor, întăriţi-vă în Domnul şi întru puterea tăriei Lui...

(Vezi: Duminica a douăzeci şi şaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 203).

16. ×) Sfîntul Apostol şi Evanghelist Matei.

Fraţilor, socotesc, că Dumnezeu pe noi, Apostolii, ne-a arătat cei mai de pe urmă...

(Vezi: Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

17. × Cel între sfinţi Părintele nostru Grigorie, episcopul Neocezareii, făcătorul de minuni.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Scumpă este înaintea Domnului, moartea cuvioşilor Lui.

Stih Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate cîte mi-a dat mie?

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(X, 7—11)

raţilor, fiecăruia Duhul, în arătarea Lui, îi dă spre folosul tuturor. Unuia, prin Duhul Sfînt, i se dă cuvînt de înţelepciune; altuia, după acelaşi Duh, cuvînt de înţelegere. Într-acelaşi Duh, unuia i se dă credinţă, iar altuia darul vindecărilor într-unul şi acelaşi Duh; unuia puterea să lucreze minuni; altuia proorocie; unuia darul să deosebească duhurile; altuia felurimea limbilor şi al-

tuia tălmăcirea limbilor. Toate acestea însă le lucrează unul şi acelaşi Duh, împărţind fiecăruia deosebi, după cum voieşte.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Preoţii Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptatea şi cuvioşii Tăi se vor bucura.

Stih Căci Domnul a ales Sionul şi l-a ales ca locuinţă Lui.

18. Sfinţii Mucenici Platon şi Roman.

Fraţilor, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349).

19. Sfîntul Prooroc Avdie şi Sfîntul Mucenic Varlaam.

Al Proorocului:

Fraţilor, încredere ca aceasta avem noi prin Hristos către Dumnezeu...

(Vezi: Miercuri în săptămîna a unsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 117).

Al Mucenicului:

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîţiva dintre fruntaşii Bisericii...

(Vezi: 23 aprilie, pag. 355—356).

20. Înainte-prăznuirea Intrării în Biserică a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei şi cel între sfinţi părintele nostru Proclu, patriarhul Constantinopolului.

†) *Tot în această zi prăznuim pe Cuviosul Părinte Grigorie Decapolitul, ale cărui sfinte moaşte se află în mînăstirea Bistriţa Vîlcea.*

Al Sfîntului Proclu:

Fraţilor, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

Al Cuviosului Grigorie Decapolitul:

Prochimen, glasul al 2-lea:

Domnul este tăria mea şi lauda mea, şi mi-a fost mie spre mîntuire.

Stih Certînd, m-a certat Domnul, dar morţii nu m-a dat.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(VI, 10—17)

Fraţilor, întăriţi-vă în Domnul şi întru puterea tăriei Lui. Îmbrăcaţi-vă cu toate armele lui Dumnezeu, ca să puteţi sta împotriva uneltirilor diavolului. Căci lupta noastră nu este împotriva trupului şi a sîngelui, ci împotriva domniilor, împotriva stăpîniilor, împotriva stăpînitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutăţii, răspîndite în văzduhuri. Pentru aceea, luaţi toate armele lui Dumnezeu, ca să puteţi sta împotrivă în ziua cea rea, şi, toate biruindu-le, să rămîneţi în picioare. Staţi deci tari, încingîndu-vă mijlocul vostru cu adevărul şi îmbrăcîndu-vă cu platoşa dreptăţii, şi încălţîndu-vă picioarele voastre, ca să fiţi gata pentru Evanghelia păcii. Peste toate, luaţi pavăza credinţei, cu care veţi putea să stingeţi toate săgeţile cele arzătoare ale vicleanului. Luaţi şi coiful mîntuirii şi sabia Duhului, care este cuvîntul lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Auză-te Domnul în ziua necazului.

Stih Mîntuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta.

21. †) *Intrarea în Biserică a Preasfintei Stăpînei noastre de Dumnezeu Născătoarei și Pururea Fecioara Maria.*

Prochimen, glasul al 3-lea :

Mărește suflete al meu pe Domnul și s-a bucurat Duhul meu, de Dumnezeu, Mîntuitorul meu.

Stih Că a căutat spre smerenia roabei Sale; că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(IX, 1—7)

Fraților, adevărat este că și Vechiul Testament avea orînduiri pentru slujba dumnezeiască și un altar pămîntesc, căci s-a pregătit cortul mărturiei. În el se aflau, mai întîi, sfeșnicul și masa și pîinile punerii înainte; partea aceasta se zicea Sfînta. Apoi, după catapeteasma a doua, era locul numit Sfînta Sfintelor, avînd altarul tămîierii de aur și chivotul Legii ferecat peste tot cu aur. În chivot era năstrapa de aur, care avea mana, era toiagul lui Aaron ce odrăslise și tablele Legii. Deasupra chivotului erau heruvimii măririi, care umbreau tronul împăcării, dar despre acestea nu putem acum să vorbim cu de-amănuntul. Astfel fiind întocmite aceste încăperi, preoții intrau întotdeauna în cortul cel dintîi, săvîrșind slujbele dumnezeiești; în cel de al doilea însă numai arhiereul, odată pe an, și nu fără de sînge, pe care îl aducea pentru sine însuși și pentru greșelile poporului.

Aliluia, glasul al 8-lea :

Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită pe poporul tău și casa părintelui tău.

Stih Mai-marii poporului se vor pleca înaintea ta.

22. Sfîntul Apostol Filimon și cei împreună cu el.

Prochimen, glasul al 8-lea :

În tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIMON
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(I, 1—27)

Pavel, întemnițatul lui Hristos, și fratele Timotei, preaiubitului Filimon, însoțitorul nostru de lucru și sorei Apia și lui Arhip, cel împreună oștean cu noi, și Bisericii din casa ta: Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos! Mulțumesc pururea Dumnezeului meu, cînd te pomenesc în rugăciunile mele, căci am auzit despre dragostea ta și despre credința pe care o ai către Domnul Iisus și către toți sfinții. Și mă rog ca părtășia ta la credință să se facă lucrătoare în deplina cunoștință a oricărei fapte bune, pe care o faceți pentru Hristos Iisus, căci am avut multă bucurie și mîngîiere, din dragostea ta, întrucît inimile sfinților, frate, s-au odihnit prin tine. Drept aceea, deși avînd, întru Hristos, tot dreptul să-ți poruncesc ce se cuvine, pentru cuvîntul dragostei însă îți fac mai degrabă o rugăminte. Așa cum sînt, eu bătrînul Pavel, iar acum și întemnițatul lui Iisus Hristos, te

rog pentru fiul meu Onisim, pe care l-am născut fiind în lanțuri, cel ce altădată nu-ți era de nici un folos, dar acum și ție și mie este de folos, și pe care l-am trimis înapoi la tine, primește-l ca și pe inima mea. Eu vream să-l țin la mine, ca, în locul tău, să-mi slujească în lanțurile mele pentru Evanghelie, dar fără de încuviințarea ta n-am voit să fac nimic, ca fapta ta cea bună să nu fie ca de silă, ci de bunăvoie. Căci poate pentru aceea a fost despărțit de tine cîtva timp, ca veșnic să fie al tău, de acum nu ca rob, ci mai presus de rob, ca frate preaiubit, mai ales pentru mine, dar cu atît mai vîrtos pentru tine, și după trup și în Domnul. Deci, dacă mă socotești părtaș cu tine, primește-l, cum m-ai primi pe mine. Iar de te-a păgubit cu ceva, sau îți este dator ceva, pune aceasta în socoteala mea. Eu, Pavel, îți scriu cu mîna mea; eu îți voi plăti, ca să nu-ți spun că tu, cu tine însuți, ești datornicul meu. Așa, frate! Să mă bucur și eu de tine întru Domnul! Odihnește în Hristos inima mea! Bine încredințat de ascultarea ta, scris-am ție, știind că și mai presus decît grăiesc vei face. Ci o dată cu aceasta, îmi și pregătesc loc de găzduit, fiindcă nădăjduiesc că, prin rugăciunile voastre, voi fi dăruit vouă. Te îmbrățișează Epafras, tovarășul meu de lanțuri întru Hristos Iisus, cum și Marcu, Aristarh, Dimas, Luca, însoțitorii mei de lucru. Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu duhul vostru! Amin.

Aliluia, glasul 1:

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinților.

23. Cei între sfinți Părinții noștri: Amfilohie, episcopul Iconiei și Grigorie, episcopul Acragandei.

Fraților, aduceți-vă aminte de mai-marii voștri, care v-au grăit vouă cuvîntul lui Dumnezeu...

(Vezi: 3 septembrie, pag. 299).

24. Cei între sfinți Părinții noștri și Mucenici Clement, papa al Romei și Petru al Alexandriei.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Lui.

Stih Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cîte mi-a dat mie?

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (III, 20 — IV, 3)

raților, cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm Mîntuitor, pe Domnul Iisus Hristos, Care va schimba la înfățișare trupul smereniei noastre, întru asemănarea trupului slavei Sale, lucrînd cu puterea ce are să supună Sieși toate. Deci, frații mei iubiți și mult doriți, bucuria și cununa mea, stați așa statornici întru Domnul, preaiubiților! Rog pe Evodia și rog pe Sintihi, să aibă aceleași gînduri întru Domnul. Încă te rog și pe tine, credincios tovarăș, ajută-le lor, ca pe unele care au

luptat pentru Evanghelie, împreună cu mine şi cu Clement şi cu ceilalţi însoţitori ai mei de lucru, ale căror nume scrise sînt în cartea vieţii.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Preoţii Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptatea şi cuvioşii Tăi se vor bucura.

Stih Căci Domnul a ales Sionul şi l-a ales ca locuinţă Lui.

25. × Sfînta Marea Muceniţă Ecaterina şi sfîntul Mare Mucenic Mercurie.

Al Muceniţei:

Fraţilor, mai înainte de venirea credinţei, noi eram păziţi sub Lege...

(Vezi: Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

Al Mucenicului:

Fiule Timotei, nu te ruşina de mărturisirea Domnului nostru...

(Vezi: 10 februarie, pag. 346).

26. Cuviosul părinte Alipie Stîlpnicul şi Cuviosul Stelian Paflagonul

Fraţilor, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi: Duminica după Botez, pag. 339).

27. × Sfîntul Mucenic Iacob Persul.

Fiule Timotei, nu te ruşina de mărturisirea Domnului nostru..

(Vezi: 10 februarie, pag. 346).

28. × Sfinţii Cuvioşi Mucenici Ştefan cel Nou şi Irinarh.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Cerurile mărturisesc minunile Tale, Doamne.

Stih Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinţilor.

Fiule Timotei, întăreşte-te în harul care e în Hristos Iisus...

(Vezi: 26 octombrie, pag. 315).

29. Sfinţii Mucenici Paramon şi Filumen şi Cuviosul Acachie cel de la scară.

Fraţilor, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349).

30. † Pomenirea sfîntului, măritului Apostol Andrei, cel întîi chemat.

Prochimen, glasul al 8-lea:

În tot pămîntul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii cuvintele lor.

Stih Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea mîinilor Lui o vesteşte tăria.

Fraţilor, socotesc, că Dumnezeu pe noi, Apostolii, ne-a arătat cei mai de pe urmă...

(Vezi: Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

Aliluia, glasul 1:

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinţilor.

LUNA DECEMBRIE

1. Sfîntul Prooroc Naum.

Fraţilor, încredere ca aceasta avem noi, prin Hristos, către Dumnezeu...

(Vezi : Miercuri în săptămîna a unsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 117).

2. Sfîntul Prooroc Avacum.

Fraţilor, încredere ca aceasta avem noi, prin Hristos, către Dumnezeu...

(Vezi : Miercuri în săptămîna a unsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 117).

3. Sfîntul Prooroc Sofonie.

Fraţilor, încredere ca aceasta avem noi, prin Hristos, către Dumnezeu...

(Vezi : Miercuri în săptămîna a unsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 117).

4. † Sfînta Marea Muceniţă Varvara şi Cuviosul părintele nostru Ioan Damaschin.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Daţi slavă lui Dumnezeu în locaşul cel sfînt, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih În adunări, binecuvîntaţi pe Dumnezeu.

Fraţilor, mai înainte de venirea credinţei, noi eram păziţi sub Lege...

(Vezi : Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

Aliluia, glasul 1 :

Aşteptat-am cu nerăbdare pe Domnul.

Stih Picioarele mele le-a pus pe stîncă.

5. † Pomenirea Cuviosului părintelui nostru Sava cel sfinţit.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Drepţii să se bucure de izbînda lor.

Stih Cîntaţi Domnului cîntare nouă. Cîntaţi laudele în adunarea credincioşilor.

Fraţilor, roada duhului este : dragoste, bucurie, pace...

(Vezi : Sîmbătă în săptămîna a douăzeci şi şaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 202).

Aliluia, glasul 1 :

Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Stih De la răsăritul soarelui pînă la apus, lăudat este numele Domnul.

6. †) *Cel între sfinţi Părintele nostru Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei, făcătorul de minuni.*

Prochimen, glasul al 7-lea :

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

Stih Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate cîte mi-a dat mie ?

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :

(XIII, 17—21)

Fraţilor, ascultaţi pe conducătorii voştri şi vă supuneţi lor, fiindcă ei priveghează pentru sufletele voastre, avînd să dea de ele seamă, ca să facă aceasta cu bucurie şi nu suspinînd, că aceasta nu vă

este vouă de folos. Rugaţi-vă pentru noi; căci noi sîntem încredinţaţi că avem un cuget bun, dorind ca întru toate cu cinste să trăim. Şi vă mai rog iar să faceţi aşa, ca să mă întorc la voi cît mai degrabă. Iar Dumnezeul păcii, cel ce prin sîngele veşnicului testament a sculat din morţi pe Păstorul cel mare al oilor, pe Domnul nostru Iisus, să vă întărească în orice lucru bun, ca să faceţi voia Lui, şi să lucreze în noi ceea ce este bine plăcut în faţa Lui, prin Iisus Hristos, Căruia fie slava în vecii vecilor! Amin.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Preoţii Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptatea şi cuvioşii Tăi se vor bucura.

Stih Căci Domnul a ales Sionul şi l-a ales ca locuinţă Lui.

7. Cel între sfinţi părintele nostru Ambrozie, episcopul Mediolanului.

†) *Tot în această zi prăznuim şi pe Sfînta Muceniţă Filofteia fecioara, ale cărei sfinte moaşte se află la Curtea de Argeş.*

Al Părintelui:

Prochimen, glasul 1:

Gura mea va vesti înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.

Stih Auziţi acestea toate neamurile, ascultaţi toţi cei ce locuiţi în lume.

Fraţilor, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

Al Muceniţei Filofteia:

Prochimen, glasul al 4-lea:

Daţi slavă lui Dumnezeu în locaşul cel sfînt, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih În adunări binecuvîntaţi pe Dumnezeu.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(III, 23 — IV, 2)

raţilor, mai înainte de venirea credinţei, noi eram păziţi sub Lege, fiind închişi pentru credinţa care avea să se descopere. Pentru aceea Legea n-a fost călăuză spre Hristos, ca să ne îndreptăm din credinţă. Iar dacă a venit credinţa, nu mai sîntem sub călăuză. Căci toţi sînteţi fii ai lui Dumnezeu, prin credinţa în Iisus Hristos. Cîţi în Hristos v-aţi botezat, în Hristos v-aţi îmbrăcat. Nu mai este iudeu, nici elin; nu mai este rob, nici slobod; nu mai este parte bărbătească şi parte femeiască, pentru că voi toţi una sînteţi, în Hristos Iisus. Iar dacă voi sînteţi ai lui Hristos, sînteţi deci urmaşii lui Avraam, moştenitori după făgăduinţă. Ce zic eu acum? Atîta vreme cît moştenitorul e copil, nu se deosebeşte cu nimic de rob, deşi este stăpîn peste toate, ci este sub epitropi şi îngrijitori, pînă la vremea rînduită de tatăl său. Tot aşa şi noi, cînd eram copii, eram robiţi sub stihiile lumii, iar cînd a venit plinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere, ca să dobîndim înfierea.

Aliluia, glasul 1:

Aşteptat-am cu nerăbdare pe Domnul.

Stih Picioarele mele le-a pus pe stîncă.

8. Cuviosul părintele nostru Patapie.

Fraţilor, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura...

(Vezi: Duminica după Botez, pag. 339).

9. ×) Zămislirea Sfintei Ana, Maica Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Fraţilor, Avraam a avut doi fii: unul dintr-o roabă şi altul dintr-o femeie liberă...

(Vezi: 23 septembrie, pag. 306).

10. Sfinţii Mucenici Mina, Ermoghen şi Eugraf.

Fraţilor, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349).

11. Cuviosul părintele nostru Daniil Stîlpnicul

Fraţilor, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura...

(Vezi: Duminica după Botez, pag. 339).

12. † Cel între sfinţi Părintele nostru Spiridon, făcătorul de minuni.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Drepţii să se bucure de izbînda lor.

Stih Cîntaţi Domnului cîntare nouă, lauda Lui în biserica celor cuvioşi.

Fraţilor, ca fii ai luminii să umblaţi, pentru că roada Duhului...

(Vezi: Luni în săptămîna întîi după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 57).

Aliluia, glasul al 2-lea:

Preoţii Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptatea şi cuvioşii Tăi se vor bucura.

Stih Lumină răsare El, pentru cei drepţi.

13. † Sfinţii mucenici: Evstratie, Avxentie, Evghenie, Mardarie şi Orest şi Sfînta Muceniţă Lucia fecioara.

Fraţilor, întăriţi-vă în Domnul şi întru puterea tăriei Lui...

(Vezi: Duminica a douăzeci şi şaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 203).

14. Sfinţii mucenici: Tirs, Levchie, Calinic, Filimon, Apolonie şi Arian.

Fraţilor, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349).

15. † Sfîntul sfinţit Mucenic Elefterie şi Cuviosul părintele nostru Pavel cel din Latro.

Al Mucenicului:

Fiule Timotei, nu te ruşina de mărturisirea Domnului nostru...

(Vezi: 10 februarie, pag. 346).

Al Părintelui:

Fraţilor, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi: Duminica după Botez, pag. 339).

16. Sfîntul Prooroc Agheu.

Fraţilor, încredere ca aceasta avem noi, prin Hristos, către Dumnezeu...

(Vezi: Miercuri în săptămîna a unsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 117).

17. × Sfîntul Prooroc Daniil şi sfinţii trei tineri: Anania, Azaria şi Misail.

Fraţilor, proorocii prin credinţă au biruit împărăţii, au făcut dreptate...

(Vezi: Duminica întîi după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 63).

18. Sfîntul Mucenic Sevastian, Sfînta Muceniţă Zoe şi cei împreună cu dînşii.

Fraţilor, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349).

19. Sfîntul Mucenic Bonifatie.

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîţiva dintre fruntaşii Bisericii...

(Vezi : 23 aprilie, pag. 355—356).

20. × Înainteprăznuirea Naşterii celei după trup a Domnului Dumnezeului şi Mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi Sfîntul sfinţitul Mucenic Ignatie de Dumnezeu purtătorul.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Scumpă este înaintea Domnului, moartea cuvioşilor Lui.

Stih Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate cîte mi-a dat mie ?

Fraţilor, aduceţi-vă aminte de zilele mai de demult...

(Vezi : Sîmbătă în săptămîna a treia a Marelui Post, pag. 276).

Aliluia, glasul al 2-lea :

Preoţii Tăi Doamne, se vor îmbrăca cu dreptatea.

Stih Căci Domnul a ales Sionul şi l-a ales ca locuinţă Lui.

DUMINICA
Sfinţilor Strămoşi

Prochimen, glasul al 4-lea :

Binecuvîntat eşti Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih Că drept eşti întru toate cîte ai făcut nouă.

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE : (III, 4—11)

raţilor, cînd se va arăta Hristos, viaţa voastră, atunci şi voi, împreună cu El, vă veţi arăta întru mărire. Drept aceea, omorîţi mădularele voastre, ale omului pămîntesc : desfrîul, necurăţia, patima, pofta cea rea şi lăcomia, care este o închinare la idoli. Pentru unele ca acestea se porneşte mînia lui Dumnezeu peste fiii neascultării. În asemenea păcate aţi umblat şi voi odinioară, pe cînd trăiaţi în ele. Acum deci lepădaţi şi voi toate acestea : mînia, iuţimea, răutatea, defăimarea, cuvîntul de ruşine din gura voastră. Nu vă minţiţi unul pe altul, fiindcă v-aţi dezbrăcat de omul cel vechi, dimpreună cu faptele lui, şi v-aţi îmbrăcat în cel nou, care se înnoieşte, spre deplină cunoştinţă, după chipul Celui ce l-a zidit. Aici nu mai este elin şi iudeu, tăiere împrejur şi netăiere împrejur, barbar, scit, rob sau liber, ci toate şi întru toţi este Hristos.

Aliluia, glasul al 4-lea :

Moise şi Aaron, dintre preoţii Lui şi Samuel dintre cei ce cheamă numele Lui.

Stih Strigat-au drepţii şi Domnul i-a auzit.

SÎMBĂTĂ
înaintea Naşterii Domnului

Prochimenul zilei

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE : (III, 8—12)

raţilor, văzînd Scriptura dinainte că Dumnezeu îndreptează neamurile din credinţă, dinainte a binevestit lui Avraam : Binecuvînta-se-vor întru tine toate neamurile. Drept aceea, cei ce sînt din credinţă se binecuvîntează împreună cu credinciosul Avraam. Căci toţi cîţi sînt din faptele Le-

gii sub blestem sînt, că scris este: Blestemat este tot cel ce nu stăruie întru toate cele scrise în cartea Legii, ca să le facă. Iar cum că, prin Lege, nu se îndreptează nimeni înaintea lui Dumnezeu, este lucru învederat, deoarece: dreptul din credinţă va fi viu. Legea însă nu este din credinţă, dar cel ce va face acestea va fi viu prin ele.

Aliluia, al zilei.

DUMINICĂ
înaintea Naşterii Domnului

Prochimen, glasul al 4-lea:

Binecuvîntat eşti, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih Că drept eşti întru toate cîte ai făcut nouă.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 9—10, 32—40)

raţilor, Avraam, prin credinţă, a sălăşluit vremelnic în pămîntul făgăduinţei, ca într-un pămînt străin, locuind în corturi cu Isaac şi cu Iacov, cei dimpreună moştenitori ai aceleiaşi făgăduinţe, căci aştepta cetatea cu temelii puternice al cărei meşter şi lucrător este Dumnezeu. Şi ce voi mai zice? Căci timpul nu-mi va ajunge, ca să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Ieftae, de David, de Samuil şi de prooroci, care prin credinţă, au biruit împărăţii, au făcut dreptate, au dobîndit făgăduinţele, au astupat gurile leilor, au stins puterea focului, au scăpat de ascuţişul săbiei, s-au împuternicit, din slabi ce erau s-au făcut tari în război, au întors taberile vrăjmaşilor în fugă. Prin ei, unele femei şi-au luat pe morţii lor înviaţi. Unii au fost chinuiţi, neprimind izbăvirea, ca să dobîndească mai bună înviere; alţii au suferit batjocură şi bici, ba chiar lanţuri şi închisoare. Au fost ucişi cu pietre, au fost puşi la cazne, au fost tăiaţi cu fierăstrăul, au murit ucişi cu sabia, au pribegit în piei de oaie şi în piei de capră, lipsiţi, strîmtoraţi, rău primiţi. Ei, de care lumea nu era vrednică, au rătăcit în pustii şi în munţi şi în peşteri şi în crăpăturile pămîntului. Şi toţi aceştia, care, pentru credinţa lor, au fost de pomenire, n-au primit ce le fusese făgăduit, pentru că Dumnezeu rînduise pentru noi ceva mai bun, ca ei să nu ia fără noi desăvîrşirea.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit.

Stih Cînd strigă drepţii, Domnul îi aude.

21. Sfînta Mare Muceniţă Iuliana cea din Nicomidia şi Sfîntul Temistocle.

Al Muceniţei:

Fraţilor, mai înainte de venirea credinţei, noi eram păziţi sub Lege...

(Vezi: Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

Al Sfîntului:

Fraţilor, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi: Duminica după Botez, pag. 339).

22. Sfînta Marea Muceniță Anastasia, vindecătoarea de otravă.

Fraților mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi: Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

23. × Sfinții zece Mucenici din Creta.

Fraților, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349).

24. Ajunul Nașterii lui Hristos și Sfînta Cuvioasa Muceniță Eugenia.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Domnul a zis către Mine: «Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut».

Stih Cere de la Mine și-Ți voi da neamurile moștenirea Ta.

Fraților, după ce Dumnezeu odinioară, în mai multe rînduri și în multe chipuri a vorbit părinților noștri...

(Vezi: Sîmbătă în săptămîna întîi a Marelui Post, pag. 272).

Aliluia, glasul al 8-lea:

Zis-a Domnul Domnului meu: «Șezi de-a dreapta mea».

Stih Toiagul puterii Ți-l va trimite Domnul, din Sion.

25. (†) *Nașterea cea după trup a Domnului Dumnezeului și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos.*

Prochimen, glasul al 8-lea:

Tot pămîntul să se închine Ție și să-Ți cînte Ție.

Stih Strigați către Dumnezeu toți locuitorii pămîntului, dați slavă numelui Său.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(IV, 4—7)

raților, dacă a venit plinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere, ca să dobîndim înfierea. Și pentru că sînteți fii, a trimis Dumnezeu pe Duhul Fiului Său în inimile voastre, care strigă: Avva, Părinte! Astfel dar, nu mai ești rob, ci fiu; iar de ești fiu, ești și moștenitor al lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos.

Aliluia, glasul I:

Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

Stih Ziua spune slava Lui altei zile.

26. ×) *Soborul Preasfintei Stăpînei noastre de Dumnezeu Născătoarei și Pururea Fecioarei Maria și Sfîntul Mucenic Eftimie, episcopul Sardelor.*

† *Tot în această zi se pomenește și Preacuviosul și de Dumnezeu purtătorul Părintele Nicodim cel sfințit, din ale cărui sfinte moaște o parte se află la Mînăstirea Tismana din județul Gorj.*

Prochimen, glasul al 3-lea:

Mărește suflete al meu pe Domnul, și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mîntuitorul meu.

Stih Că a căutat spre smerenia roabei Sale; că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 11—18)

raților, Cel ce sfințește și cei ce sînt sfințiți, dintr-unul sînt toți; de aceea nu se rușinează să-i numească pe ei frați, atunci cînd zice: Spune-voi fraților mei numele Tău. În

mijlocul bisericii Te voi lăuda. Şi iarăşi : Întru Însul îmi voi pune nădejdea mea ; şi încă o dată : Iată eu şi pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu. Deci, de vreme ce pruncii s-au făcut părtaşi sîngelui şi trupului, în acelaşi fel şi El a împărtăşit acestea, ca să surpe, prin moartea Sa, pe cel ce are stăpînirea morţii, adică pe diavolul, şi ca să izbăvească pe aceia pe care frica morţii îi ţinea în robie toată viaţa. Căci, nu a luat nicicum fire de îngeri, ci sămînţa lui Avraam a luat. Pentru aceea, dator era întru toate să se asemene fraţilor, ca să fie milostiv şi credincios arhiereu în cele către Dumnezeu, pentru ispăşirea păcatelor poporului. Căci prin ceea ce a pătimit, El însuşi fiind ispitit, poate şi celor ce se ispitesc să le ajute.

Al Preacuviosului Nicodim cel sfinţit :

Prochimen, glasul al 7-lea :

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

Stih Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cîte mi-a dat mie.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :

(V, 22 — VI, 2)

raţilor, roada Duhului este : dragoste, bucurie, pace, îndelungărăbdare, bunătate, facere de bine, credinţă, blîndeţe, înfrînare, curăţie ; împotriva unora ca acestea nu este lege. Iar cei ce sînt ai lui Hristos Iisus şi-au răstignit trupul împreună cu patimile şi cu poftele lui. Dacă trăim cu Duhul, cu Duhul să şi umblăm. Să nu fim iubitori de mărire deşartă, întărîtîndu-ne unii pe alţii şi pizmuindu-ne între noi. Fraţilor, chiar de va cădea cineva în vreo greşeală, voi cei duhovniceşti îndreptaţi-l pe unul ca acesta cu duhul blîndeţii, luînd seama la tine însuţi, ca să nu cazi şi tu în ispită. Purtaţi-vă sarcinile unii altora şi aşa veţi plini legea lui Hristos.

Aliluia, glasul al 8-lea :

Scoală, Doamne, şi vino la odihna Ta.

Stih Ascultă fiică şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită pe poporul tău, şi casa părintelui tău.

27. ✕) *Sfîntul Arhidiacon şi întîiul mucenic Ştefan,* şi Cuviosul părintele nostru mărturisitorul Teodor cel însemnat.

Prochimen, glasul al 8-lea :

În tot pămîntul a ieşit vestirea lor, şi la marginile lumii cuvintele lor.

Stih Cerurile spun slava lui Dumnezeu, şi facerea miinilor Lui o vesteşte tăria.

DIN FAPTELE SFINŢILOR APOSTOLI, CITIRE :

(VI, 8—15 ; VII, 1—5, 47—60)

n zilele acelea, Ştefan, fiind plin de dar şi de putere, făcea minuni şi semne mari în popor. Atunci, din sinagoga ce se zice a libertinilor şi a cirenenilor şi a alexandrinilor şi a celor din Cilicia şi din Asia, s-au sculat unii şi au început să se sfădească cu Ştefan. Dar nu puteau să se măsoare cu înţelepciunea şi cu duhul cu care el vorbea. Atunci au pus la cale pe nişte oameni, care să zică : Noi l-am auzit spunînd cuvinte de hulă împo-

triva lui Moise şi a lui Dumnezeu. Şi au întărîtat poporul şi pe bătrîni şi pe cărturari, şi, năvălind asupră-i, l-au luat pe sus şi l-au dus la sinedriu. Acolo, au pus martori mincinoşi, care au zis: Acest om nu conteneşte cu vorbele lui de hulă împotriva locului celui sfînt şi împotriva Legii. Căci l-am auzit zicînd despre Iisus Nazarineanul că El va strica locul acesta şi va schimba datinile pe care le avem predanie de la Moise. Şi aţintindu-şi ochii asupra lui Ştefan, toţi cei ce şedeau în sinedriu au văzut faţa lui, ca faţa unui înger. Atunci arhiereul a întrebat: Adevărate sînt acestea? Iar Ştefan a grăit: Bărbaţi fraţi şi părinţi, ascultaţi! Dumnezeul slavei S-a arătat părintelui nostru Avraam, cînd era în Mesopotamia, mai înainte ca să locuiască în Haran. Şi i-a poruncit: Ieşi din pămîntul tău şi din rudeniile tale şi vino în pămîntul pe care ţi-l voi arăta. Atunci a ieşit din pămîntul caldeilor şi a locuit în Haran. Iar de acolo, după moartea tatălui său, l-a strămutat în această ţară, în care locuiţi voi acum. Dar aici nu i-a dat să stăpînească nici un picior de pămînt, iar Solomon I-a zidit Lui casă. Dar Cel preaînalt nu locuieşte în clădiri făcute de mîini omeneşti, precum zice proorocul: Cerul este tronul Meu şi pămîntul aşternutul picioarelor Mele. Ce fel de casă veţi clădi pentru Mine? – zice Domnul – sau care este locul odihnei Mele? Au nu mîna Mea a făcut toate acestea? Voi cei tari în cerbice şi netăiaţi împrejur la inimă şi la urechi, voi pururea staţi împotriva Duhului Sfînt, precum părinţii voştri, aşa şi voi! Pe care dintre prooroci nu l-au prigonit părinţii voştri? Omorît-au pe cei ce au vestit de mai înainte sosirea Celui drept, Căruia vînzători şi ucigaşi v-aţi făcut acum voi, care aţi primit Legea cu rînduială de la îngeri şi n-aţi păzit-o. Auzind ei acestea, fremătau de furie şi scrîşneau din dinţi împotriva lui. Dar Ştefan, fiind plin de Duh Sfînt şi căutînd la cer, a văzut slava lui Dumnezeu şi pe Iisus, stînd de-a dreapta lui Dumnezeu. Atunci a zis: Iată văd cerurile deschise şi pe Fiul Omului stînd de-a dreapta lui Dumnezeu! Iar ei, strigînd cu glas mare, şi-au astupat urechile şi au năvălit asupra lui toţi într-un cuget. Şi după ce l-au scos afară din cetate, au început să-l bată cu pietre. Şi martorii şi-au pus jos veşmintele, la picioarele unui tînăr, numit Saul. Şi pe cînd ucideau cu pietre pe Ştefan, acesta se ruga şi zicea: Doamne Iisuse, primeşte duhul meu! Apoi îngenunchind, a strigat cu voce tare: Doamne, nu le socoti lor acest păcat! Şi grăind acestea a adormit. Iar Saul se învoise la uciderea lui Ştefan.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinţilor.

28. Sfinții douăzeci de mii de Mucenici, arși în Nicomidia.

Fraților, legea duhului vieții lui Iisus Hristos m-a liberat de legea păcatului...

(Vezi: Miercuri în săptămîna a treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 71).

29. Sfinții patrusprezece mii de prunci uciși de Irod, și pomenirea Cuviosului Marcel, egumenul Mînăstirii Neadormiților (Achimiților).

Prochimen, glasul al 4-lea:

Dați slavă lui Dumnezeu în locașul cel sfînt, Dumnezeul părinților noștri.

Stih În adunări, lăudați pe Dumnezeu.

Fraților, Cel ce sfințește și cei ce sînt sfințiți dintr-unul sînt toți...

(Vezi: Vineri în Postul Mare, la Ceasul al șaselea, pag. 290).

30. Sfînta Muceniță Anisia și Cuviosul Zotic.

Al Muceniței:

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi: Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

Al Părintelui:

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi: Duminica după botez, pag. 339).

31. Preacuvioasa Melania Romana.

Pavel, Apostol al lui Hristos Iisus prin voința lui Dumnezeu...

(Vezi: Marți în săptămîna a douăzeci și una după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 168).

SÎMBĂTĂ
după Nașterea Domnului

Prochimen, glasul al 4-lea:

Pomeni-voi numele Tău, în tot neamul și neamul.

Stih Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită pe poporul tău și casa părintelui tău.

Fiule Timotei, aceasta să știi că în zilele din urmă vor veni vremuri cumplite...

(Vezi: Sîmbătă în săptămîna a treizeci și patra după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 255).

Aliluia, glasul 1:

Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta.

Stih Jurat-a Domnul, lui David, adevărul și nu-l va lepăda.

DUMINICĂ
după Nașterea Domnului

Prochimen, glasul al 4-lea:

Dați slavă lui Dumnezeu, în locașul cel sfînt, Dumnezeul părinților noștri.

Stih În adunări, binecuvîntați pe Dumnezeu.

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 11–19)

raților, vă fac cunoscut că Evanghelia cea binevestită de mine nu este după om; pentru că nici eu n-am luat-o, nici n-am învățat-o de la oameni, ci prin descoperirea lui Iisus Hristos. Căci ați auzit de purtarea mea de altădată în iudaism că, peste măsură, prigoneam Biserica lui Dumnezeu și o duceam la pieire, și spoream în iudaism mai presus decît mulți din neamul meu,

care erau de vîrsta mea, și aveam fierbinte rîvnă pentru datinile mele strămoșești. Dar cînd Dumnezeu, Cel ce m-a ales din pîntecele maicii mele și m-a chemat prin harul Său, a binevoit să descopere pe Fiul Său întru mine, pentru ca să-L propovăduiesc între neamuri, îndată, fără să mă sfătuiesc cu nici un om, nici să mă duc la Ierusalim, la Apostolii cei mai înainte decît mine, m-am dus în Arabia și iarăși m-am întors în Damasc. Apoi, după trei ani, am făcut un drum la Ierusalim, ca să-l cercetez pe Chefa și am rămas la el cincisprezece zile. Iar pe altul dintre Apostoli n-am văzut, fără numai pe Iacov, fratele Domnului.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toate blîndețile lui.

Stih Jurat-a Domnul, lui David, adevărul și nu-l va lepăda.

LUNA IANUARIE

1. (†) *Tăierea împrejur cea după trup a Domnului Dumnezeului și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos. Și pomenirea celui între sfinți Părintele nostru Vasile cel Mare, Arhiepiscopul Cezareii Capadociei.*

Prochimen, glasul 1:

Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

Stih Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume.

DIN EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(II, 8—12)

rraților, luați aminte să nu vă fure mințile cineva cu filozofia și cu deșarta înșelăciune din predania omenească, după stihiile lumii și nu după Hristos, căci întru El locuiește, trupește, toată plinătatea Dumnezeirii, și sînteți deplini întru El, Care este cap a toată domnia și stăpînirea. Tot în El ați fost tăiați împrejur, cu tăiere împrejur nefăcută de mînă, prin dezbrăcarea de trupul păcatelor cărnii, întru tăierea împrejur a lui Hristos. Îngropați fiind împreună cu El, prin botez, cu El ați și înviat prin credința în puterea lui Dumnezeu, Cel ce L-a înviat pe El din morți.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Cel ce paști pe Israel, ia aminte.

Stih Gura dreptului va deprinde înțelepciunea.

Al Ierarhului:

Fraţilor, ascultaţi pe conducătorii voştri...

(Vezi: 6 dec. pag. 326).

2. Înainte-prăznuirea dumnezeiescului Botez şi pomenirea celui între sfinţi Părintele nostru Silvestru, Papa al Romei.

Fraţilor, nimeni nu-şi ia singur cinstea aceasta, ci dacă este chemat de Dumnezeu...

(Vezi: 14 iunie, pag. 365).

3. Sfîntul Prooroc Maleahi şi Sfîntul Mucenic Gordie.

În zilele acelea, stînd Petru cu cei unsprezece, a ridicat glasul şi le-a zis...

(Vezi: Marţi în Săptămîna Luminată, pag. 9).

SÎMBĂTĂ

înaintea Botezului Domnului

Prochimen, glasul al 7-lea:

Bucuraţi-vă în Domnul şi vă veseliţi drepţilor.

Stih Fericiţi cărora s-au iertat fărădelegile şi cărora s-au acoperit păcatele.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TIMOTEI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (III, 13 — IV, 5)

iule Timotei, cei ce slujesc bine, rang bun dobîndesc şi mult curaj în credinţa cea întru Hristos Iisus. Îţi scriu acestea, deşi am nădejde că voi veni la tine fără întîrziere; dacă însă zăbovesc, să ştii cum trebuie să petreci în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stîlp şi temelie adevărului. Şi cu adevărat, mare este taina creştinătăţii: Dumnezeu S-a arătat în trup, S-a îndreptat în Duhul, a fost văzut de îngeri, S-a propovăduit între neamuri, a fost crezut în lume, S-a înălţat întru slavă. Dar Duhul grăieşte lămurit că, în vremile cele de apoi, unii se vor depărta de la credinţă, luînd aminte la duhurile cele înşelătoare şi la învăţăturile cele diavoleşti, prin făţărnicia unor mincinoşi, care sînt înfieraţi în cugetele lor. Aceştia opresc de la căsătorie şi de la unele bucate, pe care Dumnezeu le-a făcut spre gustare cu mulţumire, pentru cei credincioşi şi pentru cei ce au cunoscut adevărul. De vreme ce orice făptură a lui Dumnezeu este bună şi nimic nu este de lepădat, dacă se ia cu mulţumire, căci se sfinţeşte prin cuvîntul lui Dumnezeu şi prin rugăciune.

Aliluia, glasul al 7-lea:

Fericiţi cei pe care i-ai ales şi i-ai primit, Doamne.

DUMINICĂ

înaintea Botezului Domnului

Prochimen, glasul al 6-lea:

Mîntuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta.

Stih Către Tine, Doamne, am strigat: Dumnezeul meu, ia aminte!

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (IV, 5—8)

iule Timotei, fii treaz în toate, suferă răul, fă lucru de binevestitor, slujba ta fă-o deplin! Că eu de-acum sînt gata pentru jertfă şi vremea despărţirii mele s-a apropiat. Lupta cea bună m-am luptat, călă-

toria am săvîrşit, credinţa am păzit; de acum mi s-a gătit cununa dreptăţii, pe care Domnul îmi va da-o în ziua aceea, El, Dreptul Judecător, şi nu numai mie, ci şi tuturor celor ce au iubit arătarea Lui.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi şi ne binecuvintează.

4. Soborul sfinţilor şaptezeci de Apostoli şi Cuviosul părinte Teoctist.

Prochimen, glasul 1:

În tot pămîntul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii cuvintele lor.

Stih Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea mîinilor Lui o vesteşte tăria.

Al Apostolilor:

Fraţilor, socotesc că Dumnezeu pe noi, Apostolii, ne-a arătat ca cei mai de pe urmă...

(Vezi: Duminica a zecea după Pogorirea Sfîntului Duh, pag. 115).

Al Cuviosului:

Fraţilor, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura...

(Vezi: Duminica după Botez, pag. 339).

Aliluia, glasul 1:

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinţilor.

5. Ajunul Botezului Domnului nostru Iisus Hristos. Sfinţii Mucenici Teopempt şi Teona şi Cuvioasa Sinclitichia.

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este luminarea mea şi Mîntuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih Domnul este apărătorul vieţii mele, de cine mă voi infricoşa?

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(IX, 19—27)

Fraţilor, deşi sînt liber faţă de toţi, m-am făcut rob tuturor, ca pe cei mai mulţi să-i dobîndesc. Cu iudeii am fost ca un iudeu, ca să dobîndesc pe iudei. Cu cei de sub Lege, ca unul de sub Lege, deşi eu nu sînt sub Lege, ca să dobîndesc pe cei de sub Lege. Cu cei ce n-au Legea m-am făcut ca unul fără Lege, deşi, avînd Legea lui Hristos, nu sînt fără Legea lui Dumnezeu, ca să dobîndesc pe cei ce nu au Legea. Cu cei slabi m-am făcut slab, ca pe cei slabi să-i dobîndesc. Tuturor m-am făcut toate ca, în orice chip, să mîntuiesc măcar pe unii. Şi toate le fac pentru Evanghelie, ca să fiu părtaş la ea. Nu ştiţi voi, că aceia care aleargă în stadion, toţi aleargă, dar numai unul ia premiul? Alergaţi aşa, ca să-l luaţi. Şi oricine se luptă se înfrînează de la toate. Şi aceia, ca să ia o cunună stricăcioasă. Cu atît mai mult noi, pentru una nestricăcioasă. Eu deci aşa alerg, nu ca la întîmplare; aşa mă lupt cu pumnul, fără să lovesc în aer. Ci îmi chinuiesc trupul meu şi îl supun robiei, ca nu cumva, altora propovăduind, eu însumi să mă fac netrebnic.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Cuvînt bun răspuns-a inima mea, grăi-voi cîntarea mea Împăratului.

Stih Împodobit eşti cu frumuseţe, mai mult decît fiii oamenilor.

LA SFINŢIREA CEA MARE A APEI

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este luminarea mea şi Mîntuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih Domnul este apărătorul vieţii mele, de cine mă voi înfricoşa?

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (X, 1—4)

Fraţilor, nu voiesc ca voi să nu ştiţi că părinţii noştri au fost toţi sub nor şi că toţi au trecut prin mare. Şi toţi, prin Moise, s-au botezat în nor şi în mare; şi toţi au mîncat aceeaşi mîncare duhovnicească; şi toţi, aceeaşi băutură duhovnicească au băut, pentru că beau din piatra duhovnicească, ce avea să vină. Iar piatra era Hristos.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Cuvînt bun răspuns-a inima mea; grăi-voi cîntarea mea Împăratului.

Stih Împodobit eşti cu frumuseţe, mai mult decît fiii oamenilor.

6. (†) *Sfîntul şi Dumnezeiescul Botez al Domnului Dumnezeului şi Mîntuitorului nostru Iisus Hristos.*

Prochimen, glasul al 4-lea:

Binecuvîntat este cel ce vine în numele Domnului.

Stih Lăudaţi pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

DIN EPISTOLA CĂTRE TIT A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (II, 11—14 şi III, 4—7)

Fiule Tit, harul mîntuitor al lui Dumnezeu s-a arătat tuturor oamenilor, învăţîndu-ne pe noi să lepădăm fărădelegea şi poftele lumeşti şi, în veacul de acum, să trăim cu întreagă înţelepciune, cu dreptate şi cu cucernicie; şi să aşteptăm fericita nădejde şi arătarea slavei marelui Dumnezeu şi Mîntuitorului nostru Hristos Iisus, Care S-a dat pe Sine pentru noi, ca să ne izbăvească de toată fărădelegea şi să-Şi curăţească Lui popor ales, rîvnitor de fapte bune. Iar cînd bunătatea şi iubirea de oameni a Mîntuitorului nostru Dumnezeu s-au arătat, El ne-a mîntuit, nu din faptele cele întru îndreptare, săvîrşite de noi, ci după a Lui îndurare, prin baia naşterii celei de a doua şi prin înnoirea Duhului Sfînt, pe Care L-a vărsat peste noi, din belşug, prin Iisus Hristos, Mîntuitorul nostru, ca îndreptîndu-ne prin harul Lui, să ne facem, potrivit nădejdii, moştenitorii vieţii celei veşnice.

Aliluia, glasul 1:

Aduceţi Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceţi Domnului slavă şi cinste.

Stih Glasul Domnului peste ape; Dumnezeul slavei a tunat.

7. ✕) *Soborul cinstitului măritului Proroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan.*

Prochimen, glasul al 7-lea:

Drepţii să se bucure de izbînda lor.

Stih Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ţie.

DIN FAPTELE SFINŢILOR APOSTOLI, CITIRE: (XIX, 1—8)

Pe cînd Apollo era în Corint, Pavel, după ce a străbătut părţile de sus ale Asiei, a coborît la Efes. Şi găsind cîţiva ucenici, i-a întrebat: Primit-aţi voi Duhul Sfînt, cînd aţi

crezut? Ei însă i-au răspuns: Nici n-am auzit măcar că este Duh Sfînt. Zis-a Pavel: Dar cu ce b o t e z v-ați botezat? Ei au spus: Cu botezul lui Ioan. Atunci Pavel a grăit: Ioan a botezat cu botezul pocăinței, spunînd poporului să creadă în Cel ce avea să vină după el, adică în Iisus Hristos. Și auzind ei așa, s-au botezat în numele Domnului Iisus. Iar cînd Pavel și-a pus mîinile peste ei, Duhul Sfînt a venit asupra lor și vorbeau în limbi și prooroceau. Și erau cu toți ca la doisprezece bărbați. Apoi a intrat în sinagogă și a propovăduit cu î n d r ă z n e a l ă timp de trei luni, vorbind cu ei și căutînd să-i ~~convingă~~ despre împărăția lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul 1:

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

S t i h Răsădiți fiind, în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

8. După-prăznuirea Botezului Domnului și Cuviosul părinte Gheorghe Hozevitul, Cuvioasa Domnica și Emilian Mărturisitorul.

Al Părintelui:

Fraților, ascultați pe conducătorii voștri și vă supuneți lor...

(Vezi: 6 decembrie, pag. 326).

Al Mărturisitorului:

Fraților, noi avem un Arhiereu, Care S-a așezat de-a dreapta scaunului...

(Vezi: 6 noiembrie, pag. 319).

SÎMBĂTĂ DUPĂ BOTEZ

Prochimen, glasul al 2-lea:

Bucurați-vă în Domnul și vă veseliți, drepților!

S t i h Fericiți cărora s-au iertat fărădelegile și cărora s-au acoperit păcatele.

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui...

(Vezi: Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 203).

Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit e cel pe care l-ai ales și l-ai primit să locuiască în curțile Tale!

DUMINICĂ DUPĂ BOTEZ

Prochimen, glasul 1:

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, cum am nădăjduit și noi întru Tine.

S t i h: Bucurați-vă drepților de Domnul. Celor drepți se cuvine laudă.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (IV, 7—13)

Fraților, fiecăruia dintre noi, i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos. Pentru aceea zice: Suindu-Se la înălțime, a robit robimea și a dat daruri oamenilor. Iar aceea că: S-a suit, ce înseamnă fără numai că S-a și pogorît în părțile cele mai de jos ale pămîntului? Cel ce S-a pogorît, Acela este care S-a suit mai presus de toate cerurile, ca pe toate să le umple. Și El a dat pe unii ca să fie Apostoli, pe alții prooroci, pe alții binevestitori, pe alții păstori și învățători, spre desăvîrșirea sfinților, la lucrul slujbei, spre z i d i r e a trupului lui Hristos, pînă cînd vom ajunge toți la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la starea bărbatului desăvîrșit, la măsura vîrstei deplinătății lui Hristos.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Milele Tale, Doamne, în veac le voi cînta.

S t i h Că ai zis: În veac mila se va zidi, în ceruri se va întări adevărul Tău.

9. După-prăznuirea Botezului Domnului și Sfîntul Mucenic Policuct.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Dați slavă lui Dumnezeu în locașul cel sfînt, Dumnezeul părinților noștri.

Stih În adunări, binecuvîntați pe Dumnezeu.

Fiule Timotei, întărește-te în harul care e în Hristos Iisus...

(Vezi, 26 octombrie, p. 315).

Aliluia, glasul al 4-lea :

Cînd strigă drepții, Domnul îi aude și îi izbăvește.

10. După-prăznuirea Botezului Domnului și cel între sfinți Părintele nostru Grigore, episcopul Nisei și cuvioșii Dometian și Marchian.

Fraților, fecăruia din noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

11. † După-prăznuirea Botezului Domnului și Cuviosul părinte Teodosie, începătorul vieții călugărești de obște.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate cîte mi-a dat mie ?

Fraților, aduceți-vă aminte de mai-marii voștri...

(Vezi : 3 septembrie, pag. 299).

Aliluia, glasul al 6-lea :

Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Stih Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate.

12. După-prăznuirea Botezului Domnului și Sfînta Muceniță Tatiana diaconița.

Fraților, toate îmi sînt îngăduite, dar nu toate îmi folosesc...

(Vezi : Sîmbătă în săptămîna a șaisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 145).

13. După-prăznuirea Botezului Domnului și Sfinții Mucenici Ermil și Stratonic.

Pavel, Apostol al lui Hristos Iisus, prin voia lui Dumnezeu ca să vestesc făgăduința vieții...

(Vezi : Vineri în săptămîna a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 201).

14. Sfinții părinți uciși în Sinai și în Rait.

Fraților, despre voi, chiar dacă vorbim astfel, sîntem încredințați de lucruri bune...

(Vezi : Sîmbăta a patra a Marelui Post, p. 279).

15. × Cuvioșii părinți Pavel Tebeul și Ioan Colibașul.

Fraților, întăriți-vă în Domnul, și în puterea tăriei Lui. Îmbrăcați-vă cu toate armele lui Dumnezeu...

(Vezi : Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 203).

16. × Închinarea cinstitului lanț al sfîntului și întru tot lăudatului Apostol Petru.

Prochimen, glasul al 8-lea :

În tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre fruntașii Bisericii...

(Vezi : 23 aprilie, pag. 355—356).

Aliluia, glasul 1 :

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinților.

17. †) Pomenirea Cuviosului și purtătorului de Dumnezeu Părintele nostru Antonie cel Mare.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cîte mi-a dat mie?

Fraţilor, ascultaţi pe conducătorii voştri şi vă supuneţi lor, fiindcă ei priveghează pentru sufletele voastre....

(Vezi: 6 decembrie, pag. 326).

Aliluia glasul al 2-lea:

Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Stih Dreptatea Lui va dăinui în veac.

18. † Pomenirea celor între sfinţi părinţi Atanasie şi Chiril patriarhii Alexandriei.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Binecuvîntat eşti Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih Că drept eşti în toate cele ce ai făcut nouă.

Fraţilor, ascultaţi pe conducătorii voştri şi vă supuneţi lor, fiindcă ei priveghează pentru sufletele voastre...

(Vezi: 6 decembrie, pag. 326).

Aliluia, glasul al 4-lea:

Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit.

Stih Dar Tu ne izbăveşti de vrăjmaşii noştri.

19. × Cuviosul Părintele nostru Macarie Egipteanul.

Fraţilor, cel ce seamănă cu zgîrcenie, cu zgîrcenie va şi secera...

(Vezi: Duminica a optsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 156).

20. † Preacuviosul şi de Dumnezeu purtătorul Părintele Eftimie cel Mare.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Drepţii să se bucure de izbînda lor.

Stih Cîntaţi Domnului cîntare nouă, lauda Lui în biserica celor cuvioşi.

Fraţilor, aduceţi-vă aminte de mai-marii voştri, care v-au grăit vouă cuvîntul lui Dumnezeu...

(Vezi: 3 septembrie, pag. 299).

Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit bărbatul care se teme de Domnul şi doreşte să păzească poruncile Lui.

Stih Neamul lui va fi puternic pe pămînt.

21. Cuviosul Părinte Maxim Mărturisitorul, Sfîntul Mucenic Neofit şi Sfinţii Mucenici Evghenie, Candid, Valerian şi Achila.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

Stih Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate cîte mi-a dat mie?

Fraţilor, ascultaţi pe conducătorii voştri şi vă supuneţi lor, fiindcă ei priveghează pentru sufletele voastre...

(Vezi: 6 decembrie, pag. 326).

Aliluia, glasul 1:

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinţilor.

22. × Sfîntul Apostol Timotei şi Sfîntul Cuvios Mucenic Anastasie Persul.

Prochimen, glasul al 8-lea:

În tot pămîntul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii, cuvintele lor.

Stih Cerurile spun slava lui Dumnezeu, şi facerea mîinilor Lui o vesteşte tăria.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (I, 3—9)

Fiule Timotei, mulţumesc lui Dumnezeu, pe Care Îl slujesc, ca şi strămoşii mei, într-un cuget curat, că te pomenesc neîncetat, zi şi noapte, în rugăciunile mele. Căci îmi aduc aminte de lacrimile tale şi am dor mare să te văd, ca să mă umplu de bucurie. Îmi aduc ia-

răşi aminte de credinţa ta neprefăcută, care, precum s-a sălăşluit, întîi, în bunica ta Loida şi în mama ta Eunichi, tot aşa sînt încredinţat, că şi întru tine. Pentru care cuvînt, te îndemn să ţii aprins harul lui Dumnezeu, cel ce este în tine, prin punerea mîinilor mele. Căci Dumnezeu nu ne-a dat duhul temerii, ci al puterii şi al dragostei şi al înţelepciunii. Deci nu te ruşina de mărturisirea Domnului nostru, nici de mine, care sînt în temniţă pentru El, ci, cu puterea lui Dumnezeu, fii părtaş cu mine necazurilor Evangheliei. El ne-a mîntuit şi ne-a chemat cu chemare sfîntă, nu după faptele noastre, ci după a Sa hotărîre şi după harul ce ne-a fost dat în Hristos Iisus, mai înainte de începutul veacurilor.

Aliluia, glasul 1:

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinţilor.

23. × Sfîntul sfinţitul Mucenic Climent, episcopul Ancirei şi Sfîntul Mucenic Agatanghel.

Fraţilor, cetăţenia noastră este în ceruri, de unde şi aşteptăm Mîntuitor...

(Vezi: 24 noiembrie, pag. 324).

24. Cuvioasa Maica noastră Xenia.

Pavel, Apostol al lui Hristos Iisus, prin voinţa lui Dumnezeu, şi fratele Timotei, scriem vouă...

(Vezi: Marţi în săptămîna a douăzeci şi una după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 168).

25. †) Pomenirea celui între sfinţi Părintele Grigorie de Dumnezeu cuvîntătorul, Patriarhul Constantinopolului.

Prochimen, glasul 1:

Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.

Stih Ascultaţi acestea toate neamurile, ascultaţi toţi cei ce locuiţi în lume.

Fraţilor, fiecăruia Duhul, în arătarea Lui, îi dă spre folosul tuturor...

(Vezi: 17 noiembrie, pag. 321).

Aliluia, glasul al 2-lea:

Luaţi aminte, poporul meu, la Legea mea.

Stih: Deschide-voi, în pilde, gura mea.

26. Cuviosul Părinte Xenofont, soţia sa Maria şi fiii lor Arcadie şi Ioan.

Fraţilor, cel ce seamănă cu zgîrcenie, cu zgîrcenie va şi secera...

(Vezi: Duminica a optsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 156).

27. † Aducerea moaştelor celui între sfinţi Părintelui nostru Ioan Gură de aur.

Fraţilor, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

28. × Cuviosul Părinte Efrem Sirul.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

Stih Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate cîte mi-a dat mie?

Fiule Timotei, toată Scriptura este însuflată de Dumnezeu...

(Vezi: Marţi în săptămîna a douăzeci şi opta după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 204).

29. × Aducerea moaştelor Sfîntului sfinţitului Mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu.

Fraţilor, Hristos n-a intrat într-o Sfîntă a Sfintelor făcută de mîini, închipuire a celei adevărate...

(Vezi : Sîmbătă a cincea săptămînă a Marelui Post, pag. 281).

30. †) *Sfinţii Trei Ierarhi şi ai lumii mari dascăli, Vasile cel Mare, Grigorie Teologul şi Ioan Gură de Aur şi Sfîntul sfinţitul Mucenic Ipolit, papă al Romei.*

Prochimen, glasul al 8-lea :

În tot pămîntul a ieşit vestirea lor, şi la marginile lumii cuvintele lor.

Stih Cerurile spun slava lui Dumnezeu, şi facerea mîinilor Lui o vesteşte tăria.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE : (XII, 7—16)

Fraţilor, aduceţi-vă aminte de mai-marii voştri, care v-au grăit vouă cuvîntul lui Dumnezeu; şi privind la săvîrşirea vieţii lor, să le urmaţi credinţa. Iisus Hristos, ieri şi azi şi în veci, este acelaşi. Nu vă lăsaţi furaţi de învăţăturile străine cele de multe feluri; căci bine este să vă întăriţi prin har inimile voastre, nu cu mîncări de la care n-au avut nici un folos cei ce au umblat cu ele. Avem altar dintru care nu au dreptul să mănînce cei ce slujesc cortului. Într-adevăr, trupurile dobitoacelor, al căror sînge e adus de arhiereu, pentru împăcare, în Sfînta Sfintelor, sînt arse afară din tabără. Pentru aceea şi Iisus, ca să sfinţească poporul cu sîngele Său, a pătimit afară din poartă. Deci dar, să ieşim la El, afară din tabără, luînd asupra noastră ocara Lui. Căci nu avem aici cetate stătătoare, ci o căutăm pe aceea ce va să fie. Aşadar, prin-tr-Însul să aducem pururea lui Dumnezeu jertfă de laudă, adică roada buzelor, care preaslăvesc numele Lui. Iar facerea de bine şi dărnicia să nu le uitaţi, căci la jertfe ca acestea Dumnezeu priveşte cu plăcere.

Aliluia, glasul 1 :

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih : Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinţilor.

31. × Sfinţii doctori fără de arginţi şi făcători de minuni Chir şi Ioan.

Fraţilor, voi sînteţi trupul lui Hristos şi mădulare fiecare în parte...

(Vezi : 1 noiembrie, pag. 318).

LUNA FEBRUARIE

1. Înainte-prăznuirea Întîmpinării Domnului nostru Iisus Hristos și Sfîntul Mucenic Trifon.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Prin sfinții care sînt pe pămîntul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.

Stih În adunări binecuvîntați pe Dumnezeu.

Apostolul Înainte-prăznuirii:

Fraților, știm că Dumnezeu toate le lucrează spre binele celor ce-L iubesc...

(Vezi: 2 septembrie, pag. 298).

Apostolul Mucenicului:

Fraților, a v î n d împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349).

Aliluia, glasul al 4-lea:

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

2. (†) *Întîmpinarea Domnului Dumnezeului și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos.*

Prochimen, glasul 1:

Mărește sufletul meu pe Domnul, și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mîntuitorul meu.

Stih Că a căutat spre smerenia roabei sale; că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(VII, 7—17)

raților, fără de nici o îndoială, cel mai mic se binecuvîntează de cel mai mare. Și aici iau zeciuială niște oameni muritori, pe cînd dincolo, unul mărturisit că este viu. Apoi, trebuie să spunem, că, prin Avraam, a dat zeciuială și Levi, zeciuitorul, fiindcă el era încă în coapsele lui Avraam, cînd l-a întîmpinat Melchisedec. Dacă deci desăvîrșirea ar fi fost prin preoția leviților, căci Legea s-a dat poporului pe temeiul preoției lor, ce nevoie mai era să se ridice un alt preot după rînduiala lui Melchisedec, și nu după rînduiala lui Aaron? Iar dacă preoția s-a schimbat, urmează numaidecît și schimbarea Legii. Fiindcă acela despre care se spun acestea este dintr-o altă seminție, de unde nimeni n-a slujit altarului, prea știut fiind că Domnul nostru a răsărit din Iuda, iar despre seminția aceasta, cu privire la preoți, Moise n-a vorbit nimic. Apoi este lucru și mai lămurit că, dacă se ridică un alt preot

după asemănarea lui Melchisedec, El s-a făcut nu după legea unei porunci trupeşti, ci cu puterea unei vieţi nepieritoare, căci mărturiseşte despre El: Tu eşti Preot în veac, după rînduiala lui Melchisedec.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpîne, după cuvîntul Tău, în pace.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor.

3. × Sfîntul şi dreptul Simeon, primitorul de Dumnezeu şi Sfînta Ana proorociţa.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Iar drepţii se vor bucura şi vor nădăjdui în Domnul.

Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ţie.

Fraţilor, Hristos, venind Arhiereu al bunătăţilor celor viitoare...

(Vezi: Duminica a cincea a Marelui Post, p. 284)

Aliluia, glasul al 5-lea:

Lumină răsare El pentru cei drepţi.

Stih: Cînd strigă drepţii, Domnul îi aude.

4. Cuviosul Părinte Isidor Pelusiotul.

Fraţilor, cel ce seamănă cu zgîrcenie, cu zgîrcenie va şi secera...

(Vezi: Duminica a optsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 156).

5. Sfînta Muceniţă Agata.

Fraţilor, mai înainte de venirea credinţei, noi eram păziţi sub Lege...

(Vezi: Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

6. Cuviosul Părinte Vucol, episcopul Smirnei.

Fraţilor, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

7. Cuviosul Părinte Partenie, episcopul Lampsacului şi Cuviosul Luca.

Fraţilor, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

8. × Sfîntul Marele Mucenic Teodor Stratilat şi Sfîntul Prooroc Zaharia.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Daţi slavă lui Dumnezeu în locaşul cel sfînt, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: În adunări binecuvîntaţi pe Dumnezeu.

Fraţilor, Dumnezeu bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire...

(Vezi: Duminica a douăzeci şi treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 181).

Aliluia, glasul al 4-lea:

Cînd strigă drepţii, Domnul îi aude.

Stih: Multe sînt necazurile drepţilor.

9. Sfîntul Mucenic Nichifor.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Daţi slavă lui Dumnezeu, în locaşul cel sfînt, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: In adunări binecuvîntaţi pe Dumnezeu.

Fraţilor, ca fii ai luminii să umblaţi pentru că roada Duhului e în orice bunătate...

(Vezi: Luni în săptămîna întîi după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 57).

Aliluia, glasul al 4-lea:

Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul cel din Liban se va înălţa.

Stih: Răsădiţi fiind în casa Domnului, în curţile Dumnezeului nostru vor înflori.

10. † Sfîntul sfinţitul Mucenic Haralambie.

Prochimen, glasul al 7-lea:
Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.
Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cîte mi-a dat mie?

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 8—18)

Fiule Timotei, nu te ruşina de mărturisirea Domnului nostru, nici de mine, care sînt în temniţă pentru El, ci, cu puterea lui Dumnezeu, fii părtaş cu mine necazurilor Evangheliei. El ne-a mîntuit şi ne-a chemat cu chemare sfîntă, nu după faptele noastre, ci după a Sa hotărîre şi după harul ce ne-a fost dat în Hristos Iisus, mai înainte de începutul veacurilor, iar acum s-a dat pe faţă prin arătarea Mîntuitorului nostru Hristos Iisus, Cel ce a nimicit moartea şi a adus la lumină viaţa şi nemurirea, prin a Sa Evanghelie. Spre aceasta am fost pus propovăduitor şi Apostol şi învăţător al neamurilor. Din această pricină şi sufăr toate acestea, dar nu mă ruşinez, că ştiu Cui am crezut şi sînt încredinţat că puternic este să păzească ceea ce mi-a încredinţat, pînă la ziua cea mare. Ţine dreptarul învăţăturilor sănătoase pe care le-ai auzit de la mine, cu credinţa şi cu iubirea ce este în Hristos Iisus. Lucrul cel bun ce ţi s-a încredinţat, păzeşte-l, cu ajutorul Sfîntului Duh, Care sălăşluieşte întru noi. Ştii că toţi cei din Asia s-au lepădat de mine, între care: Fighel şi Ermoghen. Domnul să aibă milă de casa lui Onisifor, căci de multe ori mi-a înviorat sufletul şi de lanţurile mele nu s-a ruşinat, ci, sosind în Roma, cu multă osîrdie m-a căutat şi m-a găsit. Dăruiască-i Domnul ca, în ziua cea mare, milă să găsească de la Domnul. Iar cîtă slujbă mi-a făcut el în Efes, tu ştii mai bine ca oricine.

Aliluia, glasul al 2-lea:
Preoţii Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate.
Stih: Căci Domnul a ales Sionul, şi l-a ales ca locuinţă Lui.

11. Sfîntul sfinţitul Mucenic Vlasie, episcopul Sevastei.

Prochimen, glasul al 7-lea:
Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.
Stih: Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate cîte mi-a dat mie?

Fraţilor, Hristos venind Arhiereu al bunătăţilor celor viitoare...

(Vezi: Duminica a cincea a Marelui Post, p. 284).

Aliluia, glasul al 2-lea:
Preoţii Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate.
Stih: Căci Domnul a ales Sionul, şi l-a ales ca locuinţă Lui.

12. Cel între sfinţi Părintele nostru Meletie, arhiepiscopul Antiohiei celei mari.

Fraţilor, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

13. Cuviosul Părinte Martinian.

Fraţilor, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi: Duminica după Botez, pag. 339).

14. Cuviosul Părinte Auxentie.

Fraţilor, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

15. Sfîntul Apostol Onisim.

Fraţilor, socotesc că Dumnezeu pe noi, Apostolii, ne-a arătat ca pe cei din urmă...

(Vezi : Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

16. Sfîntul Mucenic Pamfil şi cei împreună cu dînsul.

Fraţilor, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349).

17. × Sfîntul Mare Mucenic Teodor Tiron.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Drepţii se vor bucura şi vor nădăjdui în Domnul.

Stih : Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ţie.

Fiule Timotei, întăreşte-te în harul care e în Hristos Iisus...

(Vezi : 26 octombrie, pag. 315).

Aliluia, glasul al 4-lea :

Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul cel din Liban se va înălţa.

Stih : Răsădiţi fiind în casa Domnului, în curţile Dumnezeului nostru vor înflori.

18. Sfîntul părinte Leon, papa al Romei.

Fraţilor, cetăţenia noastră este în ceruri, de unde şi aşteptăm Mîntuitor...

(Vezi : 24 noiembrie, pag. 324).

19. Sfîntul Apostol Arhip.

Fraţilor, socotesc că Dumnezeu, pe noi, Apostolii, ne-a arătat ca pe cei din urmă...

(Vezi : Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

20. Sfîntul Părinte Leon, episcopul Cataniei.

Fraţilor, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

21. Cuviosul Părinte Timotei din Simvoli şi Sfîntul Eustatie, episcopul Antiohiei.

Al Cuviosului :

Fraţilor, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

Al Sfîntului :

Fraţilor, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

22. Aflarea cinstitelor moaşte ale Sfinţilor Mucenici din Evghenia.

Fraţilor, Dumnezeu, Care a zis : Să strălucească din întuneric lumina !...

(Vezi : Duminica a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 141).

23. † Sfîntul sfinţitul Mucenic Policarp, episcopul Smirnei.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

Stih : Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate cîte mi-a dat mie ?

Fiule Timotei, mulţumesc lui Dumnezeu, pe Care Îl slujesc...

(Vezi : 22 ianuarie, pag. 341).

Aliluia, glasul 1 :

Preoţii Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate.

Stih : Căci Domnul a ales Sionul, şi l-a ales ca locuinţă Lui.

24. †) Intîia şi a doua Aflare a cinstitului cap al Inaintemergătorului şi botezătorului Ioan.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Drepţii se vor bucura şi vor nădăjdui în Domnul.

Stih : Auzi, Doamne, glasul meu, cînd mă rog Ţie.

Fraţilor, Dumnezeu, Care a zis : Să strălucească din întuneric lumina !...

(Vezi : Duminica a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 141).

Aliluia, glasul al 8-lea :

Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul cel din Liban se va înălţa.

Stih : Răsădiţi fiind în casa Domnului, în curţile Dumnezeului nostru vor înflori.

25. Sfîntul Tarasie, arhiepiscopul Constantinopolului.

Fraţilor, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

26. Sfîntul Porfirie, episcopul Gazei.

Fraţilor, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

27. Cuviosul părinte Procopie Decapolitul şi mărturisitorul

Fraţilor, Dumnezeu, Care a zis : Să strălucească din întuneric lumina !...

(Vezi : Duminica a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 141).

28. Cuviosul, părintele şi mărturisitorul Vasilie, cel care a pustnicit împreună cu Sfîntul Procopie.

Fraţilor, Dumnezeu, Care a zis : Să strălucească din întuneric lumina !...

(Vezi : Duminica a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 141).

29. Cuviosul părinte Casian Romanul.

Fraţilor, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

LUNA MARTIE

1. Cuvioasa Muceniță Evdochia.

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi: Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

2. Sfîntul sfințitul Mucenic Teodot, episcopul Cirinei și Sfîntul Mucenic Isihie.

Al Episcopului:

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

Al Mucenicului:

Fraților, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

3. Sfinții Mucenici Eutropie, Cleonic și Vasilisc.

Fraților, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

4. Preacuviosul părinte Gherasim cel de la Iordan.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi: Duminica după Botez, pag. 339).

5. Sfîntul Mucenic Conon.

Fiule Timotei, nu te rușina de mărturisirea Domnului nostru Iisus Hristos...

(Vezi: 10 februarie, pag. 346).

6. Sfinții 42 Mucenici din Amoreea.

Fraților, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

7. Sfinții Mucenici din Herson: Vasile, Efrem, Evghenie, Capiton, Eterie, Agatodor și Elpidie.

Fraților, aduceți-vă aminte de mai-marii voștri, care v-au grăit vouă cuvîntul lui Dumnezeu...

(Vezi: 3 septembrie, pag. 299).

8. Cuviosul părinte și mărturisitor Teofilact, episcopul Nicomidiei.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

9. † Sfinții patruzeci de Mucenici, cei ce s-au chinuit în lacul Sevastiei.

Prochimen, glasul al 5-lea:

Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta, în veac.

Stih: Mîntuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XII, 1—10)

Fraţilor, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii, să lepădăm orice povară şi păcatul ce grabnic ne împresoară şi să alergăm cu stăruinţă în lupta care ne stă înainte, cu ochii aţintiţi asupra lui Iisus, începătorul şi plinitorul credinţei, Care, pentru bucuria pusă înainte-I, a suferit crucea, n-a ţinut seama de ocara ei şi a şezut de-a dreapta tronului lui Dumnezeu. Luaţi bine aminte, dar, la Cel ce a răbdat de la păcătoşi, asupra Sa, o atît de mare împotrivire ca să nu vă lăsaţi osteniţi, slăbind în sufletele voastre. În lupta voastră cu păcatul, nu v-aţi împotrivit încă pînă la sînge. Şi aţi uitat îndemnul care vă grăieşte ca unor fii: Fiul meu, nu dispreţui certarea Domnului, nici nu slăbi, cînd eşti mustrat de El. Căci pe cine îl iubeşte Domnul, îl ceartă, şi pe fiul pe care îl primeşte îl bate. Răbdaţi spre înţelepţirea voastră. Dumnezeu vă ia pe voi ca pe nişte fii. Şi care este fiul pe care tatăl său nu-l ceartă? Iar dacă sînteţi fără de certare, de care toţi au parte, atunci sînteţi feciori din desfrînare şi nu fii adevăraţi. Apoi, dacă am avut pe părinţii noştri după trup, care să ne certe, şi ne sfiam de ei, oare, nu ne vom supune cu atît mai vîrtos Tatălui duhurilor, ca să fim vii? Pentru că ei, precum găseau cu cale, ne pedepseau pentru puţine zile, iar Acesta, spre folosul nostru, ca să ne împărtăşim de sfinţenia Lui.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Strigaţi Domnului tot pămîntul, cîntaţi numelui Lui, daţi mărire laudei Lui.

Stih: Că ne-ai cercat pe noi, Dumnezeule, cu foc ne-ai lămurit pe noi, precum se lămureşte argintul.

10. Sfîntul Mucenic Codrat şi cei împreună cu dînsul.

Fraţilor, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

11. Cel între sfinţi Părintele Sofronie, patriarhul Ierusalimului.

Fraţilor, noi avem un Arhiereu, Care S-a aşezat de-a dreapta tronului slavei în ceruri...

(Vezi: 6 noiembrie, pag. 319).

12. Cuviosul părinte şi mărturisitor Teofan Sigrianul.

Fraţilor, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi: Duminica după Botez, pag. 339).

13. Aducerea moaştelor celui între sfinţi Părintelui nostru Nichifor, patriarhul Constantinopolului.

Fraţilor, Dumnezeu, Care a zis: Să strălucească din întuneric lumina!...

(Vezi: Duminica a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 141).

14. Cuviosul părinte Benedict şi Sfîntul Mucenic Alexandru preotul.

Al Cuviosului:

Fraţilor, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi: Duminica după Botez, pag. 339).

Al Mucenicului:

În vremea aceea regele Irod a pus mîna pe cîţiva dintre fruntaşii Bisericii...

(Vezi: 23 aprilie, pag. 355—356).

15. Sfîntul Mucenic Agapie şi cei împreună cu dînsul şase mucenici.

Fraţilor, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

16. Sfinţii Mucenici Savin şi Papa.

Fraţilor, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

17. Sfîntul Alexie, omul lui Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cîte mi-a dat mie?

Fraţilor, roada Duhului este: dragoste, bucurie, pace...

(Vezi: Sîmbătă în săptămîna a douăzeci şi şaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 202).

Aliluia, glasul al 8-lea:

Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Stih: Puternică va fi pe pămînt seminţia lui.

18. Cel între sfinţi părintele Chiril, arhiepiscopul Ierusalimului.

Fraţilor, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

19. Sfinţii mucenici Hrisant şi Daria.

Fraţilor, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

20. Cuvioşii părinţi cei ucişi în mînăstirea Sfîntului Sava cel sfinţit.

Fraţilor, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

21. Cuviosul şi mărturisitorul Iacob episcopul.

Fraţilor, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi: Duminica după Botez, pag. 339).

22. Sfîntul sfinţitul Mucenic Vasile preotul.

Fiule Timotei, tu ai urmat învăţătura mea, strădania mea, năzuinţa mea...

(Vezi: Duminica a treizeci şi treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 245).

23. Sfîntul Cuvios Mucenic Nicon şi cei douăsute de ucenici ai lui, care au mărturisit împreună cu el.

Fraţilor, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

24. × Înainteprăznuirea Buneivestiri a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei şi Cuviosul părinte Zaharia.

Fraţilor, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi: Duminica după Botez, pag. 339).

25. (†) *Bunavestire a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei și Pururea Fecioarei Maria.*

Prochimen, glasul al 3-lea :
Mărește sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat duhul meu, de Dumnezeu, Mîntuitorul meu.

Stih : Că a căutat spre smerenia roabei sale ; că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

Fraților, Cel ce sfințește și cei ce sînt sfințiți dintr-unul sînt toți...

(Vezi : În Sfînta și Marea Vineri, la Ceasul al șaselea, pag. 290).

Aliluia, glasul al 4-lea :
Pogorî-se-va ca ploaia pe lînă și ca picăturile ce cad pe pămînt.

Stih : Binecuvîntat va fi numele Lui în veac.

26. × Soborul Arhanghelului Gavriil.

Prochimen, glasul al 4-lea :
Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc.

Stih : Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul. Doamne, Dumnezeul meu, mare și minunat ești Tu.

Fraților, dacă s-a adeverit cuvîntul prin îngeri...

(Vezi : 6 septembrie, pag. 301).

Aliluia, glasul al 5-lea :
Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte.

Stih : Lăudați-L toți îngerii Lui.

27. Sfînta Muceniță Matrona, cea din Tesalonic.

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi : Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

28. Cuvioșii Ilarion cel Nou și Ștefan, făcătorul de minuni.

Fraților, ca fii ai luminii să umblați, pentru că roada Duhului e în orice bunătate...

(Vezi : Luni în săptămîna întîi după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 57).

29. Cuviosul părinte Marcu, episcopul Aretuselor, Chiril diaconul și cei împreună cu dînșii.

Fraților, fiecăruia din noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

30. Cuviosul părinte Ioan Scărarul.

Prochimen, glasul al 7-lea :
Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih : Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cîte mi-a dat mie ?

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui...

(Vezi : Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 203).

Aliluia, glasul 1 :
Cînd strigă drepții, Domnul îi aude.

Stih : Ferice de omul care se teme de Domnul.

31. Cuviosul părinte Ipatie, făcătorul de minuni.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

LUNA APRILIE

1. Cuvioasa maică Maria Egipteanca.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Dați slavă lui Dumnezeu. Peste Israel mărețla Lui și puterea Lui în nori.

Stih: In adunări binecuvîntați pe Dumnezeu.

Fraților, ca fii ai luminii să umblați, pentru că roada Duhului e în orice bunătate...

(Vezi: Luni în săptămîna întîi după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 57).

Aliluia, glasul 1:

Așteptînd, am așteptat pe Domnul.

Stih: Picioarele mele le-a pus pe piatră.

2. Cuviosul părinte Tit, făcătorul de minuni.

Fraților, cel ce seamănă cu zgîrcenie, cu zgîrcenie va și secera...

(Vezi: Duminica a optsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 156).

3. Cuviosul părinte Nichita mărturisitorul.

Fraților, Dumnezeu, Care a zis: Să strălucească din întuneric lumina!...

(Vezi: Duminica a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 141).

4. Cuvioșii părinți Iosif, scriitorul de cîntări și Gheorghe cel de la Maleon.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi: Duminica după Botez, pag. 339).

5. Sfinții Mucenici Teodul, Agatopod și cei împreună cu dînșii.

Fraților, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

6. Cel între sfinți părintele Eutihie, patriarhul Constantinopolului.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

7. Cuviosul părinte Gheorghe mărturisitorul, episcopul Melitinei și Sfîntul Mucenic Caliopie.

Al Părintelui:

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

Al Mucenicului:

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre fruntașii Bisericii...

(Vezi: 23 aprilie, pag. 355—356).

8. Sfinții Apostoli Irodion, Agav, Ruf și cei împreună cu dînșii.

Fraților, socotesc că Dumnezeu, pe noi, Apostolii, ne-a arătat cei mai de pe urmă...

(Vezi: Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

9. Sfîntul Mucenic Evpsihie din Cezareea.

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre fruntașii Bisericii...

(Vezi: 23 aprilie, pag. 355—356).

10. Sfinții Mucenici Terentie, Pombie și cei împreună cu dînșii.

Fraților, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

11. Sfîntul sfințitul Mucenic Antipa, episcopul Pergamului din Asia.

În Biserica Ortodoxă Română în această zi se pomenește și Sfîntul Ierarh Calinic, ale cărui sfinte moaște se află la Mînăstirea Cernica, județul Ilfov.

Apostolul Mucenicului:

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

Apostolul Ierarhului:

Prochimen, glasul 1:

Gura mea va rosti înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

Stih: Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(VII, 26 — VIII, 2)

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem: sfînt, fără de răutate, fără de pată, osebit de cei păcătoși, și mai presus decît cerurile. El nu mai are, în fiecare zi, nevoie, ca acei arhierei, să aducă jertfe, întîi pentru păcatele Sale, apoi pentru ale poporului, căci a făcut aceasta odată, aducîndu-Se jertfă pe Sine însuși. Legea pune ca arhierei oameni care au slăbiciuni, pe cînd cuvîntul jurămîntului, venit în urma Legii, pune pe Fiul, desăvîrșit în veacul veacului. Lucrul de căpetenie din cele spuse este că avem astfel de Arhiereu, Care S-a așezat de-a dreapta tronului slavei în ceruri, slujitor altarului și cortului celui adevărat, pe care l-a înfipt Dumnezeu și nu omul.

Aliluia, glasul 1:

Gura dreptului grăiește înțelepciune.

Stih: Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor.

12. Cuviosul părinte și mărturisitor Vasile, episcopul Patrei.

Fraților, fiecăruia dintre noi se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

13. Sfîntul sfințitul Mucenic Artemon.

Fiule Timotei, tu ai urmat învățătura mea, strădania mea, năzuința mea...

(Vezi: Duminica a treizeci și treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 245).

14. Cel între sfinți părintele nostru și mărturisitorul Martin, papa al Romei.

Fraților, cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm Mîntuitor...

(Vezi, 24 noiembrie, pag. 324).

15. Sfinţii Apostoli Aristarh, Pud şi Trofim.

Fraţilor, socotesc că Dumnezeu, pe noi, Apostolii, ne-a arătat cei mai de pe urmă...
(Vezi: Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

16. Sfintele Muceniţe Agapia, Irina şi Hionia.

Fraţilor, mai înainte de venirea credinţei, noi eram păziţi sub Lege...
(Vezi: Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

17. Cuvioşii părinţi Simeon cel din Persida şi Acachie, episcopul Melitinei.

Al Cuviosului:

Fraţilor, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...
(Vezi: Duminica după Botez, pag. 339).

Al Episcopului:

Fraţilor, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...
(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

18. Cuviosul părinte Ioan, ucenicul Sfîntului Grigorie Decapolitul şi Sfîntul Ioan, arhiepiscopul Antiohiei.

Al Cuviosului:

Fraţilor, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...
(Vezi: Duminica după Botez, pag. 339).

Al Părintelui:

Fraţilor, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...
(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

19. Cuviosul părinte Ioan cel de la Lavra Veche.

Fraţilor, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...
(Vezi: Duminica după Botez, pag. 339).

20. Cuviosul părinte Teodor Trihina.

Fraţilor, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...
(Vezi: Duminica după Botez, pag. 339).

21. Sfîntul sfinţitul Mucenic Ianuarie şi cei împreună cu dînsul şi Sfîntul mucenic Teodor cel din Perga.

Al Episcopului:

Fraţilor, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...
(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

Al Mucenicului:

Fiule Timotei, tu ai urmat învăţătura mea, strădania mea, năzuinţa mea...
(Vezi: Duminica a treisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

22. Cuviosul părinte Teodor Sicheotul.

Fraţilor, voiesc să ştiţi voi, că cele petrecute cu mine...
(Vezi: Miercuri în săptămîna a nouăsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 158).

23. †) *Sfîntul Mare Mucenic Gheorghe.*

Prochimen, glasul al 7-lea:

Drepţii se vor bucura şi vor nădăjdui în Domnul.

Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog către Tine.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:

(XII, 1—11)

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva din fruntașii Bisericii, ca să-i piardă. Și a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan. Și văzînd că este pe placul iudeilor, a mai luat și pe Petru. Și erau tocmai zilele Azimilor. Deci, prinzîndu-l, l-a băgat în temniță, dîndu-l la patru străji de cîte patru ostași, ca să-l păzească, vrînd ca după Paști să-l aducă înaintea poporului. Deci Petru era păzit în temniță, pe cînd, de către Biserică, necontenit se făcea pentru el rugăciuni la Dumnezeu. Dar cînd Irod era să-l scoată afară, Petru dormea, în noaptea aceea, între doi ostași, legat cu două lanțuri, iar înaintea ușii paznicii păzeau temnița. Și iată îngerul Domnului a venit deodată, iar în casă a strălucit lumină. Și lovind pe Petru în coastă, îngerul l-a deșteptat și i-a zis: Scoală-te degrabă! Iar lanțurile i-au căzut de la mîini. Apoi îngerul a rostit către el: Încinge-te și încalță-te cu sandalele. Și Petru a făcut așa. I-a mai zis: Pune haina pe tine și vino după mine. Și ieșind a mers după înger, dar nu știa că fapta îngerului este adevărată, ci i se părea că are o vedenie. Și după ce a trecut de straja întîi și de a doua, au ajuns la poarta cea de fier, care duce în cetate, și poarta s-a deschis singură. Apoi, ieșind, au mers înainte cît a ținut o uliță și îndată îngerul a pierit de lîngă el. Atunci Petru, venindu-și în sine, s-a gîndit: Acum știu, cu adevărat, că Domnul a trimis pe îngerul Său și m-a scos din mîna lui Irod și din toate cîte aștepta poporul iudeilor.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih: Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

24. Sfîntul Mucenic Sava Stratilat și Cuvioasa Elisabeta, făcătoarea de minuni.

Tot în această zi pomenirea Sfinților Ierarhi, Iorest și Sava.

Al Mucenicului:

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre fruntașii Bisericii...

(Vezi: 23 aprilie, pag. 355—356).

Al Cuvioasei Maici:

Fraților, voi sînteți pecetea apostoliei mele în Domnul...

(Vezi: Duminica a unsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 120).

Al Sfinților Ierarhi:

Fraților, întăriți-vă în Domnul...

(Vezi: Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 203).

25. ✕) Sfîntul Apostol și Evanghelist Marcu.

Prochimen, glasul al 8-lea:

In tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:

(V, 6—14)

Iubiţilor, smeriţi-vă sub mîna cea tare a lui Dumnezeu, ca să vă înalţe la timpul cuvenit. Lăsaţi-I Lui toată grija voastră, căci El are grijă de voi. Fiţi treji, privegheaţi. Potrivnicul vostru, diavolul, răcnind ca un leu, umblă, căutînd pe cine să înghită, căruia să-i staţi împotrivă, tari în credinţă, ştiind că aceleaşi suferinţe îndură şi fraţii voştri împrăştiaţi în lume. Iar Dumnezeul a tot harul, care v-a chemat la slava Sa cea veşnică, întru Hristos Iisus, El însuşi, după ce veţi suferi puţină vreme, vă va duce la desăvîrşire, vă va întări, vă va împuternici, vă va întemeia. A lui fie slava şi puterea în vecii vecilor. Amin! V-am scris aceste puţine lucruri, prin Silvan pe care îl socotesc frate credincios, ca să vă îndemn şi să vă mărturisesc, că adevăratul har al lui Dumnezeu este acesta, în care staţi. Biserica cea aleasă din Babilon şi Marcu, fiul meu, vă îmbrăţişează. Îmbrăţişaţi-vă unul pe altul cu sărutarea dragostei. Pace vouă tuturor, celor întru Hristos Iisus. Amin.

Aliluia, glasul 1:

Mărturisi-vor cerurile minunile Tale, Doamne, şi adevărul Tău în adunarea sfinţilor.

Stih: Dumnezeu cel preaslăvit în sfatul sfinţilor, mare şi înfricoşat este peste toţi cei din jurul Lui.

26. Sfîntul sfinţitul Mucenic Vasile, episcopul Amasiei.

Fraţilor, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

27. × Sfîntul sfinţitul Mucenic Simeon, ruda Domnului.

Fiule Timotei, tu ai urmat învăţătura mea, strădania mea, năzuinţa mea...

(Vezi: Duminica a treizeci şi treia după Pogorrea Sfîntului Duh, pag. 245).

28. Sfinţii Apostoli Iason şi Sosipatru şi sfinţii Mucenici Maxim, Dada şi Cvintilian.

Al Apostolilor:

Fraţilor, socot că Dumnezeu pe noi, Apostolii, ne-a arătat ca pe cei din urmă...

(Vezi: Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

Al Mucenicului:

Fraţilor, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

29. Sfinţii nouă Mucenici cei din Cizic şi Cuviosul Memnon, făcătorul de minuni.

Al Mucenicilor:

Fraţilor, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

Al Cuviosului:

Fraţilor, ca fii ai luminii să umblaţi, pentru că roada Duhului e în orice bunătate...

(Vezi: Luni în săptămîna întîi după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 57).

30. ×) Sfîntul Apostol Iacob, fratele Sfîntului Apostol și Evanghelist Ioan.

Prochimen, glasul al 8-lea:

In tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre fruntașii Bisericii...

(Vezi: 23 aprilie, pag. 355—356).

Aliluia, glasul 1:

Cerurile mărturisesc minunile Tale, Doamne.

Stih: Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinților.

LUNA MAI

1. Sfîntul prooroc Ieremia.

Fraților, voi v-ați făcut următori ai Bisericii lui Dumnezeu în Iudeea...

(Vezi: Vineri în săptămîna a douăzeci și treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 179).

2. × Aducerea moaștelor celui între sfinți părintelui Atanasie cel Mare, patriarhul Alexandriei.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Binecuvîntat ești Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Stih: Că drept ești în toate cele ce ai făcut nouă.

Fraților, aduceți-vă aminte de mai-marii voștri, care v-au grăit vouă cuvîntul lui Dumnezeu...

(Vezi: 3 septembrie, pag. 299).

Aliluia, glasul al 3-lea:

Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate.

Stih: Că Domnul a ales Sionul, și l-a ales ca locuință a Lui.

3. Sfinții Mucenici Timotei și Mavra.

Fraților, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

4. Sfînta Muceniță Pelaghia.

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi: Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

5. Sfînta și mărita Muceniță Irina.

Fraților, fiind împreună-lucrători cu Hristos, vă îndemnăm...

(Vezi: Duminica a șaisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 146).

6. Sfîntul și dreptul Iov, mult-pătimitorul.

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui...

(Vezi: Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 203).

7. × Pomenirea semnului Cinstitei Cruci ce s-a arătat pe cer în cetatea Ierusalimului, și pomenirea Sfîntului Mucenic Acachie.

Prochimen, glasul 1 :

Mîntuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta.

Stih : Către Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeul meu, ia aminte !

Apostolul Cinstitei Cruci :

În zilele acelea, Agripa a zis către Pavel : Îți este îngăduit să vorbești...

(Vezi : 21 mai, pag. 361).

Al Mucenicului :

Fraților, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

8. †) Sfîntul slăvitul și întru tot lăudatul Apostol Ioan teologul și Cuviosul părinte Arsenie cel Mare.

Prochimen, glasul al 8-lea :

In tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih : Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IOAN, CITIRE : (I, 1—7)

Fraților, ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și mîinile noastre au pipăit, despre Cuvîntul vieții, aceea vă vestim. Pentru că Viața s-a arătat și am văzut-o și mărturisim și vă vestim viața de veci, care era la Tatăl și s-a arătat nouă. Ce am văzut și am auzit, aceea vă vestim și vouă, ca și voi să aveți împărtășire cu noi. Iar împărtășirea noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, Iisus Hristos. Și acestea vi le scriem, ca bucuria noastră să fie deplină. Și aceasta e vestirea pe care am auzit-o de la El și pe care v-o vestim, că Dumnezeu este lumină și nici un întuneric nu este întru El. Dacă zicem că avem împărtășire cu El și umblăm în întuneric, mințim și nu săvîrșim adevărul. Iar dacă umblăm întru lumină, precum El este în lumină, atunci avem împărtășire unul cu altul, și sîngele lui Iisus, Fiul Lui, ne curățește pe noi de orice păcat.

Aliluia, glasul 1 :

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih : Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinților.

Apostolul Cuviosului :

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

9. Aducerea moaștelor celui între sfinți Părintelui Nicolae, făcătorul de minuni ; Sfîntul Prooroc Isaia și Sfîntul Mucenic Hristofor.

Al Ierarhului :

Fraților, ascultați de învățătorii voștri și vă supuneți lor...

(Vezi : 6 decembrie, pag. 326).

Al Proorocului :

Fraților, luați pildă de suferință și de îndelungată răbdare pe proorocii care au grăit...

(Vezi : 20 iulie, pag. 373).

Al Sfîntului Mucenic :

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre...

(Vezi : 23 aprilie, pag. 355—356).

10. ×) Sfîntul Apostol Simon Zilotul.

Fraților, socotesc că Dumnezeu pe noi, Apostolii...

(Vezi : Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

11. Înnoirea Constantinopolului şi Sfîntul sfințitul Mucenic Mochie.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cîte mi-a dat mie?

Fraţilor, îmbrăcaţi-vă dar, ca aleşi ai lui Dumnezeu, sfinţi şi iubiţi, cu milostivirile îndurării...

(Vezi: Duminica a treizecea după Pogorirea Sfîntului Duh, pag. 219).

Aliluia, glasul al 6-lea:

Ferice de omul care se teme de Domnul.

Stih: Neamul lui va fi puternic pe pămînt.

12. × Cei între sfinţi părinţii noştri Epifanie, episcopul Ciprului şi Gherman, patriarhul Constantinopolului.

†) *In Biserica Ortodoxă Română, în această zi, se pomeneşte şi Sfîntul Mucenic Ioan Valahul, care a pătimit pentru credința creştină la Constantinopol, în anul mîntuirii una mie şase sute şaizeci şi doi.*

Al Sfinților Părinți:

Fraţilor, aduceţi-vă aminte de mai-marii voştri...

(Vezi: 13 septembrie, pag. 302).

Al Sfîntului Mucenic Ioan Valahul:

Prochimen, glasul al 7-lea:

Prin Sfinţii care sînt în pămîntul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale.

Stih: Văzut-am pe Domnul înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clatin.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(VIII, 28—39)

Fraţilor, ştim că Dumnezeu toate le lucrează spre binele celor ce-L iubesc, celor care sînt chemaţi după voia Lui; căci pe cei pe care i-a cunoscut mai înainte, pe aceia mai înainte i-a şi hotărît să fie asemenea chipului Fiului Său, ca El să fie întîi-născut între mulţi fraţi. Iar pe care i-a hotărît mai înainte, pe aceia i-a şi chemat; şi pe care i-a chemat, pe aceia i-a şi îndreptat, iar pe care i-a îndreptat, pe aceia i-a şi mărit. Ce vom zice deci la acestea? Dacă Dumnezeu e pentru noi, cine este împotriva noastră? Cînd El pe Însuşi Fiul Său nu L-a cruţat, ci L-a dat morţii pentru noi toţi, cum nu ne va da, oare, toate împreună cu El? Cine va ridica pîră împotriva aleşilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Cel ce îndreptează; cine va osîndi? Oare, Hristos? Dar Hristos, Cel ce a murit şi mai ales Cel ce a înviat, Care şi este de-a dreapta lui Dumnezeu, El mijloceşte pentru noi. Cine ne va despărţi pe noi de iubirea lui Hristos? Oare, necazul? Ori strîmtorarea, ori prigoana, ori foametea, ori goliciunea, ori primejdia, ori sabia? Căci, precum este scris: Pentru Tine sîntem omorîţi toată ziua; socotitu-ne-am ca nişte oi de înjunghiere. Ci în toate acestea sîntem mai mult decît biruitori prin Acela care ne-a iubit. Pentru că sînt încredinţat că nici moartea, nici viaţa, nici îngerii, nici stăpîniile, nici ce este acum, nici ce va să fie, nici puterile, nici înălţimea, nici puterile adîncului şi nici o altă făptură nu va putea să ne despartă pe noi de dragostea lui Dumnezeu, cea întru Iisus Hristos, Domnul nostru.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Dreptul ca finicul va înflori.

Stih: Răsădiţi fiind în casa Domnului, în curţile Dumnezeului nostru vor înflori.

13. Sfînta Muceniță Glicheria.

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram...

(Vezi: Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

14. Sfîntul Mucenic Isidor.

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre...

(Vezi: 23 aprilie, pag. 355—356).

15. × Cuviosul părinte Pahomie cel Mare și Sfîntul Ahile, arhiepiscopul Larisei.

Al Cuviosului:

Prochimen, glasul al 7-lea:

Drepții să se bucure de izbînda lor.

Stih: Cîntați Domnului cîntare nouă.

Fraților, roada duhului este dragoste, bucurie, pace...

(Vezi: Sîmbătă în săptămîna a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 202).

Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Stih: Neamul lui va fi puternic, pe pămînt.

Al Ierarhului:

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

16. Cuviosul părinte Teodor cel sfințit, ucenicul cuviosului Pahomie cel Mare.

Fraților, cel ce seamănă cu zgîrcenie, cu zgîrcenie va și secera...

(Vezi: Duminica a optsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 156).

17. Sfîntul Apostol Andronic și cei împreună cu dînsul.

Fraților, socotesc că Dumnezeu pe noi, Apostolii, ne-a arătat ca pe cei din urmă...

(Vezi: Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

18. Sfîntul sfințitul Mucenic Teodot cel din Ancira, sfinții mucenici Petru, Dionisie și cei împreună cu dînșii, și sfintele șapte fecioare.

Al Sfîntului Mucenic:

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre...

(Vezi: 23 aprilie, pag. 355—356).

Al Mucenicilor:

Fraților, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

19. Sfîntul sfințitul Mucenic Patrichie, episcopul Brusei și cei împreună cu dînsul.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

20. Sfîntul Mucenic Talaleu.

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre...

(Vezi: 23 aprilie, pag. 355—356).

21. †) *Sfinții de Dumnezeu încoronați și întocmai cu Apostolii împărații Constantin și maica sa Elena.*

Prochimen, glasul al 8-lea:

În tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XXVI, 1 și 12—20)

În zilele acelea, Agripa a zis către Pavel: Îți este îngăduit să vorbești pentru tine. Atunci Pavel, întinzînd mîna, a vorbit întru apărarea sa: Ducîndu-mă la Damasc, cu

putere și cu însărcinare de la arhierei, am văzut, o, rege, la amiază, în calea mea, o lumină din cer, mai puternică decît strălucirea soarelui, și care m-a învăluit în strălucirea ei, ca și pe cei ce călătoreau cu mine. Atunci, noi am căzut cu toții la pămînt, iar eu am auzit un glas care-mi zicea în limba evreiască: Saule, Saule, de ce Mă prigonești? Greu îți este să lovești în țepușă cu piciorul. Iar eu am grăit: Cine ești Tu, Doamne? Domnul a răspuns: Eu sînt Iisus, pe Care tu Îl prigonești. Scoală-te dar și stai în picioare. Căci spre aceasta M-am arătat ție, ca să te rînduiesc slujitor și martor, atît celor ce ai văzut, cît și celor pentru care va fi să Mă arăt ție. Te-am scos pe tine din acest popor și dintre neamurile către care te trimit, ca să le deschizi ochii, să se întoarcă de la întuneric la lumină și de la stăpînirea lui Satan la Dumnezeu, și prin credința întru Mine să primească iertarea păcatelor și parte cu cei ce s-au sfințit. Drept aceea, rege Agripa, n-am fost neascultător cereștei arătări. Ci mai întîi, celor din Damasc și din Ierusalim, apoi în tot ținutul Iudeii, apoi neamurilor, le-am vestit să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu, făcînd lucruri vrednice de pocăință.

Aliluia, glasul 1:

Am înălțat pe alesul poporului Meu.

Stih: Fi-va mîna Mea cu el.

22. Sfîntul Mucenic Vasilisc.

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre fruntașii Bisericii...

(Vezi: 23 aprilie, pag. 355—356).

23. Cuviosul părinte și mărturisitor Mihail, episcopul Sinadei.

Fraților, Dumnezeu, Care a zis: Să strălucească din întuneric lumina!...

(Vezi: Duminica a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 141).

24. × Cuviosul părinte Simeon cel din Muntele Minunat.

Fraților, roada duhului este: dragoste, bucurie, pace...

(Vezi: Sîmbătă în săptămîna a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 202).

25. † A treia Aflare a cinstitului cap al Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan.

Fraților, Dumnezeu, Care a zis: Să strălucească din întuneric lumina!...

(Vezi: Duminica a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 141).

26. Sfîntul Apostol Iuda și Sfîntul Apostol Carp, unul din cei șaptezeci.

Fraților, socotesc că Dumnezeu pe noi, Apostolii, ne-a arătat ca pe cei din urmă...

(Vezi: Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

27. Sfîntul sfințitul Mucenic Terapont.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

28. Cuviosul Nichita, episcopul Calcedonului și Sfîntul sfințitul Mucenic Eladie.

Al Cuviosului :

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

Al Mucenicului :

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre fruntașii Bisericii...

(Vezi : 23 aprilie, pag. 355—356).

29. Sfînta Cuvioasa Muceniță Teodosia Fecioara.

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi : Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

30. Cuviosul părinte Isachie mărturisitorul.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

31. Sfîntul Apostol Ermia și Sfîntul sfințitul Mucenic Ermei.

Al Apostolului :

Fraților, socotesc că Dumnezeu pe noi, Apostolii, ne-a arătat ca pe cei din urmă...

(Vezi : Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

Al Mucenicului :

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre fruntașii Bisericii...

(Vezi : 23 aprilie, pag. 355—356).

LUNA IUNIE

1. Sfîntul Mucenic Iustin filozoful și alt Mucenic Iustin și cei împreună cu dînșii.

Fraților, a v î n d împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

2. Cel între sfinți părintele Nichifor mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului.

†) Tot în această zi, Sfîntul Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava, care a pătimit în Cetatea Albă.

Al Părintelui :

Prochimen, glasul 1 :

Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

Stih : Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

Al Mucenicului Ioan cel Nou de la Suceava.
Prochimen, glasul al 7-lea:

Drepții se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.

Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu cînd mă rog către Tine.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(II, 1—10).

Fiule Timotei, întărește-te în harul care e în Hristos Iisus. Și cele ce ai auzit de la mine, cu mulți martori de față, acestea le încredințează la oameni credincioși, care vor fi destoinici să învețe și pe alții. Tu, dar, pătimește, ca un bun ostaș al lui Hristos Iisus. Nici un ostaș, cînd intră în oștire, nu se încurcă cu treburile vieții, tocmai ca să fie pe plac celui care strînge oaste. Iar cînd se luptă cineva la jocuri, nu ia cununa, dacă nu s-a luptat după legile jocului. Cuvine-se ca plugarul ce se ostenește să mănînce mai întîi din roade. Înțelege cele ce-ți grăiesc. Căci Domnul îți va da pricepere în toate. Adu-ți aminte de Iisus Hristos, Care a înviat din morți și este din neamul lui David, după Evanghelia mea. Pentru această Evanghelie sufăr pînă acolo, că sînt ținut în lanțuri, ca un făcător de rele. Dar cuvîntul lui Dumnezeu nu se leagă. De aceea toate le rabd, pentru cei aleși, ca și ei să aibă parte de mîntuirea care este întru Hristos Iisus și de mărirea veșnică.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

3. Sfîntul Mucenic Lucian și cei împreună cu dînsul.

Fraților, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

4. Cel între sfinți părintele Mitrofan, patriarhul Constantinopolului.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate cîte mi-a dat mie?

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

5. Sfîntul sfințit Mucenic Dorotei, episcopul Tirului.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

6. Cuviosul părinte Visarion, făcătorul de minuni și cei împreună cu dînsul.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi: Duminica după Botez, pag. 339).

7. Sfîntul sfințitul Mucenic Teodot, episcopul Anghirei.

Fiule Timotei, tu ai urmat învățătura mea, strădania mea, năzuința mea...

(Vezi: Duminica a treizeci și treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 245).

8. × Sfîntul Mare Mucenic Teodor Stratilat.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Drepții se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.

Stih : Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ţie.

Fraţilor, Dumnezeu bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire...

(Vezi : Duminica a douăzeci şi treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 181).

Aliluia, glasul al 4-lea :

Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul cel din Liban se va înălţa.

Stih : Răsădiţi fiind în casa Domnului, în curţile Dumnezeului nostru vor înflori.

9. × Cel între sfinţi părintele Chiril, patriarhul Alexandriei.

Fraţilor, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

10. Sfîntul sfinţitul Mucenic Timotei, episcopul Brusei.

Fraţilor, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

11. ×) Sfinţii Apostoli Vartolomeu şi Barnaba.

În zilele acelea, Apostolii, cei ce se risipiseră din tulburarea întîmplată...

(Vezi : Duminica a cincea după Paşti, a Samarinencii, pag. 33).

Aliluia, glasul 1 :

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih : Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinţilor.

12. × Cuvioşii părinţi Onufrie cel Mare şi Petru al Atonului.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Drepţii să se bucure de izbînda lor.

Stih : Cîntaţi Domnului cîntare nouă.

Fraţilor, toţi cîţi sînt mînaţi de Duhul lui Dumnezeu...

(Vezi : Sîmbătă în săptămîna a cincea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 86).

Aliluia, glasul al 4-lea :

Fericit bărbatul, care se teme de Domnul şi doreşte să păzească poruncile Lui.

13. Sfînta Muceniţă Achilina şi Sfîntul Trifilie, episcopul Leucusiei din Cipru.

Al Muceniţei :

Fraţilor, mai înainte de venirea credinţei, noi eram păziţi sub Lege...

(Vezi : Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

Al Sfîntului :

Fraţilor, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

14. Sfîntul Prooroc Elisei şi cel între sfinţi Părintele Metodie, Patriarhul Constantinopolului.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Tu eşti preot în veac, după rînduiala lui Melchisedec.

Stih : Zis-a Domnul, Domnului meu : Şezi de-a dreapta Mea, pînă ce voi pune pe vrăjmaşii Tăi aşternut picioarelor Tale.

Al Proorocului :

Fraţilor, luaţi pildă de suferinţă şi de îndelungă răbdare pe proorocii care au grăit...

(Vezi : 20 iulie, pag. 373).

Al Sfîntului :

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(V, 4—10)

raţilor, nimeni nu-şi ia singur cinstea aceasta, ci dacă este chemat de Dumnezeu, ca şi Aaron. Aşa şi Hristos nu S-a preaslăvit pe Sine însuşi, ca să Se facă Arhiereu, ci Cel ce a grăit către El: Fiul Meu eşti

Tu, Eu astăzi Te-am n ă s c u t. Precum z i c e și în alt loc: Tu ești Preot în veac după rînduiala lui Melchisedec. În zilele trupului Său, El a dus, cu strigăt tare și cu lacrimi, cereri și rugăciuni către Cel ce putea să-L mîntuiască din moarte și auzit a fost pentru buna Sa cucernicie; și, deși era Fiu, a învățat ascultarea din cele ce a pătimit. Și făcîndu-Se desăvîrșit, S-a făcut tuturor celor ce-L ascultă pricină de m î n t u i r e veșnică. Iar de Dumnezeu a fost numit: Arhiereu, după rînduiala lui Melchisedec.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Lumină a răsărit dreptului și celor drepți cu inima, veselie.

15. Sfîntul Prooroc Amos.

Fraților, încredere ca aceasta avem noi, prin Hristos, către Dumnezeu...

(Vezi: Miercuri în săptămîna a unsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 117).

16. Sfîntul Tihon, făcătorul de minuni.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

17. Sfinții Mucenici Manuil, Savel, Ismail, Inochentie, Isavru și cei împreună cu dînșii.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Dați slavă lui Dumnezeu. Peste Israel măreția Lui și puterea Lui în nori.

Stih: În adunări binecuvîntați pe Dumnezeu.

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui...

(Vezi: Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 203).

Aliluia, glasul al 4-lea:

Cînd strigă drepții, Domnul îi aude și-i izbăvește.

Stih: Multe sînt necazurile drepților.

18. Sfîntul Mucenic Leontie.

Fraților, ca fii ai luminii să umblați, pentru că roada Duhului e în orice bunătate...

(Vezi: Luni în săptămîna întîi după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 57).

19. ×) Sfîntul Apostol Iuda, rudenia Domnului după trup.

Prochimen, glasul al 8-lea:

In tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

DIN EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFINTULUI APOSTOL IUDA, CITIRE: (I, 1—25)

uda, slujitor al lui Iisus Hristos și frate al lui Iacov, celor ce sînt c h e m a ț i, iubiți în Dumnezeu T a t ă l și păstrați pentru Iisus Hristos: Milă vouă și pace și iubirea să se înmulțească! Iubiților, fiindcă am ținut cu tot dinadinsul să vă scriu despre mîntuirea noastră cea de obște, simțit-am nevoie să vă scriu și să vă îndemn ca să luptați pentru credință, așa cum a fost dată ea sfinților, o singură dată. C ă c i s-au strecurat printre voi unii oameni, fără frica lui Dumnezeu, de demult hotărîți spre aceastã osîndă, c a r e schimbă harul Dumnezeului nostru în desfrînare și tăgăduiesc pe singurul nostru Stăpîn și Domn, pe Iisus Hristos. Voiesc, dar, să

vă aduc aminte, întrucît voi aţi ştiut odată toate acestea, că Domnul după ce a izbăvit pe popor din pămîntul Egiptului, a pierdut, după aceea, pe cei ce n-au crezut. Iar pe îngerii care nu şi-au păzit vrednicia, ci au părăsit locaşul lor, i-a pus la păstrare sub întuneric, în lanţuri veşnice, spre judecata zilei celei mari. Tot aşa, Sodoma şi Gomora şi cetăţile dimprejurul lor, care, în acelaşi chip ca acestea, s-au dat la desfrînare şi au umblat după trup străin, stau înainte ca pildă, suferind pedeapsa focului celui veşnic. Asemenea deci şi aceştia visînd, pîngăresc trupul, leapădă stăpînirea şi hulesc măririle cereşti. Dar Mihail Arhanghelul, cînd se împotrivea diavolului şi se certa cu el, pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să aducă judecată de hulă, ci a zis: Ceartă-te pe tine Domnul! Aceştia însă defaimă cele ce nu cunosc, iar cele ce, ca dobitoacele necuvîntătoare, ştiu din fire, într-acestea îşi găsesc pieirea. Vai lor! Că au umblat în calea lui Cain şi, pentru plată, s-au dat cu totul în rătăcirea lui Balaam şi au pierit ca în răzvrătirea lui Core. Aceştia sînt petele de necurăţie de la mesele voastre obşteşti, ospătînd fără sfială împreună cu voi, îmbuibîndu-se pe ei înşişi, nori fără de apă, purtaţi de vînturi, pomi tomnatici fără rod, de două ori uscaţi şi dezrădăcinaţi; valuri sălbatice ale mării, care îşi spumegă a lor ruşine, stele rătăcitoare, cărora întunericul întunericului li se păstrează în veşnicie. Dar şi Enoh, al şaptelea de la Adam, a proorocit despre aceştia, zicînd: Iată, a venit Domnul în zecile de mii de sfinţi ai Lui, ca să facă judecată împotriva tuturor şi să mustre pe toţi nelegiuiţii de toate faptele păgînătăţii lor, întru care au făcut fărădelege şi de toate cuvintele de ocară, pe care ei, păcătoşi, netemători de Dumnezeu, le-au rostit împotriva Lui. Aceştia sînt cîrtitori, nemulţumiţi cu starea lor, umblînd cum îi poartă poftele, iar gura lor grăieşte lucruri trufaşe, deşi, pentru folos, dau unor feţe mare cinste. Voi însă, iubiţilor, aduceţi-vă aminte de cuvintele zise mai dinainte de către Apostolii Domnului nostru Iisus Hristos, că ei vă spuneau: În vremea de pe urmă fi-vor batjocoritori, umblînd potrivit cu poftele lor de nelegiuiri. Aceştia sînt cei ce fac dezbinări, oameni fireşti, care nu au Duhul. Dar voi, iubiţilor, zidiţi-vă pe voi înşivă, întru a voastră preasfîntă credinţă, rugîndu-vă în Duhul Sfînt. Păziţi-vă întru dragostea lui Dumnezeu şi aşteptaţi mila Domnului nostru Iisus Hristos, spre viaţa cea veşnică. Şi pe unii, şovăitori, mustraţi-i; pe alţii, smulgîndu-i din foc, mîntuiţi-i; de alţii însă fie-vă milă cu frică, urînd şi cămaşa spurcată de pe trupul lor. Iar Celui ce poate să vă păzească pe voi de orice cădere şi să vă pună înaintea slavei Lui, neprihăniţi, cu bucurie mare, singurului Dumnezeu, Mîntuitorul nostru, prin Iisus Hristos,

Domnul nostru, slavă, preaslăvire, putere și stăpînire, mai înainte de tot veacul și acum și întru toți vecii. Amin!

Aliluia, glasul al 2-lea:

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih: Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinților.

20. Sfîntul sfințitul Mucenic Metodie, episcopul Patarelor.

Fiule Timotei, tu ai urmat învățătura mea, strădania mea, năzuința mea...

(Vezi: Duminica a treizeci și treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 245).

21. Sfîntul sfințitul Mucenic Iulian Tersineanul.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Dați slavă lui Dumnezeu! Peste Israel măreția Lui și puterea Lui în nori.

Stih: În adunări binecuvîntați pe Dumnezeu.

Fraților, ca fii ai luminii să umblați, pentru că roada Duhului...

(Vezi: Luni în săptămîna întîi după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 57).

Aliluia, glasul al 4-lea:

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih: Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

22. Sfîntul sfințitul Mucenic Evsevie, episcopul Samosatei.

Fiule Timotei, tu ai urmat învățătura mea, strădania mea, năzuința mea...

(Vezi: Duminica a treizeci și treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 245).

23. Sfînta Muceniță Agripina.

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi: Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

24. (†) *Nașterea cinstitului, măritului Prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan.*

Prochimen, glasul al 7-lea:

Iar drepții se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.

Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ție.

Fraților, acum mîntuirea este mai aproape de noi, decît atunci cînd am primit credința...

(Vezi: Duminica Lăsatului sec de brînză, pagina 270).

Aliluia, glasul al 2-lea:

Binecuvîntat este Domnul, Dumnezeul părinților noștri.

Stih: Iar tu, Pruncule, prooroc al Celui preaînalt, te vei chema.

25. Sfînta Cuvioasa Muceniță Fevronia.

Fraților, ca fii ai luminii să umblați, pentru că roada Duhului...

(Vezi: Luni în săptămîna întîi după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 57).

26. Cuviosul părinte David de la Tesalonic.

Fraților, cel ce seamănă cu zgîrcenie, cu zgîrcenie va și secera...

(Vezi: Duminica a optsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 156).

27. Cuviosul părinte Samson, primitorul de străini.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Scumpă este, înaintea Domnului, moartea cuvioșilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate cîte mi-a dat mie?

Fraţilor, cel ce seamănă cu zgîrcenie, cu zgîrcenie va şi secera...

(Vezi: Duminica a optsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 156).

Aliluia, glasul al 8-lea:

Fericit bărbatul care se teme de Domnul şi doreşte să păzească poruncile Lui.

Stih: Imparte, dă la săraci.

28. × Aducerea moaştelor Sfinţilor doctori fără de arginţi şi făcători de minuni, Chir şi Ioan.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Prin sfinţii, care sînt pe pămîntul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.

Stih: Văzut-am pe Domnul, înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clatin.

Fraţilor, fiecăruia Duhul, în arătarea Lui, îi dă spre folosul tuturor...

(Vezi: 17 noiembrie, pag. 321).

Aliluia, glasul al 4-lea:

Cît este de bine şi cît este de frumos să locuiască fraţii împreună.

Stih: Că unde e unire, Dumnezeu trimite viaţă şi binecuvîntări nesfîrşite.

29. (†) *Sfinţii măriţii şi întru tot lăudaţii Apostoli Petru şi Pavel.*

Prochimen, glasul al 8-lea:

În tot pămîntul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea mîinilor Lui o vesteşte tăria.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XI, 21 — XII, 9)

Fraţilor, în orice ar cuteza cineva să se laude, întru neînţelepţie vorbesc, întru aceea cutez şi eu! Sînt ei evrei? Evreu sînt şi eu. Sînt ei israeliţi? Israelit sînt şi eu. Sînt ei sămînţa lui Avraam? Sînt şi eu. Sînt ei slujitori ai lui Hristos? Nebuneşte fie spus: Eu sînt mai mult ca ei! În osteneli mai mult, în bătăi mai mult, în temniţe peste măsură, în primejdii de mai multe ori. De la iudei, de cinci ori am luat patruzeci de bice, fără unul. De trei ori am fost bătut cu vergi, odată am fost împroşcat cu pietre; de trei ori s-a sfărîmat corabia cu mine; o noapte şi o zi m-am zbătut în mijlocul mării. În călătorii, de multe ori, în primejdii pe rîuri, în primejdii din partea tîlharilor, în primejdii din partea neamului meu, în primejdii din partea păgînilor, în primejdii în cetăţi, în primejdii în pustie, în primejdii pe mare, în primejdii între fraţii mincinoşi; în osteneală şi în trudă, în privegheri adeseori, în foame şi în sete, în posturi de multe ori, în frig şi în golătate. Pe lîngă cele dinafară, ceea ce mă împresoară în toate zilele este grija de toate Bisericile. Cine este slab şi eu să nu mă simt slab cu el? Cine se zdruncină din credinţă şi eu să nu mă aprind de focul lui? Dacă trebuinţă este să mă laud, cu ale mele neputinţe mă voi lăuda! Dumnezeu şi Tatăl Domnului nostru Iisus, Cel ce este binecuvîntat în veci, ştie că nu mint! În Damasc, dregătorul regelui Areta păzea cetatea Damascului, ca să mă prindă; şi printr-o fereastră am fost lăsat în jos, peste zid, într-un coş, şi am scăpat din mîinile lui. Însă a mă lăuda nu-mi este de folos. Căci voi veni la vedenii şi

la descoperiri ale Domnului. Cunosc un om în Hristos, care acum paisprezece ani - dacă a fost cu trupul, nu ştiu; dacă a fost afară din trup, nu ştiu, Dumnezeu ştie - a fost răpit pînă în al treilea cer; şi ştiu despre acest om - dacă a fost cu trupul, dacă a fost fără de trup, nu ştiu, Dumnezeu ştie - că a fost răpit în rai şi a auzit cuvinte de nespus, pe care nu se cuvine omului să le rostească. Pentru unul ca acesta mă voi lăuda; cît pentru mine însumi nu mă voi lăuda, decît numai în neputinţele mele. Chiar de mi-ar fi voia să mă laud, nu voi fi fără de minte, pentru că voi spune adevărul; dar mă feresc de aceasta, ca să nu mă socotească nimeni mai presus decît mă vede sau decît aude de la mine. Şi pentru ca să nu mă trufesc cu măreţia acestor descoperiri, d a t u-mi-s-a mie un ghimpe în trup, un înger al Satanei, ca să mă bată peste obraz şi să nu mă trufesc. Asupra lui, de trei ori am rugat pe Domnul, ca să-l depărteze de la mine; dar mi-a zis: Îţi este de ajuns harul Meu, pentru că puterea Mea se săvîrşeşte în neputinţă. Deci foarte bucuros mă voi lăuda mai ales în neputinţele mele, ca să locuiască întru mine puterea lui Hristos.

Aliluia, glasul 1:

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih: Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinţilor.

30. † Soborul sfinţilor şi întru tot lăudaţilor doisprezece Apostoli.

Fraţilor, întristarea cea după Dumnezeu lucrează pocăinţă spre mîntuire...

(Vezi: Vineri în săptămîna a douăsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 123).

LUNA IULIE

1. × Sfinţii doctori fără de arginţi, Cosma şi Damian, cei din Roma, făcătorii de minuni.

Fraţilor, voi sînteţi trupul lui Hristos şi mădulare fiecare în parte...

(Vezi: 1 noiembrie, pag. 318).

2. ×) Punerea cinstitului veşmînt al Preasfintei, Stăpînei noastre de Dumnezeu Născătoarei şi Pururea Fecioarei Maria, în Vlaherne din Constantinopol.

Fraţilor, adevărat este că şi Vechiul Testament are orînduiri pentru slujba dumnezeiască...

(Vezi: 21 noiembrie, pag. 323).

Aliluia, glasul al 2-lea :

Doamne, vino la odihna Ta.

Stih : Jurat-a Domnul credincioșie lui David și nu se va lepăda de jurămîntul Său.

3. Sfîntul Mucenic Iachint și Sfîntul Anatolie.

Al Mucenicului :

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre fruntașii Bisericii...

(Vezi : 23 aprilie, pag. 355—356).

Al Părintelui :

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

4. Cel între sfinți Părintele Andrei Ierusalimiteanul, arhiepiscopul Critului și Preacuvioasa Marta.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Se vor lăuda cuvioșii întru slavă și se vor bucura în așternuturile lor.

Stih : Cîntați Domnului cîntare nouă, lauda Lui în biserica celor cuvioși.

Fraților, roada duhului este : dragoste, bucurie, pace...

(Vezi : Sîmbătă în săptămîna a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 202).

Aliluia, glasul al 6-lea :

Fericit e omul care se teme de Domnul.

Stih : Neamul lui va fi puternic pe pămînt.

5. † Cuvioșii părinți Atanasie al Atonului și Lampadie.

Fraților, ascultați de conducătorii voștri și vă supuneți lor...

(Vezi : 6 decembrie, pag. 326).

6. Sfîntul Sisoe cel Mare.

Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos...

(Vezi : Duminica după Botez, pag. 339).

7. Cuvioșii părinți Toma, cel din Maleon, Acachie, cel de la Scara și Sfînta Marea Muceniță Chiriachi.

Fraților, roada duhului este : dragoste, bucurie, pace...

(Vezi : Sîmbătă în săptămîna a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 202).

8. × Sfîntul Mare Mucenic Procopie.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Drepții se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.

Stih : Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ție.

Fiule Timotei, vrednic de credință este acest cuvînt și vrednic de toată primirea...

(Vezi : Duminica a treizeci și doua după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 238).

Aliluia, glasul 1 :

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih : Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

9. Sfîntul sfințitul Mucenic Pangratie, episcopul Tauromenei din Sicilia.

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

(Vezi : 13 noiembrie, pag. 321).

10. Sfinții 45 de Mucenici din Nicopolea Armeniei.

Fraților, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

11. × Sfînta şi lăudata Muceniţă Eufimia.

Fraţilor, fiind împreună-lucrători cu Hristos, vă îndemnăm...

(Vezi: Duminica a şaisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 146).

12. Sfinţii Mucenici Proclu şi Ilarie şi Cuviosul Părinte Mihail Maleinul.

Al Mucenicilor:

Fraţilor, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

Al Părintelui:

Fraţilor, cel ce seamănă cu zgîrcenie, cu zgîrcenie va şi secera...

(Vezi: Duminica a optsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 156).

13. × Soborul Sfîntului Arhanghel Gavriil şi Cuviosul Ştefan Savaitul.

Fraţilor, dacă s-a adeverit cuvîntul grăit prin îngeri şi orice călcare de poruncă...

(Vezi: 6 septembrie, pag. 301).

14. Sfîntul Apostol Achila.

Fraţilor, socotesc că Dumnezeu, pe noi, Apostolii, ne-a arătat ca pe cei din urmă...

(Vezi: Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

15. × Sfinţii Mucenici Chiric şi Iulita.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Înfricoşat este Dumnezeu în locaşul Său cel sfînt, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: În adunări binecuvîntaţi pe Dumnezeu.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (XIII, 11 — XIV, 4)

Fraţilor, cînd eram copil vorbeam ca un copil, simţeam ca un copil, judecam ca un copil; cînd m-am făcut bărbat, am lepădat cele ale copilului. Acum vedem ca prin oglindă, în ghicitură, atunci însă faţă către faţă; acum cunosc în parte, dar atunci voi cunoaşte pe deplin, precum cunoscut am fost şi eu. Şi acum rămîn aceste trei: credinţa, nădejdea, dragostea. Iar mai mare dintre acestea este dragostea. Căutaţi dragostea. Rîvniţi cele duhovniceşti, dar mai ales ca să proorociţi. Pentru că cine vorbeşte în limbi nu vorbeşte oamenilor, ci lui Dumnezeu, căci nimeni nu-l înţelege, ci el, în duh, grăieşte taine. Cine prooroceşte însă vorbeşte oamenilor, spre zidire şi îndemn şi mîngîiere. Cel ce grăieşte în limbi pe sine singur se zideşte, pe cînd cel ce proorroceşte zideşte Biserica.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Cînd strigă drepţii, Domnul îi aude.

Stih: Multe sînt necazurile drepţilor şi din toate îi va izbăvi Domnul.

16. Sfintele şi a toată lumea şase soboare, iar mai ales al patrulea şi pomenirea sfîntului sfinţitului Mucenic Antinoghen.

În ştiinţă să fie că, în ziua de 16 a lunii iulie, de se va întîmpla duminică, săvîrşim pomenirea Sfinţilor Părinţi de la cele şase soboare a toată lumea. De se va întîmpla însă, această zi, luni, marţi, miercuri, se cîntă slujba lor în duminica dinainte; iar de se va întîmpla joi, vineri, sîmbătă, se cîntă slujba lor în duminica următoare.

Al Soboarelor:

Prochimen, glasul al 7-lea:

Drepţii se vor bucura şi vor nădăjdui în Domnul.

Stih: Fericiţi cărora s-au iertat fărădelegile şi cărora s-au acoperit păcatele.

Fiule Tit, vrednic de crezare este cuvîntul şi voiesc să adevereşti acestea cu tărie...

(Vezi: 11 octombrie, pag. 312).

Aliluia, glasul al 4-lea:

Cînd strigă drepţii, Domnul îi aude.

Stih: Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit.

Al Mucenicului:

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîţiva dintre...

(Vezi: 23 aprilie, pag. 355—356).

17. × Sfînta Mare Muceniţă Marina; Sfinţii Părinţi de la Sinodul al IV-lea Ecumenic.

Al Muceniţei:

Prochimen, glasul al 4-lea:

Înfricoşat este Dumnezeu în locaşul Său cel sfînt, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: În adunări binecuvîntaţi pe Dumnezeu.

Fraţilor, mai înainte de venirea credinţei, noi eram păziţi sub Lege...

(Vezi: Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

Aliluia, glasul 1:

Aşteptînd, am aşteptat pe Domnul.

Stih: Picioarele mele le-a pus pe piatră.

Şi se citeşte şi Apostolul Sinodului, cel din ziua precedentă.

18. Sfîntul Mucenic Iachint cel din Amastrida şi Sfîntul Mucenic Emilian.

Fraţilor, a v î n d împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

19. Cuvioasa maica noastră Macrina, sora Marelui Vasile şi Cuviosul Dia.

Al Cuviosului:

Fraţilor, cel ce seamănă cu zgîrcenie, cu zgîrcenie va şi secera...

(Vezi: Duminica a optsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 156).

Al Cuvioasei Maici:

Pavel, prin voinţa lui Dumnezeu, Apostol al lui Hristos Iisus...

(Vezi: Marţi, în săptămîna a douăzeci şi una după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 168).

20. †) *Sfîntul măritul Prooroc Ilie.*

Prochimen, glasul al 4-lea:

Tu eşti preot în veac, după rînduiala lui Melchisedec.

Stih: Zis-a Domnul, Domnului meu: Şezi de-a dreapta Mea, pînă ce voi pune pe vrăjmaşii Tăi aşternut picioarelor Tale.

DIN EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE: (V, 10—20)

raţilor, luaţi ca pildă de suferinţă şi de îndelungă răbdare pe proorocii care au grăit în numele Domnului. Iată, fericim pe cei ce au răbdat; aţi auzit de răbdarea lui Iov şi aţi văzut sfîrşitul hărăzit lui de Domnul; căci mult milostiv este Domnul şi plin de îndurare. Iar mai înainte de toate, fraţii mei, să nu vă juraţi nici pe cer, nici pe pămînt, nici cu orice alt jurămînt, ci să vă fie vouă ce este aşa, aşa, şi ce este nu, nu, ca să nu cădeţi în judecată. Este vreunul din voi în suferinţă? Să se roage. Este cineva cu inimă bună? Să c î n t e psalmi. Este cineva bolnav î n t r e voi? Să cheme preoţii Bisericii şi să se roage pentru el, ungîndu-l

cu untdelemn, în numele Domnului. Şi rugăciunea credinţei va mîntui pe cel bolnav şi Domnul îl va ridica şi de va fi făcut păcate se vor ierta lui. Mărturisiţi-vă unul altuia păcatele şi vă rugaţi unul pentru altul, ca să vă vindecaţi, că mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului. Ilie era om, asemenea cu noi în slăbiciuni, şi cu rugăciune s-a rugat ca să nu plouă şi nu a plouat trei ani şi şase luni. Şi iarăşi s-a rugat şi cerul a dat ploaie şi pămîntul a odrăslit roada sa. Fraţii mei, dacă vreunul dintre voi va rătăci de la adevăr şi-l va întoarce cineva, să ştie că cel ce a întors pe păcătos de la rătăcirea căii lui, îşi va mîntui sufletul din moarte şi va acoperi mulţime de păcate.

Aliluia, glasul al 5-lea :

Moise şi Aaron dintre preoţii Lui şi Samuil dintre cei ce cheamă numele Lui.

Stih :Strigat-au către Domnul şi El i-a auzit pe ei.

21. Cuvioşii părinţi : Simeon, cel ce s-a făcut nebun pentru Hristos, Ioan cel ce a sihăstrit împreună cu dînsul şi Sfîntul Prooroc Iezechil.

Al Cuvioşilor :

Fraţilor, cel ce seamănă cu zgîrcenie, cu zgîrcenie va şi secera...

(Vezi : Duminica a optsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 156).

Al Proorocului :

Fraţilor, încredere ca aceasta avem noi, prin Hristos, către Dumnezeu...

(Vezi : Miercuri în săptămînta a unsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 117).

22. × Sfînta Mironosiţă şi întocmai cu Apostolii Maria Magdalena.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Înfricoşat este Dumnezeu în locaşul Său cel sfînt, Dumnezeul lui Israel.

Stih :În adunări binecuvîntaţi pe Dumnezeu.

Fraţilor, voi sînteţi pecetea Apostoliei mele întru Domnul...

(Vezi : Duminica a unsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 120).

Aliluia, glasul al 2-lea :

Aşteptînd, am aşeptat pe Domnul.

Stih : Cînd strigă drepţii, Domnul îi aude.

23. Aducerea moaştelor sfîntului sfinţitului Mucenic Foca şi sfinţii Mucenici : Trofim, Teofil şi cei împreună cu dînşii.

Fraţilor, ascultaţi de învăţătorii voştri şi vă supuneţi lor...

(Vezi : 6 decembrie, pag. 326).

24. × Sfînta Mare Muceniţă Hristina.

Fraţilor, mai înainte de venirea credinţei, noi eram păziţi de Lege...

(Vezi : Joi în săptămîna a unsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 118).

25. ×) Adormirea Sfintei Ana, mama Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Fraţilor, Avraam a avut doi fii...

(Vezi : 23 septembrie, pag. 306).

Aliluia, glasul al 2-lea :

Aşteptînd, am aşteptat pe Domnul.

Stih :Cînd strigă drepţii, Domnul îi aude.

26. Sfîntul sfințitul Mucenic Ermolae și cei împreună cu dînsul și Cuvioasa Muceniță Paraschevi.

Prochimen, glasul al 7-lea :

Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate cîte mi-a dat mie.

Stih : Împlini-voi făgăduințele date Domnului, înaintea a tot poporul Lui.

Al Mucenicului :

Fiule Timotei, cei ce slujesc bine, rang bun dobîndesc...

(Vezi : Sîmbătă înaintea Botezului, pag. 336).

Al Cuvioasei :

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți de Lege...

(Vezi : Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

Aliluia, glasul al 2-lea :

Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate.

Stih : Căci Domnul a ales Sionul, și l-a ales ca locuință Lui.

27. † Sfîntul Mare Mucenic și tămăduitor Pantelimon.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Drepții se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.

Stih : Auzi, Dumnezeule, glasul meu cînd mă rog Ție.

Fiule Timotei, întărește-te în harul care e în Hristos Iisus...

(Vezi : 26 octombrie, pag. 315).

Aliluia, glasul al 4-lea :

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih : Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

28. Sfinții Apostoli și diaconi Prohor, Nicanor, Timon și Parmena.

Fraților, știm că toată făptura suspină laolaltă și este pînă acum ca în dureri de naștere...

(Vezi : Joi în săptămîna a treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 72).

29. Sfîntul Mucenic Calinic și Sfînta Muceniță Teodota.

Fraților, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi : 9 martie, pag. 349—350).

30. Sfinții Apostoli Sila și Silvan și cei împreună cu dînșii.

Fraților, socotesc că Dumnezeu, pe noi, Apostolii, ne-a arătat ca pe cei din urmă...

(Vezi : Duminica a zecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 115).

31. × Înainteprăznuirea scoaterii cinstitei și de viață făcătoarei Cruci și Sfîntul și Dreptul Evdochim.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Înfricoșat este Dumnezeu în locașul Său cel sfînt, Dumnezeul părinților noștri.

Stih : În adunări binecuvîntați pe Dumnezeu.

Fraților, toți cîți sînt mînați de Duhul lui Dumnezeu...

(Vezi : Sîmbătă în săptămîna a cincea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 86).

Aliluia, glasul al 4-lea :

Cînd strigă drepții, Domnul îi aude.

Stih : Multe sînt necazurile drepților și din toate îi va izbăvi Domnul.

LUNA AUGUST

1. ×) Închinarea cinstitului lemn al cinstitei și de viață făcătoarei Cruci și Sfinții șapte Mucenici Macabei, cu mama lor Solomoni și dascălul lor Eliazar.

În zilele acelea, Pavel hotărîse să treacă pe apă pe lîngă Efes...

(Vezi: Duminica a șaptea după Paști, pag. 45).

2. × Aducerea moaștelor Sfîntului întîi Mucenic și Arhidiacon Ștefan.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Drepții se vor bucura și vor nădăjdui în Domnul.

Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ție.

În zilele acelea, Ștefan fiind plin de dar și de putere făcea minuni și semne mari...

(Vezi: Luni în săptămîna a treia după Paști, pag. 20).

Aliluia, glasul al 4-lea:

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih: Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

3. Cuvioșii părinți Isachie, Dalmat și Faust.

Fraților, ascultați de învățătorii voștri și vă supuneți lor...

(Vezi: 6 decembrie, pag. 326).

4. Sfinții șapte tineri din Efes și Sfînta Cuvioasa Muceniță Evdochia.

Al Sfinților șapte tineri:

Fraților, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

Al Muceniței:

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi: Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 138).

5. × Înainteprăznuirea Schimbării la față a Domnului Dumnezeului și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos și sfîntul Mucenic Eusignie.

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre fruntașii Bisericii...

(Vezi: 23 aprilie, pag. 355—356).

6. (†) *Schimbarea la față a Domnului Dumnezeului și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos.*

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cît de minunate sînt lucrurile Tale, Doamne! Toate cu înțelepciune le-ai făcut.

Stih: Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul. Doamne, Dumnezeul meu, mare și minunat ești Tu.

DIN EPISTOLA A DOUA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL PETRU, CITIRE:

(I, 10—17)

Fraților, siliți-vă cu atît mai vîrtos să faceți temeinică chemarea și alegerea voastră, căci, făcînd acestea, nu veți greși niciodată, ci astfel vi se va da cu bogăție intrarea în

veşnica împărăţie a Domnului nostru şi Mîntuitorului Iisus Hristos. Drept aceea, voi avea grijă pururea, să vă aduc aminte de acestea, măcar că le ştiţi şi sînteţi întăriţi întru adevărul în care staţi. Socotesc că este drept, cîtă vreme sînt în acest cort, să vă ţin treji, prin aducerea aminte, fiindcă ştiu că degrabă voi lepăda cortul acesta, precum mi-a arătat Domnul nostru Iisus Hristos. Dar mă voi nevoi ca să puteţi, în orice timp, după plecarea mea, să ţineţi minte aceste lucruri, pentru că noi v-am adus la cunoştinţă puterea Domnului nostru Iisus Hristos şi venirea Lui, nu luîndu-ne după basme meşteşugite, ci văzînd slava Lui, cu ochii noştri. Într-adevăr, El a primit de la Dumnezeu-Tatăl cinste şi slavă, atunci cînd, din înălţimea slavei, un glas ca acesta a venit către El: Acesta este Fiul Meu cel iubit întru Care am binevoit. Şi acest glas, noi l-am auzit, pogorîndu-se din cer, pe cînd eram cu Domnul, în muntele cel sfînt. Avem astfel întărirea cuvîntului proorocesc, la care bine faceţi luînd aminte, ca la o făclie ce străluceşte în loc întunecos, pînă cînd se va lumina de ziuă şi luceafărul va răsări în inimile voastre.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Ale Tale sînt cerurile şi pămîntul este al Tău.

Stih: Fericit este poporul care cunoaşte strigăt de bucurie!

7. Sfîntul preacuviosul Mucenic Dometie Persul.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Domnul cel tare şi puternic.

Stih: Al Domnului este pămîntul şi toate de pe el.

Fraţilor, Dumnezeu bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire, cu care ne-a iubit...

(Vezi: Duminica a douăzeci şi treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 181).

Aliluia, glasul 1:

Cîntaţi Domnului cîntare nouă; lauda Lui în biserica cuvioşilor.

8. Sfîntul Emilian mărturisitorul, episcopul Ciziculul.

Fraţilor, noi avem un Arhiereu, Care S-a aşezat...

(Vezi: 6 noiembrie, pag. 319).

9. ✕) Sfîntul Apostol Matia.

Prochimen, glasul al 8-lea:

In tot pămîntul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea miinilor Lui o veşteşte tăria.

În zilele acelea, de la muntele ce se cheamă al Măslinilor...

(Vezi: Luni în Săptămîna Luminată, pag. 8).

Aliluia, glasul 1:

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih: Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinţilor.

10. Sfîntul Mucenic şi Arhidiacon Lavrentie.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Drepţii se vor bucura şi vor nădăjdui în Domnul.

Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ţie.

Fiule Timotei, întăreşte-te în harul care e în Hristos Iisus...

(Vezi: 26 octombrie, pag. 315).

11. Sfîntul Mucenic şi Arhidiacon Euplu şi Sfîntul părinte Nifon.

Al Mucenicului:

Fiule Timotei, întăreşte-te în harul care e în Hristos Iisus...

(Vezi: 26 octombrie, pag. 315).

Al Părintelui:

Fraţilor, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...

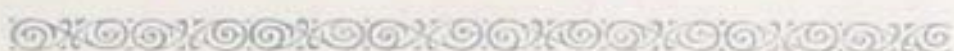
(Vezi: 13 noiembrie, pag. 321).

12. Sfinţii mucenici Fotie şi Anichit.

Fraţilor, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

13. Cuviosul părinte Maxim mărturisitorul.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Drepţii să se bucure de izbînda lor.

Stih: Cîntaţi Domnului cîntare nouă; lauda Lui în biserica celor cuvioşi.

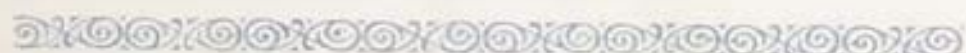
Fraţilor, întăriţi-vă în Domnul şi întru puterea tăriei Lui...

(Vezi: Duminica a douăzeci şi şaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 203).

Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit bărbatul, care se teme de Domnul şi doreşte să păzească poruncile Lui.

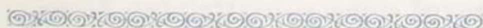
Stih: Neamul lui va fi puternic pe pămînt, că neamul celor drepţi se binecuvintează.

14. × Înainteprăznuirea Adormirii Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei şi Sfîntul Prooroc Miheea.

Fraţilor, încredere ca aceasta avem noi, prin Hristos, către Dumnezeu...

(Vezi: Miercuri în săptămîna a unsprezecea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 117).

15. (†) *Adormirea Preasfintei, Stăpînei noastre de Dumnezeu Născătoarei şi Pururea Fecioarei Maria.*

Prochimen, glasul al 3-lea:

Măreşte sufletul meu pe Domnul şi s-a bucurat duhul meu, de Dumnezeu, Mîntuitorul meu.

Stih: Că a căutat spre smerenia roabei Sale; că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

DIN EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(II, 5—11).

Fraţilor, cugetaţi în voi la fel ca şi Hristos Iisus, Care, în chipul lui Dumnezeu fiind, nu răpire a socotit a fi El întocmai cu Dumnezeu, ci S-a deşertat pe Sine, chip de rob luînd, făcîndu-Se oamenilor asemenea, şi la înfăţişare aflîndu-Se ca un om, S-a smerit pe Sine, ascultător făcîndu-Se pînă la moarte, şi încă moarte de cruce. Pentru aceea, şi Dumnezeu L-a preaînălţat şi I-a dăruit Lui numele care este mai presus de orice nume: Ca, întru numele lui Iisus, tot genunchiul să se plece, al celor cereşti şi al celor pămînteşti şi al celor de dedesubt. Şi să mărturisească toată limba că Domn este Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu-Tatăl.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Scoală, Doamne, întru odihna Ta, Tu şi chivotul sfinţirii Tale.

Stih: Jurat-a Domnul, lui Davil, adevărul şi nu-l va lepăda.

16. ×) Aducerea din Edesa la Constantinopol a chipului cel nefăcut de mînă al Domnului nostru Iisus Hristos (Sfînta Mahramă) şi Sfîntul Mucenic Diomid.

Prochimen, glasul al 8-lea:

Să nu-Ţi întorci faţa Ta, de la sluga Ta.

Stih: Mîntuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.

Fiule Timotei, cei ce slujesc bine, rang bun dobîndesc...

(Vezi: Sîmbătă înaintea Botezului, pag. 336).

Aliluia, glasul al 4-lea:

Ţie se cuvine laudă, Dumnezeule, în Sion.

17. Sfîntul sfințitul Mucenic Miron.

Fiule Timotei, tu ai urmat învățătura mea, strădania mea, năzuința mea...

(Vezi: Duminica a treizeci și treia după Pogorirea Sfîntului Duh, pag. 245).

18. Sfinții Mucenici Flor și Lavru.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Înfricoșat este Dumnezeu în locașul Său cel Sfînt, Dumnezeul părinților noștri.

Stih: În adunări binecuvîntați pe Dumnezeu!

Fraților, mă bucur acum de suferințele mele pentru voi...

(Vezi: Joi în săptămîna a douăzeci și una după Pogorirea Sfîntului Duh, pag. 169).

Aliluia, glasul al 4-lea:

Cînd strigă drepții, Domnul îi aude.

Stih: Multe sînt necazurile drepților și din toate îi va izbăvi Domnul.

19. Sfîntul Mucenic Andrei Stratilat și cei împreună cu dînsul.

În vremea aceea, regele Irod a pus mîna pe cîțiva dintre fruntașii Bisericii...

(Vezi: 23 aprilie, pag. 355—356).

20. Sfîntul Prooroc Samuil.

Fraților, încredere ca aceasta avem noi, prin Hristos, către Dumnezeu...

(Vezi: Miercuri în săptămîna a unsprezecea după Pogorirea Sfîntului Duh, pag. 117).

21. Sfîntul Apostol Tadeu și Sfînta Mucenița Vasa.

Al Apostolului:

În zilele acelea, de la muntele ce se cheamă al Măslinilor...

(Vezi: Luni în Săptămîna Luminată, pag. 8).

Al Muceniței:

Fraților, mai înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege...

(Vezi: Joi în săptămîna a cincisprezecea după Pogorirea Sfîntului Duh, pag. 138).

22. Sfîntul Mucenic Agatonic și cei împreună cu dînsul.

Fraților, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

23. Sfîntul Mucenic Lup.

În această zi se sfîrșește Praznicul Adormirii Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și Pururea Fecioarei Maria.

Fraților, proorocii, prin credință, au biruit împărății...

(Vezi: Duminica întîi după Pogorirea Sfîntului Duh, pag. 63).

24. Sfîntul sfințit Mucenic Eutihie ucenicul Sfîntului Ioan teologul.

Fiule Timotei, tu ai urmat învățătura mea, strădania mea, năzuința mea...

(Vezi: Duminica a treizeci și treia după Pogorirea Sfîntului Duh, pag. 245).

25. × Întoarcerea moaștelor Sfîntului Apostol Vartolomeu și Sfîntul Apostol Tit.

Prochimen, glasul al 8-lea:

În tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

DIN EPISTOLA CĂTRE TIT A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(I, 1—5; II, 15; III, 1—3, 12—15)

avel, slujitor al lui Dumnezeu și Apostol al lui Iisus Hristos, pentru credința aleșilor lui Dumnezeu și pentru cunoștința adevărului celui întocmai cu buna cucernicie, întru nădejdea vieții veșnice, făgăduite mai înainte de

anii vecilor de Dumnezeu, Care nu minte, şi Care, la timpul cuvenit, Şi-a făcut cunoscut cuvîntul Său, prin propovăduirea încredinţată mie, după porunca Mîntuitorului nostru Dumnezeu, lui Tit, adevăratul meu fiu, din credinţa cea de obşte: har, milă şi pace, de la Dumnezeu-Tatăl şi de la Domnul Iisus Hristos, Mîntuitorul nostru. Pentru aceasta te-am lăsat în Creta, ca să îndreptezi cele ce mai lipsesc şi să aşezi preoţi prin cetăţi, precum ţi-am rînduit: Acestea grăieşte şi îndeamnă şi ceartă cu toată tăria. Nimeni să nu te dispreţuiască. Adu-le aminte să se supună stăpînirilor şi dregătorilor, să asculte, să fie gata spre orice lucru bun, să nu defaime pe nimeni, să fie paşnici, să fie îngăduitori, să arate către toţi oamenii deplină blîndeţe. Pentru că şi noi eram altădată fără de minte, neascultători, amăgiţi, slujind poftelor şi multor feluri de desfătări, petrecînd viaţa în răutate şi pizmuire, urîţi fiind şi urîndu-ne unul pe altul. Cînd voi trimite pe Artemas la tine sau pe Tihic, sîrguieşte-te să vii la mine, la Nicopole, căci acolo m-am hotărît să iernez. Pe Zenas, cunoscătorul de pravili, şi pe Apolos trimite-i mai înainte, cu bună grijă, ca nimic să nu le lipsească. Şi să se înveţe şi ai noştri să poarte grijă de lucrurile bune, spre treburile cele de neapărată nevoie, ca să nu fie fără de roadă. Te îmbrăţişează toţi care sînt cu mine. Îmbrăţişează pe cei ce ne iubesc întru credinţă. Harul fie cu voi cu toţi! Amin.

Aliluia, glasul 1:

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Stih: Dumnezeu e preaslăvit în sfatul sfinţilor.

26. Sfinţii Mucenici Adrian şi soţia sa Natalia.

Fraţilor, avînd împrejurul nostru atîta nor de mărturii...

(Vezi: 9 martie, pag. 349—350).

27. Cuviosul părintele nostru Pimen.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Drepţii să se bucure de izbînda lor.

Stih: Cîntaţi Domnului cîntare nouă.

Fraţilor, roada Duhului este: dragoste, bucurie, pace...

(Vezi: Sîmbătă în săptămîna a douăzeci şi şaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 202).

Aliluia, glasul 1:

Fericit bărbatul, care se teme de Domnul.

Stih: Dreptatea Lui rămîne în veacul veacului!

28. Cuviosul părintele nostru Moise Arapul.

Fraţilor, roada duhului este: dragoste bucurie, pace...

(Vezi: Sîmbătă în săptămîna a douăzeci şi şaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 202).

29. (†) Tăierea cinstitului cap al Sfîntului măritului Prooroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Drepţii se vor bucura şi vor nădăjdui în Domnul.

Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ţie.

DIN FAPTELE SFINȚILOR APOSTOLI, CITIRE:
(XIII, 25—32)

În zilele acelea, cînd și-a împlinit Ioan calea sa, zicea: Ce bănuiți voi că sînt, nu sînt eu. Dar iată-L vine după mine. Lui nu sînt vrednic să-I dezleg încălțămintea picioarelor. Bărbați frați, fii din neamul lui Avraam și cei dintre voi străini, care vă temeți de Dumnezeu, vouă vi s-a trimis cuvîntul acestei mîntuiri. Căci cei ce locuiesc în Ierusalim și mai-marii lor, necunoscîndu-L și osîndindu-L, au împlinit glasurile proorocilor, cele ce se citesc în fiecare sîmbătă. Și măcar că n-au aflat în ele nici o vină de moarte, au cerut de la Pilat să-L omoare. Iar cînd au săvîrșit toate cele scrise despre El, L-au pogorît de pe cruce și L-au pus în mormînt. Dar Dumnezeu L-a înviat din morți. Și mai multe zile, El S-a arătat celor ce împreună cu El veniseră din Galileea sus, la Ierusalim, și care sînt acum martorii Lui către popor. Deci noi vă binevestim vouă că făgăduința dată părinților, Dumnezeu a îndeplinit-o față de copiii lor, înviindu-L pe Iisus.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Stih: Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

30. Cei între sfinți părinții patriarhi ai Constantinopolului Alexandru, Ioan și Pavel cel Nou.

Fraților, aduceți-vă aminte de mai-marii voștri, care v-au grăit vouă cuvîntul lui Dumnezeu...

(Vezi: 3 septembrie, pag. 299).

31. ×) Punerea cinstitului Brîu al Preasfintei, Stăpînei noastre, de Dumnezeu Născătoarei și Pururea Fecioarei Maria.

Prochimen, glasul al 3-lea:

Mărește sufletul meu pe Domnul, și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mîntuitorul meu.

Stih: Că a căutat spre smerenia roabei Sale; că iată de acum mă vor ferici toate neamurile.

Fraților, adevărat este că și Vechiul Testament avea orînduiri pentru slujba dumnezeiască...

(Vezi: 21 noiembrie, pag. 323).

Aliluia, glasul al 8-lea:

Scoală Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale.

Stih: Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta, și uită poporul tău și casa părintelui tău.

SFÎRȘITUL RÎNDUIELII CITIRII APOSTOLULUI ÎN CELE DOUĂSPREZECE LUNI ALE ANULUI

CITIREA APOSTOLULUI PENTRU MORȚI

L U N I

Prochimen, glasul al 8-lea :

Bucurați-vă în Domnul și vă veseliți, drepților.

Stih : Fericiți cărora s-au iertat fărădelegile și cărora s-au acoperit păcatele.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :

(XIV, 5—9)

raților, unul deosebește o zi de alta, iar altul judecă toate zilele la fel. Fiecare să fie deplin încredințat în mintea lui : Cel ce ține ziua, o ține pentru Domnul, și cel ce nu o ține, nu o ține pentru Domnul. Cel ce mănîncă pentru Domnul mănîncă, căci mulțumește lui Dumnezeu, și cine nu mănîncă pentru Domnul nu mănîncă și mulțumește lui Dumnezeu. Căci nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine. Că dacă trăim, pentru Domnul trăim și dacă murim, pentru Domnul murim. Deci, și dacă trăim, și dacă murim, sîntem ai Domnului. Căci pentru aceasta a murit și a înviat Hristos, ca să stăpînească și peste morți și peste vii.

Aliluia, glasul al 8-lea :

Stih : Fericiți sînt cei pe care i-ai ales și i-ai primit, Doamne.

M A R Ț I

Prochimen, glasul al 6-lea :

Sufletul lor întru bunătăți se va sălășlui și seminția lor va moșteni pămîntul.

Stih : Fericiți sînt cei pe care i-ai ales și i-ai primit ; locui-vor în curțile Tale.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :

(XV, 39—45)

raților, nu toate trupurile sînt la fel, ci unul este trupul oamenilor, altul este trupul dobitoacelor, altul este trupul păsărilor, altul este trupul peștilor. Sînt apoi trupuri cerești și trupuri pămîntești ; dar alta este mărirea celor cerești, și alta a celor pămîntești. Alta este strălucirea soarelui, alta strălucirea lunii și alta strălucirea stelelor. Iar stea de stea se deosebește în strălucire. Așa este și cu învierea morților : Se seamănă trupul întru stricăciune, înviază întru nestricăciune; se seamănă întru necinste, înviază întru mărire ; se seamănă

întru slăbiciune, înviază întru putere; se seamănă trup firesc, înviază trup duhovnicesc. Că de este un trup firesc este şi un trup duhovnicesc. Precum şi este scris: Făcutu-s-a Adam, omul dintîi, cu suflet viu; iar Adam cel de pe urmă cu duh dătător de viaţă.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Stih: Fericiţi cărora s-au iertat fărădelegile şi cărora s-au acoperit păcatele.

MIERCURI

Prochimen, glasul al 8-lea:

Bucuraţi-vă în Domnul şi vă veseliţi, drepţilor.

Stih: Fericiţi cărora s-au iertat fărădelegile şi cărora s-au acoperit păcatele.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (V, 1—10).

Fraţilor, ştim că, dacă pămînteasca noastră locuinţă, cortul acesta, se va strica, avem în ceruri zidire de la Dumnezeu, casă veşnică, nefăcută de mînă. De aceea şi suspinăm în acest trup, dorind să ne îmbrăcăm întru locuinţa noastră cea din cer, dacă totuşi vom fi găsiţi îmbrăcaţi, iar nu goi. Că noi, cei ce sîntem în cortul acesta, suspinăm îngreuiaţi, de vreme ce dorim nu să scoatem haina noastră, ci să ne îmbrăcăm cu cealaltă, pe deasupra, aşa încît ce este muritor să fie înghiţit de viaţă. Iar Cel ce ne-a făcut spre aceasta e Dumnezeu, Care ne-a dat nouă arvuna Duhului. Îndrăznim deci, pururea, ştiind că atîta vreme cît sălăşluim în trup, sîntem departe de Domnul, căci azi umblăm prin credinţă, nu prin vedere faţă către faţă. Noi nădăjduim şi sîntem bucuroşi mai bine să nu locuim în trup, ci să ne sălăşluim la Domnul. Pentru aceea ne şi nevoim, ca ori petrecînd în trup, ori depărtaţi de el, să fim bine plăcuţi Domnului. Pentru că noi toţi trebuie să ne înfăţişăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, ca fiecare, după faptele sale, cele săvîrşite în trup, să primească ori bine ori rău.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Stih: Şi pomenirea lor din neam şi pînă în neam.

JOI

Prochimen, glasul al 7-lea:

Drepţii se vor bucura şi vor nădăjdui în Domnul.

Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ţie.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (XV, 20—28).

Fraţilor, Hristos a înviat din morţi, fiind început învierii celor adormiţi. Că de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om şi învierea morţilor. Şi precum întru Adam toţi mor, aşa şi întru Hristos toţi vor învia. Ci fiecare în rîndul cetei sale: început este Hristos; apoi cei ai lui Hristos, la venirea Lui. După aceea, fi-va sfîrşitul, cînd Domnul va da împărăţia lui Dumne-

zeu și Tatăl, cînd va nimici orice domnie și orice stăpînire și orice putere. Căci El se cuvine să împărățească pînă ce va pune pe toți vrăjmașii Săi, sub picioarele Sale. Vrăjmașul cel din urmă, care va fi nimicit, este moartea. Căci toate le-a supus sub picioarele Lui. Dar cînd zice Scriptura, că toate I-au fost supuse Lui, învederat este că afară de Cel care I-a supus Lui toate. Iar cînd toate se vor supune Lui, atunci și Fiul însuși Se va supune Celui ce I-a supus Lui toate, ca Dumnezeu să fie totul întru toate.

Aliluia, glasul al 7-lea:

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

VINERI

Prochimen, glasul al 8-lea:

Bucurați-vă în Domnul și vă veseliți, drepților.

Stih: Fericiți cărora s-au iertat fărădelegile și cărora s-au acoperit păcatele.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (VI, 47—57).

raților, omul cel dintîi, luat din pămînt, e pămîntesc; omul cel de-al doilea este din cer. Cum este cel pămîntesc, așa sînt și cei pămîntești; și cum este cel ceresc, așa sînt și cei cerești. Și după cum am purtat chipul celui pămîntesc, purta-vom și chipul celui ceresc. Aceasta însă o zic, fraților: carnea și sîngele nu pot să moștenească împărăția lui Dumnezeu, nici stricăciunea nu moștenește nestricăciunea. Iată, taină vă spun vouă: Nu toți vom adormi, dar toți vom fi schimbați, deodată, într-o clipeală de ochi, la trîmbița cea de apoi. Căci trîmbița va suna și morții se vor scula fără stricăciune, iar noi ne vom schimba. Căci trebuie ca acest trup stricăcios să se îmbrace întru nestricăciune și acest trup muritor să se îmbrace întru nemurire. Iar cînd acest trup stricăcios se va îmbrăca întru nestricăciune și acest trup muritor se va îmbrăca întru nemurire, atunci va fi cuvîntul care este scris: Moartea a fost înghițită de biruință. Iadule, unde este biruința ta? Moarte, unde este boldul tău? Și boldul morții este păcatul, iar puterea păcatului este Legea. Dar să dăm mulțumire lui Dumnezeu, Care ne-a dat biruința prin Domnul nostru Iisus Hristos!

Aliluia, glasul al 8-lea:

Stih: Părtaș sînt cu toți cei ce se tem de Tine și păzesc poruncile Tale.

SÎMBĂTĂ

Prochimen, glasul al 6-lea:

Sufletul lor întru bunătăți se va sălășlui și seminția lor va moșteni pămîntul.

Stih: Fericiți cei pe care i-ai ales și i-ai primit; locui-vor în curțile Tale.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (IV, 13—17).

raților, despre cei ce au adormit, nu voim să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați ca ceilalți care nu au nădejde. Pentru că de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa

credem că Dumnezeu, pe cei adormiţi întru Iisus, aduce-i-va împreună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvîntul Domnului, că noi cei vii, care vom fi rămas pînă la venirea Domnului, nu vom lua înainte celor adormiţi, pentru că însuşi Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului şi întru trîmbiţa lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, şi cei morţi întru Hristos vor învia întîi. După aceea, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi r ă p i ţ i, împreună cu ei, în nori, ca să întîmpinăm pe Domnul, în văzduh, şi aşa pururea cu Domnul vom fi.

Aliluia, glasul al 6-lea :

Stih : Mîinile Tale ne-au făcut şi ne-au zidit, înţelepţeşte-ne şi vom învăţa poruncile Tale.

CITIREA APOSTOLULUI LA FELURITE TREBUINȚE

LA SFÎNTUL MASLU

1

Prochimen, glasul 1:

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine.

Stih: Bucurați-vă drepților întru Domnul.

DIN EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÎNTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE: (V, 10—20).

Fraților, luați ca pildă de suferință și de îndelungată răbdare pe proorocii care au grăit în numele Domnului. Iată, fericim pe cei ce au răbdat; ați auzit de răbdarea lui Iov și ați văzut sfîrșitul hărăzit lui de Domnul; căci multmilostiv este Domnul și plin de îndurare. Iar mai înainte de toate, frații mei, să nu vă jurați nici pe cer, nici pe pămînt, nici cu orice alt jurămînt, ci să vă fie vouă ce este așa, așa, și ce este nu, nu, ca să nu cădeți în judecată. Este vreunul dintre voi în suferință? Să se roage. Este cineva cu inimă bună? Să cînte psalmi. Este cineva bolnav între voi? Să cheme preoții Bisericii și să se roage pentru el, ungîndu-l cu untdelemn, în numele Domnului. Și rugăciunea credinței va mîntui pe cel bolnav și Domnul îl va ridica și de va fi făcut păcate se vor ierta lui. Mărturisiți-vă unul altuia păcatele și vă rugați unul pentru altul, ca să vă vindecați, că mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului. Ilie era om, asemenea cu noi în slăbiciuni, și cu rugăciune s-a rugat ca să nu plouă și nu a plouat trei ani și șase luni. Și iarăși s-a rugat și cerul a dat ploaie și pămîntul a odrăslit roada sa. Frații mei, dacă vreunul dintre voi va rătăci de la adevăr și-l va întoarce cineva, să știe că cel ce a întors pe păcătos de la rătăcirea căii lui, își va mîntui sufletul din moarte și va acoperi mulțime de păcate.

Aliluia, glasul al 8-lea:

Stih: Milă și judecată voi cînta Ție, Doamne.

2

Prochimen, glasul al 2-lea:

Tăria mea și cîntarea mea este Domnul și s-au făcut mie spre mîntuire.

Stih: Certîndu-mă, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XV, 1—7).

Fraţilor, datori sîntem noi cei tari să purtăm slăbiciunile celor neputincioşi şi să nu căutăm plăcerea noastră; ci fiecare dintre noi să fie aproapelui său pe plac, la ce e bine, pentru zidirea lui. Căci şi Hristos n-a căutat plăcerea Sa, ci, precum este scris: Ocările celor ce te ocărăsc pe tine au căzut asupra mea. Căci toate cîte s-au scris mai înainte, s-au scris spre învăţătura noastră ca, prin răbdarea şi mîngîierea care vin din Scripturi, nădejde să avem. Şi Dumnezeul răbdării şi al mîngîierii să vă dăruiască vouă, unul faţă cu altul, acelaşi cuget după Iisus Hristos, pentru ca toţi laolaltă şi cu o singură gură, voi să preaslăviţi pe Dumnezeu şi Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos. Drept aceea, primiţi-vă unii pe alţii, precum şi Hristos v-a primit pe voi, spre slava lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 5-lea:
Stih: Milele Tale, Doamne, în veac voi cînta.

3

Prochimen, glasul al 3-lea:
Domnul este luminarea mea şi Mîntuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este păzitorul vieţii mele, de cine mă voi înfricoşa?

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE CORINTENI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:
(XII, 27—XIII, 8).

Fraţilor, voi sînteţi trupul lui Hristos şi mădulare fiecare în parte. Şi pe unii i-a pus Dumnezeu, în Biserică, mai întîi Apostoli, al doilea profeţi, al treilea învăţători, apoi pe cei cu darul de a face minuni; apoi pe cei cu darul tămăduirilor, milosteniilor, cîrmuirii, felurimii limbilor. Oare, toţi sînt Apostoli? Oare, toţi sînt prooroci? Oare, toţi învăţători? Oare, toţi au putere să săvîrşească minuni? Oare, toţi au darul vindecărilor? Oare, toţi vorbesc în limbi? Oare, toţi pot să tălmăcească? Rîvniţi la darurile cele mai desăvîrşite. Şi eu vă arăt încă o cale mai presus de orice altă cale. De aş grăi în limbile oamenilor şi ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare şi chimval răsunător. Şi de aş avea darul proorociei şi tainele toate le-aş cunoaşte şi orice ştiinţă, şi de aş avea atîta credinţă încă să mut şi munţii, dacă nu am dragoste, nimic nu sînt. Şi toată averea mea de-aş face-o milostenii şi trupul mi l-aş da să fie ars, dacă nu am dragoste, nimic nu-mi foloseşte. Dragostea îndelung rabdă; dragostea este plină de bunătate; dragostea nu pizmuieşte, nu se laudă, nu se trufeşte. Dragostea nu se poartă cu necuviinţă, nu caută ale sale, nu se aprinde de mînie, nu pune la socoteală răul. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le

crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Stih: Întru Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac.

4

Prochimen, glasul al 4-lea:

În orice zi Te voi chema, degrab mă auzi.

Stih: Doamne, auzi rugăciunea mea.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (VI, 16—VII, 1).

Fraților, noi sîntem Biserica Dumnezeului celui viu, precum Domnul a zis: că voi locui în ei și voi umbla și voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu. De aceea ieșiți din mijlocul lor și vă separați, zice Domnul, și de ce este necurat să nu vă atingeți și Eu vă voi primi pe voi; și voi fi vouă tată și voi Îmi veți fi Mie fii și fiice, zice Domnul atotțiitorul. Deci, avînd aceste făgăduințe, iubiților, să ne curățim pe noi de toată întinarea trupului și a duhului, desăvîrșind sfințenia în frica lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Stih: Așteptînd am așteptat pe Domnul.

5

Prochimen, glasul al 5-lea:

Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei apăra de neamul acesta în veac.

Stih: Miluiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios.

DIN EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (I, 8—11).

rațílor, nu voim ca voi să nu știți de necazul nostru, care ni s-a făcut în Asia, că peste măsură, peste puteri, am fost îngreuiați, încît nu mai nădăjduiam să mai scăpăm cu viață. Ci noi, în noi înșine, ne socoteam ca osîndiți la moarte, ca să nu ne punem încrederea în noi, ci în Dumnezeu, Cel ce înviază pe cei morți, Care ne-a izbăvit pe noi dintr-o moarte ca aceasta și ne izbăvește, și în Care nădăjduim că ne va mai izbăvi, ajutîndu-ne și voi cu rugăciunea voastră pentru noi, așa încît darul acesta făcut nouă, prin rugăciunea multora, să fie prilej de mulțumire, adusă de către mulți, pentru noi.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Stih: Milele Tale, Doamne, în veci le voi cînta.

6

Prochimen, glasul al 6-lea:

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta...

Stih: Inimă curată zidește întru mine Dumnezeule...

DIN EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (V, 22—VI, 2).

rațílor, roada Duhului este: dragoste, bucurie, pace, îndelungă-răbdare, bunătate, facere de bine, credință, blîndețe, înfrînare, curăție; împotriva unora ca acestea nu este lege. Iar cei ce sînt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftele lui. Dacă trăim cu Duhul, cu Duhul să și umblăm. Să

nu fim iubitori de mărire deşartă, întărîtîndu-ne unii pe alţii şi pizmuindu-ne între noi. Fraţilor, chiar de va cădea cineva în vreo greşeală, voi cei duhovniceşti îndreptaţi-l pe unul ca acesta cu duhul blîndeţii, luînd seama la tine însuţi, ca să nu cazi şi tu în ispită. Purtaţi-vă sarcinile unii altora şi aşa veţi plini legea lui Hristos.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

7

Prochimen, glasul al 7-lea:

Doamne, nu cu mînia Ta să mă mustri, nici cu iuţimea Ta să mă cerţi.

Stih: Miluieşte-mă, Doamne, că neputincios sînt.

DIN EPISTOLA ÎNTÎI CĂTRE TESALONICENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (V, 14—23).

Fraţilor, vă rugăm: dojeniţi pe cei fără de rînduială, îmbărbătaţi pe cei slabi la suflet, sprijiniţi pe cei neputincioşi, fiţi îndelung-răbdători faţă de toţi. Luaţi seama să nu răsplătească cineva cuiva răul cu rău, ci pururea cele bune să urmaţi, unul faţă cu altul şi faţă cu toată lumea. Bucuraţi-vă pururea. Rugaţi-vă neîncetat. Daţi mulţumire pentru toate, căci aceasta este voia lui Dumnezeu, pentru voi, întru Hristos Iisus. Duhul să nu-l stingeţi. Proorociile să nu le dispreţuiţi. Toate puneţi-le la încercare; ţineţi ce este bine; feriţi-vă de tot felul de lucru rău. Şi însuşi Dumnezeul păcii să vă sfinţească pe voi desăvîrşit şi duhul vostru şi sufletul şi trupul păzească-se în întregime, fără de prihană, întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos.

Aliluia, glasul al 2-lea:

Stih: Auză-te Domnul în ziua necazului.

LA SFÎNTUL BOTEZ

Prochimen, glasul al 7-lea:

Domnul este luminarea mea şi Mîntuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este apărătorul vieţii mele, de cine mă voi înfricoşa?

DIN EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (VI, 3—11).

Fraţilor, au nu ştiţi că toţi cîţi în Hristos Iisus ne-am botezat, întru moartea Lui ne-am botezat? Deci ne-am îngropat cu El, în moarte, prin botez; ca, precum Hristos a înviat din morţi, prin slava Tatălui, aşa şi noi să umblăm întru înnoirea vieţii; căci dacă am murit împreună cu El prin asemănarea morţii Lui, atunci vom fi părtaşi şi ai învierii Lui. Aceasta ştiind, că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, ca să se nimicească trupul păcatului pentru ca să nu mai fim robi păcatului. Că cel ce a murit este liber de păcat. Şi dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom şi vieţui împreună cu El, ştiind că Hristos, Care a înviat din morţi, nu mai moare. Că moartea nu-L mai stăpîneşte. Că ce a murit, a murit păcatului odată pentru

totdeauna; iar ce viază, viază lui Dumnezeu. Așa și voi, socotiți-vă morți păcatului, dar vii pentru Dumnezeu, în Hristos Iisus, Domnul nostru.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Stih: Grăit-a inima mea cuvînt bun.

LA CUNUNIE

Prochimen, glasul al 8-lea:

Pus-ai pe capetele lor cununi de pietre scumpe.

Stih: Viață au cerut de la Tine și le-ai dat lor.

DIN EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(V, 20—33).

Fraților, mulțumiți pururea pentru toate, în numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu și Tatălui, și supuneți-vă unul altuia, întru frica lui Hristos. Femeile să se supună bărbaților lor ca Domnului, pentru că bărbatul este cap femeii, precum și Hristos este cap Bisericii, trupul Său, al cărui mîntuitor El este. Ci, precum Biserica se supune lui Hristos, așa și femeile bărbaților lor, întru toate. Bărbaților, iubiți femeile voastre, după cum și Hristos a iubit Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca să o sfințească, curățind-o cu baia apei prin cuvînt, și ca s-o înfățișeze Sieși Biserică slăvită, neavînd pată sau întinăciune, ori altceva de felul acesta, ci ca să fie sfîntă și fără de prihană. Așadar, bărbații sînt datori să-și iubească femeile lor, ca pe înseși trupurile lor. Cel ce-și iubește femeia sa, pe sine se iubește. Căci nimeni, vreodată, nu și-a urît trupul său, ci fiecare îl hrănește și îl încălzește, precum și Hristos, Biserica; pentru că sîntem mădulare ale trupului Lui, din carnea Lui și din oasele Lui. Pentru aceea, va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu femeia sa și vor fi amîndoi un trup. Taina aceasta mare este; iar eu zic în Hristos și în Biserică. Deci, dar, și voi, fiecare așa să-și iubească femeia sa, ca pe sine însuși; iar femeia să se teamă de bărbat.

Aliluia, glasul al 5-lea:

Stih: Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei apăra de neamul acesta în veac.

LA SFINȚIREA CEA MICĂ A APEI

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este luminarea mea și Mîntuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este păzitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE:

(II, 11—18).

Fraților, cel ce sfințește și cei ce sînt sfințiți, dintr-unul sînt toți; de aceea nu se rușinează să-i numească pe ei frați, atunci cînd zice: Spune-voi fraților mei numele Tău. În mijlocul bisericii Te voi lăuda. Și iarăși: Într-însul îmi voi pune nădejdea mea; și încă o dată: Iată eu și pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu. Deci, de vreme ce pruncii s-au făcut

părtași sîngelui și trupului, în același fel și El a împărtășit acestea, ca să surpe, prin moartea Sa, pe cel ce are stăpînirea morții, adică pe diavolul, și ca să izbăvească pe aceia pe care frica morții îi ținea în robie toată viața. Căci, nu a luat nicicum fire de îngeri, ci sămînța lui Avraam a luat. Pentru aceea, dator era întru toate să se asemene fraților, ca să fie milostiv și credincios arhiereu în cele către Dumnezeu, pentru ispășirea păcatelor poporului. Căci prin ceea ce a pătimit, El însuși fiind ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute.

Aliluia, glasul 1 :

Stih : Răspuns-a inima mea cuvînt bun.

LA SFINȚIREA BISERICII

1

Prochimen, glasul al 3-lea :

Domnul este luminarea mea și Mîntuitorul meu, de cine mă voi teme ?

Stih : Domnul este păzitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa ?

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(II, 11—18)

Fraților, cel ce sfințește și cei ce sînt sfințiți, dintr-unul sînt toți ; de aceea nu se rușinează să-i numească pe ei frați, atunci cînd zice : Spune-voi fraților mei numele Tău. În mijlocul bisericii Te voi lăuda. Și iarăși: Într-însul îmi voi pune nădejdea mea ; și încă o dată : Iată eu și pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu. Deci, de vreme ce pruncii s-au făcut părtași sîngelui și trupului, în același fel și El a împărtășit acestea, ca să surpe, prin moartea Sa, pe cel ce are stăpînirea morții, adică pe diavolul, și ca să izbăvească pe aceia pe care frica morții îi ținea în robie toată viața. Căci, nu a luat nicicum fire de îngeri, ci sămînța lui Avraam a luat. Pentru aceea, dator era întru toate să se asemene fraților, ca să fie milostiv și credincios arhiereu în cele către Dumnezeu, pentru ispășirea păcatelor poporului. Căci prin ceea ce a pătimit, El însuși fiind ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute.

Aliluia, glasul al 3-lea :

Stih : Iar eu către Domnul am strigat.

2

Prochimen, glasul al 3-lea :

Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei.

Stih : Cele de aproape ale ei se vor aduce Ție.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI
A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE :
(IX, 1—7)

Fraților, adevărat este că și Vechiul Testament avea orînduiri pentru slujba dumnezeiască și un altar pămîntesc, căci s-a pregătit cortul mărturiei. În el se aflau, mai întîi, sfeșnicul și masa și pîinile punerii înainte ; partea aceasta se zicea Sfînta. Apoi, după catapeteasma a doua, era locul numit Sfînta Sfintelor, avînd altarul tămîierii de aur și chivotul Legii ferecat peste tot cu aur. În chivot era năstrapa de aur, care avea mana, era toiagul lui

Aaron ce odrăslise și tablele Legii. Deasupra chivotului erau heruvimii măririi, care umbreau tronul împăcării, dar despre acestea nu putem acum să vorbim cu de-amănuntul. Astfel fiind întocmite aceste încăperi, preoții intrau întotdeauna în cortul cel dintîi, săvîrșind slujbele dumnezeiești; în cel de-al doilea însă numai arhiereul, odată pe an, și nu fără de sînge, pe care îl aducea pentru sine însuși și pentru greșelile poporului.

Aliluia, glasul al 3-lea:

Stih: Temeliile lui sînt munții cei sfinți.

3

Prochimen, glasul al 3-lea:

Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Stih: Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat.

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFINTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (III, 1—4).

raților sfinți, care sînteți părtași chemării celei cerești, îndreptați privirea voastră la trimisul și Arhiereul mărturisirii noastre, la Iisus Hristos, Care credincios a fost Celui ce L-a rînduit, precum și Moise în toată casa Domnului. Pentru că Iisus S-a învrednicit de mai multă slavă decît Moise, după cum are mai multă cinste decît casa cel ce a clădit-o. Căci orice casă e zidită de către cineva, iar ziditorul a toate este Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 3-lea:

Stih: Lucruri preamărite s-au grăit de tine, cetatea lui Dumnezeu.

LA MULTA PLOUARE

Prochimen, glasul al 4-lea:

Mîntuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape pînă la sufletul meu.

Stih: Afundatu-m-am în noroiul adîncului, care n-are fund.

Fraților, știm că toată făptura suspină laolaltă și este pînă acum în dureri ca de naștere...

(Vezi: Joi în săptămîna a treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 72).

LA NEPLOUARE

Prochimen, glasul al 4-lea:

Adîncurile Tale, Doamne, sînt pline de apă; cu ele faci roditor pămîntul.

Stih: Potolești setea lui și verși peste ei belșug de bogăție.

DIN EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFINTULUI APOSTOL IACOV, CITIRE: (V, 7—9, 17—18).

raților, fiți îndelung-răbdători, pînă la venirea Domnului. Iată, plugarul așteaptă roada cea scumpă a pămîntului, îndelung-răbdînd pentru dînsa, pînă ce primește ploaia timpurie și tîrzie. Răbdați, dar, și voi; întăriți inimile voastre, căci venirea Domnului s-a apropiat. Nu vă plîngeți fraților, unul împotriva celuilalt, ca să nu fiți osîndiți; iată judecătorul stă înaintea ușilor. Ilie era om, asemenea cu noi în slăbiciuni, și cu rugăciune s-a rugat ca să nu plouă și nu a plo-

uat pe pămînt trei ani şi şase luni. Şi iarăşi s-a rugat şi cerul a dat ploaie şi pămîntul a odrăslit roada sa.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Vei binecuvînta cununa anului bunătăţii Tale şi cîmpiile Tale se vor umple de roade grase.

Stih: Îngrăşa-se-vor păşunile pustiei şi cu bucurie dealurile se vor încinge. Îmbrăcatu-s-au păşunile cu oi şi văile vor înmulţi grîul; vor striga şi vor cînta.

LA TUNDEREA ÎN MONAHISM

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este luminarea mea şi Mîntuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este apărătorul vieţii mele, de cine mă voi înfricoşa?

Fraţilor, întăriţi-vă în Domnul şi întru puterea tăriei Lui...
(Vezi: Duminica a douăzeci şi şaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 203).

LA BOLNAVI ŞI BOLNAVE

Fraţilor, luaţi ca pildă de suferinţă şi de îndelungată răbdare pe proorocii care...
(Vezi: 20 iulie, pag. 373).

LA NĂVĂLIREA BARBARILOR ŞI LA PRIMEJDII DE OBŞTE

Prochimen, glasul 1.

Domnul cel tare şi puternic, Domnul cel tare în război.

Stih: Al Domnului este pămîntul şi plinirea lui.

Fraţilor, Dumnezeu bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire...
(Vezi: Duminica a douăzeci şi treia după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 181).

LA CUTREMUR

Prochimen, glasul al 3-lea:

Mîntuieşte, Doamne, poporul Tău, şi binecuvintează moştenirea Ta.

Stih: Către Tine, Doamne, am strigat: Dumnezeul meu, ia aminte!

Fraţilor, orice mustrare, la început, nu pare că e de bucurie...
(Vezi: 26 octombrie, la Cutremur, pag. 315).

LA FOC ŞI MORŢI GRABNICE

Prochimen, glasul al 4-lea:

Ridică-ne iar, Dumnezeul mîntuirii noastre, şi-Ţi abate mînia Ta de la noi.

Stih: Au, doară, pururea va fi mînios pe noi?

DIN EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÎNTULUI APOSTOL PAVEL, CITIRE: (XII, 14—24).

raţilor, căutaţi pacea cu toată lumea şi sfinţenia, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul. Vegheaţi cu luare aminte ca nimeni să nu rămînă lipsit de harul lui Dumnezeu şi ca nu cumva, odrăslind vreo rădăcină de amărăciune, să vă tulbure şi prin ea mulţi să se molipsească. Şi să nu fie vreunul desfrînat sau întinat ca Isav, care pentru o mîncare şi-a vîndut dreptul de întîi-născut. Ştiţi că, mai pe urmă, cînd a dorit să moştenească binecuvîntarea, nu a fost luat în seamă, căci, deşi cu lacrimi cerea aceasta, n-a mai avut cum să schimbe hotărîrea tatălui său. Voi nu v-aţi apropiat nici de muntele ce putea fi pipăit,

nici de focul care ardea cu flacără, nici de nor, nici de întuneric, nici de vijelie, nici de glasul trîmbiței, nici de răsunetul cuvintelor despre care cei ce îl auzeau s-au rugat să nu li se mai grăiască. Deoarece nu puteau să sufere porunca: chiar dacă și fiară s-ar a t i n g e de munte, să fie ucisă cu p i e t r e sau să fie străpunsă cu săgeata, și atît de înfricoșătoare era arătarea, încît Moise a zis: Sînt înspăimîntat și mă cutremur! Ci v-ați apropiat de Muntele Sionului și de cetatea Dumnezeului celui viu, de Ierusalimul cel ceresc și de zeci de mii de îngeri slăvitori, și de adunarea celor întîi-născuți, c a r e sînt scriși în ceruri și de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, și de duhurile drepților celor desăvîrșiți, și de Iisus, Mijlocitorul Noului Testament, și de sîngele stropirii, care grăiește mai bine decît al lui Abel.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Mîinile Tale ne-au făcut și ne-au zidit, înțelepțește-ne și vom învăța poruncile Tale.

LA ORICE CERERE

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cînta-voi Domnului, Celui ce mi-a făcut bine!

Stih: Bucura-se-va inima mea, de mîntuirea Ta.

Fraților, ca fii ai luminii să umblați...

(Vezi: Luni în săptămîna întîi după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 57).

LA BIRUINȚA OȘTIRII

Prochimen, glasul al 2-lea:

Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul și întru mîntuirea Ta se va bucura foarte.

Stih: După pofta inimii lui, i-ai dat lui.

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui...

Vezi: Duminica a douăzeci și șaptea după Pogorîrea Sfîntului Duh, pag. 203).

PROCHIMENE, ALILUIA ȘI CHINONICE PESTE TOATĂ SĂPTĂMÎNA

LUNI

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc.

Stih: Binecuvintează suflete al meu pe Domnul. Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.

Aliluia.

Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte.

Chinonicul:

Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc.

MARȚI

Prochimen, glasul al 7-lea:

Veseli-se-va cel drept de Domnul și va nădăjdui în El.

Stih: Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd mă rog Ție.

Aliluia.

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înălța.

Chinonicul:

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

MIERCURI

Prochimen, glasul al 3-lea:

Mărește sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mîntuitorul meu.

Stih: Că a căutat spre smerenia roabei Sale, că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

Aliluia.

Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale.

Chinonicul:

Paharul mîntuirii voi lua și numele Domnului voi chema.

JOI

Prochimen, glasul al 8-lea:

În tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

Aliluia.

Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne.

Chinonicul:

În tot pămîntul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

VINERI

Prochimen, glasul al 8-lea:

Înălțați pe Domnul, Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfînt este.

Stih: Domnul împărățește, să tremure popoarele.

Aliluia.

Adu-Ți aminte de Biserica Ta, pe care ai cîștigat-o de la început.

Chinonicul:

Mîntuire ai lucrat în mijlocul pămîntului Hristoase Dumnezeule.

SÎMBĂTĂ

Prochimen, glasul al 7-lea:

Bucurați-vă în Domnul și vă veseliți, drepților.

Stih: Fericiți cărora s-au iertat fărădelegile și cărora s-au acoperit păcatele.

Aliluia.

Fericit e cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Chinonicul:

Bucurați-vă drepților de Domnul. Celor drepți se cuvine laudă.

Stih: Fericit e cel pe care l-ai ales și l-ai primit să locuiască în curțile Tale.

SFÎRȘITUL APOSTOLULUI ȘI LUI DUMNEZEU, CELUI ÎN TREIME SLĂVIT, LAUDĂ

Cu vrerea Bunului Dumnezeu, Celui în Treime preaslăvit, săvîrşitu-s-a tipărirea acestei noi ediţii revăzute a cărţii de slujbă, care se cheamă APOSTOL, într-al XXVI-lea an de la alegerea şi întronizarea

Prea Fericitului Părintelui nostru

J U S T I N I A N

ca Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române

Din îndemnul şi sub supravegherea Prea Fericitului Părinte Patriarh, cu urmărirea şi îndreptarea textului, după Biblia din 1968, s-a sîrguit P. C. Pr. Ioan G a g i u, Directorul Administraţiei Patriarhale şi al Editurii Institutului Biblic şi de Misiune Ortodoxă.

Pentru unele îndreptări şi rînduieli de tipic a fost cerută şi părerea P. C. Arhim. Teofil N i c o l e s c u, de la Schitul Iaiomicioara.

Împodobirea textului a fost făcută de Dl. Vladimir S t o i a n o v.

Tehnoredactarea cărţii a fost făcută de Dl. Ion V. G e o r g e s c u; iar cu corectarea tipăririi s-au ostenit: Pr. Constantin V o i c e s c u şi Diac. Ştefan Gh. M i l e a, de la Editura Institutului Biblic şi de Misiune Ortodoxă.

APOSTOL 400 DE PAGINI. FORMAT 8 DIN 70×100. DAT ÎN LUCRU LA 6 IUNIE 1972. BUN DE TIPAR 6 IUNIE 1973. TERMINAT LA 2 AUGUST 1974. TIRAJ 5000 EXEMPLARE. COMANDA Nr. 372/972.
EDITURA ŞI TIPOGRAFIA INSTITUTULUI BIBLIC ŞI DE MISIUNE ORTODOXĂ